

СЛУЖБЕНИ ГЛАСНИК БОСНЕ И ХЕРЦЕГОВИНЕ

Издање на српском, босанском и хрватском језику

SLUŽBENI GLASNIK BOSNE I HERCEGOVINE

Izdanje na srpskom, bosanskom i hrvatskom jeziku

Година XXIV
Петак, 15. маја 2020. године

Број/Број
27

Godina XXIV
Petak, 15. maja/svibnja 2020. godine

ISSN 1512-7508 - српски језик
ISSN 1512-7486 - босански језик
ISSN 1512-7494 - хрватски језик

САВЈЕТ МИНИСТАРА БОСНЕ И ХЕРЦЕГОВИНЕ

292

На основу члана 8. став (1) и члана 13. тачка и) Оквирног закона о заштити и спасавању људи и материјалних добара од природних или других несрећа у Босни и Херцеговини ("Службени гласник БиХ", број 50/08) и члана 17. Закона о Савјету министара Босне и Херцеговине ("Службени гласник БиХ", бр. 30/03, 42/03, 81/06, 76/07, 81/07, 94/07 и 24/08) и Одлуком о принципима расподјеле међународне помоћи за заштиту и спасавање (СМ број 39/20 од 16.04.2020. године), на приједлог Министарства безbjednosti Босне и Херцеговине, Савјет министара Босне и Херцеговине, на 18. ванредној сједници одржаној 30.04.2020. године, донио је

ОДЛУКУ О РАСПОДЈЕЛИ МЕЂУНАРОДНЕ ПОМОЋИ ЗА ЗАШТИТУ И СПАСАВАЊЕ У ОПРЕМИ И ДРУГИМ СРЕДСТВИМА

Члан 1.

(Предмет одлуке)

Овом Одлуком Савјет министара Босне и Херцеговине утврђује расподјелу, садржај и примаоце међународне помоћи за заштиту и спасавање за потребе превенције, заштите, третмана оболелих и сузбијања појаве корона вируса (COVID - 19), добијену од Владе Републике Словеније, Владе Малезије, Владе Републике Турске, Владе Републике Аустрије и Владе Републике Азербејџан.

Члан 2.

(Садржај и примаоци међународне помоћи)

Међународна помоћ за заштиту и спасавање добијена од Влада Словеније, Малезије, Турске, Мађарске, Аустрије и Азербејџана расподјељује се крајњим корисницима, у складу са принципима за расподјелу утврђеним Одлуком о

принципима расподјеле међународне помоћи за заштиту и спасавање, како слиједи:

- a) Достављена међународна помоћ Владе Републике Словеније у опреми и другим средствима расподјељује се на слjедећи начин:
 - 1) Федерација Босне и Херцеговине: шатор - 6 комада; польски кревет - 37 комада; врећа за спавање - 37 комада; гријалица за шатор - 6 комада; дека - 928 комада; сет за ручавање - 62 сетова; сталак за корпу за отпадке - 12 комада;
 - 2) Република Српска: шатор - 3 комада; польски кревет - 22 комада; врећа за спавање - 22 комада; гријалица за шатор - 3 комада; дека 557 комада; сет за ручавање - 37 сетова; сталак за корпу за отпадке - 7 комада;
 - 3) Брчко дистрикт Босне и Херцеговине: шатор - 1 комад; польски кревет - 1 комад; врећа за спавање - 1 комад; гријалица за шатор - 1 комад; дека - 15 комада; сет за ручавање - 1 сет; сталак за корпу за отпадке - 1 комад;
- 6) Достављена међународна помоћ Владе Малезије у опреми и другим средствима расподјељује се на слjедећи начин:
 - 1) Федерација Босне и Херцеговине: заштитне маске - 1 230 000 комада;
 - 2) Република Српска: заштитне маске - 750 000 комада;
 - 3) Брчко дистрикт Босне и Херцеговине - 20 000 комада.
- ц) Достављена међународна помоћ Владе Републике Турске у опреми и другим средствима расподјељује се на слjедећи начин:
 - 1) Федерација Босне и Херцеговине: заштитна одijela - 1200 комада; трослојне медицинске маске - 57 900 комада; трослојне медицинске

- маске универзалне - 950 комада; заштитне маске - 2450 комада, заштитне рукавице - 1200 пари, алкохол 70% - 5 л;
- 2) Република Српска: тестови за COVID 19 (сса 1000 тестова) - 1 пакет, заштитна одијела - 720 комада; трслојне медицинске маске - 34 800 комада; трслојне медицинске маске универзалне - 600 комада; заштитне маске - 1500 комада, заштитне рукавице - 700 пари, алкохол 70% - 5 л.
- 3) Брчко дистрикт Босне и Херцеговине: заштитна одијела - 80 комада; трслојне медицинске маске - 900 комада; трслојне медицинске маске универзалне - 50 комада; заштитне маске - 50 комада, заштитне рукавице - 100 пари.
- д) Достављена међународна помоћ Владе Републике Аустрије у опреми и другим средствима расподjeљује се на сљедећи начин:
- 1) Федерација Босне и Херцеговине: деке - 929 комада, сетови постельина (једнократни) - 615 сетова, хигијенски пакети - 317, заштитне рукавице - М - 123 750 пари, заштитне рукавице - XL - 30 940, дезинфекционо средство за руке - 2300 л.
 - 2) Република Српска: деке - 556 комада, сетови постельина (једнократни) - 375 сетова, хигијенски пакети - 193 пакета, заштитне рукавице - М - 18 560 пари, заштитне рукавице - XL - 18 560, дезинфекционо средство за руке - 1400 л.
 - 3) Брчко дистрикт Босне и Херцеговине: деке - 15 комада, сетови постельина (једнократни) - 10 комада, хигијенски пакети - 6 пакета, заштитне рукавице 2000 пари, заштитне рукавице - XL - 500, дезинфекционо средство за руке - 40 л).
- е) Достављена међународна ломоћ Републике Азербејџан у опреми и другим средствима расподjeљује се на сљедећи начин:
- 1) Федерација Босне и Херцеговине: дека - 615 комада, јастук - 1230 комада сапун - 1230, течни сапун (паковање 5 л) - 133 паковања; дезинфекционо средство за руке (паковање 5 л) - 860 паковања; дезинфекционо средство за руке (паковање 0,4 л) - 12 300 паковања; Етил алкохол (паковање 1 л) - 2460 паковања; средство за чишћење (паковање 5 л) - 985 паковања;
 - 2) Република Српска: дека - 375 комада, јастук - 750 комада; сапун - 750 комада; течни сапун (паковање 5л) - 75 паковања; дезинфекционо средство за руке (паковање 5 л) - 525 паковања; дезинфекционо средство за руке (паковање 0,4 л) - 7 500 паковања; Етил алкохол (паковање 1 л) - 1500 паковања, средство за чишћење (паковање 5 л) - 500 паковања;
 - 3) Брчко дистрикт Босне и Херцеговине: дека - 10 комада, јастук - 20 комада; сапун - 20 комада; течни сапун (паковање 5 л) - 2 паковања; дезинфекционо средство за руке (паковање 5 л) - 15 паковања; дезинфекционо средство за руке (паковање 0,4 л) - 200 паковања; Етил алкохол (паковање 1 л) - 40

паковања, средство за чишћење (паковање 5 л) - 15 паковања.

Члан 3.

(Извјештавање)

Задужује се Министарство безбједности Босне и Херцеговине да по завршетку расподјеле међународне помоћи за заштиту и спасавање поднесе Савјету министара Босне и Херцеговине извјештај о реализацији ове Одлуке.

Члан 4.

(Ступање на снагу)

Ова Одлука ступа на снагу даном доношења и објављује се у "Службеном гласнику БиХ".

СМ број 46/20
30. априла 2020. године

Сарајево

Предсједавајући
Савјета министара БиХ
Др Зоран Тегелтија, с. р.

На основу члана 8. stav (1) i člana 13. tačka i) Okvirnog zakona o zaštiti i spašavanju ljudi i materijalnih dobara od prirodnih ili drugih nesreća u Bosni i Hercegovini ("Službeni glasnik BiH", broj 50/08) i člana 17. Zakona o Vijeću ministara Bosne i Hercegovine ("Službeni glasnik BiH", br. 30/03, 42/03, 81/06, 76/07, 81/07, 94/07 i 24/08) i Odlukom o principima raspodjele međunarodne pomoći za zaštitu i spašavanje (VM broj 39/20 od 16.04.2020. godine), na prijedlog Ministarstva sigurnosti Bosne i Hercegovine, Vijeće ministara Bosne i Hercegovine, na 18. vanrednoj sjednici održanoj 30.04.2020. godine, donijelo je

ODLUKU O RASPOĐELI MEĐUNARODNE POMOĆI ZA ZAŠTITU I SPAŠAVANJE U OPREMI I DRUGIM SREDSTVIMA

Član 1.

(Predmet odluke)

Ovom Odlukom Vijeće ministara Bosne i Hercegovine utvrđuje raspodjelu, sadržaj i primaocu međunarodne pomoći za zaštitu i spašavanje za potrebe prevencije, zaštite, tretmana oboljelih i suzbijanja pojave korona virusa (COVID - 19), dobijenu od Vlade Republike Slovenije, Vlade Malezije, Vlade Republike Turske, Vlade Republike Austrije i Vlade Republike Azerbejdžan.

Član 2.

(Sadržaj i primaoci međunarodne pomoći)

Međunarodna pomoć za zaštitu i spašavanje dobijena od Vlada Slovenije, Malezije, Turske, Mađarske, Austrije i Azerbejdžana raspodjeljuje se krajnjim korisnicima, u skladu sa principima za raspodjelu utvrđenim Odlukom o principima raspodjele međunarodne pomoći za zaštitu i spašavanje, kako slijedi:

- a) dostavljena međunarodna pomoć Vlade Republike Slovenije u opremi i drugim sredstvima raspodjeljuje se na sljedeći način:
 - 1) Federacija Bosne i Hercegovine: šator - 6 komada; poljski krevet - 37 komada; vreća za spavanje - 37 komada; grijalica za šator - 6 komada; deka - 928 komada; set za ručavanje - 62 setova; stalak za korpu za otpatke - 12 komada;
 - 2) Republika Srpska: šator - 3 komada; poljski krevet - 22 komada; vreća za spavanje - 22 komada; grijalica za šator - 3 komada; deka - 557 komada; set za ručavanje - 37 setova; stalak za korpu za otpatke - 7 komada;
 - 3) Brčko distrikat Bosne i Hercegovine: šator - 1 komad; poljski krevet - 1 komad; vreća za

- b) Dostavljena međunarodna pomoć Vlade Malezije u opremi i drugim sredstvima raspodjeljuje se na sljedeći način:
- 1) Federacija Bosne i Hercegovine: zaštitne maske - 1 230 000 komada;
 - 2) Republika Srpska: zaštitne maske - 750 000 komada;
 - 3) Brčko distrikt Bosne i Hercegovine - 20 000 komada.
- c) Dostavljena međunarodna pomoć Vlade Republike Turske u opremi i drugim sredstvima raspodjeljuje se na sljedeći način:
- 1) Federacija Bosne i Hercegovine: zaštitna odijela - 1200 komada; troslojne medicinske maske - 57 900 komada; troslojne medicinske maske univerzalne - 950 komada; zaštitne maske - 2450 komada, zaštitne rukavice - 1200 pari, alkohol 70% - 5 l;
 - 2) Republika Srpska: testovi za Covid 19 (cca 1000 testova) - 1 paket, zaštitna odijela - 720 komada; troslojne medicinske maske - 34 800 komada; troslojne medicinske maske univerzalne - 600 komada; zaštitne maske - 1500 komada, zaštitne rukavice - 700 pari, alkohol 70% - 5 l.
 - 3) Brčko distrikt Bosne i Hercegovine: zaštitna odijela - 80 komada; troslojne medicinske maske - 900 komada; troslojne medicinske maske univerzalne - 50 komada; zaštitne maske - 50 komada, zaštitne rukavice - 100 pari.
- d) Dostavljena međunarodna pomoć Vlade Republike Austrije u opremi i drugim sredstvima raspodjeljuje se na sljedeći način:
- 1) Federacija Bosne i Hercegovine: deke - 929 komada, setovi posteljina (jednokratni) - 615 setova, higijenski paketi - 317, zaštitne rukavice - M -123 750 pari, zaštitne rukavice - XL - 30 940, dezinfekcione sredstvo za ruke - 2300 l.
 - 2) Republika Srpska: deke - 556 komada, setovi posteljina (jednokratni) - 375 setova, higijenski paketi - 193 paketa, zaštitne rukavice - M- 18 560 pari, zaštitne rukavice - XL - 18 560, dezinfekcione sredstvo za ruke - 1400 l.
 - 3) Brčko distrikt Bosne i Hercegovine: deke - 15 komada, setovi posteljina (jednokratni) - 10 komada, higijenski paketi - 6 paketa, zaštitne rukavice 2000 pari, zaštitne rukavice - XL - 500, dezinfekcione sredstvo za ruke - 40 l).
- e) Dostavljena međunarodna pomoć Republike Azerbejdžan u opremi i drugim sredstvima aspodjeljuje se na sljedeći način:
- 1) Federacija Bosne i Hercegovine: deka - 615 komada, jastuk - 1230 komada sapun - 1230, tečni sapun (pakovanje 5 l) - 133 pakovanja; dezinfekcione sredstvo za ruke (pakovanje 5 l) - 860 pakovanja; dezinfekcione sredstvo za ruke (pakovanje 0,4 l) - 12 300 pakovanja; Etil alkohol (pakovanje 1 l) - 2460 pakovanja; sredstvo za čišćenje (pakovanje 5 l) - 985 pakovanja.
 - 2) Republika Srpska: deka - 375 komada, jastuk - 750 komada; sapun - 750 komada; tečni sapun (pakovanje 5 l) - 75 pakovanja; dezinfekcione sredstvo za ruke (pakovanje 5 l) - 525

- pakovanja; dezinfekcione sredstvo za ruke (pakovanje 0,4 l) - 7 500 pakovanja; Etil alkohol (pakovanje 1 l) - 1500 pakovanja, sredstvo za čišćenje (pakovanje 5 l) - 500 pakovanja;
- 3) Brčko distrikt Bosne i Hercegovine: deka -10 komada, jastuk - 20 komada; sapun - 20 komada; tečni sapun (pakovanje 5 l) - 2 pakovanja; dezinfekcione sredstvo za ruke (pakovanje 5 l) - 15 pakovanja; dezinfekcione sredstvo za ruke (pakovanje 0,4 l) - 200 pakovanja; Etil alkohol (pakovanje 1 l) - 40 pakovanja, sredstvo za čišćenje (pakovanje 5 l) - 15 pakovanja.

Član 3.

(Izvještavanje)

Zadužuje se Ministarstvo sigurnosti Bosne i Hercegovine da po završetku raspodjele međunarodne pomoći za zaštitu i spašavanje podnese Vijeću ministara Bosne i Hercegovine izvještaj o realizaciji ove Odluke.

Član 4.

(Stupanje na snagu)

Ova Odluka stupa na snagu danom donošenja i objavljuje se u "Službenom glasniku BiH".

VM broj 46/20
30. aprila 2020. godine
Sarajevo

Predsjedavajući
Vijeća ministara BiH
Dr. **Zoran Tegeltija**, s. r.

Na temelju članka 8. stavak (1) i članka 13. tačka i) Okvirnog zakona o zaštiti i spašavanju ljudi i materijalnih dobara od prirodnih ili drugih nesreća u Bosni i Hercegovini ("Službeni glasnik BiH", broj 50/08) i članka 17. Zakona o Vijeću ministara Bosne i Hercegovine ("Službeni glasnik BiH", br. 30/03, 42/03, 81/06, 76/07, 81/07, 94/07 i 24/08) i Odlukom o principima raspodjele međunarodne pomoći za zaštitu i spašavanje (VM broj 39/20 od 16.04.2020.godine), na prijedlog Ministarstva sigurnosti Bosne i Hercegovine, Vijeće ministara Bosne i Hercegovine, na 18. izvanrednoj sjednici održanoj 30.4.2020. godine, donijelo je

ODLUKU O RASPODJELO MEĐUNARODNE POMOĆI ZA ZAŠTITU I SPAŠAVANJE U OPREMI I DRUGIM SREDSTVIMA

Članak 1.
(Predmet odluke)

Ovom Odlukom Vijeće ministara Bosne i Hercegovine utvrđuje raspodjelu, sadržaj i primatelje međunarodne pomoći za zaštitu i spašavanje za potrebe prevencije, zaštite, tretmana oboljelih i suzbijanja pojave korona virusa (COVID - 19), dobijenu od Vlade Republike Slovenije, Vlade Malezije, Vlade Republike Turske, Vlade Republike Austrije i Vlade Republike Azerbejdžan.

Članak 2.

(Sadržaj i primatelji međunarodne pomoći)

Međunarodna pomoć za zaštitu i spašavanje dobijena od Vlada Slovenije, Malezije, Turske, Mađarske, Austrije i Azerbejdžana raspodjeljuje se krajnjim korisnicima, u skladu sa principima za raspodjelu utvrđenim Odlukom o principima raspodjele međunarodne pomoći za zaštitu i spašavanje, kako slijedi:

- a) dostavljena međunarodna pomoć Vlade Republike Slovenije u opremi i drugim sredstvima raspodjeljuje se na sljedeći način:
- 1) Federacija Bosne i Hercegovine: šator - 6 komada; poljski krevet - 37 komada; vreća za spavanje - 37 komada; grijalica za šator - 6 komada; deka - 928 komada; set za ručavanje -

- 62 setova; stalak za korpu za otpatke - 12 komada;
- 2) Republika Srpska: šator - 3 komada; poljski krevet - 22 komada; vreća za spavanje - 22 komada; grijalica za šator - 3 komada; deka - 557 komada; set za ručavanje - 37 setova; stalak za korpu za otpatke - 7 komada;
- 3) Brčko distrikt Bosne i Hercegovine: šator - 1 komad; poljski krevet - 1 komad; vreća za spavanje - 1 komad; grijalica za šator - 1 komad; deka - 15 komada; set za ručavanje - 1 set; stalak za korpu za otpatke - 1 komad;
- b) Dostavljena međunarodna pomoć Vlade Malezije u opremi i drugim sredstvima raspodjeljuje se na sljedeći način:
- 1) Federacija Bosne i Hercegovine: zaštitne maske - 1 230 000 komada;
 - 2) Republika Srpska: zaštitne maske - 750 000 komada;
 - 3) Brčko distrikt Bosne i Hercegovine - 20 000 komada.
- c) Dostavljena međunarodna pomoć Vlade Republike Turske u opremi i drugim sredstvima raspodjeljuje se na sljedeći način:
- 1) Federacija Bosne i Hercegovine: zaštitna odijela - 1200 komada; troslojne medicinske maske - 57 900 komada; troslojne medicinske maske univerzalne - 950 komada; zaštitne maske - 2450 komada, zaštitne rukavice - 1200 pari, alkohol 70% - 5 l;
 - 2) Republika Srpska: testovi za Covid 19 (cca 1000 testova) - 1 paket, zaštitna odijela - 720 komada; troslojne medicinske maske - 34 800 komada; troslojne medicinske maske univerzalne - 600 komada; zaštitne maske - 1500 komada, zaštitne rukavice - 700 pari, alkohol 70% - 5 l.
 - 3) Brčko distrikt Bosne i Hercegovine: zaštitna odijela - 80 komada; troslojne medicinske maske - 900 komada; troslojne medicinske maske univerzalne - 50 komada; zaštitne maske - 50 komada, zaštitne rukavice - 100 pari.
- d) Dostavljena međunarodna pomoć Vlade Republike Austrije u opremi i drugim sredstvima raspodjeljuje se na sljedeći način:
- 1) Federacija Bosne i Hercegovine: deke - 929 komada, setovi posteljina (jednokratni) - 615 setova, higijenski paketi - 317, zaštitne rukavice - M -123 750 pari, zaštitne rukavice - XL - 30 940, dezinfekcijsko sredstvo za ruke - 2300 l.
 - 2) Republika Srpska: deke - 556 komada, setovi posteljina (jednokratni) - 375 setova, higijenski paketi - 193 paketa, zaštitne rukavice - M- 18 560 pari, zaštitne rukavice - XL - 18 560, dezinfekcijsko sredstvo za ruke - 1400 l.
 - 3) Brčko distrikt Bosne i Hercegovine: deke - 15 komada, setovi posteljina (jednokratni) - 10 komada, higijenski paketi - 6 paketa, zaštitne rukavice 2000 pari, zaštitne rukavice - XL - 500, dezinfekcijsko sredstvo za ruke - 40 l).
- e) Dostavljena međunarodna pomoć Republike Azerbejdžan u opremi i drugim sredstvima raspodjeljuje se na sljedeći način:
- 1) Federacija Bosne i Hercegovine: deka - 615 komada, jastuk - 1230 komada sapun - 1230, tečni sapun (pokovanje 5 l) - 133 pakovanja; dezinfekcijsko sredstvo za ruke (pokovanje 5 l) - 860 pakovanja; dezinfekcijsko sredstvo za ruke (pokovanje 0,4 l) - 12 300 pakovanja; Etil alkohol (pokovanje 1 l) - 2460 pakovanja; sredstvo za čišćenje (pokovanje 5 l) - 985 pakovanja.
 - 2) Republika Srpska: deka - 375 komada, jastuk - 750 komada; sapun - 750 komada; tečni sapun (pokovanje 5 l) - 75 pakovanja; dezinfekcijsko sredstvo za ruke (pokovanje 5 l) - 525 pakovanja; dezinfekcijsko sredstvo za ruke (pokovanje 0,4 l) - 7 500 pakovanja; Etil alkohol (pokovanje 1 l) - 1500 pakovanja, sredstvo za čišćenje (pokovanje 5 l) - 500 pakovanja;
 - 3) Brčko distrikt Bosne i Hercegovine: deka - 10 komada, jastuk - 20 komada; sapun - 20 komada; tečni sapun (pokovanje 5 l) - 2 pakovanja; dezinfekcijsko sredstvo za ruke (pokovanje 5 l) - 15 pakovanja; dezinfekcijsko sredstvo za ruke (pokovanje 0,4 l) - 200 pakovanja; Etil alkohol (pokovanje 1 l) - 40 pakovanja, sredstvo za čišćenje (pokovanje 5 l) - 15 pakovanja.

Članak 3.

(Izvještavanje)

Zadužuje se Ministarstvo sigurnosti Bosne i Hercegovine da po završetku raspodjele međunarodne pomoći za zaštitu i spašavanje podnese Vijeće ministara Bosne i Hercegovine izvještaj o realizaciji ove Odluke.

Članak 4.

(Stupanje na snagu)

Ova Odluka stupa na snagu danom donošenja i objavljuje se u "Službenom glasniku BiH".

VM broj 46/20
30. travnja 2020. godine
Sarajevo

Predsjedatelj
Vijeća ministara BiH
Dr. Zoran Tegeltija, v. r.

293

На основу члана 8. став (1) и члана 13. тачка и Оквирног закона о заштити и спасавању људи и материјалних добара од природних или других несрећа у Босни и Херцеговини ("Службени гласник БиХ", број 50/08) и члана 17. Закона о Савјету министара Босне и Херцеговине ("Службени гласник БиХ", бр. 30/03, 42/03, 81/06, 76/07, 81/07, 94/07 и 24/08) и Одлуке о принципима raspodjeline međunarodne pomoći za zaštitu i spasavanje (СМ број 39/20 од 16.04.2020. године), на приједлог Министарства безбједности Босне и Херцеговине, Савјет ministara Bosne i Hercegovine, на 18. vanrednoj sjednici održanoj 30.04.2020. године, донио је

ОДЛУКУ

**О РАСПОДЈЕЛИ ФИНАНСИЈСКИХ СРЕДСТАВА
МЕЂУНАРОДНЕ ПОМОЋИ ЗА ЗАШТИТУ И
СПАСАВАЊЕ УПЛАЋЕНИХ НА НАМЈЕНСКИ
ПОДРАЧУН ЈЕДИНСТВЕНОГ РАЧУНА ТРЕЗОРА
БОСНЕ И ХЕРЦЕГОВИНЕ**

Члан 1.

(Предмет одлуке)

Овом Одлуком утврђује се садржaj, raspodjela и примаoci финансијских средстава међunarodne помоћи за заштиту и спасавање за потребе превенције, заштите, третмана оболјелих и сузбијања појаве корона вируса (COVID - 19), добијену од Међunarodne организације за помоћ, заштиту и развој (енгл. International Organization for

Relief and Welfare) основану од стране "Свјетске исламске лиге".

Члан 2.

(Проценти расподјеле)

- (1) Расподјела финансијских средстава међународне помоћи за заштиту и спасавање добијену од Међunarodne организације за помоћ, заштиту и развој (енгл. International Organization for Relief and Welfare) основану од стране "Свјетске исламске лиге", се врши по процентима како сlijedi:
 - a) 61,50% за Федерацију Босне и Херцеговине,
 - b) 37,50% за Републику Српску,
 - c) 1% за Брчко дистрикт Босне и Херцеговине.
- (2) Средства из става (1) тачка а) овог члана се за Федерацију Босне и Херцеговине дијеле:
 - a) Федерација Босне и Херцеговине 50%;
 - b) Десет кантона 50%.

Члан 3.

(Садржај и примаoci међународне помоћи)

- (1) Међународна организација за помоћ, заштиту и развој (енгл. International Organization for Relief and Welfare) уплатила је финансијска средства у износу од 535.852,96 KM.
- (2) У складу са процентима расподјеле дефинисаним чланом 2. ове Одлуке, финансијска средства се расподјељују на сљедећи начин:
 - a) Федерација Босне и Херцеговине: 329.549,57 KM
 - b) Република Српска: 200.944,86 KM
 - c) Брчко дистрикт Босне и Херцеговине: 5.358,53 KM

Члан 4.

(Уплата средстава)

- (1) За уплату средстава из члана 3. ове Одлуке се задужује Министарство финансија и трезора Босне и Херцеговине.
- (2) Износ средстава утврђен чланом 3. став (2) ове Одлуке уплаћује се на рачун Федералног министарства финансија Федерације Босне и Херцеговине, Министарства финансија Републике Српске и Дирекције за финансије Брчко дистрикта Босне и Херцеговине.

Члан 5.

(Извјештавање)

Задужује се Министарство финансија и трезора Босне и Херцеговине да поднесе Савјету министара Босне и Херцеговине извјештај о реализацији ове Одлуке.

Члан 6.

(Ступање на снагу)

Ова Одлука ступа на снагу даном доношења и објављује се у "Службеном гласнику BiH".

СМ број 48/20
30. априла 2020. године
Сарајево

Предсједавајући
Савјета министара BiH
Др Зоран Тегелтија, с. р.

На основу члана 8. став (1) и члана 13. тачка i) Okvирnog zakona o zaštiti i spašavanju ljudi i materijalnih dobara od prirodnih ili drugih nesreća u Bosni i Hercegovini ("Službeni glasnik BiH", broj 50/08) i člana 17. Zakona o Vijeću ministara Bosne i Hercegovine ("Službeni glasnik BiH", br. 30/03, 42/03, 81/06, 76/07, 81/07, 94/07 i 24/08) i Odлуke o principima raspodjele međunarodne pomoći za zaštitu i spašavanje (VM broj 39/20 od 16.04.2020. godine), na prijedlog Ministarstva sigurnosti Bosne i Hercegovine, Vijeće ministara Bosne i

Hercegovine, na 18. vanrednoj sjednici održanoj 30.04.2020. године, donijelo je

ODLUKU

**O RASPOĐELI FINANSIJSKIH SREDSTAVA
MEĐUNARODNE POMOĆI ZA ZAŠTITU I
SPAŠAVANJE UPLAĆENIH NA NAMJENSKI
PODRAĆUN JEDINSTVENOG RAČUNA TREZORA
BOSNE I HERCEGOVINE**

Član 1.

(Predmet odluke)

Ovom Odlukom utvrđuje se sadržaj, raspodjela i primaoci finansijskih sredstava međunarodne pomoći za zaštitu i spašavanje za potrebe prevencije, zaštite, tretmana oboljelih i suzbijanja pojave korona virusa (COVID - 19), dobijenu od Međunarodne organizacije za pomoć, zaštitu i razvoj (engl. International Organization for Relief and Welfare) osnovanu od strane "Svjetske islamske lige".

Član 2.

(Procenti raspodjele)

- (1) Raspodjela finansijskih sredstava međunarodne pomoći za zaštitu i spašavanje dobijenu od Međunarodne organizacije za pomoć, zaštitu i razvoj (engl. International Organization for Relief and Welfare) osnovanu od strane "Svjetske islamske lige", se vrši po centrima kako slijedi:
 - a) 61,50% za Federaciju Bosne i Hercegovine,
 - b) 37,50% za Republiku Srpsku,
 - c) 1% za Brčko distrikt Bosne i Hercegovine.
- (2) Sredstva iz stava (1) tačka a) ovog člana se za Federaciju Bosne i Hercegovine dijele:
 - a) Federacija Bosne i Hercegovine 50%;
 - b) Deset kantona 50%.

Član 3.

(Sadržaj i primaoci međunarodne pomoći)

- (1) Međunarodna organizacija za pomoć, zaštitu i razvoj (engl. International Organization for Relief and Welfare) uplatila je finansijska sredstva u iznosu od 535.852,96 KM.
- (2) U skladu sa centrima raspodjele definisanim članom 2. ove Odlike, finansijska sredstva se raspodjeljuju na sljedeći način:
 - a) Federacija Bosne i Hercegovine: 329.549,57 KM
 - b) Republika Srpska: 200.944,86 KM
 - c) Brčko distrikt Bosne i Hercegovine: 5.358,53 KM

Član 4.

(Uplata sredstva)

- (1) Za uplatu sredstava iz člana 3. ove Odlike se zadužuje Ministarstvo finansija i trezora Bosne i Hercegovine.
- (2) Iznos sredstava utvrđen članom 3. stav (2) ove Odlike uplaćuje se na račun Federalnog ministarstva finansija Federacije Bosne i Hercegovine, Ministarstva finansija Republike Srpske i Direkcije za finansije Brčko distrikta Bosne i Hercegovine.

Član 5.

(Izvještavanje)

Zadužuje se Ministarstvo finansija i trezora Bosne i Hercegovine da podnesi Vijeću ministara Bosne i Hercegovine izvještaj o realizaciji ove Odlike.

Članak 6.

(Stupanje na snagu)

Ova Odluka stupa na snagu danom donošenja i objavljuje se u "Službenom glasniku BiH".

VM broj 48/20
30. aprila 2020. godine
Sarajevo

Predsjedavajući
Vijeća ministara BiH
Dr. Zoran Tegeltija, s. r.

Na temelju članka 8. stavak (1) i članka 13. točka i) Okvirnog zakona o zaštiti i spašavanju ljudi i materijalnih dobara od prirodnih ili drugih nesreća u Bosni i Hercegovini ("Službeni glasnik BiH", broj 50/08) i članka 17. Zakona o Vijeću ministara Bosne i Hercegovine ("Službeni glasnik BiH", br. 30/03, 42/03, 81/06, 76/07, 81/07, 94/07 i 24/08) i Odluke o principima raspodjele međunarodne pomoći za zaštitu i spašavanje (VM broj 39/20 od 16.04.2020. godine), na prijedlog Ministarstva sigurnosti Bosne i Hercegovine, Vijeće ministara Bosne i Hercegovine, na 18. izvanrednoj sjednici održanoj 30.04.2020. godine, donijelo je

ODLUKU

**О РАСПОДЈЕЛИ ФИНАНЦИЈСКИХ СРЕДСТАВА
МЕЂУНАРОДНЕ ПОМОЋИ ЗА ЗАШТИТУ И
СПАŠAVANJE УПЛАЧЕНИХ НА НАМЈЕНСКИ
ПОДРАЧУН ЈЕДИНСТВЕНОГ РАЧУНА ТРЕЗОРА
БОСНЕ И ХЕРЦЕГОВИНЕ**

Članak 1.

(Predmet odluke)

Ovom Odlukom utvrđuje se sadržaj, raspodjela i primatelji finansijskih sredstava međunarodne pomoći za zaštitu i spašavanje za potrebe prevencije, zaštite, tretmana oboljelih i suzbijanja pojave korona virusa (COVID - 19), dobijenu od Međunarodne organizacije za pomoć, zaštitu i razvoj (engl. International Organization for Relief and Welfare) osnovanu od strane "Svjetske islamske lige".

Članak 2.

(Procenti raspodjele)

- (1) Raspodjela finansijskih sredstava međunarodne pomoći za zaštitu i spašavanje dobijenu od Međunarodne organizacije za pomoć, zaštitu i razvoj (engl. International Organization for Relief and Welfare) osnovanu od strane "Svjetske islamske lige", se vrši po procentima kako slijedi:
 - a) 61,50% za Federaciju Bosne i Hercegovine,
 - b) 37,50% za Republiku Srpsku,
 - c) 1% za Brčko distrikt Bosne i Hercegovine.
- (2) Sredstva iz stavka (1) točka a) ovog članka se za Federaciju Bosne i Hercegovine dijele:
 - a) Federacija Bosne i Hercegovine 50%;
 - b) Deset županija 50 %.

Članak 3.

(Sadržaj i primatelji međunarodne pomoći)

- (1) Međunarodna organizacija za pomoć, zaštitu i razvoj (engl. International Organization for Relief and Welfare) uplatila je finansijska sredstva u iznosu od 535.852,96 KM.
- (2) Sukladno postotcima raspodjele definiranim člankom 2. ove Odluke, finansijska sredstva se raspodjeljuju na sljedeći način:
 - a) Federacija Bosne i Hercegovine: 329.549,57 KM
 - b) Republika Srpska: 200.944,86 KM
 - c) Brčko distrikt Bosne i Hercegovine: 5.358,53 KM

Članak 4.

(Uplata sredstva)

- (1) Za uplatu sredstava iz članka 3. ove Odluke se zadužuje Ministarstvo financija i trezora Bosne i Hercegovine.

- (2) Iznos sredstava utvrđen člankom 3. stavak (2) ove Odluke uplaćuje se na račun Federalnog ministarstva financija Federacije Bosne i Hercegovine, Ministarstva financija Republike Srpske i Direkcije za financije Brčko distrikta Bosne i Hercegovine.

Članak 5.

(Izvještavanje)

Zadužuje se Ministarstvo financija i trezora Bosne i Hercegovine da podnese Vijeću ministara Bosne i Hercegovine izvješće o realizaciji ove Odluke.

Članak 6.

(Stupanje na snagu)

Ova Odluka stupa na snagu danom donošenja i objavljuje se u "Službenom glasniku BiH".

VM broj 48/20
30. travnja 2020. godine
Sarajevo

Predsjedateљ
Vijeća ministara BiH
Dr. Zoran Tegeltija, v. r.

294

На основу члана 17. Закона о Савјету министара Босне и Херцеговине ("Службени гласник БиХ", бр. 30/03, 42/03, 81/06, 76/07, 81/07, 94/07 и 24/08), члана 10. Закона о граничној контроли ("Службени гласник БиХ", бр. 53/09, 54/10 и 47/14) и Одлуке о одређивању граничних прелaza у Босни и Херцеговини ("Службени гласник БиХ", бр. 39/12 и 101/15), на приједлог Министарства безбедности Босне и Херцеговине, Савјет ministara Bosne и Херцеговине, 18. vanrednoj sjednici održanoj 30.04.2020. године, донио је

**ОДЛУКУ
О ИЗМЈЕНАМА И ДОПУНИ ОДЛУКЕ О
ПРИВРЕМЕНОМ ЗАТВАРАЊУ МЕЂУНАРОДНИХ
ГРАНИЧНИХ ПРЕЛАЗА У ВАЗДУШНОМ
САОБРАЋАЈУ ЗА ПРОМЕТ ПУТНИКА У
БОСНИ И ХЕРЦЕГОВИНИ**

Члан 1.

У Одлуци о привременом затварању међународних грaničnih прелаза у вазduшном саобраћају за промет путника у Босни и Херцеговини ("Службени гласник БиХ", бр. 20/20 и 21/20), у члану 2. у ставу (3) у тачки и) на крају текстa брише се тачка и додаје нова тачка ј) која гласи:

"ј) конзуларну репатријацију држављана Босне и Херцеговине или страних држављана када напуштају Босну и Херцеговину."

Члан 2.

Члан 3. мијења се и гласи:

Члан 3.

(Обавезе лица)

"Особе које обављају робни промет и особе које изводе или учествују у летовима из члана 2. ст. (3) и (4) ове Одлуке, обавезне су придржавати се и поштовати сва упутства и наредбе надлежних органа Босне и Херцеговине (епидемиолошких и здравствених служби).

Члан 3.

У члану 4., датум "30.04.2020. године", замјењују се датумом "01.06.2020. године".

Члан 4.

Ова Одлука ступа на snagu danom доношења и objavljuje se u "Службеном гласнику BiH".

СМ број 49/20
30. априла 2020. године
Сарајево

Предсједавајући
Савјетa ministara BiH
Др Зоран Тегелтија, с. р.

На основу člana 17. Zakona o Vijeću ministara Bosne i Hercegovine ("Službeni glasnik BiH", br. 30/03, 42/03, 81/06, 76/07, 81/07, 94/07 i 24/08), člana 10. Zakona o graničnoj kontroli ("Službeni glasnik BiH", br. 53/09, 54/10 i 47/14) i Odluke o određivanju graničnih prelaza u Bosni i Hercegovini ("Službeni glasnik BiH", br. 39/12 i 101/15), na prijedlog Ministarstva sigurnosti Bosne i Hercegovine, Vijeće ministara Bosne i Hercegovine, na 18. vanrednoj sjednici održanoj 30.04.2020. godine, donijelo je

ODLUKU

O IZMJENAMA I DOPUNI ODLUKE O PRIVREMENOM ZATVARANJU MEĐUNARODNIH GRANIČNIH PRELAZA U VAZDUŠNOM SAOBRAĆAJU ZA PROMET PUTNIKA U BOSNI I HERCEGOVINI

Član 1.

U Odluci o privremenom zatvaranju međunarodnih graničnih prelaza u vazdušnom saobraćaju za promet putnika u Bosni i Hercegovini ("Službeni glasnik BiH", br. 20/20 i 21/20), u članu 2. u stavu (3) u tački i) na kraju teksta briše se tačka i dodaje nova tačka j) koja glasi:

"j) konzularnu repatrijaciju državljana Bosne i Hercegovine ili stranih državljana kada napuštaju Bosnu i Hercegovinu."

Član 2.

Član 3. mijenja se i glasi:

Član 3.

(Obaveze lica)

"Osobe koje obavljaju robni promet i osobe koje izvode ili učestvuju u letovima iz člana 2. st. (3) i (4) ove Odluke, obavezne su pridržavati se i poštivati sva uputstva i naredbe nadležnih tijela Bosne i Hercegovine (epidemioloških i zdravstvenih službi).

Član 3.

U članu 4., datum "30.04.2020. godine", zamjenjuju se datumom "01.06.2020. godine".

Član 4.

Ova Odluka stupa na snagu danom donošenja i objavljuje se u "Službenom glasniku BiH".

VM broj 49/20
30. aprila 2020. godine
Sarajevo

Predsjedavajući
Vijeća ministara BiH
Dr. **Zoran Tegeltija**, s. r.

Na temelju članka 17. Zakona o Vijeću ministara Bosne i Hercegovine ("Službeni glasnik BiH", br. 30/03, 42/03, 81/06, 76/07, 81/07, 94/07 i 24/08), članka 10. Zakona o graničnoj kontroli ("Službeni glasnik BiH", br. 53/09, 54/10 i 47/14) i Odluke o određivanju graničnih prijelaza u Bosni i Hercegovini ("Službeni glasnik BiH", br. 39/12 i 101/15), na prijedlog Ministarstva sigurnosti Bosne i Hercegovine, Vijeće ministara Bosne i Hercegovine, na 18. izvanrednoj sjednici održanoj 30.4.2020. godine, donijelo je

ODLUKU

O IZMJENAMA I DOPUNI ODLUKE O PRIVREMENOM ZATVARANJU MEĐUNARODNIH GRANIČNIH PRIJELAZA U ZRAČNOM PROMETU ZA PROMET PUTNIKA U BOSNI I HERCEGOVINI

Članak 1.

U Odluci o privremenom zatvaranju međunarodnih graničnih prijelaza u zračnom prometu za promet putnika u Bosni i Hercegovini ("Službeni glasnik BiH", br. 20/20 i 21/20), u

članku 2. u stavku (3) u točki i) na kraju teksta briše se točka i dodaje nova točka j) koja glasi:

"j) konzularnu repatrijaciju državljana Bosne i Hercegovine ili stranih državljana kada napuštaju Bosnu i Hercegovinu."

Članak 2.

Članak 3. mijenja se i glasi:

Članak 3.

(Obaveze lica)

"Osobe koje obavljaju robni promet i osobe koje izvode ili učestvuju u letovima iz članka 2. st. (3) i (4) ove Odluke, obavezne su pridržavati se i poštivati sva uputstva i naredbe nadležnih tijela Bosne i Hercegovine (epidemioloških i zdravstvenih službi).

Članak 3.

U članku 4., datum "30.4.2020. godine", zamjenjuju se datumom "1.6.2020. godine".

Članak 4.

Ova Odluka stupa na snagu danom donošenja i objavljuje se u "Službenom glasniku BiH".

VM broj 49/20
30. travnja 2020. godine
Sarajevo

Predsjedatelj
Vijeća ministara BiH
Dr. **Zoran Tegeltija**, v. r.

295

На основу člana 17. Zakona o Savjetu ministara Bosne i Hercegovine ("Службени гласник БиХ", бр. 30/03, 42/03, 81/06, 76/07, 81/07, 94/07 и 24/08) и člana 19. stav (6), и člana 141. stav (7) tačka а) Zakona o strancima ("Службени гласник БиХ", број 88/15), Савјет ministara Bosne i Hercegovine, на 18. vanrednoj sjednici održanoj 30.04.2020. године, донио је

ОДЛУКУ О ДОПУНИ ОДЛУКЕ О ПРОПИСИВАЊУ ДОДАТНИХ УСЛОВА ЗА УЛАЗАК СТРАНАЦА У БОСНУ И ХЕРЦЕГОВИНУ

Члан 1.

У Одлуци о прописивању додатних услова за улазак странаца у Босну и Херцеговину ("Службени гласник БиХ", бр. 18/20 и 20/20) у članu 2. stav (5), иза тачке к) додаје се нова тачка л) која гласи:

"л) на држављање сусједних држава који у Босну и Херцеговину улазе ради обављања пољопривредних радова и имају пољопривредно земљиште у Босни и Херцеговини, а који су дужни да приликом прелaska државне границе ради обављања пољопривредних радова на том земљишту посједују доказ о власништву над пољопривредним земљиштем или изјаву власника пољопривредног земљишта да лице обавља пољопривредне радове на његовом земљишту."

Члан 2.

Ова Одлука ступа на снагу даном доношења и objavljuje se u "Службеном гласнику БиХ".

СМ број 50/20
30. априла 2020. године
Сарајево

Предсједавајући
Савјета ministara BiH
Др **Зоран Тегелтија**, с. р.

На основу člana 17. Zakona o Vijeću ministara Bosne i Hercegovine ("Službeni glasnik BiH", br. 30/03, 42/03, 81/06, 76/07, 81/07, 94/07 i 24/08) i člana 19. stav (6), i člana 141. stav

(7) тачка а) Закона о strancima ("Službeni glasnik BiH", број 88/15), Вijeće ministara Bosne i Hercegovine, на 18. vanrednoj sjednici održanoj 30.04.2020. године, donijelo je

**ODLUKU
O DOPUNI ODLUKE O PROPISIVANJU DODATNIH
USLOVA ZA ULAZAK STRANACA U
BOSNU I HERCEGOVINU**

Član 1.

U Odluci o propisivanju dodatnih uslova za ulazak stranaca u Bosnu i Hercegovinu ("Službeni glasnik BiH", бр. 18/20 i 20/20) u članu 2. stav (5), iza tačke k) dodaje se nova tačka 1) koja glasi:

- "1) na državljane susjednih država koji u Bosnu i Hercegovinu ulaze radi obavljanja poljoprivrednih radova i imaju poljoprivredno zemljište u Bosni i Hercegovini, a koji su dužni da prilikom prelaska državne granice radi obavljanja poljoprivrednih radova na tom zemljištu posjeduju dokaz o vlasništvu nad poljoprivrednim zemljištem ili izjavu vlasnika poljoprivrednog zemljišta da lice obavlja poljoprivredne radove na njegovom zemljištu."

Član 2.

Ova Odluka stupa na snagu danom donošenja i objavljuje se u "Službenom glasniku BiH".

VM broj 50/20
30. aprila 2020. godine
Sarajevo

Predsjedavajući
Vijeća ministara BiH
Dr. **Zoran Tegeltija**, s. r.

Temeljem članka 17. Zakona o Vijeću ministara Bosne i Hercegovine ("Službeni glasnik BiH", бр. 30/03, 42/03, 81/06, 76/07, 81/07, 94/07 i 24/08) i članka 19. stavak (6), i članka 141. stavak (7) točka a) Zakona o strancima ("Službeni glasnik BiH", број 88/15), Вijeће ministara Bosne i Hercegovine, на 18. izvanrednoj sjednici održanoj 30.04.2020. године, donijelo je

**ODLUKU
O DOPUNI ODLUKE O PROPISIVANJU DODATNIH
UVJETA ZA ULAZAK STRANACA U
BOSNU I HERCEGOVINU**

Članak 1.

U Odluci o propisivanju dodatnih uvjeta za ulazak stranaca u Bosnu i Hercegovinu ("Službeni glasnik BiH", бр. 18/20 i 20/20) u članku 2. stavak (5), iza točke k) dodaje se nova točka 1) koja glasi:

- "1) na državljane susjednih država koji u Bosnu i Hercegovinu ulaze radi obavljanja poljoprivrednih radova i imaju poljoprivredno zemljište u Bosni i Hercegovini, a koji su dužni da prilikom prelaska državne granice radi obavljanja poljoprivrednih radova na tom zemljištu posjeduju dokaz o vlasništvu nad poljoprivrednim zemljištem ili izjavu vlasnika poljoprivrednog zemljišta da osoba obavlja poljoprivredne radove na njegovom zemljištu."

Članak 2.

Ova Odluka stupa na snagu danom donošenja i objavljuje se u "Službenom glasniku BiH".

VM broj 50/20
30. travnja 2020. godine
Sarajevo

Predsjedatelj
Vijeća ministara BiH
Dr. **Zoran Tegeltija**, v. r.

**КОМИСИЈА ЗА ОЧУВАЊЕ
НАЦИОНАЛНИХ СПОМЕНИКА
БОСНЕ И ХЕРЦЕГОВИНЕ**

296

Комисија за очување националних споменика, на основу члана V став 4. Анекса 8. Општег оквирног споразума за мир у Босни и Херцеговини и члана 36. став (1) Пословника о раду Комисије за очување националних споменика ("Службени гласник БиХ", број 47/16), на сједници одржаној 17. децембра 2019. године, донијела је

**ОДЛУКУ
О ПРОГЛАШЕЊУ АРХЕОЛОШКОГ ПОДРУЧЈА -
СРЕДЊОВЈЕКОВНА ТВРЂАВА ВРБАШКИ ГРАД И
ЦРКВА СВЕТОГ ЂОРЂА У ГОРЊИМ
ПОДГРАДЦИМА, ГРАД ГРАДИШКА,
НАЦИОНАЛНИМ СПОМЕНИКОМ
БОСНЕ И ХЕРЦЕГОВИНЕ**

Члан 1.

(Предмет заштите и просторни обухват)

- (1) Археолошко подручје - средњовјековна тврђава Врбашки град и црква Светог Ђорђа у Горњим Подградцима, град Грађишка, проглашава се националним спомеником Босне и Херцеговине (у даљем тексту: национални споменик).
- (2) Национални споменик чине: остаци тврђаве Врбашког града на брду Паветњак и остаци цркве св. Ђорђа, испод тврђаве у Горњим Подградцима.
- (3) Национални споменик налази се на простору који обухвата к.ч. 3157/1, 3157/2 и дио к.ч. 3000/1, одређен границом са к.ч. 3142, 3141 и 3140, те границом са к.ч. 3000/55 и слједећим координатама геодетских тачки: y=6424332.030 x=4988481.120; y=6424332.130 x=4988275.920, к.о. Горњи Подградци, посједовни лист број 50/4, град Грађишка, Република Српска, Босна и Херцеговина.

Члан 2.

(Категоризација)

У складу са Правилником о критеријумима вредновања, подјели и категоризацији националних споменика ("Службени гласник БиХ", број 82/19), добро је сврстано у категорију "национални споменик од великог значаја за Босну и Херцеговину".

Члан 3.

(Надлежност за обезбеђење мјера заштите)

- (1) Република Српска, кроз своје надлежне органе, улаже све напоре да предузме одговарајуће правне, научне, техничке, административне и финансијске мјере неопходне за заштиту, конзервацију, презентацију и рехабилитацију националног споменика.
- (2) Комисија за очување националних споменика (у даљем тексту: Комисија) утврди техничке услове за израду и постављање информационе табле са основним подацима о споменику и одлуци о проглашењу добра националним спомеником.

Члан 4.

(Мјере заштите националног споменика)

- (1) У циљу заштите националног споменика, на простору дефинисаном у члану 1. став (3) ове одлуке утврђују се следеће мјере заштите:
- a) Дозвољени су радови конзервације и рестаурације градитељских структура, радови санације и радови на текућем одржавању, укључујући и оне који имају за циљ презентацију споменика, уз одобрење министарства надлежног за просторно уређење у Републици Српској (у даљем тексту: надлежно министарство) и стручни надзор надлежне службе заштите наслеђа на нивоу Републике Српске (у даљем тексту: надлежна служба заштите);
 - b) Није дозвољено помјерање надгробника са гробова на било коју другу локацију;
 - c) Дозвољено је чишћење споменика од лишаја и маховине и скidaње патине са камена у случају да је оно неопходно за истраживање епиграфских или декоративних елемената споменика, уз претходно израђен елаборат и одобрење надлежног министарства. Елаборат треба да буде заснован на биолошким, хемијским, физичким и другим анализама за које конзерватор утврди да су неопходне, те да садржава одговарајуће конзерваторске мјере и процјену утицаја начина чишћења на камен;
 - d) Потребно је извршити детаљно снимање локалитета у циљу утврђивања позиције поједничних структура, форме и положаја Врбашког града са свим идентификованим елементима, основу цркве са утврђеним тачним дебљинама зидова и идентификованих дијелова основе и снимање комплетне некрополе са надгробницима са утврђивањем броја, положаја и димензија надгробника;
 - e) Радови на уређењу локалитета, радови на инфраструктури и радови на санирању оштећења дозвољени су искључиво уз претходно израђен план санације, рестаурације и конзервације који треба бити урађен на основу детаљног снимка постојећег стања. Потребно је да се примјењују изворни материјали и технике у мјери у којој је то могуће, а у случају употребе другачијих материјала и техника, они не смију да угрозе карактер националног споменика;
 - f) План санације, рестаурације и конзервације и извођење радова обављати уз одобрење надлежног министарства и стручни надзор надлежне службе заштите;
 - g) Могућа је изградња-интерполирање нових, савремених структура-објеката у функцији презентације националног споменика, осим на остацима градитељских структура, који неће угрозити изврност целине, односно аутентичност и интергралност, уз одобрење надлежног министарства и стручни надзор надлежне службе заштите;
 - h) Подручје представља археолошки локалитет, па је приликом обављања археолошких истражних радова обавезно да се обезбиједи присуство археолога;

- и) Простор споменика ће бити отворен и доступан јавности, а може да се користи у едукативне и културне сврхе. Презентација и интерпретација националног споменика треба да буде урађена на начин да обезбиједи исправно и потпуно разумевање форме и функције локалитета као и историјски контекст у коме је настао; Обавезно је спровођење мјера одржавања чистоће и комуналног реда;
 - ј) Власник или други корисник националног споменика дужан је да се брине о споменику пажњом доброг домаћина;
 - л) Изузев информационе табле из члана 3. став (2) ове одлуке, на националном споменику није дозвољено постављање других елемента (друге информационе табле, јарболи за заставе, реклами панои, клима уређаји и сл.) без сагласности надлежне службе заштите на садржај текста, дизајн и позицију.
- (2) Република Српска, кроз своје надлежне органе, нарочито улаже све напоре да предузме:
- а) систематско археолошко истраживање локалитета;
 - б) обезбеђење приступа подручју уређењем прилазног пута и стаза до националног споменика;
 - ц) израду и провођење плана управљања локалитетом у коме ће бити дефинисана: намјена и начин коришћења локалитета, финансијски и други ресурси, техничке могућности, очекивања локалне заједнице, коришћење налазишта, план презентације националног споменика, управљање посјетама, место на коме ће бити презентовани археолошки налази локалитета на начин да допинесе одрживости локалитета.

Члан 5.

(Мјере заштите покретних налаза)

- (1) Сви покретни налази, који у току археолошких истраживања буду нађени биће похрањени у најблијем музеју који испуњава кадровске, материјалне и техничке услове или у Земаљском музеју Босне и Херцеговине у Сарајеву, обрађени и презентовани на одговарајући начин.
- (2) Сав покретни и непокретни археолошки материјал који буде нађен у току археолошких истраживања неопходно је стручно обрадити.
- (3) Археолог - водитељ археолошких истраживања дужан је након извршених археолошких радова да поднесе извјештај Комисији и институцији која је обавила истраживања.
- (4) Археолог - водитељ археолошких истраживања мора да има на располагању сав пронађени покретни и непокретни археолошки материјал док траје истраживање и док не заврши извјештај, а најдуже за период од три године.
- (5) Паралелно с извођењем археолошких истраживања, неопходна је сукcesивна конзервација непокретних налаза на локалитету и конзервација покретног археолошког материјала и његово похрањивање у одговарајуће просторе (депое).
- (6) Након достављања извјештаја о проведеном истраживању, Комисија ће утврдити покретне налазе на које ће бити примјењиване мјере заштите које Комисија утврђује.

- (7) Изношење покретних налаза из става (1) овог члана из Босне и Херцеговине није дозвољено.
- (8) Изузетно од одредбе претходног става, уколико водитељ истраживања утврди да је неопходна обрада неког налаза ван земље, доказе о томе презентоваће Комисији, која може да допусти привремено изношење налаза из земље под детаљно утврђеним условима његовог изношења, поступања с њим у току боравка ван земље и његовог поврата у Босну и Херцеговину.
- (9) Комисија у свом одобрењу за привремено изношење покретних налаза из Босне и Херцеговине утврђује све услове под којима се то изношење може да изведе, рок за поврат у Босну и Херцеговину, као и задужење поједињих органа и институција на обезбеђењу тих услова, те о томе обавежештава Владу Републике Српске, надлежну службу сигурности, царинску службу Босне и Херцеговине и јавност.

Члан 6.

(Стављање ван снаге спроведбених аката)

Стављају се ван снаге сви с проведбени и развојни просторно-плански акти у дијелу у којем су супротни одредбама ове одлуке.

Члан 7.

(Суздржавање од предузимања радњи)

Свако, а посебно надлежни органи Републике Српске, градске и општинске службе, суздржане су од предузимања било каквих радњи које могу да оштете национални споменик или доведу у питање његову заштиту.

Члан 8.

(Достављање одлуке надлежном суду)

Ова одлука ће се након објаве у "Службеном гласнику БиХ" доставити надлежном општинском суду, односно другом надлежном органу, ради уписа забиљежбе о проглашењу националног споменика у земљишне књиге.

Члан 9.

(Саставни дио одлуке)

Саставни дио ове одлуке је образложење са пратећом документацијом које је доступно на увид заинтересованим лицима у просторијама и на веб страници Комисије (<http://www.kons.gov.ba>).

Члан 10.

(Коначност одлуке)

Према члану V став 4. Аnekса 8. Општег оквирног споразума за мир у Босни и Херцеговини, одлуке Комисије су коначне.

Члан 11.

(Ступање на снагу)

Ова одлука ступа на снагу наредног дана од дана објављивања у "Службеном гласнику БиХ".

Ову одлуку Комисија је донијела у сљедећем саставу:

prof. др Амир Пашић, Горан Милојевић и Радоје Видовић.
Број 03-2.3-42/19-23
17. децембра 2019. године Предсједавајући Комисије
Сарајево Гoran Milojević, с. р.

Komisija za očuvanje nacionalnih spomenika, na osnovi člana V stav 4. Aneksa 8. Općeg okvirnog sporazuma za mir u Bosni i Hercegovini i člana 36. stav (1) Poslovnika o radu Komisije za očuvanje nacionalnih spomenika ("Službeni glasnik BiH", broj 47/16), na sjednici održanoj 17. decembra 2019. godine, donijela je

ODLUKU O PROGLAŠENJU ARHEOLOŠKOG PODRUČJA - SREDNJOVJEKOVNA TVRDAVA VRBAŠKI GRAD I CRKVA SVETOG ĐORDA U GORNJIM PODGRADCIMA, GRAD GRADIŠKA, NACIONALNIM SPOMENIKOM BOSNE I HERCEGOVINE

Član 1.

(Predmet заštite i prostorni obuhvat)

- (1) Arheološko područje - srednjovjekovna tvrđava Vrbaški grad i crkva Svetog Đorda u Gornjim Podgradcima, grad Gradiška, proglašava se nacionalnim spomenikom Bosne i Hercegovine (u daljnjem tekstu: nacionalni spomenik).
- (2) Nacionalni spomenik čine: ostaci tvrđave Vrbaškog grada na brdu Pavetnjak i ostaci crkve sv. Đorda, ispod tvrđave u Gornjim Podgradcima.
- (3) Nacionalni spomenik nalazi se na prostoru koji obuhvata k.č. 3157/1, 3157/2 i dio k.č. 3000/1, određen granicom sa k.č. 3142, 3141 i 3140, te granicom sa k.č. 3000/55 i sljedećim koordinatama geodetskih tački: y=6424332.030 x=4988481.120; y=6424332.130 x=4988275.920, k.o. Gornji Podgradci, posjedovni list broj 50/4, grad Gradiška, Republika Srpska, Bosna i Hercegovina.

Član 2.

(Kategorizacija)

U skladu sa Pravilnikom o kriterijima vrednovanja, podjeli i kategorizaciji nacionalnih spomenika ("Službeni glasnik BiH", broj 82/19), dobro je svrstano u kategoriju "nacionalni spomenik od velikog значаја за Bosnu i Hercegovinu".

Član 3.

(Nadležnost za osiguranje mjera zaštite)

- (1) Republika Srpska, kroz svoje nadležne organe, ulaže sve napore da poduzme odgovarajuće pravne, naučne, tehničke, administrativne i finansijske mјere neophodne za zaštitu, konzervaciju, prezentaciju i rehabilitaciju nacionalnog spomenika.
- (2) Komisija za očuvanje nacionalnih spomenika (u dalnjem tekstu: Komisija) utvrdit će tehničke uvjete za izradu i postavljanje informacione ploče sa osnovnim podacima o spomeniku i odluci o proglašenju dobra nacionalnim spomenikom.

Član 4.

(Mjere zaštite nacionalnog spomenika)

- (1) U cilju zaštite nacionalnog spomenika, na prostoru definiranom u članu 1. stav (3) ove odluke utvrđuju se sljedeće mјere zaštite:
 - a) Dozvoljeni su radovi konzervacije i restauracije graditeljskih struktura, radovi sanacije i radovi na tekućem održavanju, uključujući i one koji imaju za cilj prezentaciju spomenika, uz odobrenje ministarstva nadležnog za prostorno uređenje u Republici Srpskoj (u dalnjem tekstu: nadležno ministarstvo) i stručni nadzor nadležne službe zaštite naslijeda na nivou Republike Srpske (u dalnjem tekstu: nadležna služba zaštite);
 - b) Nije dozvoljeno pomjeranje nadgrobnika sa grobova na bilo koju drugu lokaciju;

- c) Dozvoljeno je čišćenje spomenika od lišaja i mahovine i skidanje patine sa kamena u slučaju da je ono neophodno za istraživanje epigrafskih ili dekorativnih elemenata spomenika, uz prethodno izrađen elaborat i odobrenje nadležnog ministarstva. Elaborat treba biti zasnovan na biološkim, hemijskim, fizičkim i drugim analizama za koje konzervator utvrdi da su neophodne, te sadržavati odgovarajuće konzervatorske mjere i procjenu utjecaja načina čišćenja na kamen;
- d) Potrebno je izvršiti detaljno snimanje lokaliteta u cilju utvrđivanja pozicije pojedinih struktura, forme i položaja Vrbaškog grada sa svim identificiranim elementima, osnovi crkve sa utvrđenim tačnim debeljinama zidova i identificiranih dijelova osnove i snimanje kompletne nekropole sa nadgrobnicima sa utvrđivanjem broja, položaja i dimenzija nadgrobnika;
- e) Radovi na uređenju lokaliteta, radovi na infrastrukturni i radovi na saniranju oštećenja dozvoljeni su isključivo uz prethodno izrađen plan sanacije, restauracije i konzervacije koji treba biti urađen na osnovi detaljnog snimka postojećeg stanja. Potrebno je primjenjivati izvorne materijale i tehnike u mjeri u kojoj je to moguće, a u slučaju upotrebe drugaćijih materijala i tehnika, oni ne smiju ugroziti karakter nacionalnog spomenika;
- f) Plan sanacije, restauracije i konzervacije i izvođenje radova obavljati uz odobrenje nadležnog ministarstava i stručni nadzor nadležne službe zaštite;
- g) Moguća je izgradnja-interpoliranje novih, savremenih struktura-objekata u funkciji prezentacije nacionalnog spomenika, osim na ostacima graditeljskih struktura, koji neće ugroziti izvornost cjeline, odnosno autentičnost i integralnost, uz odobrenje nadležnog ministarstva i stručni nadzor nadležne službe zaštite;
- h) Područje predstavlja arheološki lokalitet, pa je prilikom obavljanja arheoloških istražnih radova obavezno osigurati prisustvo arheologa;
- i) Prostor spomenika će biti otvoren i dostupan javnosti, a može se koristiti u edukativne i kulturne svrhe. Prezentacija i interpretacija nacionalnog spomenika treba biti urađena na način da osigura ispravno i potupno razumijevanje forme i funkcije lokaliteta kao i historijski kontekst u kome je nastao;
- j) Obavezno je provođenje mjera održavanja čistoće i komunalnog reda;
- k) Vlasnik ili drugi korisnik nacionalnog spomenika dužan je brinuti se o spomeniku pažnjom dobrog domaćina;
- l) Izuzev informacione ploče iz člana 3. stav (2) ove odluke, na nacionalnom spomeniku nije dozvoljeno postavljanje drugih elemenata (druge informacione ploče, jarboli za zastave, reklamni panoui, klima-uredaji i sl.) bez saglasnosti nadležne službe zaštite na sadržaj teksta, dizajn i poziciju.
- (2) Republika Srpska, kroz svoje nadležne organe, naročito ulaže sve napore da poduzme:
- a) sistematsko arheološko istraživanje lokaliteta;
- b) osiguranje pristupa području uređenjem prilaznoga puta i staza do nacionalnog spomenika;
- c) izradu i provođenje plana upravljanja lokalitetom u kome će biti definirana: namjena i način korištenja lokaliteta, finansijski i drugi resursi, tehničke mogućnosti, očekivanja lokalne zajednice, korištenje nalazišta, plan prezentacije nacionalnog spomenika, upravljanje posjetama, mjesto na kome će biti prezentirani arheološki nalazi lokaliteta na način da dopinese održivosti lokaliteta.

Član 5.

(Mjere zaštite pokretnih nalaza)

- (1) Svi pokretni nalazi, koji u toku arheoloških istraživanja budu nađeni bit će pohranjeni u najbližem muzeju koji ispunjava kadrovske, materijalne i tehničke uvjete ili u Zemaljskom muzeju Bosne i Hercegovine u Sarajevu, obradeni i prezentirani na odgovarajući način.
- (2) Sav pokretni i nepokretni arheološki materijal koji bude nađen u toku arheoloških istraživanja neophodno je stručno obraditi.
- (3) Arheolog - voditelj arheoloških istraživanja dužan je nakon izvršenih arheoloških radova podnijeti izvještaj Komisiji i instituciji koja je obavila istraživanja.
- (4) Arheolog - voditelj arheoloških istraživanja mora imati na raspolaganju sav pronađeni pokretni i nepokretni arheološki materijal dok traje istraživanje i dok ne završi izvještaj, a najduže za period od tri godine.
- (5) Paralelno s izvođenjem arheoloških istraživanja, neophodna je sukcesivna konzervacija nepokretnih nalaza na lokalitetu i konzervacija pokretnog arheološkog materijala i njegovo pohranjivanje u odgovarajuće prostore (depoe).
- (6) Nakon dostavljanja izvještaja o provedenom istraživanju, Komisija će utvrditi pokretne nalaze na koje će biti primjenjivane mjere zaštite koje Komisija utvrđuje.
- (7) Iznošenje pokretnih nalaza iz stava (1) ovog člana iz Bosne i Hercegovine nije dozvoljeno.
- (8) Izuzetno od odredbe prethodnog stava, ukoliko voditelj istraživanja utvrdi da je neophodna obrada nekog nalaza van zemlje, dokaze o tome prezentirat će Komisiji, koja može dopustiti privremeno iznošenje nalaza iz zemlje pod detaljno utvrđenim uvjetima njegovog iznošenja, postupanja s njim u toku boravka van zemlje i njegovog povrata u Bosnu i Hercegovinu.
- (9) Komisija u svom odobrenju za privremeno iznošenje pokretnih nalaza iz Bosne i Hercegovine utvrđuje sve uvjete pod kojima se to iznošenje može izvesti, rok za povrat u Bosnu i Hercegovinu, kao i zaduženje pojedinih organa i institucija na osiguranju tih uvjeta, te o tome obavještava Vladu Republike Srpske, nadležnu službu sigurnosti, carinsku službu Bosne i Hercegovine i javnost.

Član 6.

(Stavljanje van snage provedbenih akata)

Stavljaju se van snage svi provedbeni i razvojni prostorno-planski akti u dijelu u kojem su suprotni odredbama ove odluke.

Član 7.

(Suzdržavanje od poduzimanja radnji)

Svako, a posebno nadležni organi Republike Srpske, gradske i općinske službe, suzdržat će se od poduzimanja bilo kakvih radnji koje mogu oštetiti nacionalni spomenik ili dovesti u pitanje njegovu zaštitu.

Članak 8.

(Dostavljanje odluke nadležnom sudu)

Ova odluka će se nakon objave u "Službenom glasniku BiH" dostaviti nadležnom općinskom суду, odnosno drugom nadležnom organu, radi upisa zabilježbe o proglašenju nacionalnog spomenika u zemljisne knjige.

Članak 9.

(Sastavni dio odluke)

Sastavni dio ove odluke je obrazloženje sa pratećom dokumentacijom koje je dostupno na uvid zainteresiranim licima u prostorijama i na web-stranici Komisije (<http://www.kons.gov.ba>).

Članak 10.

(Konačnost odluke)

Prema članu V stav 4. Aneksa 8. Općeg okvirnog sporazuma za mir u Bosni i Hercegovini, odluke Komisije su konačne.

Članak 11.

(Stupanje na snagu)

Ova odluka stupa na snagu narednog dana od dana objavljivanja u "Službenom glasniku BiH".

Ovu odluku Komisija je donijela u sljedećem sastavu: prof. dr. Amir Pašić, Goran Milojević i Radoje Vidović.

Broj 03-2.3-42/19-23

17. decembra 2019. godine
SarajevoPredsjedavajući Komisije
Goran Milojević, s. r.

Povjerenstvo za očuvanje nacionalnih spomenika, na temelju članka V. stavak 4. Aneksa 8. Općeg okvirnog sporazuma za mir u Bosni i Hercegovini i članka 36. stavak (1) Poslovnika o radu Povjerenstva za očuvanje nacionalnih spomenika ("Službeni glasnik BiH", broj 47/16), na sjednici održanoj 17. prosinca 2019. godine, donijelo je

ODLUKU

**О ПРОГЛАШЕЊУ АРХЕОЛОШКОГ ПОДРУЧЈА -
СРЕДЊОВЈЕКОВНА УТВРДА ВРБАШКИ ГРАД И
ЦРКВА СВЕТОГ ЂОРЂА У ГОРЊИМ
ПОДГРАДЦИМА, ГРАД ГРАДИŠКА, НACIONALНИМ
СПОМЕНИКОМ БОСНЕ И ХЕРЦЕГОВИНЕ**

Članak 1.

(Predmet zaštite i prostorni obuhvat)

- (1) Arheološko područje - srednjovjekovna utvrda Vrbaški grad i crkva Svetog Đorđa u Gornjim Podgradcima, grad Gradiška, proglašava se nacionalnim spomenikom Bosne i Hercegovine (u dalnjem tekstu: nacionalni spomenik).
- (2) Nacionalni spomenik čine: ostaci utvrde Vrbaškog grada na brdu Pavetnjak i ostaci crkve sv. Đorđa, ispod utvrde u Gornjim Podgradcima.
- (3) Nacionalni spomenik nalazi se na prostoru koji obuhvata k.č. 3157/1, 3157/2 i dio k.č. 3000/1, određen granicom sa k.č. 3142, 3141 i 3140, te granicom sa k.č. 3000/55 i sljedećim koordinatama geodetskih tački: y=6424332.030 x=4988481.120; y=6424332.130 x=4988275.920, k.o. Gornji Podgradci, posjedovni list broj 50/4, grad Gradiška, Republika Srpska, Bosna i Hercegovina.

Članak 2.

(Kategorizacija)

Sukladno Pravilniku o kriterijima vrednovanja, podjeli i kategorizaciji nacionalnih spomenika ("Službeni glasnik BiH", broj 82/19), dobro je svrstano u kategoriju "nacionalni spomenik od velikog značaja za Bosnu i Hercegovinu".

Članak 3.

(Mjerodavnost za osiguranje mera zaštite)

- (1) Republika Srpska, kroz svoja mjerodavna tijela, ulaže sve napore da poduzme odgovarajuće pravne, znanstvene, tehničke, administrativne i financijske mjeru neophodne za zaštitu, konzervaciju, prezentaciju i rehabilitaciju nacionalnog spomenika.
- (2) Povjerenstvo za očuvanje nacionalnih spomenika (u dalnjem tekstu: Povjerenstvo) utvrdit će tehničke uvjete za izradu i postavljanje informacijske ploče sa osnovnim podatcima o spomeniku i odluci o proglašenju dobra nacionalnim spomenikom.

Članak 4.

(Mjere zaštite nacionalnog spomenika)

- (1) U cilju zaštite nacionalnog spomenika, na prostoru definiranom u članku 1. stavak (3) ove odluke utvrđuju se sljedeće mjere zaštite:
 - a) Dopušteni su radovi konzervacije i restauracije graditeljskih struktura, radovi sanacije i radovi na tekućem održavanju, uključujući i one koji imaju za cilj prezentaciju spomenika, uz odobrenje ministarstva mjerodavnog za prostorno uređenje u Republici Srpskoj (u dalnjem tekstu: mjerodavno ministarstvo) i stručni nadzor mjerodavne službe zaštite nasleđa na razini Republike Srpske (u dalnjem tekstu: mjerodavna služba zaštite);
 - b) Nije dopušteno pomjeranje nadgrobnika sa grobova na bilo koju drugu lokaciju;
 - c) Dopušteno je čišćenje spomenika od lišaja i mahovine i skidanje patine sa kamena u slučaju da je ono neophodno za istraživanje epigrafskih ili dekorativnih elemenata spomenika, uz prethodno izrađen elaborat i odobrenje mjerodavnog ministarstva. Elaborat treba biti zasnovan na biološkim, kemijskim, fizičkim i drugim analizama za koje konzervator utvrdi da su neophodne, te sadržavati odgovarajuće konzervatorske mjere i procjenu utjecaja načina čišćenja na kamen;
 - d) Potrebno je izvršiti detaljno snimanje lokaliteta u cilju utvrđivanja pozicije pojedinih struktura, forme i položaja Vrbaškog grada sa svim identificiranim elementima, temelju crkve sa utvrđenim točnim deblijinama zidova i identificiranih dijelova osnove i snimanje kompletne nekropole sa nadgrobnicima sa utvrđivanjem broja, položaja i dimenzija nadgrobnika;
 - e) Radovi na uređenju lokaliteta, radovi na infrastrukturni i radovi na saniranju oštećenja dopušteni su isključivo uz prethodno izrađen plan sanacije, restauracije i konzervacije koji treba biti urađen na temelju detaljnog snimka postojećeg stanja. Potrebno je primjenjivati izvorne materijale i tehnike u mjeri u kojoj je to moguće, a u slučaju uprabe drugaćijih materijala i tehnika, oni ne smiju ugroziti karakter nacionalnog spomenika;
 - f) Plan sanacije, restauracije i konzervacije i izvođenje radova obavljati uz odobrenje mjerodavnog ministarstva i stručni nadzor mjerodavne službe zaštite;
 - g) Moguća je izgradnja-interpoliranje novih, suvremenih struktura-objekata u funkciji prezentacije nacionalnog spomenika, osim na ostacima graditeljskih struktura, koji neće ugroziti izvornost cjeline, odnosno autentičnost i intergralnost, uz odobrenje mjerodavnog ministarstva i stručni nadzor mjerodavne službe zaštite;

- h) Područje predstavlja arheološki lokalitet, pa je prilikom obavljanja arheoloških istražnih radova oavezno osigurati nazočnost arheologa;
 - i) Prostor spomenika će biti otvoren i dostupan javnosti, a može se rabiti u edukativne i kulturne svrhe. Prezentacija i interpretacija nacionalnog spomenika treba biti urađena na način da osigura ispravno i potupno razumijevanje forme i funkcije lokaliteta kao i povijesni kontekst u kome je nastao;
 - j) Obvezna je provedba mjera održavanja čistoće i komunalnog reda;
 - k) Vlasnik ili drugi korisnik nacionalnog spomenika dužan je skrbiti se o spomeniku pozornošću dobrog domaćina;
 - l) Izuzev informacijske ploče iz članka 3. stavak (2) ove odluke, na nacionalnom spomeniku nije dopušteno postavljenje drugih elemenata (druge informacijske ploče, jarboli za zastave, reklamni panoui, klimauređaji i sl.) bez suglasnosti mjerodavne službe zaštite na sadržaj teksta, dizajn i poziciju.
- (2) Republika Srpska, kroz svoja mjerodavna tijela, naročito ulaže sve napore da poduzme:
- a) sustavno arheološko istraživanje lokaliteta;
 - b) osiguranje pristupa području urednjem prilaznoga puta i staza do nacionalnog spomenika;
 - c) izradu i provedbu plana upravljanja lokalitetom u kome će biti definirana: namjena i način rabljenja lokaliteta, finansijski i drugi resursi, tehničke mogućnosti, očekivanja lokalne zajednice, rabljenje nalazišta, plan prezentacije nacionalnog spomenika, upravljanje posjetama, mjesto na kojem će biti prezentirani arheološki nalazi lokaliteta na način da dopinese održivosti lokaliteta.

Članak 5.

(Mjere zaštite pokretnih nalaza)

- (1) Svi pokretni nalazi, koji tijekom arheoloških istraživanja budu nađeni bit će pohranjeni u najbližem muzeju koji ispunjava kadrovske, materijalne i tehničke uvjete ili u Zemaljskom muzeju Bosne i Hercegovine u Sarajevu, obradeni i prezentirani na odgovarajući način.
- (2) Sav pokretni i nepokretni arheološki materijal koji bude nađen tijekom arheoloških istraživanja neophodno je stručno obraditi.
- (3) Arheolog - voditelj arheoloških istraživanja dužan je nakon izvršenih arheoloških radova podnijeti izvješće Povjerenstvu i instituciji koja je obavila istraživanja.
- (4) Arheolog - voditelj arheoloških istraživanja mora imati na raspolaganju sav pronađeni pokretni i nepokretni arheološki materijal dok traje istraživanje i dok ne završi izvješće, a najduže za razdoblje od tri godine.
- (5) Paralelno s izvođenjem arheoloških istraživanja, neophodna je sukcesivna konzervacija nepokretnih nalaza na lokalitetu i konzervacija pokretnog arheološkog materijala i njegovo pohranjivanje u odgovarajuće prostore (depoe).
- (6) Nakon dostavljanja izvješća o provedenom istraživanju, Povjerenstvo će utvrditi pokretne nalaze na koje će biti primjenjivane mjere zaštite koje Povjerenstvo utvrđuje.
- (7) Iznošenje pokretnih nalaza iz stavka (1) ovoga članka iz Bosne i Hercegovine nije dopušteno.

- (8) Izuzetno od odredbe prethodnog stavka, ukoliko voditelj istraživanja utvrdi da je neophodna obrada nekog nalaza izvan zemlje, dokaze o tomu prezentirat će Povjerenstvu, koje može dopustiti privremeno iznošenje nalaza iz zemlje pod detaljno utvrđenim uvjetima njegovog iznošenja, postupanja s njim tijekom boravka izvan zemlje i njegovog povrata u Bosnu i Hercegovinu.
- (9) Povjerenstvo u svom odobrenju za privremeno iznošenje pokretnih nalaza iz Bosne i Hercegovine utvrđuje sve uvjete pod kojima se to iznošenje može izvesti, rok za povrat u Bosnu i Hercegovinu, kao i zaduženje pojedinih tijela i institucija na osiguranju tih uvjeta, te o tomu obavještava Vladu Republike Srpske, mjerodavnu službu sigurnosti, carinsku službu Bosne i Hercegovine i javnost.

Članak 6.

(Stavljanje izvan snage provedbenih spisa)

Stavljuju se izvan snage svi provedbeni i razvojni prostorno-planski spisi u dijelu u kojem su suprotni odredbama ove odluke.

Članak 7.

(Suzdržavanje od poduzimanja radnji)

Svatko, a posebice mjerodavna tijela Republike Srpske, gradske i općinske službe, suzdržat će se od poduzimanja bilo kakvih radnji koje mogu oštetiti nacionalni spomenik ili dovesti u pitanje njegovu zaštitu.

Članak 8.

(Dostavljanje odluke mjerodavnom sudu)

Ova odluka će se nakon objave u "Službenom glasniku BiH" dostaviti mjerodavnom općinskom sudu, odnosno drugom mjerodavnom tijelu, radi upisa zabilježbe o proglašenju nacionalnog spomenika u zemljšnje knjige.

Članak 9.

(Sastavni dio odluke)

Sastavni dio ove odluke je obrazloženje sa pratećom dokumentacijom koje je dostupno na uvid zainteresiranim osobama u prostorijama i na web-stranici Povjerenstva (<http://www.kons.gov.ba>).

Članak 10.

(Konačnost odluke)

Prema članku V. stavku 4. Aneksa 8. Općeg okvirnog sporazuma za mir u Bosni i Hercegovini, odluke Povjerenstva su konačne.

Članak 11.

(Stupanje na snagu)

Ova odluka stupa na snagu narednog dana od dana objavljivanja u "Službenom glasniku BiH".

Ovu odluku Povjerenstvo je donijelo u sljedećem sastavu: prof. dr. Amir Pašić, Goran Milojević i Radoje Vidović.

Broj 03-2.3-42/19-23

17. prosinca 2019. godine

Sarajevo

Predsjedatelj Povjerenstva

Goran Milojević, v. r.

297

Комисија за очување националних споменика, на основу члана V став 4. Анекса 8. Општег оквирног споразума за мир у Босни и Херцеговини и члана 36. став (1) Пословника о раду Комисије за очување националних споменика ("Службени гласник БиХ", број 47/16), на сједници одржаној 17. децембра 2019. године, донијела је

ОДЛУКУ

**О ПРОГЛАШЕЊУ АРХЕОЛОШКОГ ПОДРУЧЈА
МАНАСТИРИШТЕ У ГОРЊИМ КИЈЕВЦИМА, ГРАД
ГРАДИШКА, НАЦИОНАЛНИМ СПОМЕНИКОМ
БОСНЕ И ХЕРЦЕГОВИНЕ**

Члан 1.

(Предмет заштите и просторни обухват)

- (1) Археолошко подручје Манастириште у Горњим Кијевцима, град Грађишка, проглашава се националним спомеником Босне и Херцеговине (у даљем тексту: национални споменик).
- (2) Национални споменик чине: остаци храма манастира Караповац, остаци темеља двије цркве брвнаре, *villa rustica* (сеоско имање) из римског периода и ћирилични натпис у камену заједно са осталим покретним наслеђем пронађеним на локалитету, који се налази у ЈУ Завичајни музеј Грађишка.
- (3) Национални споменик се налази на простору који обухвата: к.ч. 1184/2, к.ч. 1183/2 и дијелови к.ч. 1176, 1180, 1182, 1184/1 и 1183/1, одређени границом са к.ч. 1184/2 и к.ч. 1183/2 и геодетским тачкама: Y=6433256.82; X=4988273.13; Y=6433252.40; X=4988289.61; Y=6433292.10; X=4988421.28; Y=6433355.26; X=4988365.75; Y=6433347.25; X=4988378.97 и Y=6433236.87; X=4988335.48, к.о. Горњи Кијевци, посједовни лист број 50/4, град Грађишка, Република Српска, Босна и Херцеговина.
- (4) Заштитни појас националног споменика за локалитет Манастириште чини к.ч. 1195, 1189, 1186, 1185, и 1181 (нови премјер) и дијелови к.ч. 1176, 1180, 1182, 1184/1 и 1183/1, одређени границом са к.ч. 1175, 1177/2, 1179, 1129, 1199, 1198, 1197 и 1196/1 (нови премјер), к.о. Кијевци, град Грађишка, Република Српска, Босна и Херцеговина.

Члан 2.

(Категоризација)

У складу са Правилником о критеријумима вредновања добара, подјели и категоризацији националних споменика ("Службени гласник БиХ", број 82/19), добро је сврстано у категорију "национални споменик од изузетног значаја за Босну и Херцеговину".

Члан 3.

(Надлежност за обезбеђење мјера заштите)

- (1) Република Српска, кроз своје надлежне органе, улаже све напоре да предузме одговарајуће правне, научне, техничке, административне и финансијске мјере неопходне за заштиту, конзервацију, презентацију и рехабилитацију националног споменика.
- (2) Комисија за очување националних споменика (у даљем тексту: Комисија) утврди техничке услове за израду и постављање информационе табле са основним подацима о споменику и одлуци о проглашењу добра националним спомеником.

Члан 4.

(Мјере заштите националног споменика)

- (1) У циљу заштите националног споменика, на простору дефинисаном у члану 1. став (3) ове одлуке утврђују се следеће мјере заштите:
 - a) Дозвољени су истраживачки и конзерваторско-рестаураторски радови, радови на текућем одржавању, укључујући и оне који имају за циљ презентацију споменика, уз одобрење министарства надлежног за просторно уређење у Републици Српској (у даљем тексту: надлежно министарство) и стручни надзор надлежне службе заштите насиља на нивоу Републике Српске (у даљем тексту: надлежна служба заштите);
 - b) Након извршених систематских археолошких истраживања потребно је да се уради детаљан архитектонски снимак постојећег стања пронађених структура те План санације, рестаурације и конзервације уз одобрење надлежног министарства и стручни надзор надлежне службе заштите;
 - c) Није дозвољена изградња нових објеката сталног карактера, радови на инфраструктури, одношење било каквог материјала са локалитета, одлагање отпада, експлоатација природних добара, лоцирање потенцијалних загађивача околине утврђених прописима;
 - d) Дозвољено је обављање радова на инфраструктурни, уз одобрење надлежног министарства и стручно мишљење надлежне службе заштите;
 - e) Радови на уређењу локалитета и радови на санирању оштећења дозвољени су искључиво уз претходно израђен план санације, рестаурације и конзервације и одобрење надлежног министарства и надзор надлежне службе заштите;
 - f) Дозвољено је чишћење споменика од лишаја и маховине и скидање патине са камена у случају да је оно неопходно за истраживање епиграфских или декорativних елемената споменика, уз претходно израђен елаборат и одобрење надлежног министарства. Елаборат треба да буде заснован на биолошким, хемијским, физичким и другим анализама за које конзерватор утврди да су неопходне, те да садржава одговарајуће конзерваторске мјере и процјену утицаја начина чишћења на камен;
 - g) Подручје представља археолошки локалитет, па је приликом обављања археолошких истражних радова обавезно да се обезбиједи присуство археолога;
 - x) Простор споменика биће отворен и доступан јавности, а може да се користи у едукативне и културне сврхе;
 - i) Планирање и реализација будуће намјене споменика треба да је у сврси презентације националног споменика уз садржаје који не угрожавају интегритет националног споменика и обезбеђују његову одрживост, уз одобрење надлежног министарства и стручни надзор надлежне службе заштите насиља;
 - j) Обавезно је провођење мјера одржавања чистоће и комуналног реда;
 - k) Власник или други корисник националног споменика дужан је да се брине о споменику пажњом доброг домаћина;
 - l) Изузев информационе табле из члана 2. став (2) ове одлуке, на националном споменику није

- дозвољено постављање других елемента (друге информационе табле, јарболи за заставе, реклами панои, и сл.) без сагласности надлежне службе заштите на садржај текста, дизајн и позицију.
- (2) Република Српска, кроз своје надлежне органе, нарочито улаже све напоре да предузме:
- систематско археолошко истраживање локалитета;
 - обезбеђење приступа подручју уређењем прилазног пута и стаза до националног споменика;
 - израду и провођење плана управљања локалитетом у коме ће бити дефинисана: намјена и начин коришћења локалитета, финансијски и други ресурси, техничке могућности, очекивања локалне заједнице, коришћење налазишта, план презентације националног споменика, управљање посјетама, место на коме ће бити презентовани археолошки налази локалитета на начин да допринесе одрживости локалитета.
- (3) На заштитни појас националног споменика за локалитет Манастириште на простору дефинисаном у члану 1. став (4) ове одлуке обавезно је спровођење следећих мјера заштите:
- Није дозвољена експлоатација камена, лоцирање потенцијалних загађивача околине утврђених прописима, изградња индустриских објеката и магистралне инфраструктуре и свих објеката који у току изградње или у току експлоатације могу да угрозе национални споменик;
 - Није дозвољено извођење радова који би могли да утјечу на измјену подручја и промјену пејзажа;
 - Могућа је изградња објекта под условом да не угрозе извornost целине, односно аутентичност и интегралност, уз претходно изведена систематска археолошка истраживања, обрађен пронађени материјал и урађен пројекат уз одобрење надлежног министарства и стручни надзор надлежне службе заштите. Саставни дио пројекта требају да буду студије утицаја на околину и наслеђе;
 - Простор је археолошко налазиште, те уколико се приликом извођења радова нађе на било какве археолошке налазе, радове је потребно обуставити, док се не спроведу археолошка истраживања;
 - Обавезно је спровођење мјера одржавања чистоће и комуналног реда.

Члан 5.

(Мјере заштите покретне имовине)

- Сви покретни налази, који у току археолошког истраживања буду нађени, биће похранини у најблијем музеју који испуњава кадровске, материјалне и техничке услове или у Земаљском музеју Босне и Херцеговине у Сарајеву, обрађени и презентовани на одговарајући начин.
- Сав покретни и непокретни археолошки материјал који буде нађен у току археолошких истраживања неопходно је да се стручно обраде.
- Археолог – водитељ археолошких истраживања дужан је након извршених археолошких радова да поднесе извештај Комисији и институцији која је обавила истраживања.
- Археолог – водитељ археолошких истраживања мора да има на располагању сав пронађени покретни и непокретни археолошки материјал док траје истраживање и док не заврши извештај, а најдуже за период од три године.

- Паралелно с извођењем археолошких истраживања, неопходна је сукцесивна конзервација непокретних налаза на локалитету и конзервација покретног археолошког материјала и његово похранивање у одговарајуће просторе (депое).
- Након достављања извештаја о спроведеном истраживању, Комисија ће утврдити покретне налазе на које ће бити примјењиване мјере заштите које Комисија утврђује.
- Изношење покретних налаза из става (1) овог члана из Босне и Херцеговине није дозвољено.
- Изузетно од одредбе претходног става, уколико водитељ истраживања утврди да је неопходна обрада неког налаза ван земље, доказе о томе презентоваће Комисији, која може да допусти привремено изношење налаза из земље под детаљно утврђеним условима његовог изношења, поступања с њим у току боравка ван земље и његовог поврата у Босну и Херцеговину.
- Комисија у свом рjeшењу о одобрењу привременог изношења покретног наслеђа из Босне и Херцеговине утврђује све услове под којима се то изношење може да се изведе, рок за поврат у Босну и Херцеговину, као и задужење појединих органа и институција на обезбеђењу тих услова и о томе обавјештава Владу Републике Српске, надлежну службу безбедности, царинску службу Босне и Херцеговине и јавност.

Члан 6.

(Стављање ван снаге спроведбених аката)

Ступањем на снагу ове одлуке, стављају се ван снаге сви спроведбени и развојни просторно-плански акти у дијелу у којем су у супротности са одредбама ове одлуке.

Члан 7.

(Суздржавање од предузимања радњи)

Свако, а посебно надлежни органи Републике Српске, градске и општинске службе суздржавају се од предузимања било каквих радњи које могу да оштете национални споменик или доведу у питање његову заштиту.

Члан 8.

(Достављање одлуке надлежном суду)

Ова одлука ће се након објаве у "Службеном гласнику БиХ" доставити надлежном општинском суду, односно другом надлежном органу, ради уписа забиљежбе о проглашењу националног споменика у земљишне књиге.

Члан 9.

(Саставни дио одлуке)

Саставни дио ове одлуке је образложение са пратећом документацијом које је доступно на увид заинтересованим лицима у просторијама и на веб страници Комисије (<http://www.kons.gov.ba>).

Члан 10.

(Коначност одлуке)

Према члану V став 4. Анекса 8. Општег оквирног споразума за мир у Босни и Херцеговини, одлуке Комисије су коначне.

Члан 11.

(Ступање на снагу)

Ова одлука ступа на снагу наредног дана од дана објављивања у "Службеном гласнику БиХ".

Ову одлуку Комисија је донијела у сљедећем саставу: проф. др Амир Пашић, Горан Милојевић, Радоје Видовић.

Број 03-2.3-42/19-24

17. децембра 2019. године
СарајевоПредсједавајући Комисије
Горан Милојевић, с. р.

Komisija za očuvanje nacionalnih spomenika, na osnovi člana V stav 4. Aneksa 8. Općeg okvirnog sporazuma za mir u Bosni i Hercegovini i člana 36. stav (1) Poslovnika o radu Komisije za očuvanje nacionalnih spomenika ("Službeni glasnik BiH", broj 47/16), na sjednici održanoj 17. decembra 2019. godine, donijela je

**ODLUKU
O PROGLAŠENJU ARHEOLOŠKOG PODRUČJA
MANASTIRIŠTE U GORNJIM KIJEVCIMA, GRAD
GRADIŠKA, NACIONALNIM SPOMENIKOM
BOSNE I HERCEGOVINE**

Član 1.

(Predmet zaštite i prostorni obuhvat)

- (1) Arheološko područje Manastirište u Gornjim Kijevcima, grad Gradiška, proglašava se nacionalnim spomenikom Bosne i Hercegovine (u daljem tekstu: nacionalni spomenik).
- (2) Nacionalni spomenik čine: ostaci hrama manastira Karanovac, ostaci temelja dvije crkve brvnare, *villa rustica* (seosko imanje) iz rimskog perioda i čirilični natpis u kamenu zajedno sa ostalim pokretnim naslijeđem pronađenim na lokalitetu, koji se nalazi u JU Zavičajni muzej Gradiška.
- (3) Nacionalni spomenik se nalazi na prostoru koji obuhvata: k.č. 1184/2, k.č. 1183/2 i dijelovi k.č. 1176, 1180, 1182, 1184/1 i 1183/1, određeni granicom sa k.č. 1184/2 i k.č. 1183/2 i geodetskim tačkama: Y=6433256.82; X=4988273.13; Y=6433252.40; X=4988289.61; Y=6433292.10; X=4988421.28; Y=6433355.26; X=4988365.75; Y=6433347.25; X=4988378.97 i Y=6433236.87; X=4988335.48, k.o. Gornji Kijevci, posjedovni list broj 50/4, grad Gradiška, Republika Srpska, Bosna i Hercegovina.
- (4) Zaštitni pojas nacionalnog spomenika za lokalitet Manastirište čini k.č. 1195, 1189, 1186, 1185, i 1181 (novi premjer) i dijelovi k.č. 1176, 1180, 1182, 1184/1 i 1183/1, određeni granicom sa k.č. 1175, 1177/2, 1179, 1129, 1199, 1198, 1197 i 1196/1 (novi premjer), k.o. Kijevci, grad Gradiška, Republika Srpska, Bosna i Hercegovina.

Član 2.

(Kategorizacija)

U skladu sa Pravilnikom o kriterijima vrednovanja dobara, podjeli i kategorizaciji nacionalnih spomenika ("Službeni glasnik BiH", broj 82/19), dobro je svrstano u kategoriju "nacionalni spomenik od izuzetnog značaja za Bosnu i Hercegovinu".

Član 3.

(Nadležnost za osiguranje mjera zaštite)

- (1) Republika Srpska, kroz svoje nadležne organe, ulaže sve napore da poduzme odgovarajuće pravne, naučne, tehničke, administrativne i finansijske mjere neophodne za zaštitu, konzervaciju, prezentaciju i rehabilitaciju nacionalnog spomenika.
- (2) Komisija za očuvanje nacionalnih spomenika (u daljem tekstu: Komisija) utvrdit će tehničke uvjete za izradu i postavljanje informacione ploče sa osnovnim podacima o spomeniku i odluci o proglašenju dobra nacionalnim spomenikom.

Član 4.

(Mjere zaštite nacionalnog spomenika)

- (1) U cilju zaštite nacionalnog spomenika, na prostoru definiranom u članu 1. stav (3) ove odluke utvrđuju se sljedeće mjere zaštite:

- a) Dozvoljeni su istraživački i konzervatorsko-restauratorski radovi, radovi na tekućem održavanju, uključujući i one koji imaju za cilj prezentaciju spomenika, uz odobrenje ministarstva nadležnog za prostorno uređenje u Republici Srpskoj (u daljem tekstu: nadležno ministarstvo) i stručni nadzor nadležne službe zaštite naslijeđa na nivou Republike Srpske (u daljem tekstu: nadležna služba zaštite);
- b) Nakon izvršenih sistematskih arheoloških istraživanja potrebno je uraditi detaljan arhitektonski snimak postojećeg stanja pronađenih struktura te Plan sanacije, restauracije i konzervacije uz odobrenje nadležnog ministarstva i stručni nadzor nadležne službe zaštite;
- c) Nije dozvoljena izgradnja novih objekata stalnog karaktera, radovi na infrastrukturni, odnose na bilo kakvog materijala sa lokalitetu, odlaganje otpada, eksploracija prirodnih dobara, lociranje potencijalnih zagađivača okoline utvrđenih propisima;
- d) Dozvoljeno je obavljanje radova na infrastrukturni, uz odobrenje nadležnog ministarstva i stručno mišljenje nadležne službe zaštite;
- e) Radovi na uređenju lokaliteta i radovi na saniranju oštećenja dozvoljeni su isključivo uz prethodno izrađen plan sanacije, restauracije i konzervacije i odobrenja nadležnog ministarstva i nadzor nadležne službe zaštite;
- f) Dozvoljeno je čišćenje spomenika od lišaja i mahovine i skidanje patine sa kamena u slučaju da je ono neophodno za istraživanje epigrafskih ili dekorativnih elemenata spomenika, uz prethodno izrađen elaborat i odobrenje nadležnog ministarstva. Elaborat treba biti zasnovan na biološkim, hemijskim, fizičkim i drugim analizama za koje konzervator utvrdi da su neophodne, te sadržavati odgovarajuće konzervatorske mjere i procjenu utjecaja načina čišćenja na kamen;
- g) Područje predstavlja arheološki lokalitet, pa je prilikom obavljanja arheoloških istražnih radova obavezno osigurati prisustvo arheologa;
- h) Prostor spomenika bit će otvoren i dostupan javnosti, a može se koristiti u edukativne i kulturne svrhe;
- i) Planiranje i realizacija buduće namjene spomenika treba da je u svrsi prezentacije nacionalnog spomenika uz sadržaje koji ne ugrožavaju integritet nacionalnog spomenika i osiguravaju njegovu održivost, uz odobrenje nadležnog ministarstva i stručni nadzor nadležne službe zaštite naslijeđa;
- j) Obavezno je provođenje mjera održavanja čistoće i komunalnog reda;
- k) Vlasnik ili drugi korisnik nacionalnog spomenika dužan je brinuti se o spomeniku pažnjom dobrog domaćina;
- l) Izuzev informacione ploče iz člana 2. stav (2) ove odluke, na nacionalnom spomeniku nije dozvoljeno postavljanje drugih elementa (druge informacione ploče, jarboli za zastave, reklamni panoci, i sl.) bez saglasnosti nadležne službe zaštite na sadržaj teksta, dizajn i poziciju.
- (2) Republika Srpska, kroz svoje nadležne organe, naročito ulaže sve napore da poduzme:
 - a) sistematsko arheološko istraživanje lokaliteta;
 - b) osiguranje pristupa području uređenjem prilaznoga puta i staza do nacionalnog spomenika;
 - c) izradu i provođenje plana upravljanja loklitetom u kome će biti definirana: namjena i način korištenja

- lokaliteta, finansijski i drugi resursi, tehničke mogućnosti, očekivanja lokalne zajednice, korištenje nalazišta, plan prezentacije nacionalnog spomenika, upravljanje posjetama, mjesto na kom će biti prezentirani arheološki nalazi lokaliteta na način da doprine održivosti lokaliteta.
- (3) Na zaštitni pojas nacionalnog spomenika za lokalitet Manastirište na prostoru definiranom u članu 1. stav (4) ove odluke obavezno je provođenje sljedećih mjera zaštite:
- Nije dozvoljena eksploracija kamena, lociranje potencijalnih zagadivača okoline utvrđenih propisima, izgradnja industrijskih objekata i magistralne infrastrukture i svih objekata koji u toku izgradnje ili u toku eksploracije mogu ugroziti nacionalni spomenik;
 - Nije dozvoljeno izvođenje radova koji bi mogli utjecati na izmjenu područja i promjenu pejzaža;
 - Moguća je izgradnja objekata pod uvjetom da ne ugroze izvornost cjeline, odnosno autentičnost i integralnost, uz prethodno izvedena sistematska arheološka istraživanja, obraden pronađeni materijal i urađen projekt uz odobrenje nadležnog ministarstva i stručni nadzor nadležne službe zaštite. Sastavni dio projekta trebaju biti studije utjecaja na okolinu i nasljedje;
 - Prostor je arheološko nalazište, te ukoliko se prilikom izvođenja radova nađe na bilo kakve arheološke nalaze, radove je potrebno obustaviti, dok se ne provedu arheološka istraživanja;
 - Obavezno je provođenje mjera održavanja čistoće i komunalnog reda.

Član 5.

(Mjere zaštite pokretnе imovine)

- Svi pokretni nalazi, koji u toku arheološkog istraživanja budu nađeni, bit će pohranjeni u najbližem muzeju koji ispunjava kadrovske, materijalne i tehničke uvjete ili u Zemaljskom muzeju Bosne i Hercegovine u Sarajevu, obradeni i prezentirani na odgovarajući način.
- Sav pokretni i nepokretni arheološki materijal koji bude nađen u toku arheoloških istraživanja neophodno je stručno obraditi.
- Arheolog – voditelj arheoloških istraživanja dužan je nakon izvršenih arheoloških radova podnijeti izvještaj Komisiji i instituciji koja je obavila istraživanja.
- Arheolog – voditelj arheoloških istraživanja mora imati na raspolaganju sav pronađeni pokretni i nepokretni arheološki materijal dok traje istraživanje i dok ne završi izvještaj, a najduže za period od tri godine.
- Paralelno s izvođenjem arheoloških istraživanja, neophodna je suksesivna konzervacija nepokretnih nalaza na lokalitetu i konzervacija pokretnog arheološkog materijala i njegovo pohranjivanje u odgovarajuće prostore (depoe).
- Nakon dostavljanja izvještaja o provedenom istraživanju, Komisija će utvrditi pokrete nalaze na koje će biti primjenjivane mjere zaštite koje Komisija utvrđuje.
- Iznošenje pokretnih nalaza iz stava (1) ovog člana iz Bosne i Hercegovine nije dozvoljeno.
- Izuzetno od odredbe prethodnog stava, ukoliko voditelj istraživanja utvrdi da je neophodna obrada nekog nalaza van zemlje, dokaze o tome prezentirat će Komisiji, koja može dopustiti privremeno iznošenje nalaza iz zemlje pod detaljno utvrđenim uvjetima njegovog iznošenja, postupanja s njim u toku boravka van zemlje i njegovog povrata u Bosnu i Hercegovinu.
- Komisija u svom rješenju o odobrenju privremenog iznošenja pokretnog naslijeda iz Bosne i Hercegovine

utvrđuje sve uvjete pod kojima se to iznošenje može izvesti, rok za povrat u Bosnu i Hercegovinu, kao i zaduženje pojedinih organa i institucija na osiguranju tih uvjeta i o tome obavještava Vladu Republike Srpske, nadležnu službu sigurnosti, carinsku službu Bosne i Hercegovine i javnost.

Član 6.

(Stavljanje van snage provedbenih akata)

Stupanjem na snagu ove odluke, stavljuju se van snage svi provedbeni i razvojni prostorno-planski akti u dijelu u kojem su u suprotnosti sa odredbama ove odluke.

Član 7.

(Suzdržavanje od poduzimanja radnji)

Svako, a posebno nadležni organi Republike Srpske, gradske i općinske službe suzdržat će se od poduzimanja bilo kakvih radnji koje mogu oštetići nacionalni spomenik ili dovesti u pitanje njegovu zaštitu.

Član 8.

(Dostavljanje odluke nadležnom sudu)

Ova odluka će se nakon objave u "Službenom glasniku BiH" dostaviti nadležnom općinskom sudu, odnosno drugom nadležnom organu, radi upisa zabilježbe o proglašenju nacionalnog spomenika u zemljšnje knjige.

Član 9.

(Sastavni dio odluke)

Sastavni dio ove odluke je obrazloženje sa pratećom dokumentacijom koje je dostupno na uvid zainteresiranim licima u prostorijama i na web-stranici Komisije (<http://www.kons.gov.ba>).

Član 10.

(Konačnost odluke)

Prema članu V stav 4. Aneksa 8. Općeg okvirnog sporazuma za mir u Bosni i Hercegovini, odluke Komisije su konačne.

Član 11.

(Stupanje na snagu)

Ova odluka stupa na snagu narednog dana od dana objavljivanja u "Službenom glasniku BiH".

Ovu odluku Komisija je donijela u sljedećem sastavu: prof. dr. Amir Pašić, Goran Milojević, Radoje Vidović.

Broj 03-2.3-42/19-24

17. decembra 2019. godine
SarajevoPredsjedavajući Komisije
Goran Milojević, s. r.

Povjerenstvo za očuvanje nacionalnih spomenika, na temelju članka V. stavak 4. Aneksa 8. Općeg okvirnog sporazuma za mir u Bosni i Hercegovini i članka 36. stavak (1) Poslovnika o radu Povjerenstva za očuvanje nacionalnih spomenika ("Službeni glasnik BiH", broj 47/16), na sjednici održanoj 17. prosinca 2019. godine, donijelo je

ODLUKU
O PROGLAŠENJU ARHEOLOŠKOG PODRUČJA
MANASTIRIŠTE U GORNJIM KIJEVCIMA, GRAD
GRADIŠKA, NACIONALNIM SPOMENIKOM
BOSNE I HERCEGOVINE

Članak 1.

(Predmet zaštite i prostorni obuhvat)

- Arheološko područje Manastirište u Gornjim Kijevcima, grad Gradiška, proglašava se nacionalnim spomenikom Bosne i Hercegovine (u dalnjem tekstu: nacionalni spomenik).
- Nacionalni spomenik čine: ostaci hrama manastira Karanovac, ostaci temelja dvije crkve brvnare, *villa rustica* (seosko imanje) iz rimskog razdoblja i cirilični natpis u

- kamenu zajedno sa ostalim pokretnim nasljeđem pronađenim na lokalitetu, koji se nalazi u JU Zavičajni muzej Gradiška.
- (3) Nacionalni spomenik se nalazi na prostoru koji obuhvata: k.č. 1184/2, k.č. 1183/2 i dijelovi k.č. 1176, 1180, 1182, 1184/1 i 1183/1, određeni granicom sa k.č. 1184/2 i k.č. 1183/2 i geodetskim tačkama: Y=6433256.82; X=4988273.13; Y=6433252.40; X=4988289.61; Y=6433292.10; X=4988421.28; Y=6433355.26; X=4988365.75; Y=6433347.25; X=4988378.97 i Y=6433236.87; X=4988335.48, k.o. Gornji Kijevci, posjedovni list broj 50/4, grad Gradiška, Republika Srpska, Bosna i Hercegovina.
- (4) Zaštitni pojas nacionalnog spomenika za lokalitet Manastirište čini k.č. 1195, 1189, 1186, 1185, i 1181 (novi premjer) i dijelovi k.č. 1176, 1180, 1182, 1184/1 i 1183/1, određeni granicom sa k.č. 1175, 1177/2, 1179, 1129, 1199, 1198, 1197 i 1196/1 (novi premjer), k.o. Kijevci, grad Gradiška, Republika Srpska, Bosna i Hercegovina.

Članak 2. (Kategorizacija)

Sukladno Pravilniku o kriterijima vrednovanja dobara, podjeli i kategorizaciji nacionalnih spomenika ("Službeni glasnik BiH", broj 82/19), dobro je svrstan u kategoriju "nacionalni spomenik od izuzetnog značaja za Bosnu i Hercegovinu".

Članak 3. (Mjerodavnost za osiguranje mjera zaštite)

- (1) Republika Srpska, kroz svoja mjerodavna tijela, ulaže sve napore da poduzme odgovarajuće pravne, znanstvene, tehničke, administrativne i finansijske mjere neophodne za zaštitu, konzervaciju, prezentaciju i rehabilitaciju nacionalnog spomenika.
- (2) Povjerenstvo za očuvanje nacionalnih spomenika (u dalnjem tekstu: Povjerenstvo) utvrdit će tehničke uvjete za izradu i postavljanje informacijske ploče sa osnovnim podatcima o spomeniku i odluci o proglašenju dobra nacionalnim spomenikom.

Članak 4. (Mjere zaštite nacionalnog spomenika)

- (1) U cilju zaštite nacionalnog spomenika, na prostoru definiranom u članku 1. stavak (3) ove odluke utvrđuju se sljedeće mjere zaštite:
- a) Dopušteni su istraživački i konzervatorsko-restauratorski radovi, radovi na tekućem održavanju, uključujući i one koji imaju za cilj prezentaciju spomenika, uz odobrenje ministarstva mjerodavnog za prostorno uređenje u Republici Srpskoj (u dalnjem tekstu: mjerodavno ministarstvo) i stručni nadzor mjerodavne službe zaštite nasljeđa na razini Republike Srpske (u dalnjem tekstu: mjerodavna služba zaštite);
- b) Nakon izvršenih sustavnih arheoloških istraživanja potrebno je uraditi detaljan arhitektonski snimak postojećeg stanja pronađenih struktura te Plan sanacije, restauracije i konzervacije uz odobrenje mjerodavnog ministarstva i stručni nadzor mjerodavne službe zaštite;
- c) Nije dopuštena izgradnja novih objekata stalnog karaktera, radovi na infrastrukturi, odnošenje bilo kakvog materijala sa lokalitetom, odlaganje otpada, eksploatacija prirodnih dobara, lociranje potencijalnih zagadivača okoline utvrđenih propisima;

- d) Dopušteno je obavljanje radova na infrastrukturi, uz odobrenje mjerodavnog ministarstva i stručno mišljenje mjerodavne službe zaštite;
- e) Radovi na uređenju lokaliteta i radovi na saniranju oštećenja dopušteni su isključivo uz prethodno izrađen plan sanacije, restauracije i konzervacije i odobrenja mjerodavnog ministarstva i nadzor mjerodavne službe zaštite;
- f) Dozvoljeno je čišćenje spomenika od lišaja i mahovine i skidanje patine sa kamena u slučaju da je ono neophodno za istraživanje epigrafskih ili dekorativnih elemenata spomenika, uz prethodno izrađen elaborat i odobrenje mjerodavnog ministarstva. Elaborat treba biti zasnovan na biološkim, kemijskim, fizičkim i drugim analizama za koje konzervator utvrdi da su neophodne, te sadržavati odgovarajuće konzervatorske mjere i procjenu utjecaja načina čišćenja na kamen;
- g) Područje predstavlja arheološki lokalitet, pa je prilikom obavljanja arheoloških istražnih radova obvezno osigurati nazočnost arheologa;
- h) Prostor spomenika bit će otvoren i dostupan javnosti, a može se rabiti u edukativne i kulturne svrhe;
- i) Planiranje i realizacija buduće namjene spomenika treba da je u svrsi prezentacije nacionalnog spomenika uz sadržaje koji ne ugrožavaju integritet nacionallnog spomenika i osiguravaju njegovu održivost, uz odobrenje mjerodavnog ministarstva i stručni nadzor mjerodavne službe zaštite nasljeđa;
- j) Obvezna je provedba mjera održavanja čistoće i komunalnog reda;
- k) Vlasnik ili drugi korisnik nacionalnog spomenika dužan je skrbiti se o spomeniku pozornošću dobrog domaćina;
- l) Izuzev informacijske ploče iz članka 2. stavak (2) ove odluke, na nacionalnom spomeniku nije dozvoljeno postavljanje drugih elemenata (druge informacijske ploče, jarboli za zastave, reklamni panoi, i sl.) bez suglasnosti mjerodavne službe zaštite na sadržaj teksta, dizajn i poziciju.
- (2) Republika Srpska, kroz svoja mjerodavna tijele, naročito ulaže sve napore da poduzme:
- a) sustavno arheološko istraživanje lokaliteta;
- b) osiguranje pristupa području uređenjem prilaznoga puta i staza do nacionalnog spomenika;
- c) izradu i provedbu plana upravljanja loklitetom u kome će biti definirana: namjena i način rabljenja lokaliteta, finansijski i drugi resursi, tehničke mogućnosti, očekivanja lokalne zajednice, rabljenje nalazišta, plan prezentacije nacionalnog spomenika, upravljanje posjetima, mjesto na kome će biti prezentirani arheološki nalazi lokaliteta na način da doprinese održivosti lokaliteta.
- (3) Na zaštitni pojas nacionalnog spomenika za lokalitet Manastirište na prostoru definiranom u članku 1. stavak (4) ove odluke obvezna je provedba sljedećih mjera zaštite:
- a) Nije dozvoljena eksploatacija kamena, lociranje potencijalnih zagadivača okoline utvrđenih propisima, izgradnja industrijskih objekata i magistralne infrastrukture i svih objekata koji tijekom izgradnje ili tijekom eksploatacije mogu ugroziti nacionalni spomenik;
- b) Nije dopušteno izvođenje radova koji bi mogli utjecati na izmjenju područja i promjenu pejzaža;
- c) Moguća je izgradnja objekata pod uvjetom da ne izvornost cjeline, odnosno autentičnost i

- integralnost, uz prethodno izvedena sustavna arheološka istraživanja, obrađen pronadeni materijal i uraden projekat uz odobrenje mjerodavnog ministarstva i stručni nadzor mjerodavne službe zaštite. Sastavni dio projekta trebaju biti studije utjecaja na okolinu i nasljeđe;
- d) Prostor je arheološko nalazište, te ukoliko se prilikom izvođenja radova nađe na bilo kakve arheološke nalaze, radeve je potrebno obustaviti, dok se ne provedu arheološka istraživanja;
 - e) Obvezna je provodba mjera održavanja čistoće i komunalnog reda.

Članak 5.

(Mjere zaštite pokretnе imovine)

- (1) Svi pokretni nalazi, koji tijekom arheološkog istraživanja budu nađeni, bit će pohranjeni u najbližem muzeju koji ispunjava kadrovske, materijalne i tehničke uvjete ili u Zemaljskom muzeju Bosne i Hercegovine u Sarajevu, obrađeni i prezentirani na odgovarajući način.
- (2) Sav pokretni i nepokretni arheološki materijal koji bude nađen tijekom arheoloških istraživanja neophodno je stručno obraditi.
- (3) Arheolog – voditelj arheoloških istraživanja dužan je nakon izvršenih arheoloških radova podnijeti izvješće Povjerenstvu i instituciji koja je obavila istraživanja.
- (4) Arheolog – voditelj arheoloških istraživanja mora imati na raspolaganju sav pronadeni pokretni i nepokretni arheološki materijal dok traje istraživanje i dok ne završi izvješće, a najduže za razdoblje od tri godine.
- (5) Paralelno s izvođenjem arheoloških istraživanja, neophodna je suksesivna konzervacija nepokretnih nalaza na lokalitetu i konzervacija pokretnog arheološkog materijala i njegovo pohranjivanje u odgovarajuće prostore (depoe).
- (6) Nakon dostavljanja izvješća o provedenom istraživanju, Povjerenstvo će utvrditi pokretnе nalaze na koje će biti primjenjivane mjere zaštite koje Povjerenstvo utvrđuje.
- (7) Iznošenje pokretnih nalaza iz stavka (1) ovoga članka iz Bosne i Hercegovine nije dopušteno.
- (8) Izuzetno od odredbe prethodnog stavka, ukoliko voditelj istraživanja utvrdi da je neophodna obrada nekog nalaza izvan zemlje, dokaze o tomu prezentirat će Povjerenstvu, koje može dopustiti privremeno iznošenje nalaza iz zemlje pod detaljno utvrđenim uvjetima njegovog iznošenja, postupanja s njim tijekom boravka izvan zemlje i njegovog povrata u Bosnu i Hercegovinu.
- (9) Povjerenstvo u svom rješenju o odobrenju privremenog iznošenja pokretnog nasljeđa iz Bosne i Hercegovine utvrđuje sve uvjete pod kojima se to iznošenje može izvesti, rok za povrat u Bosnu i Hercegovinu, kao i zaduženje pojedinih tijela i institucija na osiguranju tih uvjeta i o tome obaveštenja Vladu Republike Srpske, mjerodavnu službu sigurnosti, carinsku službu Bosne i Hercegovine i javnost.

Članak 6.

(Stavljanje van snage provedbenih spisa)

Stupanjem na snagu ove odluke, stavljuju se izvan snage svi provedbeni i razvojni prostorno-planski spisi u dijelu u kojem su u suprotnosti sa odredbama ove odluke.

Članak 7.

(Suzdržavanje od poduzimanja radnji)

Svatko, a posebice mjerodavna tijela Republike Srpske, gradske i općinske službe suzdržat će se od poduzimanja bilo kakvih radnji koje mogu oštetiti nacionalni spomenik ili dovesti u pitanje njegovu zaštitu.

Članak 8.

(Dostavljanje odluke mjerodavnom суду)

Ova odluka će se nakon objave u "Službenom glasniku BiH" dostaviti mjerodavnom općinskom суду, odnosno drugom mjerodavnom tijelu, radi upisa zabilježbe o proglašenju nacionalnog spomenika u zemljisne knjige.

Članak 9.

(Sastavni dio odluke)

Sastavni dio ove odluke je obrazloženje sa pratećom dokumentacijom koje je dostupno na uvid zainteresiranim osobama u prostorijama i na web-stranici Povjerenstva (<http://www.kons.gov.ba>).

Članak 10.

(Konačnost odluke)

Prema članku V. stavku 4. Aneksa 8. Općeg okvirnog sporazuma za mir u Bosni i Hercegovini, odluke Povjerenstva su konačne.

Članak 11.

(Stupanje na snagu)

Ova odluka stupa na snagu narednog dana od dana objavljuvanja u "Službenom glasniku BiH".

Ovu odluku Povjerenstvo je donijelo u sljedećem sastavu: prof. dr. Amir Pašić, Goran Milojević, Radoje Vidović.

Broj 03-2.3-42/19-24

17. prosinca 2019. godine
Sarajevo

Predsjedatelj Povjerenstva
Goran Milojević, v. r.

298

Комисија за очување националних споменика, на основу члана V став 4. Анекса 8. Општег оквирног споразума за мир у Босни и Херцеговини и члана 36. став (1) Пословника о раду Комисије за очување националних споменика ("Службени гласник БиХ", број 47/16), на сједници одржаној 17. децембра 2019. године, донијела је

ОДЛУКА

О ПРОГЛАШЕЊУ АРХЕОЛОШКОГ ПОДРУЧЈА – КАСНОАНТИЧКИ-РАНОВИЗАНТИЈСКИ ГРАД И ТРИ РАНОХРИШЋАНСКЕ БАЗИЛИКЕ У ГОРЊИМ БАКИНЦИМА, ОПШТИНА ЛАКТАШИ, НАЦИОНАЛНИМ СПОМЕНИКОМ БиХ

Члан 1.

(Предмет заштите и просторни обухват)

- (1) Археолошко подручје – Касноантички-рановизантијски град и три ранохришћанске базилике у Горњим Бакинцима, општина Лакташи, проглашава се националним спомеником Bosne и Херцеговине (у даљем тексту: национални споменик).
- (2) Археолошко подручје чине: остаци касноантичког-рановизантијског града, остаци три ранохришћанске базилике на локалитету Градина и покретно наслијеђе које чине археолошки налази са локалитета у Горњим Бакинцима смјештени у ЈУ Завичајни музеј Градишака и археолошки налази под земљом који се налазе на овом локалитету.
- (3) Национални споменик се налази на простору који обухвата к.ч. 2169 (нови премјер), што одговара к.ч. 663/73 (стари премјер), те к.ч. 2076, 2166, 2167, 2168/1, 2168/2, 2170, 2171, 2172, 2173, 2174, 2175, 2176 и 2177 (нови премјер), што одговара к.ч. 689/1 дио (стари премјер), к.о. Горњи Бакинци, з.к. број 1156/19, општина Лакташи, Република Српска, Bosna и Херцеговина.

Члан 2.

(Категоризација)

У складу са Правилником о критеријумима вредновања, подјели и категоризацији националних споменика ("Службени гласник БиХ", број 82/19), добро је сврстано у категорију "национални споменик од изузетног значаја за Босну и Херцеговину".

Члан 3.

(Надлежност за обезбеђење мјера заштите)

- (1) Република Српска, кроз своје надлежне органе, улаже све напоре да предузме одговарајуће правне, научне, техничке, административне и финансијске мјере неопходне за заштиту, конзервацију, презентацију и рехабилитацију националног споменика.
- (2) е техничке услове за израду и постављање информационе табле са основним подацима о споменику и одлуци о проглашењу добра националним спомеником.

Члан 4.

(Мјере заштите националног споменика)

- (1) У циљу заштите националног споменика, на простору дефинисаним у члану 1. став (3) ове одлуке утврђују се следеће мјере заштите:
 - a) Дозвољени су археолошки, истраживачки и конзерваторско-рестаураторски радови, радови на текућем одржавању, укључујући и оне који имају за циљ презентацију споменика, уз одобрење министарства надлежног за просторно уређење у Републици Српској (у даљем тексту: надлежно министарство) и стручни надзор надлежне службе заштите наслијеђа на нивоу Републике Српске (у даљем тексту: надлежна служба заштите);
 - b) Након извршених систематских археолошких истраживања потребно је да се уради детаљан архитектонски снимак постојећег стања пронађених структура те План санације, рестаурације и конзервације уз одобрење надлежног министарства и стручни надзор надлежне службе заштите;
 - c) Сав покретни археолошки материјал мора да буде евидентиран, конзервисан и презентован на одговарајући начин;
 - d) Радови на санирању општећења на постојећим структурама и чишћење споменика од лишаја и маховине и скидање патине са камена дозвољени су у случају да је оно неопходно за истраживање епиграфских или декорativних елемената споменика, уз претходно израђен елаборат и одобрење надлежног министарства. Елаборат треба да буде заснован на биолошким, хемијским, физичким и другим анализама за које конзерватор утврди да су неопходне, те да садржава одговарајуће конзерваторске мјере и процјену утицаја начина чишћења на камен;
 - e) Могућа је изградња објеката, осим на остацима Касноантичког-рановизантијског града те остацима три ранохришћанске базилике на локалитету Градина, под условом да не угрозе изврност целине, односно аутентичност и интегралност уз претходно изведена систематска археолошка истраживања, обрађен пронађени материјал и урађен пројекат, уз одобрење надлежног министарства и стручни надзор надлежне службе заштите. Саставни дио пројекта требају бити студије утицаја на окolinу и наслеђе;

- ф) Простор споменика ће бити отворен и доступан јавности, а може да се користи у едукативне и културне сврхе;
- г) Планирање и реализација будуће намјене локалитета треба да је у сврси презентације националног споменика уз садржаје који не угрожавају интегритет националног споменика и обезбеђују његову одрживост, уз одобрење надлежног министарства и стручни надзор надлежне службе заштите;
- х) Обавезно је спровођење мјера одржавања чистоће и комуналног реда;
- и) Власник или други корисник националног споменика дужан је да се брине о националном споменику пажњом доброг домаћина;
- ј) Изузев информационе табле из члана 3. став (2) ове одлуке, на националном споменику није дозвољено постављање других елемента (друге информационе табле, јарболи за заставе, реклами панои, клима уређаји и сл.) без сагласности надлежне службе заштите на садржај текста, дизајн и позицију.
- (2) Република Српска кроз своје надлежне органе нарочито улаже све напоре да предузме:
 - а) систематско археолошко истраживање локалитета;
 - б) обезбеђење приступа подручју уређењем прилазног пута и стаза до националног споменика;
 - ц) израду и спровођење плана управљања локалитетом у коме ће бити дефинисана: намјена и начин коришћења локалитета, финансијски и други ресурси, техничке могућности, очекивања локалне заједнице, коришћење налазишта, план презентације националног споменика, управљање посјетама, место на коме ће бити презентовани археолошки налази локалитета на начин да допринесе одрживости локалитета.

Члан 5.

(Мјере заштите покретних налаза)

- (1) Сви покретни налази пронађени на простору националног споменика, који се сада налазе у депоима ЈУ Завичајни музеј Градишка и они који буду пронађени у току археолошких истраживања, биће сачувани у овом или најблијем музеју који испуњава кадровске, материјалне и техничке услове или у Земаљском музеју Босне и Херцеговине у Сарајеву, обрађени и презентовани на одговарајући начин.
- (2) Сав покретни и непокретни археолошки материјал који буде нађен у току археолошких истраживања неопходно је да се стручно обради.
- (3) Археолог – водитељ археолошких истраживања дужан је након извршених археолошких радова да поднесе извештај Комисији и институцији која је обавила истраживања.
- (4) Археолог – водитељ археолошких истраживања мора да има на располагању сав пронађени покретни и непокретни археолошки материјал док траје истраживање и док не заврши извештај, а најдуже за период од три године.
- (5) Паралелно с извођењем археолошких истраживања, неопходна је сукцесивна конзервација непокретних налаза на локалитету и конзервација покретног археолошког материјала и његово похрањивање у одговарајуће просторе (депое).
- (6) Након достављања извештаја о спроведеном истраживању, Комисија ће утврдити покретне налазе на које ће

- бити примјењиване мјере заштите које Комисија утврђује.
- (7) Изношење покретних налаза из става (1) овог члана из Босне и Херцеговине није дозвољено.
- (8) Изузетно од одредбе претходног става, уколико водитељ истраживања утврди да је неопходна обрада неког налаза ван земље, доказе о томе презентоваће Комисији, која може да допусти привремено изношење налаза из земље под детаљно утврђеним условима његовог изношења, поступања с њим у току боравка ван земље и његовог поврата у Босну и Херцеговину.
- (9) Комисија у свом одобрењу за привремено изношење покретних налаза из Босне и Херцеговине утврђује све услове под којима се то изношење може извести, рок за поврат у Босну и Херцеговину, као и задужење поједињих органа и институција на обезбеђењу тих услова, те о томе обавјештава Владу Републике Српске, надлежну службу безбједности, царинску службу Босне и Херцеговине и јавност.

Члан 6.

(Стављање ван снаге спроведбених аката)

Ступањем на снагу ове одлуке, стављају се ван снаге сви спроведбени и развојни просторно-плански акти у дијелу у којем су у супротности са одредбама ове одлуке.

Члан 7.

(Суздржавање од предузимања радњи)

Свако, а посебно надлежни органи Републике Српске, градске и општинске службе суздржаче се од предузимања било каквих радњи које могу да оштете национални споменик или доведу у питање његову заштиту.

Члан 8.

(Достављање одлуке надлежном суду)

Ова одлука ће се након објаве у "Службеном гласнику БиХ" доставити надлежном општинском суду, односно другом надлежном органу, ради уписа забиљежбе о проглашењу националног споменика у земљишне књиге.

Члан 9.

(Саставни дио одлуке)

Саставни дио ове одлуке је образложење са пратећом документацијом које је доступно на увид заинтересованим лицима у просторијама и на веб страници Комисије (<http://www.kons.gov.ba>).

Члан 10.

(Коначност одлуке)

Према члану V stav 4. Aneksa 8. Општег оквирног споразума за мир у Босни и Херцеговини, одлуке Комисије су коначне.

Члан 11.

(Ступање на снагу)

Ова одлука ступа на снагу наредног дана од дана објављивања у "Службеном гласнику БиХ".

Ову одлуку Комисија је донијела у сљедећем саставу:

проф. др Амир Пашић, Горан Милојевић, Радоје Видовић.

Број 03-2.3-42/19-25

17. децембра 2019. године
Сарајево

Предсједавајући Комисије
Горан Милојевић, с. р.

Komisija za očuvanje nacionalnih spomenika, na osnovi člana V stav 4. Aneksa 8. Općeg okvirnog sporazuma za mir u Bosni i Hercegovini i člana 36. stav (1) Poslovnika o radu Komisije za očuvanje nacionalnih spomenika ("Službeni glasnik BiH", broj 47/16), na sjednici održanoj 17. decembra 2019. godine, donijela je

ODLUKU O PROGLAŠENJU ARHEOLOŠKOG PODRUČJA – KASNOANTIČKI-RANOBIZANTIJSKI GRAD I TRI RANOHRİŞĆANSKE BAZILIKE U GORNJIM BAKINCIMA, OPĆINA LAKTAŠI, NACIONALNIM SPOMENIKOM BiH

Član 1.

(Predmet заštite i prostorni obuhvat)

- (1) Arheološko područje – Kasnoantički-ranobizantijski grad i tri ranohrišćanske bazilike u Gornjim Bakincima, općina Laktaši, proglašava se nacionalnim spomenikom Bosne i Hercegovine (u daljem tekstu: nacionalni spomenik).
- (2) Arheološko područje čine: ostaci kasnoantičkog-ranobizantijskog grada, ostaci tri ranohrišćanske bazilike na lokalitetu Gradina i pokretno naslijede koje čine arheološki nalazi sa lokaliteta u Gornjim Bakincima smješteni u JU Zavičajni muzej Gradiška i arheološki nalazi pod zemljom koji se nalaze na ovom lokalitetu.
- (3) Nacionalni spomenik se nalazi na prostoru koji obuhvata k.č. 2169 (novi premjer), što odgovara k.č. 663/73 (stari premjer), te k.č. 2076, 2166, 2167, 2168/1, 2168/2, 2170, 2171, 2172, 2173, 2174, 2175, 2176 i 2177 (novi premjer), što odgovara k.č. 689/1 dio (stari premjer), k.o. Gornji Bakinci, z.k. broj 1156/19, općina Laktaši, Republika Srpska, Bosna i Hercegovina.

Član 2.

(Kategorizacija)

U skladu sa Pravilnikom o kriterijima vrednovanja, podjeli i kategorizaciji nacionalnih spomenika ("Službeni glasnik BiH", broj 82/19), dobro je svrstanu u kategoriju "nacionalni spomenik od izuzetnog značaja za Bosnu i Hercegovinu".

Član 3.

(Nadležnost za osiguranje mjera zaštite)

- (1) Republika Srpska, kroz svoje nadležne organe, ulaže sve napore da poduzme odgovarajuće pravne, naučne, tehničke, administrativne i finansijske mjere neophodne za zaštitu, konzervaciju, prezentaciju i rehabilitaciju nacionalnog spomenika.
- (2) Komisija za očuvanje nacionalnih spomenika (u daljem tekstu: Komisija) utvrdit će tehničke uvjete za izradu i postavljanje informacione ploče sa osnovnim podacima o spomeniku i odluci o proglašenju dobra nacionalnim spomenikom.

Član 4.

(Mjere zaštite nacionalnog spomenika)

- (1) U cilju zaštite nacionalnog spomenika, na prostoru definiranom u članu 1. stav (3) ove odluke utvrđuju se sljedeće mjere zaštite:
 - a) Dozvoljeni su arheološki, istraživački i konzervatorsko-restauratorski radovi, radovi na tekućem održavanju, uključujući i one koji imaju za cilj prezentaciju spomenika, uz odobrenje ministarstva nadležnog za prostorno uređenje u Republici Srpskoj (u daljem tekstu: nadležno ministarstvo) i stručni nadzor nadležne službe zaštite naslijeda na nivou Republike Srpske (u daljem tekstu: nadležna služba zaštite);
 - b) Nakon izvršenih sistematskih arheoloških istraživanja potrebno je uraditi detaljan arhitektonski snimak postojećeg stanja pronađenih struktura te Plan sanacije, restauracije i konzervacije uz odobrenje nadležnog ministarstva i stručni nadzor nadležne službe zaštite;

- c) Sav pokretni arheološki materijal mora biti evidentiran, konzerviran i prezentiran na odgovarajući način;
- d) Radovi na saniranju oštećenja na postojećim strukturama i čišćenje spomenika od lišaja i mahovine i skidanje patine sa kamena dozvoljeni su u slučaju da je ono neophodno za istraživanje epigrafskih ili dekorativnih elemenata spomenika, uz prethodno izrađen elaborat i odobrenje nadležnog ministarstva. Elaborat treba biti zasnovan na biološkim, hemijskim, fizičkim i drugim analizama za koje konzervator utvrdi da su neophodne, te sadržavati odgovarajuće konzervatorske mjere i procjenu utjecaja načina čišćenja na kamen;
- e) Moguća je izgradnja objekata, osim na ostacima Kasnoantičkog-ranobizantijskog grada te ostacima tri ranohričanske bazilike na lokalitetu Gradina, pod uvjetom da ne ugroze izvornost cjeline, odnosno autentičnost i integralnost uz prethodno izvedena sistematska arheološka istraživanja, obrađen pronađeni materijal i urađen projekat, uz odobrenje nadležnog ministarstva i stručni nadzor nadležne službe zaštite. Sastavni dio projekta trebaju biti studije utjecaja na okolinu i naslijede;
- f) Prostor spomenika će biti otvoren i dostupan javnosti, a može se koristiti u edukativne i kulturne svrhe;
- g) Planiranje i realizacija buduće namjene lokalitetu treba da je u svrsi prezentacije nacionalnog spomenika uz sadržaje koji ne ugrožavaju integritet nacionalnog spomenika i osiguravaju njegovu održivost, uz odobrenje nadležnog ministarstva i stručni nadzor nadležne službe zaštite;
- h) Obavezno je provođenje mjera održavanja čistoće i komunalnog reda;
- i) Vlasnik ili drugi korisnik nacionalnog spomenika dužan je brinuti se o nacionalnom spomeniku pažnjom dobrog domaćina;
- j) Izuzev informacione ploče iz člana 3. stav (2) ove odluke, na nacionalnom spomeniku nije dozvoljeno postavljanje drugih elemenata (druge informacione ploče, jarboli za zastave, reklamni panoci, klimauređaji i sl.) bez saglasnosti nadležne službe zaštite na sadržaj teksta, dizajn i poziciju.
- (2) Republika Srpska kroz svoje nadležne organe naročito uvlače sve napore da poduzme:
- sistematsko arheološko istraživanje lokaliteta;
 - osiguranje pristupa području uređenjem prilaznoga puta i staza do nacionalnog spomenika;
 - izradu i provođenje plana upravljanja lokalitetom u kome će biti definirana: namjena i način korištenja lokaliteta, finansijski i drugi resursi, tehničke mogućnosti, očekivanja lokalne zajednice, korištenje nalazišta, plan prezentacije nacionalnog spomenika, upravljanje posjetama, mjesto na kome će biti prezentirani arheološki nalazi lokaliteta na način da doprinese održivosti lokaliteta.

Član 5.

(Mjere zaštite pokretnih nalaza)

- (1) Svi pokretni nalazi pronađeni na prostoru nacionalnog spomenika, koji se sada nalaze u depoima JU Zavičajni muzej Gradiška i oni koji budu pronađeni u toku arheoloških istraživanja, bit će sačuvani u ovom ili najблиžem muzeju koji ispunjava kadrovske, materijalne i tehničke uvjete ili u Zemaljskom muzeju Bosne i Hercegovine u Sarajevu, obrađeni i prezentirani na odgovarajući način.

- (2) Sav pokretni i nepokretni arheološki materijal koji bude nađen u toku arheoloških istraživanja neophodno je stručno obraditi.
- (3) Arheolog – voditelj arheoloških radova podnijeti izvještaj Komisiji i instituciji koja je obavila istraživanja.
- (4) Arheolog – voditelj arheoloških istraživanja mora imati na raspolaganju sav pronađeni pokretni i nepokretni arheološki materijal dok traje istraživanje i dok ne završi izvještaj, a najduže za period od tri godine.
- (5) Paralelno s izvođenjem arheoloških istraživanja, neophodna je sukcesivna konzervacija nepokretnih nalaza na lokalitetu i konzervacija pokretnog arheološkog materijala i njegovo pohranjivanje u odgovarajuće prostore (depoe).
- (6) Nakon dostavljanja izvještaja o provedenom istraživanju, Komisija će utvrditi pokretne nalaze na koje će biti primjenjivane mjere zaštite koje Komisija utvrđuje.
- (7) Iznošenje pokretnih nalaza iz stava (1) ovog člana iz Bosne i Hercegovine nije dozvoljeno.
- (8) Izuzetno od odredbe prethodnog stava, ukoliko voditelj istraživanja utvrdi da je neophodna obrada nekog nalaza van zemlje, dokaze o tome prezentirat će Komisiji, koja može dopustiti privremeno iznošenje nalaza iz zemlje pod detaljno utvrđenim uvjetima njegovog iznošenja, postupanja s njim u toku boravka van zemlje i njegovog povrata u Bosnu i Hercegovinu.
- (9) Komisija u svom odobrenju za privremeno iznošenje pokretnih nalaza iz Bosne i Hercegovine utvrđuje sve uvjete pod kojima se to iznošenje može izvesti, rok za povrat u Bosnu i Hercegovinu, kao i zaduženje pojedinih organa i institucija na osiguranju tih uvjeta, te o tome obavještava Vladu Republike Srpske, nadležnu službu sigurnosti, carinsku službu Bosne i Hercegovine i javnost.

Član 6.

(Stavljanje van snage provedbenih akata)

Stupanjem na snagu ove odluke, stavljuju se van snage svi provedbeni i razvojni prostorno-planski akti u dijelu u kojem su u suprotnosti sa odredbama ove odluke.

Član 7.

(Suzdržavanje od poduzimanja radnji)

Svako, a posebno nadležni organi Republike Srpske, gradske i općinske službe suzdržat će se od poduzimanja bilo kakvih radnji koje mogu oštetiti nacionalni spomenik ili dovesti u pitanje njegovu zaštitu.

Član 8.

(Dostavljanje odluke nadležnom sudu)

Ova odluka će se nakon objave u "Službenom glasniku BiH" dostaviti nadležnom općinskom sudu, odnosno drugom nadležnom organu, radi upisa zabilježbe o proglašenju nacionalnog spomenika u zemljšnje knjige.

Član 9.

(Sastavni dio odluke)

Sastavni dio ove odluke je obrazloženje sa pratećom dokumentacijom koje je dostupno na uvid zainteresiranim licima u prostorijama i na web-stranici Komisije (<http://www.kons.gov.ba>).

Član 10.

(Konačnost odluke)

Prema članu V stav 4. Aneksa 8. Općeg okvirnog sporazuma za mir u Bosni i Hercegovini, odluke Komisije su konačne.

Član 11.

(Stupanje na snagu)

Ova odluka stupa na snagu narednog dana od dana objavljivanja u "Službenom glasniku BiH".

Ovu odluku Komisija je donijela u sljedećem sastavu: prof. dr. Amir Pašić, Goran Milojević, Radoje Vidović.

Broj 03-2.3-42/19-25

17. decembra 2019. godine
Сарајево

Predsjedavajući Komisije
Goran Milojević, s. r.

Povjerenstvo za očuvanje nacionalnih spomenika, na temelju članka V. stavak 4. Aneksa 8. Općeg okvirnog sporazuma za mir u Bosni i Hercegovini i članka 36. stavak (1) Poslovnika o radu Povjerenstva za očuvanje nacionalnih spomenika ("Službeni glasnik BiH", broj 47/16), na sjednici održanoj 17. prosinca 2019. godine, donijelo je

ODLUKU

О ПРОГЛАШЕЊУ АРХЕОЛОШКОГ ПОДРУЧЈА – КАСНОАНТИЧКИ-РАНОБИЗАНТИЈСКИ ГРАД И ТРИ РАНОКРИШАНСКЕ БАЗИЛИКЕ У ГОРЊИМ БАКИНЦИМА, ОПĆИНА ЛАКТАШИ, НACIONALНИМ СПОМЕНИКОМ BiH

Članak 1.

(Predmet zaštite i prostorni obuhvat)

- (1) Arheološko područje – Kasnoantički-ranobizantijski grad i tri ranokrišćanske bazilike u Gornjim Bakincima, općina Lakaši, proglašava se nacionalnim spomenikom Bosne i Hercegovine (u dalnjem tekstu: nacionalni spomenik).
- (2) Arheološko područje čine: ostaci kasnoantičkog-ranobizantijskog grada, ostaci tri ranokrišćanske bazilike na lokalitetu Gradina i pokretno nasljeđe koje čine arheološki nalazi sa lokaliteta u Gornjim Bakincima smješteni u JU Zavičajni muzej Gradiška i arheološki nalazi pod zemljom koji se nalaze na ovom lokalitetu.
- (3) Nacionalni spomenik se nalazi na prostoru koji obuhvata k.č. 2169 (novi premjer), što odgovara k.č. 663/73 (stari premjer), te k.č. 2076, 2166, 2167, 2168/1, 2168/2, 2170, 2171, 2172, 2173, 2174, 2175, 2176 i 2177 (novi premjer), što odgovara k.č. 689/1 dio (stari premjer), k.o. Gornji Bakinci, z.k. broj 1156/19, općina Lakaši, Republika Srpska, Bosna i Hercegovina.

Članak 2.

(Kategorizacija)

Sukladno Pravilniku o kriterijima vrednovanja, podjeli i kategorizaciji nacionalnih spomenika ("Službeni glasnik BiH", broj 82/19), dobro je svrstano u kategoriju "nacionalni spomenik od izuzetnog značaja za Bosnu i Hercegovinu".

Članak 3.

(Mjerodavnost za osiguranje mjera zaštite)

- (1) Republika Srpska, kroz svoja mjerodavna tijela, ulaže sve napore da poduzme odgovarajuće pravne, znanstvene, tehničke, administrativne i finansijske mjere neophodne za zaštitu, konzervaciju, prezentaciju i rehabilitaciju nacionalnog spomenika.
- (2) Povjerenstvo za očuvanje nacionalnih spomenika (u dalnjem tekstu: Povjerenstvo) utvrdit će tehničke uvjete za izradu i postavljanje informacione ploče sa osnovnim podatcima o spomeniku i odluci o proglašenju dobra nacionalnim spomenikom.

Članak 4.

(Mjere zaštite nacionalnog spomenika)

- (1) U cilju zaštite nacionalnog spomenika, na prostoru definiranom u članku 1. stavak (3) ove odluke utvrđuju se sljedeće mjere zaštite:
 - a) Dopuseni su arheološki, istraživački i konzervatorsko-restauratorski radovi, radovi na tekućem održavanju, uključujući i one koji imaju za cilj

prezentaciju spomenika, uz odobrenje ministarstva mjerodavnog za prostorno uređenje u Republici Srpskoj (u dalnjem tekstu: mjerodavno ministarstvo) i stručni nadzor mjerodavne službe zaštite nasljeđa na razini Republike Srpske (u dalnjem tekstu: mjerodavna služba zaštite);

- b) Nakon izvršenih sustavnih arheoloških istraživanja potrebno je uraditi detaljan arhitektonski snimak postojećeg stanja pronađenih struktura te Plan sanacije, restauracije i konzervacije uz odobrenje mjerodavnog ministarstva i stručni nadzor mjerodavne službe zaštite;
 - c) Sav pokretni arheološki materijal mora biti evidentiran, konzerviran i prezentiran na odgovarajući način;
 - d) Radovi na saniranju oštećenja na postojećim strukturama i čišćenje spomenika od lišaja i mahovine i skidanje patine sa kamena dopušteni su u slučaju da je ono neophodno za istraživanje epigrafskih ili dekorativnih elemenata spomenika, uz prethodno izrađen elaborat i odobrenje mjerodavnog ministarstva. Elaborat treba biti zasnovan na biološkim, kemijskim, fizičkim i drugim analizama za koje konzervator utvrdi da su neophodne, te sadržavati odgovarajuće konzervatorske mjere i procjenu utjecaja načina čišćenja na kamen;
 - e) Moguća je izgradnja objekata, osim na ostačima Kasnoantičkog-ranobizantijskog grada te ostačima tri ranokrišćanske bazilike na lokalitetu Gradina, pod uvjetom da ne ugroze izvornost cjeline, odnosno autentičnost i integralnost uz prethodno izvedena sustavna arheološka istraživanja, obrađen pronađeni materijal i urađen projekt, uz odobrenje mjerodavnog ministarstva i stručni nadzor mjerodavne službe zaštite. Sastavni dio projekta trebaju biti studije utjecaja na okolinu i nasljeđe;
 - f) Prostor spomenika će biti otvoren i dostupan javnosti, a može se rabiti u edukativne i kulturne svrhe;
 - g) Planiranje i realizacija buduće namjene lokaliteta treba da je u svrsi prezentacije nacionalnog spomenika uz sadržaje koji ne ugrožavaju integritet nacionalnog spomenika i osiguravaju njegovu održivost, uz odobrenje mjerodavnog ministarstva i stručni nadzor mjerodavne službe zaštite;
 - h) Obvezno je provedba mjera održavanja čistoće i komunalnog reda;
 - i) Vlasnik ili drugi korisnik nacionalnog spomenika dužan je skrbiti se o nacionalnom spomeniku pozornošću dobrog domaćina;
 - j) Izuzev informacijske ploče iz članka 3. stavak (2) ove odluke, na nacionalnom spomeniku nije dopušteno postavljanje drugih elemenata (druge informacijske ploče, jarboli za zastave, reklamni panoci, klimauredaji i sl.) bez suglasnosti mjerodavne službe zaštite na sadržaj teksta, dizajn i poziciju.
- (2) Republika Srpska kroz svoja mjerodavna tijela naročito ulaže sve napore da poduzme:
 - a) sustavno arheološko istraživanje lokaliteta;
 - b) osiguranje pristupa području uredenjem prilaznoga puta i staza do nacionalnog spomenika;
 - c) izradu i provedbu plana upravljanja lokalitetom u kome će biti definirana: namjena i način rabljenja lokaliteta, finansijski i drugi resursi, tehničke mogućnosti, očekivanja lokalne zajednice, rabljenje nalazišta, plan prezentacije nacionalnog spomenika, upravljanje posjetima, mjesto na kojem će biti

prezentirani arheološki nalazi lokaliteta na način da doprinese održivosti lokaliteta.

Članak 5.

(Mjere zaštite pokretnih nalaza)

- (1) Svi pokretni nalazi pronađeni na prostoru nacionalnog spomenika, koji se sada nalaze u depoima JU Zavičajni muzej Gradiška i oni koji budu pronađeni tijekom arheoloških istraživanja, bit će sačuvani u ovom ili najблиžem muzeju koji ispunjava kadrovske, materijalne i tehničke uvjete ili u Zemaljskom muzeju Bosne i Hercegovine u Sarajevu, obrađeni i prezentirani na odgovarajući način.
- (2) Sav pokretni i nepokretni arheološki materijal koji bude nađen tijekom arheoloških istraživanja neophodno je stručno obraditi.
- (3) Arheolog – voditelj arheoloških istraživanja dužan je nakon izvršenih arheoloških radova podnijeti izvješće Povjerenstvu i instituciji koja je obavila istraživanja.
- (4) Arheolog – voditelj arheoloških istraživanja mora imati na raspolaganju sav pronađeni pokretni i nepokretni arheološki materijal dok traje istraživanje i dok ne završi izvješće, a najduže za razdoblje od tri godine.
- (5) Paralelno s izvođenjem arheoloških istraživanja, neophodna je sukcesivna konzervacija nepokretnih nalaza na lokalitetu i konzervacija pokretnog arheološkog materijala i njegovo pohranjivanje u odgovarajuće prostore (depoe).
- (6) Nakon dostavljanja izvješća o provedenom istraživanju, Povjerenstvo će utvrditi pokretne nalaze na koje će biti primjenjivane mjere zaštite koje Povjerenstvo utvrđuje.
- (7) Iznošenje pokretnih nalaza iz stavka (1) ovoga članka iz Bosne i Hercegovine nije dopušteno.
- (8) Izuzetno od odredbe prethodnog stavka, ukoliko voditelj istraživanja utvrdi da je neophodna obrada nekog nalaza izvan zemlje, dokaze o tomu prezentirat će Povjerenstvu, koje može dopustiti privremeno iznošenje nalaza iz zemlje pod detaljno utvrđenim uvjetima njegovog iznošenja, postupanja s njim tijekom boravka izvan zemlje i njegovog povrata u Bosnu i Hercegovinu.
- (9) Povjerenstvo u svom odobrenju za privremeno iznošenje pokretnih nalaza iz Bosne i Hercegovine utvrđuje sve uvjete pod kojima se to iznošenje može izvesti, rok za povrat u Bosnu i Hercegovinu, kao i zaduženje pojedinih tijela i institucija na osiguranju tih uvjeta, te o tomu obavještava Vladu Republike Srpske, mjerodavnu službu sigurnosti, carinsku službu Bosne i Hercegovine i javnost.

Članak 6.

(Stavljanje izvan snage provedbenih spisa)

Stupanjem na snagu ove odluke, stavljuju se izvan snage svi provedbeni i razvojni prostorno-planski spisi u dijelu u kojemu su u suprotnosti sa odredbama ove odluke.

Članak 7.

(Suzdržavanje od poduzimanja radnji)

Svatko, a posebice mjerodavna tijela Republike Srpske, gradske i općinske službe suzdržat će se od poduzimanja bilo kakvih radnji koje mogu oštetići nacionalni spomenik ili dovesti u pitanje njegovu zaštitu.

Članak 8.

(Dostavljanje odluke mjerodavnom sudu)

Ova odluka će se nakon objave u "Službenom glasniku BiH" dostaviti mjerodavnom općinskom sudu, odnosno drugom mjerodavnom tijelu, radi upisa zabilježbe o proglašenju nacionalnog spomenika u zemljisne knjige.

Članak 9.

(Sastavni dio odluke)

Sastavni dio ove odluke je obrazloženje sa pratećom dokumentacijom koje je dostupno na uvid zainteresiranim osobama u prostorijama i na web-stranici Povjerenstva (<http://www.kons.gov.ba>).

Članak 10.

(Konačnost odluke)

Prema članku V. stavak 4. Aneksa 8. Općeg okvirnog sporazuma za mir u Bosni i Hercegovini, odluke Povjerenstva su konačne.

Članak 11.

(Stupanje na snagu)

Ova odluka stupa na snagu narednog dana od dana objavljivanja u "Službenom glasniku BiH".

Ovu odluku Povjerenstvo je donijelo u sljedećem sastavu: prof. dr. Amir Pašić, Goran Milojević, Radoje Vidović.

Broj 03-2.3-42/19-25

17. prosinca 2019. godine
Sarajevo

Predsjedatelj Povjerenstva
Goran Milojević, v. r.

299

Комисија за очување националних споменика, на основу члана V став 4. Анекса 8. Општег оквирног споразума за мир у Босни и Херцеговини, члана 39. став (1) и члана 40. став (1) е) Пословника о раду Комисије за очување националних споменика ("Службени гласник BiH", број 47/16), на сједници одржаној 29. јануара 2020. године, донијела је

ОДЛУКУ О ИЗМЈЕНАМА И ДОПУНАМА ОДЛУКЕ О ПРОГЛАШЕЊУ ИСТОРИЈСКЕ ГРАЂЕВИНЕ - НАРОДНО ПОЗОРИШТЕ У САРАЈЕВУ НАЦИОНАЛНИМ СПОМЕНИКОМ БОСНЕ И ХЕРЦЕГОВИНЕ

Члан 1.

- (1) У Одлуци о проглашењу историјске грађевине - Народно позориште у Сарајеву националним спомеником Босне и Херцеговине ("Службени гласник BiH", бр. 3/08 и 48/13) у тачки I став 1. ријечи: "Историјска грађевина" замјењује се ријечу "Грађевина".
- (2) Из става 1. додаје се нови став 2. који гласи: "Национални споменик чини грађевина и припадајући трг.".
- (3) Досадашњи став 2. постаје став 3.
- (4) Досадашњи став 3. се briše.

Члан 2.

- (1) Из тачке I додаје се нова тачка II која гласи: "У складу са Правилником о критеријумима вредновања, подјели и категоризацији националних споменика ("Службени гласник BiH", број 82/19), национални споменик сврстан је у категорију "национални споменици од изузетног значаја за Босну и Херцеговину"."
- (2) Досадашње тач. II-X постају тач. III-XI.

Члан 3.

- (1) У досадашњој тачки II став 1. ријечи: "Влада Федерације Босне и Херцеговине (у даљњем тексту: Влада Федерације)" замјењују се ријечима: "Федерација Босне и Херцеговине (у даљњем тексту: Федерација)".
- (2) У ставу 2. brišu се ријечи: "и обезбиједити финансијска средства".

Члан 4.

Досадашња тачка III мијења се и гласи:

"С циљем трајне заштите националног споменика утврђују се следеће мјере заштите које се односе на простор дефинисан у тачки I став 3. ове одлуке:

- a) Дозвољени су истраживачки радови, радови санације, конзервације и рестаурације, радови одржавања објекта и радови на презентацији националног споменика;
- b) На простору националног споменика, дозвољени су радови на текућем одржавању, у складу са чланом 35. Закона о просторном планирању и коришћењу земљишта на нивоу Федерације Босне и Херцеговине ("Службене новине Федерације БиХ", бр. 2/06, 72/07, 32/08, 4/10, 13/10 и 45/10);
- c) Пројекту конзерваторско-рестаураторских радова мора да претходи детаљно снимање стања објекта, те истраживачке радове који ће обухватити анализу грађевинских материјала и врсту и тон боја спољних зидова фасаде;
- d) Пројекат конзерваторско-рестаураторских радова мора да буде заснован на резултатима снимања стања објекта уз методолошки приступ који ће бити усмјерен на заштиту историјских вриједности објекта;
- e) Обавезно је да се сачува изворни изглед објекта у погледу обраде архитектонских детаља, боје зидова, третмана фасада, конструкције објекта и нагиба крова, те врсте кровног покривача;
- f) Извршити санацију сутеренских и приземних дијелова објекта и њихову заштиту од капиларне влаге;
- g) Није дозвољена промјена стилских карактеристика објекта уклањањем или додавањем појединачних декоративних елемената и архитектонских детаља (камене и друге пластике, вијенаца и сл.);
- h) Извршити санацију свих инсталација у објекту (противпожарни систем, електро, водовод и канализација) уз претходно испитивање стања инсталација;
- i) Израдити пројекат громобранске инсталације;
- j) Сву документацију насталу на основу истраживања, али и пројектну након завршетка радова потребно је учинити јавном и доступном;
- k) Потребно је очувати визуелни интегритет и сагледавање националног споменика са главних приступних праваца. Наведено је потребно обезбиједити кроз израду и допуну просторно-планске документације (габарити објекта у зони заштите, заштитном појасу и приступним путевима) те примјену надлежног прописа у дијелу одређивања и издавање дозволе за мјеста постављања реклами најма и сличних структура;
- l) Могуће је привремено постављање промотивних панела за представе и културна дogađanja;
- m) Потребно је да се изradi и проведе пројекат илуминације националног споменика;
- n) Дозвољени су инфраструктурни радови и радови везани за уређење Трга, под условом да не угрозе изворност целине, односно аутентичност и интегралност;
- o) Управитељ, власници и други корисници националног споменика дужни су да се брину о споменику пажњом доброг домаћина;

- п) Изузев информационе табле из тачке III став 2. ове одлуке, на простору националног споменика није дозвољено постављање никаквих других елемената (друге информационе табле, јарболи за заставе, реклами панои, клима уређаји и слично) без сагласности надлежне службе заштите наслеђа на садржај текста, дизајн табле и позицију на коју ће се поставити;
- р) Није дозвољено извођење грађевинских, грађевинско- занатских и занатских радова на националном споменику без одобрења федералног министарства надлежног за просторно уређење (у даљем тексту: надлежно министарство) и уз стручни надзор надлежне службе заштите наслеђа на нивоу Федерације Босне и Херцеговине (у даљем тексту: надлежна служба заштите), а на основу документације на коју је прије издавања потребних дозвола надлежног министарства прибављено мишљење надлежне службе заштите."

Члан 5.

Ова одлука ће се након објаве у "Службеном гласнику БиХ" доставити надлежном општинском суду ради уписа одговарајуће забиљежбе у земљишне књиге.

Члан 6.

Саставни дио ове одлуке је образложење са пратећом документацијом које је доступно на увид заинтересованим лицима у просторијама и на веб страници Комисије (www.kons.gov.ba).

Члан 7.

Према члану V став 4. Анекса 8. Општег оквирног споразума за мир у Босни и Херцеговини, одлуке Комисије су коначне.

Члан 8.

Ова одлука ступа на снагу наредног дана од дана објављивања у "Службеном гласнику БиХ".

Ову одлуку Комисија је донијела у следећем саставу: проф. др Амир Пашић, Горан Милојевић и Радоје Видовић.

Број 07.3-2.5-48/20-1

29. јануара 2020. године
Сарајево

Предсједавајући Комисије
Горан Милојевић, с. р.

Komisija za očuvanje nacionalnih spomenika, na osnovi člana V stav 4. Aneksa 8. Općeg okvirnog sporazuma za mir u Bosni i Hercegovini, člana 39. stav (1) i člana 40. stav (1) e) Poslovnika o radu Komisije za očuvanje nacionalnih spomenika ("Službeni glasnik BiH", broj 47/16), na sjednici održanoj 29. januara 2020. godine, donijela je

ODLUKU**O IZMJENAMA I DOPUNAMA ODLUKE O PROGLAŠENJU HISTORIJSKE GRAĐEVINE - NARODNO POZORIŠTE U SARAJEVU NACIONALNIM SPOMENIKOM BOSNE I HERCEGOVINE**

Član 1.

- (1) U Odluci o proglašenju historijske građevine - Narodno pozorište u Sarajevu nacionalnim spomenikom Bosne i Hercegovine ("Službeni glasnik BiH", br. 3/08 i 48/13) u тачки I stav 1. riječi: "Historijska građevina" zamjenjuje se rječju "Građevina".
- (2) Iz stava 1. dodaje se novi stav 2. koji glasi: "Nacionalni spomenik čini građevina i pripadajući trg".
- (3) Dosadašnji stav 2. postaje stav 3.
- (4) Dosadašnji stav 3. se briše.

Član 2.

- (1) Iza tačke I dodaje se nova tačka II koja glasi:
"U skladu sa Pravilnikom o kriterijima vrednovanja, podjeli i kategorizaciji nacionalnih spomenika ("Službeni glasnik BiH", broj 82/19), nacionalni spomenik svrstan je u kategoriju "nacionalni spomenici od izuzetnog značaja za Bosnu i Hercegovinu"."
- (2) Dosadašnje tač. II-X postaju tač. III-XI.

Član 3.

- (1) U dosadašnjoj tački II stav 1. riječi: "Vlada Federacije Bosne i Hercegovine (u dalnjem tekstu: Vlada Federacije)" zamjenjuju se riječima: "Federacija Bosne i Hercegovine (u dalnjem tekstu: Federacija)".
- (2) U stavu 2. brišu se riječi: "i osigurati finansijska sredstva".

Član 4.

Dosadašnja tačka III mijenja se i glasi:
"S ciljem trajne zaštite nacionalnog spomenika utvrđuju se sljedeće mjere zaštite koje se odnose na prostor definiran u tački I stav 3. ove odluke:

- Na prostoru nacionalnog spomenika, dozvoljeni su radovi na tekućem održavanju, u skladu sa članom 35. Zakona o prostornom planiranju i korištenju zemljišta na nivou Federacije Bosne i Hercegovine ("Službene novine Federacije BiH", br. 2/06, 72/07, 32/08, 4/10, 13/10 i 45/10);
- Projektu konzervatorsko-restauratorskih radova mora prethoditi detaljno snimanje stanja objekta, te istraživačke radove koji će obuhvatiti analizu građevinskih materijala i vrstu i ton boja vanjskih zidova fasade;
- Projekat konzervatorsko-restauratorskih radova mora biti zasnovan na rezultatima snimanja stanja objekta uz metodološki pristup koji će biti usmjeren na zaštitu historijskih vrijednosti objekta;
- Obavezno je sačuvati izvorni izgled objekta u pogledu obrade arhitektonskih detalja, boje zidova, tretmana fasada, konstrukcije objekta i nagiba krova, te vrste krovnog pokrivača;
- Izvršiti sanaciju suterenskih i prizemnih dijelova objekta i njihovu zaštitu od kapilarne vlage;
- Nije dozvoljena promjena stilskih karakteristika objekta uklanjanjem ili dodavanjem pojedinih dekorativnih elemenata i arhitektonskih detalja (kamene i druge plastike, vijenaca i sl.);
- Izvršiti sanaciju svih instalacija u objektu (protipožarni sistem, elektro, vodovod i kanalizacija) uz prethodno ispitivanje stanja instalacija;
- Izraditi projekt gromobranske instalacije;
- Svu dokumentaciju nastalu na osnovi istraživanja, ali i projektnu nakon završetka radova potrebno je publicirati, tj. učiniti javnom i dostupnom;
- Potrebno je očuvati vizuelni integritet i sagledavanje nacionalnog spomenika sa glavnih pristupnih pravaca. Navedeno je potrebno osigurati kroz izradu i dopunu prostorno-planske dokumentacije (gabariti objekata u zoni zaštite, zaštitnom pojasu i pristupnim putevima) te primjenu nadležnog propisa u dijelu određivanja i izdavanje dozvole za mjesta postavljanja reklamnih tijela i sličnih struktura;
- Moguće je privremeno postavljanje promotivnih panela za predstave i kulturna događanja;
- Potrebno je izraditi i provesti projekt iluminacije nacionalnog spomenika;

- m) Dozvoljeni su infrastrukturni radovi i radovi vezani za uređenje Trga, pod uvjetom da ne ugroze izvornost cjeline, odnosno autentičnost i integralnost;
- n) Upravitelj, vlasnici i drugi korisnici nacionalnog spomenika dužni su brinuti se o spomeniku pažnjom dobrog domaćina;
- o) Izuvez informacione ploče iz tačke III stav 2. ove odluke, na prostoru nacionalnog spomenika nije dozvoljeno postavljanje nikakvih drugih elemenata (druge informacione ploče, jarboli za zastave, reklamni panoci, klima-uređaji i slično) bez saglasnosti nadležne službe zaštite naslijeda na sadržaj teksta, dizajn ploče i poziciju na koju će se postaviti;
- p) Nije dozvoljeno izvođenje građevinskih, građevinsko-zanatskih i zanatskih radova na nacionalnom spomeniku bez odobrenja federalnog ministarstva nadležnog za prostorno uređenje (u dalnjem tekstu: nadležno ministarstvo) i uz stručni nadzor nadležne službe zaštite naslijeda na nivou Federacije Bosne i Hercegovine (u dalnjem tekstu: nadležna služba zaštite), a na osnovi dokumentacije na koju je prije izdavanja potrebnih dozvola nadležnog ministarstva pribavljeno mišljenje nadležne službe zaštite;
- r) Svi radovi trebaju biti izvedeni na osnovi dokumentacije na koju je prije izdavanja potrebnih dozvola nadležnog ministarstva pribavljeno mišljenje nadležne službe zaštite."

Član 5.

Ova odluka će se nakon objave u "Službenom glasniku BiH" dostaviti nadležnom općinskom sudu radi upisa odgovarajuće zabilježbe u zemljišne knjige.

Član 6.

Sastavni dio ove odluke je obrazloženje sa pratećom dokumentacijom koje je dostupno na uvid zainteresiranim licima u prostorijama i na web-stranici Komisije (www.kons.gov.ba).

Član 7.

Prema članu V stav 4. Aneksa 8. Općeg okvirnog sporazuma za mir u Bosni i Hercegovini, odluke Komisije su konačne.

Član 8.

Ova odluka stupa na snagu narednog dana od dana objavljivanja u "Službenom glasniku BiH".

Ovu odluku Komisija je donijela u sljedećem sastavu: prof. dr. Amir Pašić, Goran Milojević i Radoje Vidović.

Broj 07.3-2.5-48/20-1

29. januara 2020. godine
Sarajevo

Predsjedavajući Komisije
Goran Milojević, s. r.

Povjerenstvo za očuvanje nacionalnih spomenika, na temelju članka V. stavak 4. Aneksa 8. Općeg okvirnog sporazuma za mir u Bosni i Hercegovini, članka 39. stavak (1) i članka 40. stavak (1) e) Poslovnika o radu Povjerenstva za očuvanje nacionalnih spomenika ("Službeni glasnik BiH", broj 47/16), na sjednici održanoj 29. siječnja 2020. godine, donijelo je

ODLUKU
O IZMJENAMA I DOPUNAMA ODLUKE O
PROGLAŠENJU POVIJESNE GRAĐEVINE - NARODNO
POZORIŠTE U SARAJEVU NACIONALNIM
SPOMENIKOM BOSNE I HERCEGOVINE

Članak 1.

- (1) U Odluci o proglašenju povijesne građevine - Narodno pozorište u Sarajevu nacionalnim spomenikom Bosne i

- Hercegovine ("Službeni glasnik BiH", br. 3/08 i 48/13) u točki I. stavak 1. riječi: "Povijesna građevina" zamjenjuje se rječju "Građevina".
- (2) Iz stavka 1. dodaje se novi stavak 2. koji glasi: "Nacionalni spomenik čini građevina i pripadajući trg".
- (3) Dosadašnji stavak 2. postaje stavak 3.
- (4) Dosadašnji stavak 3. se briše.

Članak 2.

- (1) Iza točke I. dodaje se nova točka II. koja glasi: "Sukladno Pravilniku o kriterijima vrednovanja, podjeli i kategorizaciji nacionalnih spomenika ("Službeni glasnik BiH", broj 82/19), nacionalni spomenik svrstan je u kategoriju "nacionalni spomenici od izuzetnog značaja za Bosnu i Hercegovinu"."
- (2) Dosadašnje toč. II. - X. postaju toč. III. - XI.

Članak 3.

- (1) U dosadašnjoj točki II. stav 1. riječi: "Vlada Federacije Bosne i Hercegovine (u dalnjem tekstu: Vlada Federacije)" zamjenjuju se riječima: "Federacija Bosne i Hercegovine (u dalnjem tekstu: Federacija)".
- (2) U stavku 2. brišu se riječi: "i osigurati finansijska sredstva".

Članak 4.

Dosadašnja točka III. mijenja se i glasi:
"S ciljem trajne zaštite nacionalnog spomenika utvrđuju se sljedeće mjeru zaštite koje se odnose na prostor definiran u točki I. stav 3. ove odluke:

- Dopušteni su istraživački radovi, radovi sanacije, konzervacije i restauracije, radovi održavanja objekata i radovi na prezentaciji nacionalnog spomenika;
- Na prostoru nacionalnog spomenika, dozvoljeni su radovi na tekućem održavanju, sukladno članku 35. Zakona o prostornom planiranju i rabiljenju zemljišta na razini Federacije Bosne i Hercegovine ("Službene novine Federacije BiH", br. 2/06, 72/07, 32/08, 4/10, 13/10 i 45/10);
- Projektu konzervatorsko-restauratorskih radova mora prethoditi detaljno snimanje stanja objekta, te istraživačke radove koji će obuhvatiti analizu građevinskih materijala i vrstu i ton boja vanjskih zidova fasade;
- Projekat konzervatorsko-restauratorskih radova mora biti zasnovan na rezultatima snimanja stanja objekta uz metodološki pristup koji će biti usmјeren na zaštitu povijesnih vrijednosti objekta;
- Obvezno je sačuvati izvorni izgled objekta u pogledu obrade arhitektonskih detalja, boje zidova, tretmana fasada, konstrukcije objekta i nagiba krova, te vrste krovnog pokrivača;
- Izvršiti sanaciju suterenskih i prizemnih dijelova objekta i njihovu zaštitu od kapilarne vlage;
- Nije dopuštena promjena stilskih karakteristika objekta uklanjanjem ili dodavanjem pojedinih dekorativnih elemenata i arhitektonskih detalja (kamene i druge plastike, vijenaca i sl.);
- Izvršiti sanaciju svih instalacija u objektu (protupožarni sustav, elektro, vodovod i kanalizacija) uz prethodno ispitivanje stanja instalacija;
- Izraditi projekt gromobranske instalacije;
- Svu dokumentaciju nastalu na temelju istraživanja, ali i projektu nakon završetka radova potrebitno je učiniti javnom i dostupnom;
- Potrebno je očuvati vizualni integritet i sagledavanje nacionalnog spomenika sa glavnih pristupnih pravaca. Navedeno je potrebno osigurati kroz izradu i dopunu prostorno-planske dokumentacije (garbariti objekta u

zoni zaštite, zaštitnom pojasu i pristupnim putevima) te primjenu mjerodavnog propisa u dijelu određivanja i izdavanje dozvole za mjesta postavljanja reklamnih tijela i sličnih struktura;

- l) Moguće je privremeno postavljanje promotivnih panela za predstave i kulturna događanja;
- m) Potrebno je izraditi i provesti projekat iluminacije nacionalnog spomenika;
- n) Dozvoljeni su infrastrukturni radovi i radovi vezani za uređenje Trga, pod uvjetom da ne ugroze izvornost cjeline, odnosno autentičnost i integralnost;
- o) Upravitelj, vlasnici i drugi korisnici nacionalnog spomenika dužni su skrbiti se o spomeniku pozornošću dobrog domaćina;
- p) Izuzev informacijske ploče iz tačke III. stavak 2. ove odluke, na prostoru nacionalnog spomenika nije dozvoljeno postavljanje nikakvih drugih elemenata (druge informacijske ploče, jamboli za zastave, reklamni panoci, klima-uređaji i slično) bez suglasnosti mjerodavne službe zaštite nasljeda na sadržaj teksta, dizajn ploče i poziciju na koju će se postaviti;
- r) Za sve radove na nacionalnom spomeniku potrebno je pribaviti odobrenja federalnog ministarstva mjerodavnog za prostorno uređenje (u dalnjem tekstu: mjerodavno ministarstvo) i vršiti uz stručni nadzor mjerodavne službe zaštite nasljeda na razini Federacije Bosne i Hercegovine (u dalnjem tekstu: mjerodavna služba zaštite), a na temelju dokumentacije na koju je prije izdavanja potrebnih dozvola mjerodavnog ministarstva pribavljeni mišljenje mjerodavne službe zaštite."

Članak 5.

Ova odluka će se nakon objave u "Službenom glasniku BiH" dostaviti mjerodavnom općinskom sudu radi upisa odgovarajuće zabilježbe u zemljišne knjige.

Članak 6.

Sastavni dio ove odluke je obrazloženje sa pratećom dokumentacijom koje je dostupno na uvid zainteresiranim osobama u prostorijama i na web-stranici Povjerenstva (www.kons.gov.ba).

Članak 7.

Prema članku V. stavak 4. Aneksa 8. Općeg okvirnog sporazuma za mir u Bosni i Hercegovini, odluke Povjerenstva su konačne.

Članak 8.

Ova odluka stupa na snagu narednog dana od dana objavljivanja u "Službenom glasniku BiH".

Ovu odluku Povjerenstvo je donijelo u sljedećem sastavu: prof. dr. Amir Pašić, Goran Milojević i Radoje Vidović.

Broj 07.3-2.5-48/20-1

29. siječnja 2020. godine
Sarajevo

Predsjedatelj Povjerenstva
Goran Milojević, v. r.

300

Комисија за очување националних споменика, на основу члана V став 4. Анекса 8. Општег оквирног споразума за мир у Босни и Херцеговини, члана 39. став (1) и члана 40. став (1) е) Пословника о раду Комисије за очување националних споменика ("Службени гласник БиХ" број 47/16), на сједници одржаној 29. јануара 2020. године, донијела је

ОДЛУКУ
О ИЗМЈЕНАМА И ДОПУНАМА ОДЛУКЕ О
ПРОГЛАШЕЊУ ГРАДИТЕЉСКЕ ЏЕЛИНЕ
ШКОЛСКИХ ЗГРАДА ИЗ ГИМНАЗИЈСКЕ УЛИЦЕ У
САРАЈЕВУ НАЦИОНАЛНИМ СПОМЕНИКОМ
БОСНЕ И ХЕРЦЕГОВИНЕ

Члан 1.

У Одлуци о проглашењу градитељске џелине школских зграда из Гимназијске улице у Сарајеву националним спомеником Босне и Херцеговине ("Службени гласник БиХ", број 72/11) у тачки I став 4. се брише.

Члан 2.

- (1) Из тачке I додаје се нова тачка II која гласи:
 "У складу са Правилником о критеријумима вредно-вања, подјели и категоризацији националних споменика ("Службени гласник БиХ", број 82/19), национални споменик сврстан је у категорију "национални споменици од изузетног значаја за Босну и Херцеговину"."
- (1) Досадашње тач. II-IX постају тач. III-X.

Члан 3.

- (1) У досадашњој тачки II став 1. ријечи: "Влада Федерације Босне и Херцеговине (у даљем тексту: Влада Федерације)" замјењују се ријечима: "Федерација Босне и Херцеговине (у даљем тексту: Федерација)".
- (2) У ставу 2. бришу се ријечи: "и обезбиједити финансијска средства".

Члан 4.

Досадашња тачка III мијења се и гласи:
 "У циљу трајне заштите националног споменика, утврђују се следеће мјере заштите које се односе на простор дефинисан у тачки I став 3. ове одлуке:

- a) Дозвољени су истраживачки радови, радови санације, конзервације и рестаурације, радови одржавања објекта и радови на презентацији националног споменика;
- b) На простору националног споменика, дозвољени су радови на текућем одржавању, у складу са чланом 35. Закона о просторном планирању и коришћењу земљишта на нивоу Федерације Босне и Херцеговине ("Службене новине Федерације БиХ", бр. 2/06, 72/07, 32/08, 4/10, 13/10 и 45/10);
- ii) Пројекат конзерваторско-рестаураторских радова мора да буде заснован на детаљном снимању стања објекта и треба укључити методолошки приступ који ће бити усмјерен на заштиту историјских вриједности објекта;
- d) Свака интервенција на објекту треба бити заснована на максималном очувању изворности објекта. Ни један елеменат који је могуће конзервирати није дозвољено замјењивати, без обзира на стање његове дотрајалости;
- e) У случајевима када није могуће да се конзервирају постојећи дијелови објекта (укључујући и материјале коришћене за завршну обраду, као што су малтери, боје итд.) замјену је потребно извршити материјалима који су истоврсни извornim, уз коришћење извornих техника;
- f) Допуштена је адаптација простора у циљу његовог прилагођавања савременим потребама (радови везани за ентеријер, инсталације гријања и друго, којима неће бити нарушен интегритет објекта) под условом да се сачувају стилске карактеристике објекта, уз одобрење федералног министарства надлежног за просторно уређење (у даљем тексту: надлежно министарство) и стручни

- надзор надлежне службе заштите наслеђа на нивоу Федерације Босне и Херцеговине (у даљем тексту: надлежна служба заштите);
- g) Допуштено је прилагођавање отвора захтјевима енергетске ефикасности, али обавезно је очувати извorni изглед (облик и боју) отвора и фасада, у складу са документацијом о извornom стању;
- x) Објекти се могу да користе у образовне и културне сврхе, односно на начин који неће угрозити интегритет објекта, његову сигурност и значење у структури града;
- i) Дозвољени су радови везани за уређење дворишта, под условом да не угрозе извornost џелине, односно аутентичност и интегралност;
- j) Сву документацију насталу на основу истраживања, али и пројектну након завршетка радова потребно је учинити јавном и доступном;
- k) Потребно је очувати визуелни интегритет и сагледавање националног споменика са главних приступних праваца. Наведено је потребно обезбиједити кроз израду и допуну просторно-планске документације те примјену надлежног прописа у дјелу одређивања и издавање дозволе за мјеста постављања рекламих тијела и сличних структура;
- l) Потребно је израдити и провести пројекат илуминације националног споменика;
- m) Национални споменик треба да буде отворен и доступан јавности;
- n) Управитељ, власници и други корисници националног споменика дужни су да се брину о споменику пажњом доброг домаћина;
- o) Изузев информационе табле из тачке III став 2. ове одлуке, на простору националног споменика није дозвољено постављање никаквих других елемената (друге информационе табле, јарболи за заставе, реклами панои, клима уређаји и слично) без сагласности надлежне службе заштите на садржај текста, дизајн табле и позицију на коју ће се поставити;
- p) Није дозвољено извођење грађевинских, грађевинско-занатских и занатских радова на националном споменику без одобрења надлежног министарства и уз стручни надзор надлежне службе заштите, а на основу документације на коју је прије издавања потребних дозвола надлежног министарства прибављено мишљење надлежне службе заштите".

Члан 5.

Ова одлука ће се након објаве у "Службеном гласнику БиХ" доставити надлежном општинском суду ради уписа одговарајуће забиљежбе у земљишне књиге.

Члан 6.

Саставни дио ове одлуке је образложење са пратећом документацијом које је доступно на увид заинтересованим лицима у просторијама и на веб страници Комисије (www.kons.gov.ba).

Члан 7.

Према члану V став 4. Анекса 8. Општег оквирног споразума за мир у Босни и Херцеговини, одлуке Комисије су коначне.

Члан 8.

Ова одлука ступа на снагу наредног дана од дана објављивања у "Службеном гласнику БиХ".

Ову одлуку Комисија је донијела у сљедећем саставу:
проф. др Амир Пашић, Горан Милојевић и Радоје Видовић.

Број 07.3-2.5-48/20-2
29. јануара 2020. године
Сарајево

Предсједавајући Комисије
Горан Милојевић, с. р.

Komisija za očuvanje nacionalnih spomenika, na osnovi člana V stav 4. Aneksa 8. Općeg okvirnog sporazuma za mir u Bosni i Hercegovini, člana 39. stav (1) i člana 40. stav (1) e) Poslovnika o radu Komisije za očuvanje nacionalnih spomenika ("Službeni glasnik BiH", broj 47/16), na sjednici održanoj 29. januara 2020. godine, donijela je

ODLUKU

O IZMJENAMA I DOPUNAMA ODLUKE O PROGLAŠENJU GRADITELJSKE CJELINE ŠKOLSKIH ZGRADA IZ GIMNAZIJSKE ULICE U SARAJEVU NACIONALnim SPOMENIKOM BOSNE I HERCEGOVINE

Član 1.

U Odluci o proglašenju graditeljske cjeline školskih zgrada iz Gimnazijске ulice u Sarajevu nacionalnim spomenikom Bosne i Hercegovine ("Službeni glasnik BiH", broj 72/11) u tački I stav 4. se briše.

Član 2.

- (1) Iza tačke I dodaje se nova tačka II koja glasi:
"U skladu sa Pravilnikom o kriterijima vrednovanja, podjeli i kategorizaciji nacionalnih spomenika ("Službeni glasnik BiH", broj 82/19), nacionalni spomenik svrstan je u kategoriju "nacionalni spomenici od izuzetnog značaja za Bosnu i Hercegovinu"."

- (1) Dosadašnje tač. II-IX postaju tač. III-X.

Član 3.

- (1) U dosadašnjoj tački II stav 1. riječi: "Vlada Federacije Bosne i Hercegovine (u dalnjem tekstu: Vlada Federacije)" zamjenjuju se riječima: "Federacija Bosne i Hercegovine (u dalnjem tekstu: Federacija)".

- (2) U stavu 2. brišu se riječi: "i osigurati finansijska sredstva".

Član 4.

Dosadašnja tačka III mijenja se i glasi:

"U cilju trajne zaštite nacionalnog spomenika, utvrđuju se sljedeće mjere zaštite koje se odnose na prostor definiran u tački I stav 3. ove odluke:

- Dozvoljeni su istraživački radovi, radovi sanacije, konzervacije i restauracije, radovi održavanja objekata i radovi na prezentaciji nacionalnog spomenika;
- Na prostoru nacionalnog spomenika, dozvoljeni su radovi na tekućem održavanju, u skladu sa članom 35. Zakona o prostornom planiranju i korištenju zemljišta na nivou Federacije Bosne i Hercegovine ("Službene novine Federacije BiH", br. 2/06, 72/07, 32/08, 4/10, 13/10 i 45/10);
- Projekat konzervatorsko-restauratorskih radova mora biti zasnovan na detaljnem snimanju stanja objekta i treba uključiti metodološki pristup koji će biti usmjeren na zaštitu historijskih vrijednosti objekata;
- svaka intervencija na objektu treba biti zasnovana na maksimalnom očuvanju izvornosti objekta. Ni jedan elemenat koji je moguće konzervirati nije dopušten zamjenjivati, bez obzira na stanje njegove dotrajlosti;
- U slučajevima kada nije moguće konzervirati postojeće dijelove objekta (uključujući i materijale korištene za završnu obradu, kao što su malteri, boje

itd.) zamjenu je potrebno izvršiti materijalima koji su istovrsni izvornim, uz korištenje izvornih tehnika;

- f) Dopuštena je adaptacija prostora u cilju njegovog prilagodavanja savremenim potrebama (radovi vezani za enterijer, instalacije grijanja i drugo, kojima neće biti narušen integritet objekta) pod uvjetom da se sačuvaju stilske karakteristike objekta, uz odobrenje federalnog ministarstva nadležnog za prostorno uređenje (u dalnjem tekstu: nadležno ministarstvo) i stručni nadzor nadležne službe zaštite naslijeda na nivou Federacije Bosne i Hercegovine (u dalnjem tekstu: nadležna služba zaštite);
- g) Dopušteno je prilagodavanje otvora zahtjevima energetske efikasnosti, ali obavezno je očuvati izvorni izgled (oblik i boju) otvora i fasada, u skladu sa dokumentacijom o izvornom stanju;
- h) Objekti se mogu koristiti u obrazovne i kulturne svrhe, odnosno na način koji neće ugroziti integritet objekta, njegovu sigurnost i značenje u strukturi grada;
- i) Dozvoljeni su radovi vezani za uređenje dvorišta, pod uvjetom da ne ugroze izvornost cjeline, odnosno autentičnost i integralnost;
- j) Svu dokumentaciju nastalu na osnovi istraživanja, ali i projektu nakon završetka radova potrebitno je učiniti javnom i dostupnom;
- k) Potrebno je očuvati vizuelni integritet i sagledavanje nacionalnog spomenika sa glavnih pristupnih pravaca. Navedeno je potrebno osigurati kroz izradu i dopunu prostorno-planske dokumentacije te primjenu nadležnog propisa u dijelu određivanja i izдавanje dozvole za mesta postavljanja reklamnih tijela i sličnih struktura;
- l) Potrebno je izraditi i provesti projekat iluminacije nacionalnog spomenika;
- m) Nacionalni spomenik treba biti otvoren i dostupan javnosti;
- n) Upravitelj, vlasnici i drugi korisnici nacionalnog spomenika dužni su brinuti se o spomeniku pažnjom dobrog domaćina;
- o) Izuzev informacione ploče iz tačke III stav 2. ove odluke, na prostoru nacionalnog spomenika nije dozvoljeno postavljanje nikakvih drugih elemenata (druge informacione ploče, jarboli za zastave, reklamni panoci, klima-uredaji i slično) bez saglasnosti nadležne službe zaštite na sadržaj teksta, dizajn ploče i poziciju na koju će se postaviti;
- p) Nije dozvoljeno izvođenje građevinskih, građevinsko-zanatskih i zanatskih radova na nacionalnom spomeniku bez odobrenja nadležnog ministarstva i uz stručni nadzor nadležne službe zaštite, a na osnovi dokumentacije na koju je prije izdavanja potrebnih dozvola nadležnog ministarstva pribavljeno mišljenje nadležne službe zaštite."

Član 5.

Ova odluka će se nakon objave u "Službenom glasniku BiH" dostaviti nadležnom općinskom sudu radi upisa odgovarajuće zabilježbe u zemljische knjige.

Član 6.

Sastavni dio ove odluke je obrazloženje sa pratećom dokumentacijom koje je dostupno na uvid zainteresiranim licima u prostorijama i na web-stranici Komisije (www.kons.gov.ba).

Član 7.

Prema članu V stav 4. Aneksa 8. Općeg okvirnog sporazuma za mir u Bosni i Hercegovini, odluke Komisije su konačne.

Član 8.

Ova odluka stupa na snagu narednog dana od dana objavljivanja u "Službenom glasniku BiH".

Ovu odluku Komisija je donijela u sljedećem sastavu: prof. dr. Amir Pašić, Goran Milojević i Radoje Vidović.

Broj 07.3-2.5-48/20-2

29. januara 2020. godine
Sarajevo

Predsjedavajući Komisije
Goran Milojević, s. r.

Povjerenstvo za očuvanje nacionalnih spomenika, na temelju članka V. stavak 4. Aneksa 8. Općeg okvirnog sporazuma za mir u Bosni i Hercegovini, članka 39. stavak (1) i članka 40. stavak (1) e) Poslovnika o radu Povjerenstva za očuvanje nacionalnih spomenika ("Službeni glasnik BiH", broj 47/16), na sjednici održanoj 29. siječnja 2020. godine, donijelo je

ODLUKU

**О ИЗМЈЕНАМА И ДОПУНАМА ОДЛУКЕ О
ПРОГЛАШЕЊУ ГРАДИТЕЉСКЕ ЦЈЕЛИНЕ ШКОЛСКИХ
ЗГРАДА ИЗ ГИМНАЗИЈСКЕ УЛИЦЕ У САРАЈЕВУ
НАЦИОНАЛНИМ СПОМЕННИКОМ
БОСНЕ И ХЕРЦЕГОВИНЕ**

Članak 1.

U Odluci o proglašenju graditeljske cjeline školskih zgrada iz Gimnazijske ulice u Sarajevu nacionalnim spomenikom Bosne i Hercegovine ("Službeni glasnik BiH", broj 72/11) u točki I. stavak 4. se briše.

Članak 2.

- (1) Iza točke I. dodaje se nova točka II. koja glasi:
"Sukladno Pravilniku o kriterijima vrednovanja, podjeli i kategorizaciji nacionalnih spomenika ("Službeni glasnik BiH", broj 82/19), nacionalni spomenik svrstan je u kategoriju "nacionalni spomenici od izuzetnog značaja za Bosnu i Hercegovinu"."

- (1) Dosadašnje toč. II. - IX. postaju toč. III. - X.

Članak 3.

- (1) U dosadašnjoj točki II. stavak 1. riječi: "Vlada Federacije Bosne i Hercegovine (u dalnjem tekstu: Vlada Federacije)" zamjenjuju se riječima: "Federacija Bosne i Hercegovine (u dalnjem tekstu: Federacija)".

- (2) U stavku 2. brišu se riječi: "i osigurati finansijska sredstva".

Članak 4.

Dosadašnja točka III. mijenja se i glasi:

"U cilju trajne zaštite nacionalnog spomenika, utvrđuju se sljedeće mjeru zaštite koje se odnose na prostor definiran u točki I. stavak 3. ove odluke:

- Dopušteni su istraživački radovi, radovi sanacije, konzervacije i restauracije, radovi održavanja objekata i radovi na prezentaciji nacionalnog spomenika;
- Na prostoru nacionalnog spomenika, dopušteni su radovi na tekućem održavanju, sukladno članku 35. Zakona o prostornom planiranju i rabljenju zemljišta na razini Federacije Bosne i Hercegovine ("Službene novine Federacije BiH", br. 2/06, 72/07, 32/08, 4/10, 13/10 i 45/10);
- Projekat konzervatorsko-restauratorskih radova mora biti zasnovan na detaljnem snimanju stanja objekta i treba uključiti metodološki pristup koji će biti usmjeren na zaštitu povijesnih vrijednosti objekata;
- Svaka intervencija na objektu treba biti zasnovana na maksimalnom očuvanju izvornosti objekta. Ni jedan elemenat koji je moguće konzervirati nije dopušteno zamjenjivati, bez obzira na stanje njegove dotrajalosti;

- e) U slučajevima kada nije moguće konzervirati postojeće dijelove objekta (uključujući i materijale rabljene za završnu obradu, kao što su žbuke, boje itd.) zamjenjuje potrebno izvršiti materijalima koji su istovrsni izvornim, uz rabljenje izvornih tehnika;
- f) Dopuštena je adaptacija prostora u cilju njegove prilagodbe suvremenim potrebama (radovi vezani za enterijer, instalacije grijanja i drugo, kojima neće biti narušen integritet objekta) pod uvjetom da se sačuvaju stilski karakteristike objekta, uz odobrenje federalnog ministarstva mjerodavnog za prostorno uređenje (u dalnjem tekstu: mjerodavno ministarstvo) i stručni nadzor mjerodavne službe zaštite nasljeđa na razini Federacije Bosne i Hercegovine (u dalnjem tekstu: mjerodavna služba zaštite);
- g) Dopuštena je prilagodba otvora zahtjevima energetske efikasnosti, ali obvezno je očuvati izvorni izgled (oblik i boju) otvora i fasada, sukladno dokumentaciji o izvornom stanju;
- h) Objekti se mogu rabiti u obrazovne i kulturne svrhe, odnosno na način koji neće ugroziti integritet objekta, njegovu sigurnost i značenje u strukturi grada;
- i) Dopušteni su radovi vezani za uređenje dvorišta, pod uvjetom da ne ugroze izvornost cjeline, odnosno autentičnost i integralnost;
- j) Svu dokumentaciju nastalu na temelju istraživanja, ali i projektu nakon završetka radova potrebno je učiniti javnom i dostupnom;
- k) Potrebno je očuvati vizualni integritet i sagledavanje nacionalnog spomenika sa glavnih pristupnih pravaca. Navedeno je potrebno osigurati kroz izradu i dopunu prostorno-planske dokumentacije te primjenu mjerodavnog propisa u dijelu određivanja i izdavanje dozvole za mjesta postavljanja reklamnih tijela i sličnih struktura;
- l) Potrebno je izraditi i provesti projekat iluminacije nacionalnog spomenika;
- m) Nacionalni spomenik treba biti otvoren i dostupan javnosti;
- n) Upravitelj, vlasnici i drugi korisnici nacionalnog spomenika dužni su skrbiti se o spomeniku pozornošću dobrog domaćina;
- o) Izuzev informacijske ploče iz točke III. stavak 2. ove odluke, na prostoru nacionalnog spomenika nije dopušteno postavljanje nikakvih drugih elemenata (druge informacijske ploče, jarboli za zastave, reklamni panoi, klima-uredaji i slično) bez suglasnosti mjerodavne službe zaštite na sadržaj teksta, dizajn ploče i poziciju na koju će se postaviti;
- p) Nije dopušteno izvođenje građevinskih, građevinsko-zanatskih i zanatskih radova na nacionalnom spomeniku bez odobrenja mjerodavnog ministarstva i uz stručni nadzor mjerodavne službe zaštite, a na temelju dokumentacije na koju je prije izdavanja potrebnih dozvola mjerodavnog ministarstva pribavljeno mišljenje mjerodavne službe zaštite."

Članak 5.

Ova odluka će se nakon objave u "Službenom glasniku BiH" dostaviti mjerodavnom općinskom sudu radi upisa odgovarajuće zabilježbe u zemljische knjige.

Članak 6.

Sastavni dio ove odluke je obrazloženje sa pratećom dokumentacijom koje je dostupno na uvid zainteresiranim osobama u prostorijama i na web-stranici Povjerenstva (www.kons.gov.ba).

Članak 7.

Prema članku V. stavak 4. Aneksa 8. Općeg okvirnog sporazuma za mir u Bosni i Hercegovini, odluke Povjerenstva su konačne.

Članak 8.

Ova odluka stupa na snagu narednog dana od dana objavljuvanja u "Službenom glasniku BiH".

Ovu odluku Povjerenstvo je donijelo u sljedećem sastavu:
prof. dr. Amir Pašić, Goran Milojević i Radoje Vidović.

Broj 07.3-2.5-48/20-2

Broj 07.5-2.5-46/20-2
29. siječnja 2020. godine
Sarajevo

Predsjedatelj Povjerenstva
Goran Milojević, v. r.

301

301 Комисија за очување националних споменика, на основу члана V став 4. Анекса 8. Општег оквирног споразума за мир у Босни и Херцеговини, члана 39. став (1) и члана 40. став (1) е) Пословника о раду Комисије за очување националних споменика ("Службени гласник BiH", број 47/16), на сједници одржаној 29. јануара 2020. године, донојела је

ОДЛУКУ

**СДП КУ
О ИЗМЈЕНАМА И ДОПУНАМА ОДЛУКЕ О
ПРОГЛАШЕЊУ ГРАДИТЕЉСКЕ ЦЈЕЛИНЕ – ГАЗИ
ХУСРЕВ-БЕГОВ БЕЗИСТАН СА ДУЂАНИМА У
САРАЈЕВУ НАЦИОНАЛНИМ СПОМЕНИКОМ
БОСНЕ И ХЕРЦЕГОВИНЕ**

Члан 1.

- (1) У Одлуци о проглашењу градитељске цјелине – Гази Хусрев-бегов безистан са дућанима у Сарајеву националним спомеником Босне и Херцеговине ("Службени гласник БиХ", бр. 18/07, 20/08, 48/13 и 51/17) у тачки I став 2. мијења се и гласи:

"Национални споменик се налази на простору који обухвата к.ч. 78 (стари премјер), што одговара к.ч. 1182 (нови премјер), махала VII, број з.к. улошка 2 (Гази Хусрев-бегова улица); к.ч. 81 (стари премјер), што одговара к.ч. 1179 (нови премјер), махала VII, број з.к. улошка 5 (Гази Хусрев-бегова улица); к.ч. 91 (стари премјер), што одговара к.ч. 1168 (нови премјер), махала VII, број з.к. улошка 15 (Гази Хусрев-бегова улица); к.ч. 98 (стари премјер), што одговара к.ч. 1161 (нови премјер), махала VII, број з.к. улошка 21 (Гази Хусрев-бегова улица); к.ч. 7 (стари премјер), што одговара к.ч. 1155 (нови премјер), махала VIII, број з.к. улошка 3 (Ферхадија бр. 32); к.ч. 10 (стари премјер), што одговара к.ч. 1151 (нови премјер), махала VIII, број з.к. улошка 6 (Ферхадија бр. 34); к.ч. 1152 (нови премјер), махала VIII, број з.к. улошка 6 (Ферхадија бр. 34); к.ч. 77 (стари премјер), што одговара к.ч. 1182 (нови премјер), махала IX, број з.к. улошка 2 (Гази Хусрев-бегов безистан); к.ч. 76 (стари премјер), што одговара к.ч. 1183 (нови премјер), махала IX, број з.к. улошка 3 (Гази Хусрев-бегов безистан); к.ч. 73 (стари премјер), што одговара к.ч. 1183 (нови премјер), махала IX, број з.к. улошка 6 (Гази Хусрев-бегов безистан); к.ч. 68 (стари премјер), што одговара к.ч. 1183 (нови премјер), махала IX, број з.к. улошка 11 (Гази Хусрев-бегов безистан); к.ч. 65 (стари премјер), што одговара к.ч. 1183 (нови премјер), махала IX, број з.к. улошка 14 (Гази Хусрев-бегов безистан); к.ч. 64 (стари премјер), што одговара к.ч. 1183 (нови премјер), махала IX, број з.к. улошка 15 (Гази Хусрев-бегов безистан); к.ч. 63 (стари

одговара к.ч. 1183 (нови премјер), махала IX, број з.к. улошка 45 (Безистан); к.ч. 84 (стари премјер), што одговара к.ч. 1183 (нови премјер), махала IX, број з.к. улошка 58 (Безистан); к.ч. 82 (стари премјер), што одговара к.ч. 1183 (нови премјер), махала IX, број з.к. улошка 60 (Безистан), општина Стари Град Сарајево, Федерација Босне и Херцеговине, Босна и Херцеговина."

(2) Став 3. се брише.

Члан 2.

- (1) Из тачке I додаје се нова тачка II која гласи:
"У складу са Правилником о критеријумима вредновања, подјели и категоризацији националних споменика ("Службени гласник БиХ", број 82/19), национални споменик сврстан је у категорију "национални споменици од изузетног значаја за Босну и Херцеговину"."
- (2) Досадашње тач. II-IX постају тач. III-X.

Члан 3.

- (1) У досадашњој тачки II став 1. ријечи: "Влада Федерације Босне и Херцеговине (у даљем тексту: Влада Федерације)" замјењују се ријечима: "Федерација Босне и Херцеговине (у даљем тексту: Федерација)".
- (2) У ставу 2. бришу се ријечи: "и обезбиједити финансијска средства".

Члан 4.

Досадашња тачка III мијења се и гласи:

"С циљем трајне заштите националног споменика, утврђују се следеће мјере заштите које се односе на простор дефинисан у тачки I став 2. ове одлуке:

- a) Власник или други корисник националног споменика дужан је да се брине о споменику пажњом доброг домаћина;
- b) Дозвољени су радови на рестаурацији и конзервацији, те презентацији националног споменика уз одобрење федералног министарства надлежног за просторно уређење (у даљем тексту: надлежно министарство) и стручно надзирање надлежне службе заштите насељења на нивоу Федерације Босне и Херцеговине (у даљем тексту: надлежна служба заштите);
- c) За све радове на националном споменику потребно је добити одобрења надлежног министарства и уз стручни надзор надлежне службе заштите, а на основу документације на коју је прије издавања потребних дозвола надлежног министарства прибављено мишљење надлежне службе заштите;
- d) На простору националног споменика, дозвољени су радови на текућем одржавању, у складу са чланом 35. Закона о просторном планирању и коришћењу земљишта на нивоу Федерације Босне и Херцеговине ("Службене новине Федерације БиХ", бр. 2/06, 72/07, 32/08, 4/10, 13/10 и 45/10);
- e) Могуће је спровођење мјера енергетске ефикасности које подразумијевају минималне, неинвазивне и по могућности реверзибилне захвate;
- f) Обавезно је спровођење мјера комуналног реда;
- g) Изузев информационе табле из тачке III став 2. ове одлуке, на простору националног споменика није дозвољено постављање никаквих других елемената (друге информационе табле, јарболи за заставе, реклами панои, клима уређаји и слично) без сагласности надлежне службе заштите на садржај текста, дизајн табле и позицију на коју ће поставити;

x) Споменик може да буде коришћен у трговачке (продаја текстила, накита и зачина), односно културне и образовне сврхе, под условом да се не нарушава његов оригинални изглед."

Члан 5.

Ова одлука ће се након објаве у "Службеном гласнику БиХ" доставити надлежном општинском суду ради уписа одговарајуће забиљежбе у земљишне књиге.

Члан 6.

Саставни дио ове одлуке је образложение са пратећом документацијом које је доступно на увид заинтересованим лицима у просторијама и на веб страници Комисије (www.kons.gov.ba).

Члан 7.

Према члану V став 4. Анекса 8. Општег оквирног споразума за мир у Босни и Херцеговини, одлуке Комисије су коначне.

Члан 8.

Ова одлука ступа на снагу наредног дана од дана објављивања у "Службеном гласнику БиХ".

Ову одлуку Комисија је донијела у следећем саставу: проф. др Амир Пашић, Горан Милојевић и Радоје Видовић.

Број 07.8-2.5-48/20-3

29. јануара 2019. године
Сарајево

Предсједавајући Комисије
Горан Милојевић, с. р.

Komisija za očuvanje nacionalnih spomenika, na osnovi člana V stav 4. Aneks 8. Općeg okvirnog sporazuma za mir u Bosni i Hercegovini, člana 39. stav (1) i člana 40. stav (1) e) Poslovnika o radu Komisije za očuvanje nacionalnih spomenika ("Službeni glasnik BiH", broj 47/16), na sjednici održanoj 29. januara 2020. godine, donijela je

ODLUKU O IZMJENAMA I DOPUNAMA ODLUKE O PROGLAŠENJU GRADITELJSKE CJELINE – GAZI HUSREV-BEGOV BEZISTAN SA DUĆANIMA U SARAJEVU NACIONALNIM SPOMENIKOM BOSNE I HERCEGOVINE

Član 1.

- (1) U Odluci o proglašenju graditeljske cjeline – Gazi Husrev-begov bezistan sa dućanima u Sarajevu nacionalnim spomenikom Bosne i Hercegovine ("Službeni glasnik BiH", br. 18/07, 20/08, 48/13 i 51/17) u tački I stav 2. mijenja se i glasi:

"Nacionalni spomenik se nalazi na prostoru koji obuhvata k.č. 78 (stari premjer), što odgovara k.č. 1182 (novi premjer), mahala VII, broj z.k. uloška 2 (Gazi Husrev-begova ulica); k.č. 81 (stari premjer), što odgovara k.č. 1179 (novi premjer), mahala VII, broj z.k. uloška 5 (Gazi Husrev-begova ulica); k.č. 91 (stari premjer), što odgovara k.č. 1168 (novi premjer), mahala VII, broj z.k. uloška 15 (Gazi Husrev-begova ulica); k.č. 98 (stari premjer), što odgovara k.č. 1161 (novi premjer), mahala VII, broj z.k. uloška 21 (Gazi Husrev-begova ulica); k.č. 7 (stari premjer), što odgovara k.č. 1155 (novi premjer), mahala VIII, broj z.k. uloška 3 (Ferhadija br. 32); k.č. 10 (stari premjer), što odgovara k.č. 1151 (novi premjer), mahala VIII, broj z.k. uloška 6(Ferhadija br. 34); k.č. 1152 (novi premjer), mahala VIII, broj z.k. uloška 6 (Ferhadija br. 34); k.č. 77 (stari premjer), što odgovara k.č. 1182 (novi premjer), mahala IX, broj z.k. uloška 2 (Gazi Husrev-begov bezistan); k.č. 76 (stari premjer), što

premjer), mahala IX, broj z.k. uloška 22 (Bezistan); k.č. 50 (stari premjer), što odgovara k.č. 1183 (novi premjer), mahala IX, broj z.k. uloška 29 (Bezistan); k.č. 44 (stari premjer), što odgovara k.č. 1183 (novi premjer), mahala IX, broj z.k. uloška 35 (Bezistan); k.č. 43 (stari premjer), što odgovara k.č. 1183 (novi premjer), mahala IX, broj z.k. uloška 36 (Bezistan); k.č. 39 (stari premjer), što odgovara k.č. 1183 (novi premjer), mahala IX, broj z.k. uloška 40 (Bezistan); k.č. 29 (stari premjer), što odgovara k.č. 1183 (novi premjer), mahala IX, broj z.k. uloška 50 (Bezistan); k.č. 25 (stari premjer), što odgovara k.č. 1183 (novi premjer), mahala IX, broj z.k. uloška 54 (Bezistan); k.č. 87 (stari premjer), što odgovara k.č. 1183 (novi premjer), mahala IX, broj z.k. uloška 55 (Bezistan); k.č. 60 (stari premjer), što odgovara k.č. 831 (novi premjer), mahala X, broj z.k. uloška 20 (Bezistan); k.č. 31 (stari premjer), što odgovara k.č. 1183 (novi premjer), mahala IX, broj z.k. uloška 48 (Bezistan); k.č. 30 (stari premjer), što odgovara k.č. 1183 (novi premjer), mahala IX, broj z.k. uloška 49 (Bezistan); k.č. 28 (stari premjer), što odgovara k.č. 1183 (novi premjer), mahala IX, broj z.k. uloška 54 (Bezistan); k.č. 86 (stari premjer), što odgovara k.č. 1183 (novi premjer), mahala IX, broj z.k. uloška 56 (Bezistan); k.č. 85 (stari premjer), što odgovara k.č. 1183 (novi premjer), mahala IX, broj z.k. uloška 57 (Bezistan); k.č. 83 (stari premjer), što odgovara k.č. 1183 (novi premjer), mahala IX, broj z.k. uloška 59 (Bezistan); k.č. 81 (stari premjer), što odgovara k.č. 1183 (novi premjer), mahala IX, broj z.k. uloška 61 (Bezistan); k.č. 102 (stari premjer), što odgovara k.č. 1184 (novi premjer), mahala IX, broj z.k. uloška 68 (Bezistan); k.č. 77 (stari premjer), što odgovara k.č. 1182 (novi premjer), mahala VII, broj z.k. uloška 1 (ulica Zelenih beretki, Bezistan); k.č. 79 (stari premjer), što odgovara k.č. 1181 (novi premjer), mahala VII, broj z.k. uloška 3 (ulica Gazi Husrev-begova, Bezistan); k.č. 80 (stari premjer), što odgovara k.č. 1180 (novi premjer), mahala VII, broj z.k. uloška 4 (ulica Gazi Husrev-begova, Bezistan); k.č. 82 (stari premjer), što odgovara k.č. 1178 (novi premjer), mahala VII broj z.k. uloška 6 (ulica Gazi Husrev-begova, Bezistan); k.č. 83 (stari premjer), što odgovara k.č. 1177 (novi premjer), mahala VII, broj z.k. uloška 7 (ulica Gazi Husrev-begova, Bezistan); k.č. 84 (stari premjer), što odgovara k.č. 1176 (novi premjer), mahala VII, broj z.k. uloška 8 (ulica Gazi Husrev-begova, Bezistan); k.č. 85 (stari premjer), što odgovara k.č. 1174 (novi premjer), mahala VII, broj z.k. uloška 9 (ulica Gazi Husrev-begova, Bezistan); k.č. 86 (stari premjer), što odgovara k.č. 1173 (novi premjer), mahala VII, broj z.k. uloška 10 (ulica Gazi Husrev-begova, Bezistan); k.č. 87 (stari premjer), što odgovara k.č. 1173 (novi premjer), mahala VII, broj z.k. uloška 11 (ulica Gazi Husrev-begova, Bezistan); k.č. 88 (stari premjer), što odgovara k.č. 1171 (novi premjer), mahala VII, broj z.k. uloška 12 (ulica Gazi Husrev-begova, Bezistan); k.č. 89 (stari premjer), što odgovara k.č. 1170 (novi premjer), mahala VII, broj z.k. uloška 13 (ulica Gazi Husrev-begova, Bezistan); k.č. 90 (stari premjer), što odgovara k.č. 1169 (novi premjer), mahala VII, broj z.k. uloška 14 (ulica Gazi Husrev-begova, Bezistan); k.č. 92 (stari premjer), što odgovara k.č. 1167 (novi premjer), mahala VII, broj z.k. uloška 16 (ulica Gazi Husrev-begova, Bezistan); k.č. 95 (stari premjer), što odgovara k.č. 1164 (novi premjer),

mahala VII, broj z.k. uloška 18 (ulica Gazi Husrev-begova, Bezistan); k.č. 96 (stari premjer), što odgovara k.č. 1163 (novi premjer), mahala VII, broj z.k. uloška 19 (ulica Gazi Husrev-begova, Bezistan); k.č. 97 (stari premjer), što odgovara k.č. 1162 (novi premjer), mahala VII, broj z.k. uloška 20 (ulica Gazi Husrev-begova, Bezistan); k.č. 99 (stari premjer), što odgovara k.č. 1160 (novi premjer), mahala VII, broj z.k. uloška 22 (ulica Gazi Husrev-begova, Bezistan); k.č. 100 (stari premjer), što odgovara k.č. 1159 (novi premjer), mahala VII, broj z.k. uloška 23 (ulica Gazi Husrev-begova, Bezistan); k.č. 101 (stari premjer), što odgovara k.č. 1158 (novi premjer), mahala VII, broj z.k. uloška 24 (ulica Gazi Husrev-begova, Bezistan); k.č. 102 (stari premjer), što odgovara k.č. 1157 (novi premjer), mahala VII, broj z.k. uloška 25 (ulica Gazi Husrev-begova, Bezistan); k.č. 103 (stari premjer), što odgovara k.č. 1156 (novi premjer), mahala VII, broj z.k. uloška 26 (ulica Gazi Husrev-begova, Bezistan); k.č. 5 (stari premjer), što odgovara k.č. 1156 (novi premjer), mahala VIII, broj z.k. uloška 1 (ugao Gazi Husrev-begova i Saraci, Bezistan); k.č. 6 (stari premjer), što odgovara k.č. 1155 (novi premjer), mahala VIII, broj z.k. uloška 2 (ulica Ferhadija, izlaz iz Bezistana); k.č. 8 (stari premjer), što odgovara k.č. 1403 (novi premjer), mahala VIII, broj z.k. uloška 4 (ulica Saraci, ulaz u Bezistan); k.č. 9 (stari premjer), što odgovara k.č. 1183 (novi premjer), mahala VIII, broj z.k. uloška 5 (ulica Saraci, ulaz u Bezistan); k.č. 75 (stari premjer), što odgovara k.č. 1183 (novi premjer), mahala IX, broj z.k. uloška 4 (Bezistan); k.č. 74 (stari premjer), što odgovara k.č. 1183 (novi premjer), mahala IX, broj z.k. uloška 5 (Bezistan); k.č. 69 (stari premjer), što odgovara k.č. 1183 (novi premjer), mahala IX, broj z.k. uloška 10 (Bezistan); k.č. 67 (stari premjer), što odgovara k.č. 1183 (novi premjer), mahala IX, broj z.k. uloška 12 (Bezistan); k.č. 66 (stari premjer), što odgovara k.č. 1183 (novi premjer), mahala IX, broj z.k. uloška 13 (Bezistan); k.č. 61 (stari premjer), što odgovara k.č. 1183 (novi premjer), mahala IX, broj z.k. uloška 18 (Bezistan); k.č. 55 (stari premjer), što odgovara k.č. 1183 (novi premjer), mahala IX, broj z.k. uloška 24 (Bezistan); k.č. 54 (stari premjer), što odgovara k.č. 1183 (novi premjer), mahala IX, broj z.k. uloška 25 (Bezistan); k.č. 53 (stari premjer), što odgovara k.č. 1183 (novi premjer), mahala IX, broj z.k. uloška 26 (Bezistan); k.č. 52 (stari premjer), što odgovara k.č. 1183 (novi premjer), mahala IX, broj z.k. uloška 27 (Bezistan); k.č. 51 (stari premjer), što odgovara k.č. 1183 (novi premjer), mahala IX, broj z.k. uloška 30 (Bezistan); k.č. 48 (stari premjer), što odgovara k.č. 1183 (novi premjer), mahala IX, broj z.k. uloška 31 (Bezistan); k.č. 47 (stari premjer), što odgovara k.č. 1183 (novi premjer), mahala IX, broj z.k. uloška 32 (Bezistan); k.č. 45 (stari premjer), što odgovara k.č. 1183 (novi premjer), mahala IX, broj z.k. uloška 34 (Bezistan); k.č. 43 (stari premjer), što odgovara k.č. 1183 (novi premjer), mahala IX, broj z.k. uloška 36 (Bezistan); k.č. 41 (stari premjer), što odgovara k.č. 1183 (novi premjer), mahala IX, broj z.k. uloška 38 (Bezistan); k.č. 38 (stari premjer), što odgovara k.č. 1183 (novi premjer), mahala IX, broj z.k. uloška 41 (Bezistan); k.č. 37 (stari premjer), što odgovara k.č. 1183 (novi premjer), mahala IX, broj z.k. uloška 42 (Bezistan); k.č. 34 (stari premjer), što odgovara k.č. 1183 (novi premjer), mahala IX, broj z.k. uloška 45 (Bezistan); k.č. 84 (stari premjer), što odgovara k.č. 1183 (novi premjer), mahala IX, broj z.k. uloška 58 (Bezistan); k.č.

82 (stari premjer), što odgovara k.č. 1183 (novi premjer), mahala IX, broj z.k. uloška 60 (Bezistan), općina Stari Grad Sarajevo, Federacija Bosne i Hercegovine, Bosna i Hercegovina".

(2) Stav 3. se briše.

Član 2.

(1) Iza tačke I dodaje se nova tačka II koja glasi:

"U skladu sa Pravilnikom o kriterijima vrednovanja, podjeli i kategorizaciji nacionalnih spomenika ("Službeni glasnik BiH", broj 82/19), nacionalni spomenik svrstan je u kategoriju "nacionalni spomenici od izuzetnog značaja za Bosnu i Hercegovinu"."

(2) Dosadašnje tač. II–IX postaju tač. III–X.

Član 3.

(1) U dosadašnjoj tački II stav 1. riječi: "Vlada Federacije Bosne i Hercegovine (u dalnjem tekstu: Vlada Federacije)" zamjenjuju se riječima: "Federacija Bosne i Hercegovine (u dalnjem tekstu: Federacija)".

(2) U stavu 2. brišu se riječi: "i osigurati finansijska sredstva".

Član 4.

Dosadašnja tačka III mijenja se i glasi:

"S ciljem trajne zaštite nacionalnog spomenika, utvrđuju se sljedeće mjere zaštite koje se odnose na prostor definiran u tački I stav 2. ove odluke:

- a) Vlasnik ili drugi korisnik nacionalnog spomenika dužan je brinuti se o spomeniku pažnjom dobrog domaćina;
- b) Dozvoljeni su radovi na restauraciji i konzervaciji, te prezentaciji nacionalnog spomenika uz odobrenje federalnog ministarstva nadležnog za prostorno uređenje (u dalnjem tekstu: nadležno ministarstvo) i stručno nadziranje nadležne službe zaštite naslijeda na nivou Federacije Bosne i Hercegovine (u dalnjem tekstu: nadležna služba zaštite);
- c) Za sve radeove na nacionalnom spomeniku potrebno je dobiti odobrenja nadležnog ministarstva i vršiti uz stručni nadzor nadležne službe zaštite, a na osnovi dokumentacije na koju je prije izdavanja potrebnih dozvola nadležnog ministarstva pribavljeno mišljenje nadležne službe zaštite;
- d) Na prostoru nacionalnog spomenika, dozvoljeni su radovi na tekućem održavanju, u skladu sa članom 35. Zakona o prostornom planiranju i korištenju zemljišta na nivou Federacije Bosne i Hercegovine ("Službene novine Federacije BiH", br. 2/06, 72/07, 32/08, 4/10, 13/10 i 45/10);
- e) Moguće je provođenje mjera energetske efikasnosti koje podrazumijevaju minimalne, neinvazivne i po mogućnosti reverzibilne zahvate;
- f) Obavezno je provođenje mjera komunalnog reda;
- g) Izuzev informacione ploče iz tačke III stav 2. ove odluke, na prostoru nacionalnog spomenika nije dozvoljeno postavljanje nikakvih drugih elemenata (druge informacione ploče, jarboli za zastave, reklamni panoi, klima-uredaji i slično) bez saglasnosti nadležne službe zaštitena sadržaj teksta, dizajn ploče i poziciju na koju će se postaviti;
- h) Spomenik može biti korišten u trgovачke (prodaja tekstila, nakita i začina), odnosno kulturne i obrazovne svrhe, pod uvjetom da se ne narušava njegov originalni izgled."

Član 5.

Ova odluka će se nakon objave u "Službenom glasniku BiH" dostaviti nadležnom općinskom sudu radi upisa odgovarajuće zabilježbe u zemljišne knjige.

Član 6.

Sastavni dio ove odluke je obrazloženje sa pratećom dokumentacijom koje je dostupno na uvid zainteresiranim licima u prostorijama i na web-stranici Komisije (www.kons.gov.ba).

Član 7.

Prema članu V stav 4. Aneksa 8. Općeg okvirnog sporazuma za mir u Bosni i Hercegovini, odluke Komisije su konačne.

Član 8.

Ova odluka stupa na snagu narednog dana od dana objavljivanja u "Službenom glasniku BiH".

Ovu odluku Komisija je donijela u sljedećem sastavu: prof. dr. Amir Pašić, Goran Milojević i Radoje Vidović.

Broj 07.8.2.5-48/20-3

29. januara 2019. godine
Sarajevo

Predsjedavajući Komisije
Goran Milojević, s. r.

Povjerenstvo za očuvanje nacionalnih spomenika, na temelju članka V. stavak 4. Aneksa 8. Općeg okvirnog sporazuma za mir u Bosni i Hercegovini, članka 39. stavak (1) i članka 40. stavak (1) e) Poslovnika o radu Povjerenstva za očuvanje nacionalnih spomenika ("Službeni glasnik BiH", broj 47/16), na sjednici održanoj 29. siječnja 2020. godine, donijelo je

ODLUKU
О ИЗМЈЕНАМА И ДОПУНАМА ОДЛУКЕ О
ПРОГЛАШЕЊУ ГРАДИТЉСКЕ СЈЕЛИНЕ – ГАЗИ
ХУСРЕВ-БЕГОВ БЕЗИСТАН СА ДУЌАНИМА У
САРАЈЕВУ НАЦИОНАЛНИМ СПОМЕННИКОМ
БОСНЕ И ХЕРЦЕГОВИНЕ

Član 1.

- (1) U Odluci o proglašenju graditeljske cjeline – Gazi Husrev-begov bezistan sa dućanima u Sarajevu nacionalnim spomenikom Bosne i Hercegovine ("Službeni glasnik BiH", br. 18/07, 20/08, 48/13 i 51/17) u točki I. stavak 2. mijenja se i glasi:
- "Nacionalni spomenik se nalazi na prostoru koji obuhvata k.č. 78 (stari premjer), što odgovara k.č. 1182 (novi premjer), mahala VII., broj z.k. uloška 2 (Gazi Husrev-begova ulica); k.č. 81 (stari premjer), što odgovara k.č. 1179 (novi premjer), mahala VII., broj z.k. uloška 5 (Gazi Husrev-begova ulica); k.č. 91 (stari premjer), što odgovara k.č. 1168 (novi premjer), mahala VII., broj z.k. uloška 15 (Gazi Husrev-begova ulica); k.č. 98 (stari premjer), što odgovara k.č. 1161 (novi premjer), mahala VII., broj z.k. uloška 21 (Gazi Husrev-begova ulica); k.č. 7 (stari premjer), što odgovara k.č. 1155 (novi premjer), mahala VIII., broj z.k. uloška 3 (Ferhadija br. 32); k.č. 10 (stari premjer), što odgovara k.č. 1151 (novi premjer), mahala VIII., broj z.k. uloška 6 (Ferhadija br. 34); k.č. 1152 (novi premjer), mahala VIII., broj z.k. uloška 6 (Ferhadija br. 34); k.č. 77 (stari premjer), što odgovara k.č. 1182 (novi premjer), mahala IX., broj z.k. uloška 2 (Gazi Husrev-begov bezistan); k.č. 76 (stari premjer), što odgovara k.č. 1183 (novi premjer), mahala IX., broj z.k. uloška 3 (Gazi Husrev-begov bezistan); k.č. 73 (stari premjer), što odgovara k.č. 1183 (novi premjer), mahala IX., broj z.k. uloška 6 (Gazi Husrev-begov bezistan); k.č. 68 (stari premjer), što odgovara k.č. 1183 (novi premjer), mahala IX., broj z.k. uloška 11 (Gazi Husrev-begov bezistan); k.č. 65 (stari premjer), što odgovara k.č. 1183 (novi premjer), mahala IX., broj z.k. uloška 14 (Gazi Husrev-begov bezistan); k.č. 64 (stari premjer), što odgovara k.č. 1183 (novi premjer), mahala IX., broj z.k.

uloška 15 (Gazi Husrev-begov bezistan); k.č. 63 (stari premjer), što odgovara k.č. 1183 (novi premjer), mahala IX., broj z.k. uloška 16 (Gazi Husrev-begov bezistan); k.č. 62 (stari premjer), što odgovara k.č. 1183 (novi premjer), mahala IX., broj z.k. uloška 17 (Gazi Husrev-begov bezistan); k.č. 60 (stari premjer), što odgovara k.č. 1183 (novi premjer), mahala IX., broj z.k. uloška 19 (Gazi Husrev-begov bezistan); k.č. 59 (stari premjer), što odgovara k.č. 1183 (novi premjer), mahala IX., broj z.k. uloška 20 (Gazi Husrev-begov bezistan); k.č. 56 (stari premjer), što odgovara k.č. 1183 (novi premjer), mahala IX., broj z.k. uloška 23 (Gazi Husrev-begov bezistan); k.č. 53 (stari premjer), što odgovara k.č. 1183 (novi premjer), mahala IX., broj z.k. uloška 26 (Gazi Husrev-begov bezistan); k.č. 46 (stari premjer), što odgovara k.č. 1183 (novi premjer), mahala IX., broj z.k. uloška 33 (Gazi Husrev-begov bezistan); k.č. 42 (stari premjer), što odgovara k.č. 1183 (novi premjer), mahala IX., broj z.k. uloška 37 (Gazi Husrev-begov bezistan); k.č. 40 (stari premjer), što odgovara k.č. 1183 (novi premjer), mahala IX., broj z.k. uloška 39 (Gazi Husrev-begov bezistan); k.č. 36 (stari premjer), što odgovara k.č. 1183 (novi premjer), mahala IX., broj z.k. uloška 43 (Gazi Husrev-begov bezistan); k.č. 35 (stari premjer), što odgovara k.č. 1183 (novi premjer), mahala IX., broj z.k. uloška 44 (Gazi Husrev-begov bezistan); k.č. 33 (stari premjer), što odgovara k.č. 1183 (novi premjer), mahala IX., broj z.k. uloška 46 (Gazi Husrev-begov bezistan); k.č. 32 (stari premjer), što odgovara k.č. 1183 (novi premjer), mahala IX., broj z.k. uloška 47 (Gazi Husrev-begov bezistan); k.č. 31 (stari premjer), što odgovara k.č. 1183 (novi premjer), mahala IX., broj z.k. uloška 48 (Gazi Husrev-begov bezistan); k.č. 27 (stari premjer), što odgovara k.č. 1183 (novi premjer), mahala IX., broj z.k. uloška 52 (Gazi Husrev-begov bezistan); k.č. 80 (stari premjer), što odgovara k.č. 1183 (novi premjer), mahala IX., broj z.k. uloška 62 (Gazi Husrev-begov bezistan); k.č. 79 (stari premjer), što odgovara k.č. 1183 (novi premjer), mahala IX., broj z.k. uloška 63 (Gazi Husrev-begov bezistan); k.č. 108 (stari premjer), što odgovara k.č. 1183 (novi premjer), mahala IX., broj z.k. uloška 63 (Gazi Husrev-begov bezistan); k.č. 93 (stari premjer), što odgovara k.č. 1166 (novi premjer), mahala VII., broj z.k. uloška 17 (ulica Gazi Husrev-begova); k.č. 6 (stari premjer), što odgovara k.č. 1166 (novi premjer), mahala VIII., broj z.k. uloška 2 (ulica Ferhadija, Bezistan); k.č. 6 (stari premjer), što odgovara k.č. 1182 (novi premjer), mahala IX., broj z.k. uloška 1 (ulica Zelenih beretki, Bezistan); k.č. 72 (stari premjer), što odgovara k.č. 1183 (novi premjer), mahala IX., broj z.k. uloška 7 (Bezistan); k.č. 71 (stari premjer), što odgovara k.č. 1183 (novi premjer), mahala IX., broj z.k. uloška 8 (Bezistan); k.č. 70 (stari premjer), što odgovara k.č. 1183 (novi premjer), mahala IX., broj z.k. uloška 9 (Bezistan); k.č. 58 (stari premjer), što odgovara k.č. 1183 (novi premjer), mahala IX., broj z.k. uloška 21 (Bezistan); k.č. 57 (stari premjer), što odgovara k.č. 1183 (novi premjer), mahala IX., broj z.k. uloška 22 (Bezistan); k.č. 50 (stari premjer), što odgovara k.č. 1183 (novi premjer), mahala IX., broj z.k. uloška 29 (Bezistan); k.č. 44 (stari premjer), što odgovara k.č. 1183 (novi premjer), mahala IX., broj z.k. uloška 35 (Bezistan); k.č. 43 (stari premjer), što odgovara k.č. 1183 (novi premjer), mahala IX., broj z.k. uloška 36 (Bezistan); k.č. 39 (stari premjer), što odgovara k.č. 1183 (novi premjer), mahala IX., broj z.k. uloška 40 (Bezistan); k.č. 29 (stari premjer), što odgovara k.č. 1183 (novi premjer), mahala IX., broj z.k.

uloška 50 (Bezistan); k.č. 25 (stari premjer), što odgovara k.č. 1183 (novi premjer), mahala IX., broj z.k. uloška 54 (Bezistan); k.č. 87 (stari premjer), što odgovara k.č. 1183 (novi premjer), mahala IX., broj z.k. uloška 55 (Bezistan); k.č. 60 (stari premjer), što odgovara k.č. 831 (novi premjer), mahala X., broj z.k. uloška 20 (Bezistan); k.č. 31 (stari premjer), što odgovara k.č. 1183 (novi premjer), mahala IX., broj z.k. uloška 48 (Bezistan); k.č. 30 (stari premjer), što odgovara k.č. 1183 (novi premjer), mahala IX., broj z.k. uloška 49 (Bezistan); k.č. 28 (stari premjer), što odgovara k.č. 1183 (novi premjer), mahala IX., broj z.k. uloška 51 (Bezistan); k.č. 26 (stari premjer), što odgovara k.č. 1183 (novi premjer), mahala IX., broj z.k. uloška 53 (Bezistan); k.č. 25 (stari premjer), što odgovara k.č. 1183 (novi premjer), mahala IX., broj z.k. uloška 54 (Bezistan); k.č. 86 (stari premjer), što odgovara k.č. 1183 (novi premjer), mahala IX., broj z.k. uloška 56 (Bezistan); k.č. 85 (stari premjer), što odgovara k.č. 1183 (novi premjer), mahala IX., broj z.k. uloška 57 (Bezistan); k.č. 83 (stari premjer), što odgovara k.č. 1183 (novi premjer), mahala IX., broj z.k. uloška 59 (Bezistan); k.č. 81 (stari premjer), što odgovara k.č. 1183 (novi premjer), mahala IX., broj z.k. uloška 61 (Bezistan); k.č. 102 (stari premjer), što odgovara k.č. 1184 (novi premjer), mahala IX., broj z.k. uloška 68 (Bezistan); k.č. 77 (stari premjer), što odgovara k.č. 1182 (novi premjer), mahala VII., broj z.k. uloška 1 (ulica Gazi Husrev-begova, Bezistan); k.č. 79 (stari premjer), što odgovara k.č. 1181 (novi premjer), mahala VII., broj z.k. uloška 3 (ulica Gazi Husrev-begova, Bezistan); k.č. 80 (stari premjer), što odgovara k.č. 1180 (novi premjer), mahala VII., broj z.k. uloška 4 (ulica Gazi Husrev-begova, Bezistan); k.č. 82 (stari premjer), što odgovara k.č. 1178 (novi premjer), mahala VII., broj z.k. uloška 6 (ulica Gazi Husrev-begova, Bezistan); k.č. 83 (stari premjer), što odgovara k.č. 1177 (novi premjer), mahala VII., broj z.k. uloška 7 (ulica Gazi Husrev-begova, Bezistan); k.č. 84 (stari premjer), što odgovara k.č. 1176 (novi premjer), mahala VII., broj z.k. uloška 8 (ulica Gazi Husrev-begova, Bezistan); k.č. 85 (stari premjer), što odgovara k.č. 1174 (novi premjer), mahala VII., broj z.k. uloška 9 (ulica Gazi Husrev-begova, Bezistan); k.č. 86 (stari premjer), što odgovara k.č. 1173 (novi premjer), mahala VII., broj z.k. uloška 10 (ulica Gazi Husrev-begova, Bezistan); k.č. 87 (stari premjer), što odgovara k.č. 1173 (novi premjer), mahala VII., broj z.k. uloška 11 (ulica Gazi Husrev-begova, Bezistan); k.č. 88 (stari premjer), što odgovara k.č. 1171 (novi premjer), mahala VII., broj z.k. uloška 12 (ulica Gazi Husrev-begova, Bezistan); k.č. 89 (stari premjer), što odgovara k.č. 1170 (novi premjer), mahala VII., broj z.k. uloška 13 (ulica Gazi Husrev-begova, Bezistan); k.č. 90 (stari premjer), što odgovara k.č. 1169 (novi premjer), mahala VII., broj z.k. uloška 14 (ulica Gazi Husrev-begova, Bezistan); k.č. 92 (stari premjer), što odgovara k.č. 1167 (novi premjer), mahala VII., broj z.k. uloška 16 (ulica Gazi Husrev-begova, Bezistan); k.č. 95 (stari premjer), što odgovara k.č. 1164 (novi premjer), mahala VII., broj z.k. uloška 18 (ulica Gazi Husrev-begova, Bezistan); k.č. 96 (stari premjer), što odgovara k.č. 1163 (novi premjer), mahala VII., broj z.k. uloška 19 (ulica Gazi Husrev-begova, Bezistan); k.č. 97 (stari premjer), što odgovara k.č. 1162 (novi premjer), mahala VII., broj z.k. uloška 20 (ulica Gazi Husrev-begova, Bezistan); k.č. 99 (stari premjer), što odgovara k.č. 1160 (novi premjer), mahala VII., broj z.k. uloška 22 (ulica Gazi Husrev-begova, Bezistan); k.č. 100 (stari premjer), što odgovara k.č. 1159 (novi premjer),

mahala VII., broj z.k. uloška 23 (ulica Gazi Husrev-begova, Bezistan); k.č. 101 (stari premjer), što odgovara k.č. 1158 (novi premjer), mahala VII., broj z.k. uloška 24 (ulica Gazi Husrev-begova, Bezistan); k.č. 102 (stari premjer), što odgovara k.č. 1157 (novi premjer), mahala VII., broj z.k. uloška 25 (ulica Gazi Husrev-begova, Bezistan); k.č. 103 (stari premjer), što odgovara k.č. 1156 (novi premjer), mahala VII., broj z.k. uloška 26 (ulica Gazi Husrev-begova, Bezistan); k.č. 5 (stari premjer), što odgovara k.č. 1156 (novi premjer), mahala VIII., broj z.k. uloška 1 (ugao Gazi Husrev-begova i Sarači, Bezistan); k.č. 6 (stari premjer), što odgovara k.č. 1155 (novi premjer), mahala VIII., broj z.k. uloška 2 (ulica Ferhadija, izlaz iz Bezistana); k.č. 8 (stari premjer), što odgovara k.č. 1403 (novi premjer), mahala VIII., broj z.k. uloška 4 (ulica Sarači, ulaz u Bezistan); k.č. 9 (stari premjer), što odgovara k.č. 1183 (novi premjer), mahala VIII., broj z.k. uloška 5 (ulica Sarači, ulaz u Bezistan); k.č. 75 (stari premjer), što odgovara k.č. 1183 (novi premjer), mahala IX., broj z.k. uloška 4 (Bezistan); k.č. 74 (stari premjer), što odgovara k.č. 1183 (novi premjer), mahala IX., broj z.k. uloška 5 (Bezistan); k.č. 69 (stari premjer), što odgovara k.č. 1183 (novi premjer), mahala IX., broj z.k. uloška 10 (Bezistan); k.č. 67 (stari premjer), što odgovara k.č. 1183 (novi premjer), mahala IX., broj z.k. uloška 12 (Bezistan); k.č. 66 (stari premjer), što odgovara k.č. 1183 (novi premjer), mahala IX., broj z.k. uloška 13 (Bezistan); k.č. 61 (stari premjer), što odgovara k.č. 1183 (novi premjer), mahala IX., broj z.k. uloška 18 (Bezistan); k.č. 55 (stari premjer), što odgovara k.č. 1183 (novi premjer), mahala IX., broj z.k. uloška 24 (Bezistan); k.č. 54 (stari premjer), što odgovara k.č. 1183 (novi premjer), mahala IX., broj z.k. uloška 25 (Bezistan); k.č. 53 (stari premjer), što odgovara k.č. 1183 (novi premjer), mahala IX., broj z.k. uloška 26 (Bezistan); k.č. 52 (stari premjer), što odgovara k.č. 1183 (novi premjer), mahala IX., broj z.k. uloška 27 (Bezistan); k.č. 51 (stari premjer), što odgovara k.č. 1183 (novi premjer), mahala IX., broj z.k. uloška 28 (Bezistan); k.č. 49 (stari premjer), što odgovara k.č. 1183 (novi premjer), mahala IX., broj z.k. uloška 30 (Bezistan); k.č. 48 (stari premjer), što odgovara k.č. 1183 (novi premjer), mahala IX., broj z.k. uloška 31 (Bezistan); k.č. 47 (stari premjer), što odgovara k.č. 1183 (novi premjer), mahala IX., broj z.k. uloška 32 (Bezistan); k.č. 45 (stari premjer), što odgovara k.č. 1183 (novi premjer), mahala IX., broj z.k. uloška 34 (Bezistan); k.č. 43 (stari premjer), što odgovara k.č. 1183 (novi premjer), mahala IX., broj z.k. uloška 36 (Bezistan); k.č. 41 (stari premjer), što odgovara k.č. 1183 (novi premjer), mahala IX., broj z.k. uloška 38 (Bezistan); k.č. 38 (stari premjer), što odgovara k.č. 1183 (novi premjer), mahala IX., broj z.k. uloška 41 (Bezistan); k.č. 37 (stari premjer), što odgovara k.č. 1183 (novi premjer), mahala IX., broj z.k. uloška 42 (Bezistan); k.č. 34 (stari premjer), što odgovara k.č. 1183 (novi premjer), mahala IX., broj z.k. uloška 45 (Bezistan); k.č. 84 (stari premjer), što odgovara k.č. 1183 (novi premjer), mahala IX., broj z.k. uloška 58 (Bezistan); k.č. 82 (stari premjer), što odgovara k.č. 1183 (novi premjer), mahala IX., broj z.k. uloška 60 (Bezistan), općina Stari Grad Sarajevo, Federacija Bosne i Hercegovine, Bosna i Hercegovina.".

(2) Stavak 3. se briše.

Članak 2.

- (1) Iza točke I. dodaje se nova točka II. koja glasi:
"Sukladno Pravilniku o kriterijima vrednovanja, podjeli i kategorizaciji nacionalnih spomenika ("Službeni glasnik BiH",

број 82/19), nacionalni spomenik svrstan je u kategoriju "nacionalni spomenici od izuzetnog značaja za Bosnu i Hercegovinu"."

(2) Dosadašnje toč. II. – IX. postaju toč. III. – X.

Članak 3.

- (1) U dosadašnjoj točki II. stavak 1. riječi: "Vlada Federacije Bosne i Hercegovine (u dalnjem tekstu: Vlada Federacije)" zamjenjuju se riječima: "Federacija Bosne i Hercegovine (u dalnjem tekstu: Federacija)".
- (2) U stavku 2. brišu se riječi: "i osigurati finansijska sredstva".

Članak 4.

Dosadašnja točka III. mijenja se i glasi:

"S ciljem trajne zaštite nacionalnog spomenika, utvrđuju se sljedeće mjeru zaštite koje se odnose na prostor definiran u točki I. stavak 2. ove odluke:

- a) Vlasnik ili drugi korisnik nacionalnog spomenika dužan je skrbiti se o spomeniku pozornošću dobrog domaćina;
- b) Dopuseni su radovi na restauraciji i konzervaciji, te prezentaciji nacionalnog spomenika uz odobrenje federalnog ministarstva mjerodavnog za prostorno uređenje (u dalnjem tekstu: mjerodavno ministarstvo) i stručno nadziranje mjerodavne službe zaštite nasljeda na razini Federacije Bosne i Hercegovine (u dalnjem tekstu: mjerodavna služba zaštite);
- c) Za sve radove na nacionalnom spomeniku potrebno je dobiti odobrenja mjerodavnog ministarstva i uz stručni nadzor mjerodavne službe zaštite, a na temelju dokumentacije na koju je prije izdavanja potrebnih dozvola mjerodavnog ministarstva pribavljeni mišljenje mjerodavne službe zaštite;
- d) Na prostoru nacionalnog spomenika, dozvoljeni su radovi na tekućem održavanju, sukladno članku 35. Zakona o prostornom planiranju i rabiljenju zemljišta na razini Federacije Bosne i Hercegovine ("Službene novine Federacije BiH", br. 2/06, 72/07, 32/08, 4/10, 13/10 i 45/10);
- e) Moguća je provedba mjera energetske efikasnosti koje podrazumijevaju minimalne, neinvazivne i po mogućnosti reverzibilne zahvate;
- f) Obvezna je provedba mjera komunalnog reda;
- g) Izuzev informacijske ploče iz točke III. stavak 2. ove odluke, na prostoru nacionalnog spomenika nije dozvoljeno postavljanje nikakvih drugih elemenata (druge informacijske ploče, jarboli za zastave, reklamni panoi, klima-uredaji i slično) bez suglasnosti mjerodavne službe zaštite sadržaj teksta, dizajn ploče i poziciju na koju će se postaviti;
- h) Spomenik može biti rabiljen u trgovačke (prodaja tekstila, nakita i začina), odnosno kulturne i obrazovne svrhe, pod uvjetom da se ne narušava njegov originalni izgled."

Članak 5.

Ova odluka će se nakon objave u "Službenom glasniku BiH" dostaviti mjerodavnom općinskom sudu radi upisa odgovarajuće zabilježbe u zemljišne knjige.

Članak 6.

Sastavni dio ove odluke je obrazloženje sa pratećom dokumentacijom koje je dostupno na uvid zainteresiranim osobama u prostorijama i na web-stranici Povjerenstva (www.kons.gov.ba).

Članak 7.

Prema članku V. stavak 4. Aneksa 8. Općeg okvirnog sporazuma za mir u Bosni i Hercegovini, odluke Povjerenstva su konačne.

Članak 8.

Ova odluka stupa na snagu narednog dana od dana objavljivanja u "Službenom glasniku BiH".

Ovu odluku Povjerenstvo je donijelo u sljedećem sastavu: prof. dr. Amir Pašić, Goran Milojević i Radoje Vidović.

Broj 07.8-2.5-48/20-3

29. siječnja 2019. godine
Sarajevo

Predsjedatelj Povjerenstva
Goran Milojević, v. r.

302

Комисија за очување националних споменика, на основу члана V став 4. Анекса 8. Општег оквирног споразума за мир у Босни и Херцеговини, члана 39. став (1) и члана 40. став (1) е) Пословника о раду Комисије за очување националних споменика ("Службени гласник БиХ", број 47/16), на сједници одржаној 29. јануара 2020. године, донијела је

ОДЛУКУ О ИЗМЈЕНАМА И ДОПУНАМА ОДЛУКЕ О ПРОГЛАШЕЊУ ГРАДИТЕЉСКЕ ЏЕЛИНЕ – ГАЗИ ХУСРЕФ-БЕГОВА (БЕГОВА) ЏАМИЈА У САРАЈЕВУ НАЦИОНАЛНИМ СПОМЕНИКОМ БОСНЕ И ХЕРЦЕГОВИНЕ

Члан 1.

У Одлуци о проглашењу градитељске џелине – Гази Хусреф-бегова (Бегова) џамија у Сарајеву националним спомеником Босне и Херцеговине ("Службени гласник БиХ", бр. 105/06 и 48/13) у тачки I став 4. се брише.

Члан 2.

- (1) Из тачке I dodaje se nova tачка II koja glasi:
"У складу са Правилником о критеријумима вредновања, подјели и категоризацији националних споменика ("Службени гласник БиХ", број 82/19), национални споменик svrstan je u kategoriju "национални споменици od izuzetnog značaja za Bosnu i Hercegovinu"."
- (2) Dosadašnje тач. II–X postaju тач. III–XI.

Члан 3.

- (1) У dosadašnjoj тачки II став 1. riječi: "Vlada Federacije Bosne i Hercegovine (u даљем тексту: Влада Federacije)" zamjenjuju se riječima: "Federacija Bosne i Hercegovine (u даљем тексту: Federacija)".
- (2) У ставу 2. brišu se riječi: "i обезбиједити финansijska средства".

Члан 4.

Dosadašnja тачка III miјења се и гласи:

"У циљу trajne заštite naционалног спомениka, utvrđuju se сљедеће мјере заштите, које се односе на простор дефинисан у тачки I став 3. ове одлуке:

- a) Власник или други корисник националног спомениka dužan je da se brinje o spomeniku пажњом добrog domaćina;
- b) Dозвољени су истраживачки радови, радови санације, конзервације и рестаурације, радови одржавања објекта и радови на презентацији националног споменика;
- c) За све радове на националном спомениku потребно je добити одобрење федералног министарства надлежног за просторно ureђење (u даљем тексту:

- надлежно министарство) и стручног надзора (надлежне службе за заштиту наслеђа на нивоу Федерације Босне и Херцеговине (у даљем тексту: надлежна служба заштите), а на основу документације на коју је прије издавања потребних дозвола надлежног министарства прибављено мишљење надлежне службе заштите;
- д) На простору националног споменика, дозвољени су радови на текућем одржавању, у складу са чланом 35. Закона о просторном планирању и коришћењу земљишта на нивоу Федерације Босне и Херцеговине ("Службене новине Федерације БиХ", бр. 2/06, 72/07, 32/08, 4/10, 13/10 и 45/10);
 - е) Сви други радови, односно просторни захвати, било које врсте, који нису предвиђени овом одлуком, су забрањени;
 - ф) Забрањена је сјеча постојеће високе вегетације/растинја (изузев санитарно-хигијенске сјече);
 - г) Није дозвољено постављање елемената који би могли негативно да утичу на свеукупни интегритет националног споменика, а првенствено функционални и визуелни;
 - х) Забрањено је постављање реклама и туристичке сигнализације укључујући знакове обавијести на зидове националног споменика;
 - и) Сви радови и евентуалне измене на сликаној декорацији цамије треба да врши стручно лице уз елаборат са детаљним описом орманената који требају да одговарају историјском контексту уз ненарушавање аутентичности, интегритета и осталих вриједности грађевине;
 - ј) Уз задржавање постојећих, није дозвољено извођење нових калиграфских записа на зидовима цамије;
 - к) На преосталој аустроугарској декорацији цамије као и на улазном порталу, михрабу, минбера и маџифилу те левхама дозвољени су само конзерваторско-рестаураторски радови уз одговарајући елаборат конзерваторско-рестаураторских интервенција;
 - л) Приликом замјене ћилима препоручује се набавка ћилима рађених традиционалном техником ткања бојама и мотивима, у циљу одговарајуће интерпретације историјске и друштвене вриједности објекта;
 - м) Изузев информационе табле из тачке III став 2. ове одлуке, на простору националног споменика није допуштено постављање никаквих других елемената (друге информационе табле, јарболи за заставе, рекламни панои, клима уређаји и слично) без сагласности надлежне службе заштите на садржај текста, дизајн табле и позицију на коју ће се поставити;
 - н) Дозвољене су мјере енергетске обнове грађевине уз претходно израђен и одобрен пројекат, под условом да ни на који начин негативно не утичу на споменичке вриједности и аутентичност;
 - о) Дозвољена је употреба обновљивих извора енергије и алтернативних система за њихово коришћење ако се њиховом примјеном не угрожавају споменичке вриједности.".

Члан 5.

Ова одлука ће се након објаве у "Службеном гласнику БиХ" доставити надлежном општинском суду ради уписа одговарајуће забиљежбе у земљишне књиге.

Члан 6.

Саставни дио ове одлуке је образложење са пратећом документацијом које је доступно на увид заинтересованим лицима у просторијама и на веб страници Комисије (www.kons.gov.ba).

Члан 7.

Према члану V став 4. Анекса 8. Општег оквирног споразума за мир у Босни и Херцеговини, одлуке Комисије су коначне.

Члан 8.

Ова одлука ступа на снагу наредног дана од дана објављивања у "Службеном гласнику БиХ".

Ову одлуку Комисија је донијела у сљедећем саставу: проф. др Амир Пашић, Горан Милојевић и Радоје Видовић.

Број 07.8-2.5-48/20-4

29. јануара 2019. године
Сарајево

Предсједавајући Комисије
Горан Милојевић, с. р.

Komisija za očuvanje nacionalnih spomenika, na osnovi člana V stav 4. Aneksa 8. Općeg okvirnog sporazuma za mir u Bosni i Hercegovini, člana 39. stav (1) i člana 40. stav (1) e) Poslovnika o radu Komisije za očuvanje nacionalnih spomenika ("Službeni glasnik BiH", broj 47/16), na sjednici održanoj 29. januara 2020. godine, donijela je

ODLUKU O IZMJENAMA I DOPUNAMA ODLUKE O PROGLAŠENJU GRADITELJSKE CJELINE – GAZI HUSREF-BEGOVA (BEGOVA) DŽAMIJA U SARAJEVU NACIONALNIM SPOMENIKOM BOSNE I HERCEGOVINE

Član 1.

U Odluci o proglašenju graditeljske cjeline – Gazi Husrefbegova (Begova) džamija u Sarajevu nacionalnim spomenikom Bosne i Hercegovine ("Službeni glasnik BiH", br. 105/06 i 48/13) u tački I stav 4. se briše.

Član 2.

- (1) Iza tačke I dodaje se nova tačka II koja glasi:
"U skladu sa Pravilnikom o kriterijima vrednovanja, podjeli i kategorizaciji nacionalnih spomenika ("Službeni glasnik BiH", broj 82/19), nacionalni spomenik svrstan je u kategoriju "nacionalni spomenici od izuzetnog značaja za Bosnu i Hercegovinu"."
- (2) Dosadašnje tač. II–X postaju tač. III–XI.

Član 3.

- (1) U dosadašnjoj tački II stav 1. riječi: "Vlada Federacije Bosne i Hercegovine (u daljem tekstu: Vlada Federacije)" zamjenjuju se riječima: "Federacija Bosne i Hercegovine (u daljem tekstu: Federacija)".
- (2) U stavu 2. brišu se riječi: "i osigurati finansijska sredstva".

Član 4.

Dosadašnja tačka III mijenja se i glasi:

"U cilju trajne заštite nacionalnog spomenika, utvrđuju se sljedeće mjere zaštite, koje se odnose na prostor definiran u tački I stav 3. ove odluke:

- a) Vlasnik ili drugi korisnik nacionalnog spomenika dužan je бринuti se о spomeniku pažnjom dobrog domaćina;
- b) Dozvoljeni su istraživački radovi, radovi sanacije, konzervacije i restauracije, radovi održavanja objekata i radovi na prezentaciji nacionalnog spomenika;
- c) za sve radove на nacionalnom spomeniku потребно је добити одобренje federalnog ministarstva nadležnog za

- просторно uređenje (u dalnjem tekstu: nadležno ministarstvo) i stručnog nadzora nadležne službe za zaštitu nasljeđa na nivou Federacije Bosne i Hercegovine (u dalnjem tekstu: nadležna služba zaštite), a na osnovi dokumentacije na koju je prije izdavanja potrebnih dozvola nadležnog ministarstva pribavljeni mišljenje nadležne službe zaštite;
- d) Na prostoru nacionalnog spomenika, dozvoljeni su radovi na tekućem održavanju, u skladu sa članom 35. Zakona o prostornom planiranju i korištenju zemljišta na nivou Federacije Bosne i Hercegovine ("Službene novine Federacije BiH", br. 2/06, 72/07, 32/08, 4/10, 13/10 i 45/10);
 - e) Svi drugi radovi, odnosno prostorni zahvati, bilo koje vrste, koji nisu predviđeni ovom odlukom, su zabranjeni;
 - f) Zabranjena je sječa postojeće visoke vegetacije/rastinja (izuzev sanitarno-higijenske sječe);
 - g) Nije dozvoljeno postavljanje elemenata koji bi mogli negativno utjecati na sveukupni integritet nacionalnog spomenika, a prvenstveno funkcionalni i vizuelni;
 - h) Zabranjeno je postavljanje reklama i turističke signalizacije uključujući znakove obavijesti na zidove nacionalnog spomenika;
 - i) Svi radovi i eventualne izmjene na slikanoj dekoraciji džamije treba vršiti stručno lice uz elaborat sa detaljnim opisom ornamenata koji trebaju odgovarati historijskom kontekstu uz nenarušavanje autentičnosti, integriteta i ostalih vrijednosti građevine;
 - j) Uz zadržavanje postojećih, nije dozvoljeno izvođenje novih kaligrafskih zapisa na zidovima džamije;
 - k) Na preostaloj austrougarskoj dekoraciji džamije kao i na ulaznom portalu, mihrabu, minberu i mahfilu te levhama dozvoljeni su samo konzervatorsko-restauratorski radovi uz odgovarajući elaborat konzervatorsko-restauratorskih intervencija;
 - l) Prilikom zamjene cílima preporučuje se nabavka cílima rađenih tradicionalnom tehnikom tkanja bojama i motivima, u cilju odgovarajuće interpretacije historijske i društvene vrijednosti objekta;
 - m) Izuzev informacione ploče iz tačke III stav 2. ove odluke, na prostoru nacionalnog spomenika nije dopušteno postavljanje nikakvih drugih elemenata (druge informacione ploče, jarboli za zastave, reklamni panoi, klima-uredaji i slično) bez saglasnosti nadležne službe zaštite na sadržaj teksta, dizajn ploče i poziciju na koju će se postaviti;
 - n) Dozvoljene su mjere energetske obnove građevine uz prethodno izrađen i odobren projekat, pod uvjetom da ni na koji način negativno ne utječu na spomeničke vrijednosti i autentičnost;
 - o) Dozvoljena je upotreba obnovljivih izvora energije i alternativnih sistema za njihovo korištenje ako se njihovom primjenom ne ugrožavaju spomeničke vrijednosti.".

Član 5.

Ova odluka će se nakon objave u "Službenom glasniku BiH" dostaviti nadležnom općinskom sudu radi upisa odgovarajuće zabilježbe u zemljišne knjige.

Član 6.

Sastavni dio ove odluke je obrazloženje sa pratećom dokumentacijom koje je dostupno na uvid zainteresiranim licima u prostorijama i na web-stranici Komisije (www.kons.gov.ba).

Član 7.

Prema članu V stav 4. Aneksa 8. Općeg okvirnog sporazuma za mir u Bosni i Hercegovini, odluke Komisije su konačne.

Član 8.

Ova odluka stupa na snagu narednog dana od dana objavljivanja u "Službenom glasniku BiH".

Ovu odluku Komisija je donijela u sljedećem sastavu: prof. dr. Amir Pašić, Goran Milojević i Radoje Vidović.

Broj 07.8-2.5-48/20-4

29. januara 2019. godine
Sarajevo

Predsjedavajući Komisije
Goran Milojević, s. r.

Povjerenstvo za očuvanje nacionalnih spomenika, na temelju članka V. stavak 4. Aneksa 8. Općeg okvirnog sporazuma za mir u Bosni i Hercegovini, članka 39. stavak (1) i članka 40. stavak (1) e) Poslovnika o radu Povjerenstva za očuvanje nacionalnih spomenika ("Službeni glasnik BiH", broj 47/16), na sjednici održanoj 29. siječnja 2020. godine, donijelo je

ODLUKU

O IZMJENAMA I DOPUNAMA ODLUKE O PROGLAŠENJU GRADITELJSKE CJELINE – GAZI HUSREF-BEGOVA (BEGOVA) DŽAMIJA U SARAJEVU NACIONALNIM SPOMENIKOM BOSNE I HERCEGOVINE

Članak 1.

U Odluci o proglašenju graditeljske cjeline – Gazi Husrefbegova (Begova) džamija u Sarajevu nacionalnim spomenikom Bosne i Hercegovine ("Službeni glasnik BiH", br. 105/06 i 48/13) u točki I. stavak 4. se briše.

Članak 2.

(1) Iza točke I. dodaje se nova točka II. koja glasi:

"Sukladno Pravilniku o kriterijima vrednovanja, podjeli i kategorizaciji nacionalnih spomenika ("Službeni glasnik BiH", broj 82/19), nacionalni spomenik svrstan je u kategoriju "nacionalni spomenici od izuzetnog značaja za Bosnu i Hercegovinu"."

(2) Dosadašnje toč. II. – X. postaju toč. III. – XI.

Članak 3.

(1) U dosadašnjoj točki II. stavak 1. riječi: "Vlada Federacije Bosne i Hercegovine (u dalnjem tekstu: Vlada Federacije)" zamjenjuju se riječima: "Federacija Bosne i Hercegovine (u dalnjem tekstu: Federacija)".

(2) U stavku 2. brišu se riječi: "i osigurati finansijska sredstva".

Članak 4.

Dosadašnja točka III. mijenja se i glasi:

"U cilju trajne zaštite nacionalnog spomenika, utvrđuju se sljedeće mjere zaštite, koje se odnose na prostor definiran u točki I. stav 3. ove odluke:

a) Vlasnik ili drugi korisnik nacionalnog spomenika dužan je skrbiti se o spomeniku pažnjom dobrog domaćina;

b) Dopušteni su istraživački radovi, radovi sanacije, konzervacije i restauracije, radovi održavanja objekata i radovi na prezentaciji nacionalnog spomenika;

c) Za sve radove na nacionalnom spomeniku potrebno je dobiti odobrenje federalnog ministarstva mjerodavnog za prostorno uređenje (u dalnjem tekstu: mjerodavno ministarstvo) i stručnog nadzora (mjerodavne službe za zaštitu nasljeđa na razini Federacije Bosne i Hercegovine (u dalnjem tekstu: mjerodavna služba zaštite), a na temelju dokumentacije na koju je prije

- izdavanja potrebnih dozvola mjerodavnog ministarstva pribavljeno mišljenje mjerodavne službe zaštite;
- d) Na prostoru nacionalnog spomenika, dopušteni su radovi na tekućem održavanju, sukladno članku 35. Zakona o prostornom planiranju i rabiljenju zemljišta na razini Federacije Bosne i Hercegovine ("Službene novine Federacije BiH", br. 2/06, 72/07, 32/08, 4/10, 13/10 i 45/10);
 - e) Svi drugi radovi, odnosno prostorni zahvati, bilo koje vrste, koji nisu predviđeni ovom odlukom, su zabranjeni;
 - f) Zabranjena je sječa postojeće visoke vegetacije/rastinja (izuzev sanitarno-higijenske sječe);
 - g) Nije dopušteno postavljanje elemenata koji bi mogli negativno utjecati na sveukupni integritet nacionalnog spomenika, a prvenstveno funkcionalni i vizualni;
 - h) Zabranjeno je postavljanje reklama i turističke signalizacije uključujući znakove obavijesti na zidove nacionalnog spomenika;
 - i) Svi radovi i eventualne izmjene na slikanoj dekoraciji džamije treba vršiti stručna osoba uz elaborat detaljnijim opisom ornamenata koji trebaju odgovarati povijesnom kontekstu uz nenarušavanje autentičnosti, integriteta i ostalih vrijednosti građevine;
 - j) Uz zadržavanje postojećih, nije dopušteno izvođenje novih kaligrafskih zapisa na zidovima džamije;
 - k) Na preostaloj austrougarskoj dekoraciji džamije kao i na ulaznom portalu, mihrabu, minberu i mahfilu te levhama dopušteni su samo konzervatorsko-restauratorski radovi uz odgovarajući elaborat konzervatorsko-restauratorskih intervencija;
 - l) Prilikom zamjene čilima preporučuje se nabavka čilima rađenih tradicionalnom tehnikom tkanja bojama i motivima, u cilju odgovarajuće interpretacije povijesne i društvene vrijednosti objekta;
 - m) Izuzev informacijske ploče iz točke III. stavak 2. ove odluke, na prostoru nacionalnog spomenika nije dopušteno postavljanje nikakvih drugih elemenata (druge informacijske ploče, jarboli za zastave, reklamni panoi, klima-uređaji i slično) bez suglasnosti mjerodavne službe zaštite na sadržaj teksta, dizajn ploče i poziciju na koju će se postaviti;
 - n) Dopuštene su mjere energetske obnove građevine uz prethodno izrađeni i odobren projekat, pod uvjetom da ni na koji način negativno ne utječu na spomeničke vrijednosti i autentičnost;
 - o) Dopuštena je uporaba obnovljivih izvora energije i alternativnih sustava za njihovo rabiljenje ako se njihovom primjenom ne ugrožavaju spomeničke vrijednosti".

Članak 5.

Ova odluka će se nakon objave u "Službenom glasniku BiH" dostaviti mjerodavnom općinskom суду radi upisa odgovarajuće zabilježbe u zemljišne knjige.

Članak 6.

Sastavni dio ove odluke je obrazloženje sa pratećom dokumentacijom koje je dostupno na uvid zainteresiranim osobama u prostorijama i na web-stranici Povjerenstva (www.kons.gov.ba).

Članak 7.

Prema članku V. stavak 4. Aneksa 8. Općeg okvirnog sporazuma za mir u Bosni i Hercegovini, odluke Povjerenstva su konačne.

Članak 8.

Ova odluka stupa na snagu narednog dana od dana objavljivanja u "Službenom glasniku BiH".

Ovu odluku Povjerenstvo je donijelo u sljedećem sastavu: prof. dr. Amir Pašić, Goran Milojević i Radoje Vidović.

Broj 07.8-2.5-48/20-4

29. siječnja 2019. godine
Sarajevo

Predsjedatelj Povjerenstva
Goran Milojević, v. g.

303

Комисија за очување националних споменика, на основу члана V став 4. Анеекса 8. Општег оквирног споразума за мир у Босни и Херцеговини, члана 39. став (1) и члана 40. став (1) е) Пословника о раду Комисије за очување националних споменика ("Службени гласник БиХ", број 47/16), на сједници одржаној 29. јануара 2020. године, донијела је

ОДЛУКУ О ИЗМЈЕНАМА И ДОПУНАМА ОДЛУКЕ О ПРОГЛАШЕЊУ ГРАДИТЕЉСКЕ ЦЈЕЛИНЕ – БРУСА- БЕЗИСТАН (РУСТЕМ-ПАШИН БЕЗИСТАН, МАЛИ БЕЗИСТАН) СА ДУЋАНИМА У САРАЈЕВУ НАЦИОНАЛНИМ СПОМЕНИКОМ БОСНЕ И ХЕРЦЕГОВИНЕ

Члан 1.

- (1) У Одлуци о проглашењу градитељске цјелине – Бруса-безистан (Рустем-пашин безистан, Мали безистан) са дућанима у Сарајеву националним спомеником Босне и Херцеговине ("Службени гласник БиХ", бр. 18/07, 90/07 и 48/13) у тачки I став 2. бришу се ријечи: "посједовни лист број 438".
- (2) Став 3. се брише.

Члан 2.

- (1) Из тачке I додаје се нова тачка II која гласи: "У складу са Правилником о критеријумима вредновања, подјели и категоризацији националних споменика ("Службени гласник БиХ", број 82/19), национални споменик сврстан је у категорију "национални споменици од изузетног значаја за Босну и Херцеговину"."
- (2) Досадашње тач. II-IX постају тач. III-X.

Члан 3.

- (1) У досадашњој тачки II став 1. ријечи: "Влада Федерације Босне и Херцеговине (у даљем тексту: Влада Федерације)" замјењују се ријечима: "Федерација Босне и Херцеговине (у даљем тексту: Федерација)".
- (2) У ставу 2. бришу се ријечи: "и обезбиједити финансијска средства".

Члан 4.

Досадашња тачка III мијења се и гласи:

"С циљем трајне заштите националног споменика, на простору дефинисаном у тачки I став 2. ове одлуке утврђују се следеће мјере заштите:

- a) Дозвољени су радови на рестаурацији и конзервацији, те презентацији националног споменика уз одобрење федералног министарства надлежног за просторно uređenje (у даљем тексту: надлежно министарство) и стручно надзорирање надлежне службе заштите наслеђа на нивоу Федерације Босне и Херцеговине (у даљем тексту: надежна служба заштите);
- b) Није дозвољено извођење грађевинских, грађевинско- занатских радова на националном

- споменику без одобрења надлежног министарства и уз стручни надзор надлежне службе заштите, а на основу документације на коју је прије издавања потребних дозвола надлежног министарства прибављено мишљење надлежне службе заштите;
- ii) На простору националног споменика, дозвољени су радови на текућем одржавању, у складу са чланом 35. Закона о просторном планирању и коришћењу земљишта на нивоу Федерације Босне и Херцеговине ("Службене новине Федерације БиХ", бр. 2/06, 72/07, 32/08, 4/10, 13/10 и 45/10);
 - iii) Могуће је спровођење мјера енергетске ефикасности које подразумијевају минималне, неинвазивне и по могућности реверзibilne захвate;
 - iv) Обавезно је спровођење мјера комуналног реда;
 - v) Изузев информационе табле из тачке III став 2. ове одлуке, на простору националног споменика није дозвољено постављање никаквих других елемената (друге информационе табле, јарболи за заставе, реклами панои, клима уређаји и слично) без сагласности надлежне службе заштите наслједа на садржај текста, дизајн табле и позицију на коју ће се поставити;
 - vi) Власник или други корисник националног споменика дужан је да се брине о споменику пажњом доброг домаћина".

Члан 5.

Ова одлука ће се након објаве у "Службеном гласнику БиХ" доставити надлежном општинском суду ради уписа одговарајуће забиљежбе у земљишне књиге.

Члан 6.

Саставни дио ове одлуке је образложение са пратећом документацијом које је доступно на увид заинтересованим лицима у просторијама и на веб страницама Комисије (www.kons.gov.ba).

Члан 7.

Према члану V став 4. Анекса 8. Општег оквирног споразума за мир у Босни и Херцеговини, одлуке Комисије су коначне.

Члан 8.

Ова одлука ступа на снагу наредног дана од дана објављивања у "Службеном гласнику БиХ".

Ову одлуку Комисија је донијела у слједећем саставу: проф. др Амир Пашић, Горан Милојевић и Радоје Видовић.

Број 07.4-2.5-48/20-5

29. јануара 2020. године
Сарајево

Предсједавајући Комисије
Горан Милојевић, с. р.

Komisija za očuvanje nacionalnih spomenika, na osnovi člana V stav 4. Anekса 8. Općeg okvirnog sporazuma za mir u Bosni i Hercegovini, člana 39. stav (1) i člana 40. stav (1) e) Poslovnika o radu Komisije za očuvanje nacionalnih spomenika ("Službeni glasnik BiH", broj 47/16), na sjednici održanoj 29. januara 2020. godine, donijela je

ODLUKU O IZMJENAMA I DOPUNAMA ODLUKE O PROGLAŠENJU GRADITELJSKE CJELINE – BRUSA- BEZISTAN (RUSTEM-PAŠIN BEZISTAN, MALI BEZISTAN) SA DUĆANIMA U SARAJEVU NACIONALNIM SPOMENIKOM BOSNE I HERCEGOVINE

Član 1.

- (1) U Odluci o proglašenju graditeljske cjeline - Brusa-bezistan (Rustem-pašin bezistan, Mali bezistan) sa dućanima u Sarajevu nacionalnim spomenikom Bosne i Hercegovine ("Službeni glasnik BiH", br. 18/07, 90/07 i 48/13) u tački I stav 2. brišu se riječi: "posjedovni list broj 438".
- (2) Stav 3. se briše.

Član 2.

- (1) Iza tačke I dodaje se nova tačka II koja glasi:
"U skladu sa Pravilnikom o kriterijima vrednovanja, podjeli i kategorizaciji nacionalnih spomenika ("Službeni glasnik BiH", broj 82/19), nacionalni spomenik svrstan je u kategoriju "nacionalni spomenici od izuzetnog značaja za Bosnu i Hercegovinu"."
- (2) Dosadašnje tač. II–IX postaju tač. III–X.

Član 3.

- (1) U dosadašnjoj tački II stav 1. riječi: "Vlada Federacije Bosne i Hercegovine (u dalnjem tekstu: Vlada Federacije)" zamjenjuju se riječima: "Federacija Bosne i Hercegovine (u dalnjem tekstu: Federacija)".
- (2) U stavu 2. brišu se riječi: "i osigurati finansijska sredstva".

Član 4.

Dosadašnja tačka III mijenja se i glasi:
"S ciljem trajne заštite nacionalnog spomenika, na prostoru definiranom u tački I stav 2. ове одлуке utvrđuju se sljedeće mјere заštite:

- a) Dozvoljeni su radovi na restauraciji i konzervaciji, te prezentaciji nacionalnog spomenika uz odobrenje federalnog ministarstva nadležnog za prostorno uređenje (u dalnjem tekstu: nadležno ministarstvo) i stručno nadziranje nadležne službe zaštite naslijeda na nivou Federacije Bosne i Hercegovine (u dalnjem tekstu: nadležna služba zaštite);
- b) Nije dozvoljeno izvođenje građevinskih, građevinsko-zanatskih i zanatskih radova na nacionalnom spomeniku bez odobrenja nadležnog ministarstva i uz stručni nadzor nadležne službe zaštite, a na osnovi dokumentacije na koju je prije izdavanja potrebnih dozvola nadležnog ministarstva pribavljeni mišljenje nadležne službe zaštite;
- c) Na prostoru nacionalnog spomenika, dozvoljeni su radovi na текућем одржавању, у складу са чланом 35. Zakona о просторном planiranju и коришћењу земљишта на nivou Federacije Bosne i Hercegovine ("Službeni novine Federacije BiH", br. 2/06, 72/07, 32/08, 4/10, 13/10 i 45/10);
- d) Moguće je provođenje mјера energetske efikasnosti koje подразумијевају minimalne, neinvazivne i по могућности reverzibilne захвate;
- e) Obavezno je provođenje mјера komunalnog реда;
- f) Izuzev информационе ploče из тачке III stav 2. ове одлуке, на простору nacionalnog spomenika nije dozvoljeno postavljanje никаквих других elemenata (druge информационе ploče, јарболи за заставе, reklamni панои, клима-uredaji и слично) без saglasnosti nadležne službe заštite naslijeda na sadržaj teksta, dizajn ploče i poziciju na koju ће se postaviti;

ОДЛУКУ**О ИЗМЈЕНАМА И ДОПУНАМА ОДЛУКЕ О ПРОГЛАШЕЊУ ИСТОРИЈСКОГ СПОМЕНИКА - ГРАДСКА ТРЖНИЦА (МАРКАЛЕ, ИЛИ MARKTHALLE) У САРАЈЕВУ НАЦИОНАЛНИМ СПОМЕНИКОМ БОСНЕ И ХЕРЦЕГОВИНЕ**

Члан 1.

- (1) У Одлуци о проглашењу историјског споменика - Градска тржница (Маркале, или Markthalle) у Сарајеву националним спомеником Босне и Херцеговине ("Службени гласник БиХ", бр. 75/08 и 48/13) у тачки I став 1. ријечи: "Историјски споменик - Градска тржница (Маркале, или Markthalle)" замјењују се ријечима: "Грађевина - тржница Маркале".
- (2) Став 3. се briše.

Члан 2.

- (1) Из тачке I додаје се нова тачка II која гласи: "У складу са Правилником о критеријумима вредновања, подјели и категоризацији националних споменика ("Службени гласник БиХ", број 82/19), национални споменик сврстан је у категорију "национални споменици од великог значаја за Босну и Херцеговину"."

- (1) Досадашње тач. II-IX постају тач. III-X.

Члан 3.

- (1) У досадашњој тачки II став 1. ријечи: "Влада Федерације Босне и Херцеговине (у даљем тексту: Влада Федерације)" замјењују се ријечима: "Федерација Босне и Херцеговине (у даљњем тексту: Федерација)".
- (2) У ставу 2. briшу се ријечи: "и обезбиједити финансијска средства".

Члан 4.

- Досадашња тачка III мијења се и гласи:
"У циљу трајне заштите националног споменика утврђују се сљедеће мјере заштите:

- a) Дозвољени су конзерваторско-рестураторски радови, радови на презентацији националног споменика и редовног одржавања, као и интерпопулација неопходних инсталација за овакву врсту комуналних објеката на начин који неће угрозити вриједност објекта, уз одобрење федералног министарства надлежног за просторно уређење (у даљем тексту: надлежно министарство) и уз стручни надзор надлежне службе заштите насеља на нивоу Федерације Босне и Херцеговине (у даљем тексту: надлежна служба заштите);
- b) Могуће је да се изврши адаптација подрумских простора Градске тржнице новој намјени, уз услове да функција подрума буде комплементарна функцији тржнице, те да таква интервенција буде учињена у највећој могућој мјери у складу са оригиналним пројектом Градске тржнице из 1895. године, уз одобрење надлежног министарства и уз стручни надзор надлежне службе заштите;
- c) Могуће је спровођење мјера енергетске ефикасности које подразумијевају минималне, неинвазивне и по могућности реверзibilne захвate;
- d) Није дозвољено извођење грађевинских, грађевинско- занатских и занатских радова на националном споменику без одобрења надлежног министарства и уз стручни надзор надлежне службе заштите, а на основу документације на коју је прије издавања потребних дозвола надлежног министарства прибављено мишљење надлежне службе;

- e) На простору националног споменика, дозвољени су радови на текућем одржавању, у складу са чланом 35. Закона о просторном планирању и коришћењу земљишта на нивоу Федерације Босне и Херцеговине ("Службене новине Федерације БиХ", бр. 2/06, 72/07, 32/08, 4/10, 13/10 и 45/10);
- f) Изузев информационе табле из тачке III став 2. ове одлуке, на простору националног споменика није дозвољено постављање никаквих других елемената (друге информационе табле, јарболи за заставе, реклами панои, клима уређаји и слично) без сагласности надлежне службе заштите насеља;
- g) Власник или други корисник националног споменика дужан је да се брине о споменику пажњом доброг домаћина;
- x) Обавезно је спровођење мјера комуналног реда."

Члан 5.

Ова одлука ће се након објаве у "Службеном гласнику БиХ" доставити надлежном општинском суду ради уписа одговарајуће забиљежбе у земљишне књиге.

Члан 6.

Саставни дио ове одлуке је образложење са пратећом документацијом које је доступно на увид заинтересованим лицима у просторијама и на веб-страници Комисије (www.kons.gov.ba).

Члан 7.

Према члану V став 4. Анекса 8. Општег оквирног споразума за мир у Босни и Херцеговини, одлуке Комисије су коначне.

Члан 8.

Ова одлука ступа на снагу наредног дана од дана објављивања у "Службеном гласнику БиХ".

Ову одлуку Комисија је донијела у сљедећем саставу: проф. др Амир Пашић, Горан Милојевић и Радоје Видовић.

Број 07.4-2.5-48/20-6

29. јануара 2020. године
СарајевоПредсједавајући Комисије
Горан Милојевић, с. р.

Komisija za očuvanje nacionalnih spomenika, na osnovi člana V stav 4. Aneks 8. Općeg okvirnog sporazuma za mir u Bosni i Hercegovini, člana 39. stav (1) i člana 40. stav (1) e) Poslovnika o radu Komisije za očuvanje nacionalnih spomenika ("Službeni glasnik BiH", broj 47/16), na sjednici održanoj 29. januara 2020. godine, donijela je

**ODLUKU
O IZMJENAMA I DOPUNAMA ODLUKE O PROGLAŠENJU HISTORIJSKOG SPOMENIKA - GRADSKA TRŽNICA (MARKALE, ILI MARKTHALLE) U SARAJEVU NACIONALNIM SPOMENIKOM BOSNE I HERCEGOVINE**

Član 1.

- (1) U Odluci o proglašenju historijskog spomenika - Gradska tržnica (Markale, ili Markthalle) u Sarajevu nacionalnim spomenikom Bosne i Hercegovine ("Službeni glasnik BiH", br. 75/08 i 48/13) u tački I stav 1. riječi: "Historijski spomenik - Gradska tržnica (Markale, ili Markthalle)" zamjenjuju se riječima: "Gradacija - tržnica Markale".
- (2) Stav 3. se briše.

Član 2.

- (1) Iza tačke I dodaje se nova tačka II koja glasi:

"U skladu sa Pravilnikom o kriterijima vrednovanja, podjeli i kategorizaciji nacionalnih spomenika ("Službeni glasnik BiH", broj 82/19), nacionalni spomenik svrstan je u kategoriju "nacionalni spomenici od velikog značaja za Bosnu i Hercegovinu"."

(1) Dosadašnje tač. II-IX postaju tač. III-X.

Član 3.

- (1) U dosadašnjoj tački II stav 1. riječi: "Vlada Federacije Bosne i Hercegovine (u dalnjem tekstu: Vlada Federacije)" zamjenjuju se riječima: "Federacija Bosne i Hercegovine (u dalnjem tekstu: Federacija)".
- (2) U stavu 2. brišu se riječi: "i osigurati finansijska sredstva".

Član 4.

Dosadašnja tačka III mijenja se i glasi:

"U cilju trajne zaštite nacionalnog spomenika utvrđuju se sljedeće mjere zaštite:

- a) Dozvoljeni su konzervatorsko-resturatorski radovi, radovi na prezentaciji nacionalnoga spomenika i redovnog održavanja, kao i interpolacija neophodnih instalacija za ovakvu vrstu komunalnih objekata na način koji neće ugroziti vrijednost objekta, uz odobrenje federalnog ministarstva nadležnog za prostorno uređenje (u dalnjem tekstu: nadležno ministarstvo) i uz stručni nadzor nadležne službe zaštite naslijeda na nivou Federacije Bosne i Hercegovine (u dalnjem tekstu: nadležna služba zaštite);
- b) Moguće je izvršiti adaptaciju podrumskih prostora Gradske tržnice novoj namjeni, uz uvjete da funkcija podruma bude komplementarna funkciji tržnice, te da takva intervencija bude učinjena u najvećoj mogućoj mjeri u skladu sa originalnim projektom Gradske tržnice iz 1895. godine, uz odobrenje nadležnog ministarstva i uz stručni nadzor nadležne službe zaštite;
- c) Moguće je provođenje mjera energetske efikasnosti koje podrazumijevaju minimalne, neinvazivne i po mogućnosti reverzibilne zahvate;
- d) Nije dozvoljeno izvođenje građevinskih, građevinsko-zanatskih i zanatskih radova na nacionalnom spomeniku bez odobrenja nadležnog ministarstva i uz stručni nadzor nadležne službe zaštite, a na osnovi dokumentacije na koju je prije izdavanja potrebnih dozvola nadležnog ministarstva pribavljenio mišljenje nadležne službe;
- e) Na prostoru nacionalnog spomenika, dozvoljeni su radovi na tekućem održavanju, u skladu sa članom 35. Zakona o prostornom planiranju i korištenju zemljišta na nivou Federacije Bosne i Hercegovine ("Službene novine Federacije BiH", br. 2/06, 72/07, 32/08, 4/10, 13/10 i 45/10);
- f) Izuzev informacione ploče iz tačke III stav 2. ove odluke, na prostoru nacionalnog spomenika nije dozvoljeno postavljanje nikakvih drugih elemenata (druge informacione ploče, jarboli za zastave, reklamni panoi, klima-uređaji i slično) bez saglasnosti nadležne službe zaštite naslijeda;
- g) Vlasnik ili drugi korisnik nacionalnog spomenika dužan je brinuti se o spomeniku pažnjom dobrog domaćina;
- h) Obavezno je provođenje mjera komunalnog reda."

Član 5.

Ova odluka će se nakon objave u "Službenom glasniku BiH" dostaviti nadležnom općinskom sudu radi upisa odgovarajuće zabilježbe u zemljische knjige.

Član 6.

Sastavni dio ove odluke je obrazloženje sa pratećom dokumentacijom koje je dostupno na uvid zainteresiranim licima u prostorijama i na web-stranici Komisije (www.kons.gov.ba).

Član 7.

Prema članu V stav 4. Aneksa 8. Općeg okvirnog sporazuma za mir u Bosni i Hercegovini, odluke Komisije su konačne.

Član 8.

Ova odluka stupa na snagu narednog dana od dana objavljivanja u "Službenom glasniku BiH".

Ovu odluku Komisija je donijela u sljedećem sastavu: prof. dr. Amir Pašić, Goran Milojević i Radoje Vidović.

Broj 07.4-2.5-48/20-6

29. januara 2020. godine
Sarajevo

Predsjedavajući Komisije
Goran Milojević, s. r.

Povjerenstvo za očuvanje nacionalnih spomenika, na temelju članka V. stavak 4. Aneksa 8. Općeg okvirnog sporazuma za mir u Bosni i Hercegovini, članka 39. stavak (1) i članka 40. stavak (1) e) Poslovnika o radu Povjerenstva za očuvanje nacionalnih spomenika ("Službeni glasnik BiH" broj 47/16), na sjednici održanoj 29. siječnja 2020. godine, donijelo je

ODLUKU O IZMJENAMA I DOPUNAMA ODLUKE O PROGLAŠENJU POVIJESNOG SPOMENIKA - GRADSKA TRŽNICA (MARKALE, ILI MARKTHALLE) U SARAJEVU NACIONALNIM SPOMENIKOM BOSNE I HERCEGOVINE

Članak 1.

- (1) U Odluci o proglašenju povijesnog spomenika - Gradska tržnica (Markale, ili Markthalle) u Sarajevu nacionalnim spomenikom Bosne i Hercegovine ("Službeni glasnik BiH", br. 75/08 i 48/13) u točki I. stavak 1. riječi: "Povijesni spomenik - Gradska tržnica (Markale, ili Markthalle)" zamjenjuju se riječima: "Gradacija - tržnica Markale".
- (2) Stavak 3. se briše.

Članak 2.

- (1) Iza točke I. dodaje se nova točka II. koja glasi:
"Sukladno Pravilniku o kriterijima vrednovanja, podjeli i kategorizaciji nacionalnih spomenika ("Službeni glasnik BiH", broj 82/19), nacionalni spomenik svrstan je u kategoriju "nacionalni spomenici od velikog značaja za Bosnu i Hercegovinu"."
- (1) Dosadašnje toč. II. - IX. postaju toč. III. - X.

Članak 3.

- (1) U dosadašnjoj točki II. stavak 1. riječi: "Vlada Federacije Bosne i Hercegovine (u dalnjem tekstu: Vlada Federacije)" zamjenjuju se riječima: "Federacija Bosne i Hercegovine (u dalnjem tekstu: Federacija)".
- (2) U stavku 2. brišu se riječi: "i osigurati finansijska sredstva".

Članak 4.

Dosadašnja točka III. mijenja se i glasi:
"U cilju trajne zaštite nacionalnog spomenika utvrđuju se sljedeće mjere zaštite:

- a) Dopušteni su konzervatorsko-resturatorski radovi, radovi na prezentaciji nacionalnoga spomenika i redovnog održavanja, kao i interpolacija neophodnih instalacija za ovakvu vrstu komunalnih objekata na način koji neće ugroziti vrijednost objekta, uz odobrenje federalnog ministarstva mjerodavnog za prostorno uređenje (u dalnjem tekstu: mjerodavno

- ministarstvo) i uz stručni nadzor mjerodavne službe zaštite nasljeđa na razini Federacije Bosne i Hercegovine (u dalnjem tekstu: mjerodavna služba zaštite);
- b) Moguće je izvršiti adaptaciju podrumskih prostora Gradske tržnice novoj namjeni, uz uvjete da funkcija područja bude komplementarna funkciji tržnice, te da takva intervencija bude učinjena u najvećoj mogućoj mjeri sukladno originalnom projektu Gradske tržnice iz 1895. godine, uz odobrenje mjerodavnog ministarstva i uz stručni nadzor mjerodavne službe zaštite;
 - c) Moguća je provedba mjera energetske efikasnosti koje podrazumijevaju minimalne, neinvazivne i po mogućnosti reverzibilne zahvate;
 - d) Nije dopušteno izvođenje gradevinskih, građevinsko-zanatskih i zanatskih radova na nacionalnom spomeniku bez odobrenja mjerodavnog ministarstva i uz stručni nadzor mjerodavne službe zaštite, a na temelju dokumentacije na koju je prije izdavanja potrebnih dozvola mjerodavnog ministarstva pribavljeni mišljenje mjerodavne službe;
 - e) Na prostoru nacionalnog spomenika, dopušteni su radovi na tekućem održavanju, sukladno članku 35. Zakona o prostornom planiranju i rabljenju zemljišta na razini Federacije Bosne i Hercegovine ("Službene novine Federacije BiH", br. 2/06, 72/07, 32/08, 4/10, 13/10 i 45/10);
 - f) Izuvez informacijske ploče iz točke III. stavak 2. ove odluke, na prostoru nacionalnog spomenika nije dopušteno postavljanje nikakvih drugih elemenata (druge informacijske ploče, jarboli za zastave, reklamni panoi, klima-uredaji i slično) bez suglasnosti mjerodavne službe zaštite nasljeđa;
 - g) Vlasnik ili drugi korisnik nacionalnog spomenika dužan je skrbiti se o spomeniku pozornošću dobrog domaćina;
 - h) Obvezna je provedba mjera komunalnog reda.".

Članak 5.

Ova odluka će se nakon objave u "Službenom glasniku BiH" dostaviti mjerodavnom općinskom sudu radi upisa odgovarajuće zabilježbe u zemljische knjige.

Članak 6.

Sastavni dio ove odluke je obrazloženje sa pratećom dokumentacijom koje je dostupno na uvid zainteresiranim osobama u prostorijama i na web-stranici Povjerenstva (www.kons.gov.ba).

Članak 7.

Prema članku V. stavak 4. Aneksa 8. Općeg okvirnog sporazuma za mir u Bosni i Hercegovini, odluke Povjerenstva su konačne.

Članak 8.

Ova odluka stupa na snagu narednog dana od dana objavljanja u "Službenom glasniku BiH".

Ovu odluku Povjerenstvo je donijeo u sljedećem sastavu: prof. dr. Amir Pašić, Goran Milojević i Radoje Vidović.

Broj 07.4-2.5-48/20-6

29. siječnja 2020. godine
Sarajevo

Predsjedatelj Povjerenstva
Goran Milojević, v. r.

305

Комисија за очување националних споменика, на основу члана V stav 4. Aneksa 8. Općeg okvirnog sporazuma za mir u Bosni i Hercegovini, člana 39. stav (1) и člana 40. stav (1) e) Пословника о раду Комисије за очување

националних споменика ("Службени гласник BiH", број 47/16), на сједници одржаној 29. јануара 2020. године, донијела је

ОДЛУКА О ИЗМЈЕНАМА И ДОПУНАМА ОДЛУКЕ О ПРОГЛАШЕЊУ ИСТОРИЈСКЕ ГРАЂЕВИНЕ – ПРАВОСЛАВНА МИТРОПОЛИЈА У САРАЈЕВУ НАЦИОНАЛНИМ СПОМЕНИКОМ БОСНЕ И ХЕРЦЕГОВИНЕ

Члан 1.

- (1) У Одлуци о проглашењу историјске грађевине – Православна Митрополија у Сарајеву националним спомеником Босне и Херцеговине ("Службени гласник BiH", бр. 42/07 и 48/13) у тачки I stav 1. ријечи: "Историјска грађевина" замјењују се ријечју "Грађевина".
- (2) У ставу 3. ријечи: "двије слике" замјењују се ријечима: "пет слика".
- (3) Став 4. се брише.

Члан 2.

Иза тачке I додаје се нова тачка II која гласи:
"У складу са Правилником о критеријумима вредновања, подјели и категоризацији националних споменика ("Службени гласник BiH", број 82/19), национални споменик сврстан је у категорију "национални споменици од изузетног значaja за Босну и Херцеговину"."

Члан 3.

- (1) У досадашњој тачки II, која постаје тачка III, stav 1. ријечи: "Влада Федерације Босне и Херцеговине (у даљем тексту: Влада Федерације)" замјењују се ријечима: "Федерација Босне и Херцеговине (у даљем тексту: Федерација)".
- (2) У ставу 2. бришу се ријечи: "и обезбиједити финансијска средства".

Члан 4.

Досадашња тачка III, која постаје тачка IV, мијења се и гласи:

"С циљем трајне заштите националног споменика утврђују се следеће мјере заштите:

- a) Дозвољени су конзерваторско-рестаураторски радови на националном споменику уз одобрење федералног министарства надлежног за просторно уређење (у даљем тексту: надлежно министарство) и стручно надзирање надлежне службе заштите наслијеђа на нивоу Федерације Босне и Херцеговине (у даљем тексту: надлежна служба заштите);
- б) За све радове на националном споменику потребно је добити одобрење надлежног министарства и вршити уз стручни надзор надлежне службе заштите, а на основу документације на коју је прије издавања потребних дозвола надлежног министарства прибављено mišljeњe надлежне службе заштите;
- ц) На простору националног споменика, дозвољени су радови на текућем одрžavaњу, у складу са чланом 35. Закона о просторном планирању и коришћењу земљишта на нивоу Федерације Босне и Херцеговине ("Службене новине Федерације BiH", бр. 2/06, 72/07, 32/08, 4/10, 13/10 и 45/10);
- д) Moguće je спровођење мјера енергетске ефикасности које подразумијевају минималне, неинвазивне и по могућности реверзibilne захвате;

- е) Изузев информационе табле из тачке II став 2. ове одлуке, на простору националног споменика није допуштено постављање никаквих других елемената (друге информационе табле, јарболи за заставе, реклами панои, клима уређаји и слично) без сагласности надлежне службе заштите;
- ф) Власник или други корисник националног споменика дужан је да се брине о споменику пажњом доброг домаћина.".

Члан 5.

- (1) Из тачке IV додаје се нова тачка V која гласи:
"Утврђују се следеће мјере заштите за покретно наслеђе из тачке I став 3. ове одлуке:
- а) Све интервенције на покретном наслеђу треба вршити стручно лице на основу елaborата са детаљним описом тренутног стања и плана конзерваторско-рестаураторских радова за сваки комад покретног наслеђа посебно;
 - б) Све радове на покретном наслеђу одобрава федерално министарство надлежно за културу, уз надзор надлежне службе заштите;
 - в) Изношење покретног наслеђа из Босне и Херцеговине није дозвољено. Изузетно је дозвољено привремено изношење покретног наслеђа из Босне и Херцеговине ради презентације или конзервације, уколико се утврди да конзерваторске радове није могуће извршити у Босни и Херцеговини, односно ако се процјени да се конзервација у иностранству може да изврши, квалитетније, брже и јефтиније;
 - г) Одобрење у смислу претходне тачке даје Комисија, уколико буде недвосмислено утврђено да то неће ни на који начин угрозити национални споменик или покретно наслеђе;
 - д) У одобрењу за привремено изношење покретног наслеђа из земље утврђују се сви услови под којима се покретно наслеђе може да изнесе, рок за поврат у земљу, као и задужења појединачних органа и институција за обезбеђење тих услова, а о томе се обавежештава Влада Федерације Босне и Херцеговине, надлежна служба безбедности, царинска служба Босне и Херцеговине и јавност".
- (2) Досадашње тач. IV и V постају тач. VI и VIII.
(3) Досадашња тачка VI се briše.
(4) Досадашње тач. VII–XI постају тач. VIII–XII.

Члан 6.

Ова одлука ће се након објаве у "Службеном гласнику БиХ" доставити надлежном општинском суду ради уписа одговарајуће забиљежбе у земљишне књиге.

Члан 7.

Саставни дио ове одлуке је образложение са пратећом документацијом које је доступно на увид заинтересованим лицима у просторијама и на веб страници Комисије (www.kons.gov.ba).

Члан 8.

Према члану V став 4. Анекса 8. Општег оквирног споразума за мир у Босни и Херцеговини, одлуке Комисије су коначне.

Члан 9.

Ова одлука ступа на снагу наредног дана од дана објављивања у "Службеном гласнику БиХ".

Ову одлуку Комисија је донијела у следећем саставу: проф. др Амир Пашић, Горан Милојевић и Радоје Видовић.

Број 07.4-2.5-48/20-7
29. јануара 2020. године
Сарајево

Предсједавајући Комисије
Горан Милојевић, с. р.

Komisija za očuvanje nacionalnih spomenika, na osnovi člana V stav 4. Aneks 8. Općeg okvirnog sporazuma za mir u Bosni i Hercegovini, člana 39. stav (1) i člana 40. stav (1) e) Poslovnika o radu Komisije za očuvanje nacionalnih spomenika ("Službeni glasnik BiH", broj 47/16), na sjednici održanoj 29. januara 2020. godine, donijela je

ODLUKU O IZMJENAMA I DOPUNAMA ODLUKE O PROGLAŠENJU HISTORIJSKE GRAĐEVINE – PRAVOSLAVNA MITROPOLIJA U SARAJEVU NACIONALNIM SPOMENIKOM BOSNE I HERCEGOVINE

Član 1.

- (1) U Odluci o proglašenju historijske građevine – Pravoslavna Mitropolija u Sarajevu nacionalnim spomenikom Bosne i Hercegovine ("Službeni glasnik BiH", br. 42/07 i 48/13) u tački I stav 1. riječi: "Historijska građevina" zamjenjuju se riječju "Građevina".
(2) U stavu 3. riječi: "dvije slike" zamjenjuju se riječima: "pet slika".
(3) Stav 4. se briše.

Član 2.

Iza tačke I dodaje se nova tačka II koja glasi:
"U skladu sa Pravilnikom o kriterijima vrednovanja, podjeli i kategorizaciji nacionalnih spomenika ("Službeni glasnik BiH", broj 82/19), nacionalni spomenik svrstan je u kategoriju "nacionalni spomenici od izuzetnog značaja za Bosnu i Hercegovinu"."

Član 3.

- (1) U dosadašnjoj tački II, koja postaje tačka III, stav 1. riječi: "Vlada Federacije Bosne i Hercegovine (u dalnjem tekstu: Vlada Federacije)" zamjenjuju se riječima: "Federacija Bosne i Hercegovine (u dalnjem tekstu: Federacija)".
(2) U stavu 2. brišu se riječi: "i osigurati finansijska sredstva".

Član 4.

Dosadašnja tačka III, koja postaje tačka IV, mijenja se i glasi:

"S ciljem trajne заштите nacionalnog spomenika utvrđuju se sljedeće mјере заštite:

- a) Dozvoljeni su konzervatorsko-restauratorski radovi na nacionalnom spomeniku uz одобрење federalnog ministarstva nadležnog за prostorno uređenje (u dalnjem tekstu: nadležno ministarstvo) i stručno nadziranje nadležne službe заštite naslijeda na nivou Federacije Bosne i Hercegovine (u dalnjem tekstu: nadležna služba zaštite);
- b) Za sve radove na nacionalnom spomeniku потребно је добити одобрење nadležnog ministarstva i vršiti uz stručni nadzor nadležne službe zaštite, а на основи dokumentacije na коју је прије izдавanja potrebnih dozvola nadležnog ministarstva pribavlјено mišljenje nadležne službe zaštite;
- c) Na prostoru nacionalnog spomenika, dozvoljeni su radovi na tekućem održavanju, u skladu sa članom 35. Zakona o prostornom planiranju i korištenju zemljišta na nivou Federacije Bosne i Hercegovine ("Službene

- novine Federacije BiH", br. 2/06, 72/07, 32/08, 4/10, 13/10 i 45/10);
- d) Moguće je provođenje mjera energetske efikasnosti koje podrazumijevaju minimalne, neinvazivne i po mogućnosti reverzibilne zahvate;
- e) Izuzev informacione ploče iz tačke III stav 2. ove odluke, na prostoru nacionalnog spomenika nije dopušteno postavljanje nikakvih drugih elemenata (druge informacione ploče, jarboli za zastave, reklamni panoi, klima-uredaji i slično) bez saglasnosti nadležne službe zaštite;
- f) Vlasnik ili drugi korisnik nacionalnog spomenika dužan je brinuti se o spomeniku pažnjom dobrog domaćina".

Član 5.

- (1) Iza tačke IV dodaje se nova tačka V koja glasi:
"Utvrđuju se sljedeće mjere zaštite za pokretno naslijede iz tačke I stav 3. ove odluke:
- a) Sve intervencije na pokretnom naslijedu treba vršiti stručno lice na osnovi elaborata sa detaljnim opisom trenutnog stanja i plana konzervatorsko-restauratorskih radova za svaki komad pokretnog naslijeda posebno;
 - b) Sve radove na pokretnom naslijedu odobrava federalno ministarstvo nadležno za kulturu, uz nadzor nadležne službe zaštite;
 - c) Iznošenje pokretnog naslijeda iz Bosne i Hercegovine nije dozvoljeno. Izuzetno je dozvoljeno privremeno iznošenje pokretnog naslijeda iz Bosne i Hercegovine radi prezentacije ili konzervacije, ukoliko se utvrđa da konzervatorske radove nije moguće izvršiti u Bosni i Hercegovini, odnosno ako se procijeni da se konzervacija u inozemstvu može izvršiti, kvalitetnije, brže i jeftinije;
 - d) Odobrenje u smislu prethodne tačke daje Komisija, ukoliko bude nedvosmisleno utvrđeno da to neće ni na koji način ugroziti nacionalni spomenik ili pokretno naslijede;
 - e) U odobrenju za privremeno iznošenje pokretnog naslijeda iz zemlje utvrđuju se svi uvjeti pod kojima se pokretno naslijede može iznijeti, rok za povrat u zemlju, kao i zaduženja pojedinih organa i institucija za osiguranje tih uvjeta, a o tome se obavještava Vlada Federacije Bosne i Hercegovine, nadležna služba sigurnosti, carinska služba Bosne i Hercegovine i javnost".
- (2) Dosadašnje tač. IV i V postaju tač. VI i VII.
- (3) Dosadašnja tačka VI se briše.
- (4) Dosadašnje tač. VII–XI postaju tač. VIII–XII.

Član 6.

Ova odluka će se nakon objave u "Službenom glasniku BiH" dostaviti nadležnom općinskom sudu radi upisa odgovarajuće zabilježbe u zemljšne knjige.

Član 7.

Sastavni dio ove odluke je obrazloženje sa pratećom dokumentacijom koje je dostupno na uvid zainteresiranim licima u prostorijama i na web-stranici Komisije (www.kons.gov.ba).

Član 8.

Prema članu V stav 4. Aneksa 8. Općeg okvirnog sporazuma za mir u Bosni i Hercegovini, odluke Komisije su konačne.

Član 9.

Ova odluka stupa na snagu narednog dana od dana objavljivanja u "Službenom glasniku BiH".

Ovu odluku Komisija je donijela u sljedećem sastavu: prof. dr. Amir Pašić, Goran Milojević i Radoje Vidović.

Broj 07.4-2.5-48/20-7

29. januara 2020. godine
Sarajevo

Predsjedavajući Komisije
Goran Milojević, s. r.

Povjerenstvo za očuvanje nacionalnih spomenika, na temelju članka V. stavak 4. Aneksa 8. Općeg okvirnog sporazuma za mir u Bosni i Hercegovini, članka 39. stavak (1) i članka 40. stavak (1) e) Poslovnika o radu Povjerenstva za očuvanje nacionalnih spomenika ("Službeni glasnik BiH", broj 47/16), na sjednici održanoj 29. siječnja 2020. godine, donijelo je

ODLUKU

O IZMJENAMA I DOPUNAMA ODLUKE O PROGLAŠENJU POVIJESNE GRAĐEVINE – PRAVOSLAVNA MITROPOLIJA U SARAJEVU NACIONALNIM SPOMENIKOM BOSNE I HERCEGOVINE

Članak 1.

- (1) U Odluci o proglašenju povijesne građevine – Pravoslavna Mitropolija u Sarajevu nacionalnim spomenikom Bosne i Hercegovine ("Službeni glasnik BiH", br. 42/07 i 48/13) u točki I. stavak 1. riječi: "Povijesna građevina" zamjenjuju se riječju "Građevina".
- (2) U stavku 3. riječi: "dvije slike" zamjenjuju se riječima: "pet slika".
- (3) Stavak 4. se briše.

Članak 2.

Iza točke I. dodaje se nova točka II. koja glasi:
"Sukladno Pravilniku o kriterijima vrednovanja, podjeli i kategorizaciji nacionalnih spomenika ("Službeni glasnik BiH", broj 82/19), nacionalni spomenik svrstan je u kategoriju "nacionalni spomenici od izuzetnog značaja za Bosnu i Hercegovinu"."

Članak 3.

- (1) U dosadašnjoj točki II., koja postaje točka III., stav 1. riječi: "Vlada Federacije Bosne i Hercegovine (u daljem tekstu: Vlada Federacije)" zamjenjuju se riječima: "Federacija Bosne i Hercegovine (u daljem tekstu: Federacija)".
- (2) U stavku 2. brišu se riječi: "i osigurati finansijska sredstva".

Članak 4.

Dosadašnja točka III., koja postaje točka IV., mijenja se i glasi:

"S ciljem trajne zaštite nacionalnog spomenika utvrđuju se sljedeće mjere zaštite:

- a) Dopušteni su konzervatorsko-restauratorski radovi na nacionalnom spomeniku uz odobrenje federalnog ministarstva mjerodavnog za prostorno uređenje (u daljem tekstu: mjerodavno ministarstvo) i stručno nadziranje mjerodavne službe zaštite naslijeda na razini Federacije Bosne i Hercegovine (u daljem tekstu: mjerodavna služba zaštite);
- b) Za sve radove na nacionalnom spomeniku potrebno je dobiti odobrenje mjerodavnog ministarstva i vršiti uz stručni nadzor mjerodavne službe zaštite, a na temelju dokumentacije na koju je prije izdavanja potrebnih dozvola mjerodavnog ministarstva pribavljeno mišljenje mjerodavne službe zaštite;
- c) Na prostoru nacionalnog spomenika, dopušteni su radovi na tekućem održavanju, sukladno članku 35. Zakona o prostornom planiranju i rabljenju zemljišta na razini Federacije Bosne i Hercegovine ("Službene

- novine Federacije BiH", br. 2/06, 72/07, 32/08, 4/10, 13/10 i 45/10);
- d) Moguća je provedba mjera energetske efikasnosti koje podrazumijevaju minimalne, neinvazivne i po mogućnosti reverzibilne zahvate;
 - e) Izuzev informacijske ploče iz točke III. stavak 2. ove odluke, na prostoru nacionalnog spomenika nije dopušteno postavljanje nikakvih drugih elemenata (druge informacijske ploče, jamboli za zastave, reklamni panoi, klima-uredaji i slično) bez suglasnosti mjerodavne službe zaštite;
 - f) Vlasnik ili drugi korisnik nacionalnog spomenika dužan je skrbiti se o spomeniku pažnjom dobrog domaćina.".

Članak 5.

- (1) Iza točke IV. dodaje se nova točka V. koja glasi:
"Utvrđuju se sljedeće mjere zaštite za pokretno nasljeđe iz točke I. stavak 3. ove odluke:
- a) Sve intervencije na pokretnom nasljeđu treba vršiti stručna osoba na temelju elaborata sa detaljnim opisom trenutačnog stanja i plana konzervatorsko-restauratorskih radova za svaki komad pokretnog nasljeđa posebice;
 - b) Sve radove na pokretnom nasljeđu odobrava federalno ministarstvo mjerodavno za kulturu, uz nadzor mjerodavne službe zaštite;
 - c) Iznošenje pokretnog nasljeđa iz Bosne i Hercegovine nije dopušteno. Izuzetno je dopušteno privremeno iznošenje pokretnog nasljeđa iz Bosne i Hercegovine radi prezentacije ili konzervacije, ukoliko se utvrdi da konzervatorske radove nije moguće izvršiti u Bosni i Hercegovini, odnosno ako se procijeni da se konzervacija u inozemstvu može izvršiti, kvalitetnije, brže i jeftinije;
 - d) Odobrenje u smislu prethodne točke daje Povjerenstvo, ukoliko bude nedvojbeno utvrđeno da to neće ni na koji način ugroziti nacionalni spomenik ili pokretno nasljeđe;
 - e) U odobrenju za privremeno iznošenje pokretnog nasljeđa iz zemlje utvrđuju se svi uvjeti pod kojima se pokretno nasljeđe može iznijeti, rok za povrat u zemlju, kao i zaduženja pojedinih tijela i institucija za osiguranje tih uvjeta, a o tomu se obavještava Vlada Federacije Bosne i Hercegovine, mjerodavna služba sigurnosti, carinska služba Bosne i Hercegovine i javnost."
- (2) Dosadašnje toč. IV. i V. postaju toč. VI. i VII.
(3) Dosadašnja točka VI. se briše.
(4) Dosadašnje toč. VII. – XI. postaju toč. VIII. – XII.

Članak 6.

Ova odluka će se nakon objave u "Službenom glasniku BiH" dostaviti mjerodavnom općinskom sudu radi upisa odgovarajuće zabilježbe u zemljische knjige.

Članak 7.

Sastavni dio ove odluke je obrazloženje sa pratećom dokumentacijom koje je dostupno na uvid zainteresiranim osobama u prostorijama i na web-stranici Povjerenstva (www.kons.gov.ba).

Članak 8.

Prema članku V. stavak 4. Aneksa 8. Općeg okvirnog sporazuma za mir u Bosni i Hercegovini, odluke Povjerenstva su konačne.

Članak 9.

Ova odluka stupa na snagu narednog dana od dana objavljivanja u "Službenom glasniku BiH".

Ovu odluku Povjerenstvo je donijelo u sljedećem sastavu: prof. dr. Amir Pašić, Goran Milojević i Radoje Vidović.

Broj 07.4-2.5-48/20-7

29. siječnja 2020. godine
Sarajevo

Predsjedatelj Povjerenstva
Goran Milojević, v. g.

306

Комисија за очување националних споменика, на основу члана V став 4. Анеекса 8. Општег оквирног споразума за мир у Босни и Херцеговини, члана 39. став (1) и члана 40. став (1) е) Пословника о раду Комисије за очување националних споменика ("Службени гласник БиХ", број 47/16), на сједници одржаној 29. јануара 2020. године, донијела је

ОДЛУКУ О ИЗМЈЕНАМА И ДОПУНАМА ОДЛУКЕ О ПРОГЛАШЕЊУ ГРАЂЕВИНЕ – АШКЕНАСКИ ХРАМ У САРАЈЕВУ НАЦИОНАЛНИМ СПОМЕНИКОМ БОСНЕ И ХЕРЦЕГОВИНЕ

Члан 1.

У Одлуци о проглашењу грађевине – Ашкенаски храм у Сарајеву националним спомеником Босне и Херцеговине ("Службени гласник БиХ", бр. 53/08, 48/13 и 41/19) у тачки I ст. 5. и 6. се бришу:

Члан 2.

- (1) Из тачке I додаје се нова тачка II која гласи:
"У складу са Правилником о критеријумима вредновања, подјели и категоризацији националних споменика ("Службени гласник БиХ" број 82/19), национални споменик сврстан је у категорију "национални споменици од изузетног значаја за Босну и Херцеговину"."
- (2) Досадашње тач. II–X постају тач. III–XI.

Члан 3.

Досадашња тачка III мијења се и гласи:

"У циљу заштите националног споменика, на простору дефинисаним у тачки I став 3. ове одлуке утврђују се следеће мјере заштите:

- a) Дозвољени су истраживачки радови, радови санације, конзервације и рестаурације, радови текућег одржавања објекта и радови на презентацији националног споменика;
- б) За све радове потребно је да се добије одобрење федералног министарства надлежног за просторно уређење (у даљем тексту: надлежно министарство) и изводити их уз стручни надзор надлежне службе заштите насеља на нивоу Федерације (у даљем тексту: надлежна служба заштите), а на основу документације на коју је прије издавања потребних дозвола надлежног министарства прибављено мишљење надлежне службе заштите;
- ц) Извршити детаљно снимање стања, те спровести истраживачке радове који ће обухватити анализу грађевинских материјала, конструктивног стања, материјала коришћених извршно за завршну обраду, што укључује и врсту и тон боја фасадних зидова. Резултати наведених истраживања требају да буду коришћени као основа при изради и

- спровођењу пројекта конзерваторско-рестаураторских радова;
- д) Обавезно је да се сачува изворни изглед објекта у погледу обраде архитектонских детаља, боје зидова, третмана фасада, конструкције објекта и нагиба крова, те врсте кровног покривача;
- е) Није дозвољена промјена стилских карактеристика уклапањем или додавањем појединачних декоративних елемената и архитектонских детаља (камене и друге пластике – надвратника, вијенаца, дрвених конструктивних и декоративних елемената и сл.);
- ф) Приликом конзерваторско-рестаураторских радова користити исте или истоврсне материјале, уз примјену истих технолошких приступа у највећој могућој мјери;
- г) Приликом интервенција мора да буде очувана зелена површина катастарске чештице националног споменика;
- х) Дозвољена је измјена спољне столарије у циљу енергетске ефикасности, уз коришћење истовјетних материјала, под условом да се задрже исте боје и поделе;
- и) Сву документацију насталу на основу истраживања, али и проектну након завршетка радова, учинити јавном и доступном;
- ј) Потребно је очувати визуелни интегритет и сагледавање националног споменика са главних приступних праваца. Наведено је потребно да се обезбиједи кроз израду и допуну просторно-планске документације (габарити објекта у зони заштите, заштитном појасу и приступним путевима) те примјену надлежног прописа у дијелу одређивања и издавање дозволе за мјеста постављања рекламирних тијела и сличних структура;
- к) Потребно је израдити и спровести пројекат илуминације националног споменика;
- л) Национални споменик треба да буде отворен и доступан јавности;
- м) Управитељ, власници и други корисници националног споменика дужни су да се брину о споменику пажњом доброг домаћина;
- н) Изузев информационе табле из тачке III став 2. ове одлуке, на простору националног споменика није дозвољено постављање никаквих других елемената (друге информационе табле, јарболи за заставе, реклами панои, клима уређаји и слично) без сагласности надлежне службе заштите заштите на садржај текста, дизајн табле и позицију на коју ће се поставити.

За национални споменик је потребно израдити и обезбиједити примјену сљедећих докумената:

- а) Програм очувања;
- б) План и пројекат интервенција (наслоњен на програм очувања), а који треба да обавезно садржава и план редовног текућег одржавања (објекта/објекта целине, окружења, одржавање чистоће и комуналног реда);
- ц) План интерпретације и презентације којим се треба да обезбиједи презентација наратива урађеног на основу научно утемељених чињеница и резултата истраживања, а водећи рачуна о дозвољеној намјени. План интерпретације и презентације националног споменика са свом релевантном документацијом и образложењем и

пројектима структура и објеката за интерпретацију је потребно доставити надлежној служби заштите, а прије издавања одобрења. Код прописивања мјере израде плана интерпретације обавезно обратити пажњу на укључивање и интерпретацију покретног и нематеријалног наслеђа.

Утврђују се сљедеће мјере заштите за зидно сликарство:

- а) Све интервенције на зидном сликарству треба да изврши стручно лице, уз конзерваторско-рестаураторски пројекат који одобрава федерално министарство надлежно за културу и уз стручни надзор надлежне службе заштите;
- б) За идентификацију конзерваторско-рестаураторског предвиђеног пројектом потребно је да се користе археометријске методе истраживања;
- ц) Надзор над спровођењем мјера заштите зидног сликарства врши федерално министарство надлежно за културу.

Утврђују се мјере заштите за покретно наслеђе:

- а) Израда мониторинга плана са појединачним картонима за свако покретно добро из тачке I став 2. ове одлуке (у даљем тексту: покретно наслеђе). План треба да садржава тачну позицију покретног добра, параметре влажности и температуре простора, детаљне описание промјена на покретном добру, фото-документацију;
- б) Покретно наслеђе не смije да буде изложено сунчевој светлости нити другим изворима топлоте и топлог светла;
- ц) Израда плана конзервације, рестаурације и презентације покретног наслеђа;
- д) Покретно наслеђе треба да се чува у бескиселинском папиру у прозирним ПВ кутијама одговарајуће величине".

Члан 4.

У досадашњој тачки IV став 1. бришу се ријечи: "из тачке I став 2. ове одлуке".

Члан 5.

Ова одлука ће се након објаве у "Службеном гласнику БиХ" доставити надлежном општинском суду ради уписа одговарајуће забиљежбе у земљишне књиге.

Члан 6.

Саставни дио ове одлуке је образложение са пратећом документацијом које је доступно на увид заинтересованим лицима у просторијама и на веб страници Комисије (www.kons.gov.ba).

Члан 7.

Према члану V став 4. Анекса 8. Општег оквирног споразума за мир у Босни и Херцеговини, одлуке Комисије су коначне.

Члан 8.

Ова одлука ступа на снагу наредног дана од дана објављивања у "Службеном гласнику БиХ".

Ову одлуку Комисија је донијела у сљедећем саставу: проф. др Амир Пашић, Горан Милојевић и Радоје Видовић.

Број 07.7-2.5-48/20-8

29. јануара 2020. године
Сарајево

Предсједавајући Комисије
Горан Милојевић, с. р.

Komisija za očuvanje nacionalnih spomenika, na osnovi člana V stav 4. Aneks 8. Općeg okvirnog sporazuma za mir u

Bosni i Hercegovini, člana 39. stav (1) i člana 40. stav (1) e) Poslovnika o radu Komisije za očuvanje nacionalnih spomenika ("Službeni glasnik BiH", broj 47/16), na sjednici održanoj 29. januara 2020. godine, donijela je

**ODLUKU
O IZMJENAMA I DOPUNAMA ODLUKE O
PROGLAŠENJU GRAĐEVINE – AŠKENASKI HRAM U
SARAJEVU NACIONALNIM SPOMENIKOM
BOSNE I HERCEGOVINE**

Član 1.

U Odluci o proglašenju građevine – Aškenaski hram u Sarajevu nacionalnim spomenikom Bosne i Hercegovine ("Službeni glasnik BiH", br. 53/08, 48/13 i 41/19) u tački I st. 5. i 6. se brišu.

Član 2.

(1) Iza tačke I dodaje se nova tačka II koja glasi:
"U skladu sa Pravilnikom o kriterijima vrednovanja, podjeli i kategorizaciji nacionalnih spomenika ("Službeni glasnik BiH" broj 82/19), nacionalni spomenik svrstan je u kategoriju "nacionalni spomenici od izuzetnog značaja za Bosnu i Hercegovinu"."

(2) Dosadašnje tač. II-X postaju tač. III–XI.

Član 3.

Dosadašnja tačka III mijenja se i glasi:

"U cilju zaštite nacionalnog spomenika, na prostoru definiranom u tački I stav 3. ove odluke utvrđuju se sljedeće mjere zaštite:

- a) Dozvoljeni su istraživački radovi, radovi sanacije, konzervacije i restauracije, radovi tekućeg održavanja objekata i radovi na prezentaciji nacionalnog spomenika;
- b) Za sve radove potrebno je dobiti odobrenje federalnog ministarstva nadležnog za prostorno uređenje (u dalnjem tekstu: nadležno ministarstvo) i izvoditi ih uz stručni nadzor nadležne službe zaštite naslijeda na nivou Federacije (u dalnjem tekstu: nadležna služba zaštite), a na osnovu dokumentacije na koju je prije izdavanja potrebnih dozvola nadležnog ministarstva pribavljeni mišljenje nadležne službe zaštite;
- c) Izvršiti detaljno snimanje stanja, te provesti istraživačke radove koji će obuhvatiti analizu građevinskih materijala, konstruktivnog stanja, materijala korištenih izvorno za završnu obradu, što uključuje i vrstu i ton boja fasadnih zidova. Rezultati navedenih istraživanja trebaju biti korišteni kao osnova pri izradi i provođenju projekta konzervatorsko-restauratorskih radova;
- d) Obavezno je sačuvati izvorni izgled objekta u pogledu obrade arhitektonskih detalja, boje zidova, tretmana fasada, konstrukcije objekta i nagiba krova, te vrste krovnog pokrivača;
- e) Nije dozvoljena promjena stilskih karakteristika uklanjanjem ili dodavanjem pojedinih dekorativnih elemenata i arhitektonskih detalja (kamene i druge plastike – nadvratnika, vijenaca, drvenih konstruktivnih i dekorativnih elemenata i sl.);
- f) Prilikom konzervatorsko-restauratorskih radova koristiti iste ili istovrsne materijale, uz primjenu istih tehnoloških pristupa u najvećoj mogućoj mjeri;
- g) Prilikom intervencija mora biti očuvana zelena površina katastarske čestice nacionalnog spomenika;
- h) Dozvoljena je izmjena vanjske stolarije u cilju energetske efikasnosti, uz korištenje istovjetnih

materijala, pod uvjetom da se zadrže iste boje i podjele;

- i) Svu dokumentaciju nastalu na osnovi istraživanja, ali i projektu nakon završetka radova, učiniti javnom i dostupnom;
- j) Potrebno je očuvati vizuelni integritet i sagledavanje nacionalnog spomenika sa glavnih pristupnih pravaca. Navedeno je potrebno osigurati kroz izradu i dopunu prostorno-planske dokumentacije (garbariti objekata u zoni zaštite, zaštitnom pojasu i pristupnim putevima) te primjenu nadležnog propisa u dijelu određivanja i izdavanje dozvole za mjesta postavljanja reklamnih tijela i sličnih struktura;
- k) Potrebno je izraditi i provesti projekat iluminacije nacionalnog spomenika;
- l) Nacionalni spomenik treba biti otvoren i dostupan javnosti.
- m) Upravitelj, vlasnici i drugi korisnici nacionalnog spomenika dužni su brinuti se o spomeniku pažnjom dobrog domaćina;
- n) Izuzev informacione ploče iz tačke III stav 2. ove odluke, na prostoru nacionalnog spomenika nije dozvoljeno postavljanje nikakvih drugih elemenata (druge informacione ploče, jarboli za zastave, reklamni panoci, klima-uredaji i slično) bez saglasnosti nadležne službe zaštite na sadržaj teksta, dizajn ploče i poziciju na koju će se postaviti.

Za nacionalni spomenik je potrebno izraditi i osigurati primjenu sljedećih dokumenata:

- a) Program očuvanja;
- b) Plan i projekat intervencija (naslonjen na program očuvanja), a koji treba obavezno sadržavati i plan redovnog tekućeg održavanja (objekta/objekata cjeline, okruženja, održavanje čistoće i komunalnog reda);
- c) Plan interpretacije i prezentacije kojim se treba osigurati prezentacija narativa uradenog na osnovi naučno utemeljenih činjenica i rezultata istraživanja, a vodeći računa o dozvoljenoj namjeni. Plan interpretacije i prezentacije nacionalnog spomenika sa svom relevantnom dokumentacijom i obrazloženjem i projektima struktura i objekata za interpretaciju je potrebno dostaviti nadležnoj službi zaštite, a prije izdavanja odobrenja. Kod propisivanja mjeru izrade plana interpretacije obavezno obratiti pažnju na uključivanje i interpretaciju pokretnog i nematerijalnog naslijeda.

Utvrđuju se sljedeće mjeru zaštite za zidno slikarstvo:

- a) Sve intervencije na zidnom slikarstvu treba izvršiti stručno lice, uz konzervatorsko-restauratorski projekat koji odobrava federalno ministarstvo nadležno za kulturu i uz stručni nadzor nadležne službe zaštite;
- b) Za identifikaciju konzervatorsko-restauratorskog predviđenog projektom potrebno je da se koriste arheometrijske metode istraživanja;
- c) Nadzor nad provođenjem mjeru zaštite zidnog slikarstva vrši federalno ministarstvo nadležno za kulturu.

Utvrđuju se mjeru zaštite za pokretno naslijede:

- a) Izrada monitoring plana sa pojedinačnim kartonima za svako pokretno dobro iz tačke I stav 2. ove odluke (u dalnjem tekstu: pokretno naslijede). Plan treba sadržavati tačnu poziciju pokretnog dobra, parametre vlažnosti i temperature prostora, detaljne opise promjena na pokretnom dobru, fotodokumentaciju;

- b) Pokretno naslijede ne smije biti izloženo sunčevoj svjetlosti niti drugim izvorima topote i toplog svjetla;
- c) Izrada plana konzervacije, restauracije i prezentacije pokretnog naslijeda;
- d) Pokretno naslijede treba se čuvati u beskiselinskom papiru u prozirnim PV kutijama odgovarajuće veličine".

Član 4.

U dosadašnjoj tački IV stav 1. brišu se riječi: "iz tačke I stav 2. ove odluke".

Član 5.

Ova odluka će se nakon objave u "Službenom glasniku BiH" dostaviti nadležnom općinskom суду radi upisa odgovarajuće zabilježbe u zemljische knjige.

Član 6.

Sastavni dio ove odluke je obrazloženje sa pratećom dokumentacijom koje je dostupno na uvid zainteresiranim licima u prostorijama i na web-stranici Komisije (www.kons.gov.ba).

Član 7.

Prema članu V stav 4. Aneksa 8. Općeg okvirnog sporazuma za mir u Bosni i Hercegovini, odluke Komisije su konačne.

Član 8.

Ova odluka stupa na snagu narednog dana od dana objavljivanja u "Službenom glasniku BiH".

Ovu odluku Komisija je donijela u sljedećem sastavu: prof. dr. Amir Pašić, Goran Milojević i Radoje Vidović.

Broj 077-2.5-48/20-8

29. januara 2020. godine
Sarajevo

Predsjedavajući Komisije
Goran Milojević, s. r.

Povjerenstvo za očuvanje nacionalnih spomenika, na temelju članka V. stavak 4. Aneksa 8. Općeg okvirnog sporazuma za mir u Bosni i Hercegovini, članka 39. stavak (1) i članka 40. stavak (1) e) Poslovnika o radu Povjerenstva za očuvanje nacionalnih spomenika ("Službeni glasnik BiH", broj 47/16), na sjednici održanoj 29. siječnja 2020. godine, donijelo je

ODLUKU

О ИЗМЈЕНАМА И ДОПУНАМА ОДЛУКЕ О ПРОГЛАШЕЊУ ГРАДЕВИНЕ – АŠKENАSKI HRAM U САРАЈЕВУ НАЦИОНАЛНИМ СПОМЕНИКОМ БОСНЕ И ХЕРЦЕГОВИНЕ

Članak 1.

U Odluci o proglašenju građevine – Aškenaski hram u Sarajevu nacionalnim spomenikom Bosne i Hercegovine ("Službeni glasnik BiH", br. 53/08, 48/13 i 41/19) u tački I st. 5. i 6. se brišu.

Članak 2.

(1) Iza točke I. dodaje se nova točka II. koja glasi:
"Sukladno Pravilniku o kriterijima vrednovanja, podjeli i kategorizaciji nacionalnih spomenika ("Službeni glasnik BiH" broj 82/19), nacionalni spomenik svrstan je u kategoriju "nacionalni spomenici od izuzetnog značaja za Bosnu i Hercegovinu"."

(2) Dosadašnje toč. II. – X. postaju toč. III. – XI.

Članak 3.

Dosadašnja točka III. mijenja se i glasi:

"U cilju zaštite nacionalnog spomenika, na prostoru definiranom u točki I. stavak 3. ove odluke utvrđuju se sljedeće mjeru zaštite:

- a) Dopušteni su istraživački radovi, radovi sanacije, konzervacije i restauracije, radovi tekućeg održavanja

objekata i radovi na prezentaciji nacionalnog spomenika;

- b) Za sve radove potrebno je dobiti odobrenje federalnog ministarstva mjerodavnog za prostorno uređenje (u dalnjem tekstu: mjerodavno ministarstvo) i izvoditi ih uz stručni nadzor mjerodavne službe zaštite naslijeda na razini Federacije (u dalnjem tekstu: mjerodavna služba zaštite), a na temelju dokumentacije na koju je prije izdavanja potrebnih dozvola mjerodavnog ministarstva pribavljeni mišljenje mjerodavne službe zaštite;

- c) Izvršiti detaljno snimanje stanja, te provesti istraživačke radove koji će obuhvatiti analizu građevinskih materijala, konstruktivnog stanja, materijala rabljenih izvorno za završnu obradu, što uključuje i vrstu i ton boja fasadnih zidova. Rezultati navedenih istraživanja trebaju biti rabljeni kao temelj pri izradi i provedbi projekta konzervatorsko-restauratorskih radova;

- d) Obvezno je sačuvati izvorni izgled objekta u pogledu obrade arhitektonskih detalja, boje zidova, tretmana fasada, konstrukcije objekta i nagiba krova, te vrste krovnog pokrivača;

- e) Nije dopuštena promjena stilskih karakteristika uklanjanjem ili dodavanjem pojedinih dekorativnih elemenata i arhitektonskih detalja (kamene i druge plastike – nadvratnika, vijenaca, drvenih konstruktivnih i dekorativnih elemenata i sl.);

- f) Prilikom konzervatorsko-restauratorskih radova rabiti iste ili istovrsne materijale, uz primjenu istih tehnoloških pristupa u najvećoj mogućoj mjeri;

- g) Prilikom intervencija mora biti očuvana zelena površina katastarske čestice nacionalnog spomenika;

- h) Dopuštena je izmjena vanjske stolarije u cilju energetske efikasnosti, uz rabljenje istovjetnih materijala, pod uvjetom da se zadrže iste boje i podjele;

- i) Svu dokumentaciju nastalu na temelju istraživanja, ali i projektu nakon završetka radova, učiniti javnom i dostupnom;

- j) Potrebno je očuvati vizualni integritet i sagledavanje nacionalnog spomenika sa glavnih pristupnih pravaca. Navedeno je potrebno osigurati kroz izradu i dopunu prostorno-planske dokumentacije (garbariti objekata u zoni zaštite, zaštitnom pojasu i pristupnim putevima) te primjenu mjerodavnog propisa u dijelu određivanja i izдавanja dozvole za mjesta postavljanja reklamnih tijela i sličnih struktura;

- k) Potrebno je izraditi i provesti projekat iluminacije nacionalnog spomenika;

- l) Nacionalni spomenik treba biti otvoren i dostupan javnosti.

- m) Upravitelj, vlasnici i drugi korisnici nacionalnog spomenika dužni su skrbiti se o spomeniku pozornošću dobrog domaćina;

- n) Izuzev informacijske ploče iz točke III. stavak 2. ove odluke, na prostoru nacionalnog spomenika nije dopušteno postavljanje nikakvih drugih elemenata (druge informacijske ploče, jarboli za zastave, reklamni panoi, klima-uredaji i slično) bez suglasnosti mjerodavne službe zaštite na sadržaj teksta, dizajn ploče i poziciju na koju će se postaviti.

Za nacionalni spomenik je potrebno izraditi i osigurati primjenu sljedećih dokumenata:

- a) Program očuvanja;

- b) Plan i projekat intervencija (naslonjen na program očuvanja), a koji treba obvezno sadržavati i plan redovitog tekućeg održavanja (objekta/objekata cjeline, okruženja, održavanje čistoće i komunalnog reda);
- c) Plan interpretacije i prezentacije kojim se treba osigurati prezentacija narativa urađenog na temelju znanstveno utemeljenih činjenica i rezultata istraživanja, a vodeći računa o dopuštenoj namjeni. Plan interpretacije i prezentacije nacionalnog spomenika sa svom relevantnom dokumentacijom i obrazloženjem i projektima struktura i objekata za interpretaciju je potrebno dostaviti mjerodavnoj službi zaštite, a prije izdavanja odobrenja. Kod propisivanja mjere izrade plana interpretacije obvezno obratiti pozornost na uključivanje i interpretaciju pokretnog i nematerijalnog nasljeđa.

Utvrđuju se sljedeće mјere zaštite za zidno slikarstvo:

- a) Sve intervencije na zidnom slikarstvu treba izvršiti stručna osoba, uz konzervatorsko-restauratorski projekat koji odobrava federalno ministarstvo mjerodavno za kulturu i uz stručni nadzor mjerodavne službe zaštite;
- b) Za identificiranje konzervatorsko-restauratorskog predviđenog projektom potrebno je da se koriste arheometrijske metode istraživanja;
- c) Nadzor nad provedbom mјera zaštite zidnog slikarstva vrši federalno ministarstvo mjerodavno za kulturu.

Utvrđuju se mјere zaštite za pokretno nasljeđe:

- a) Izrada monitoring plana sa pojedinačnim kartonima za svako pokretno dobro iz točke I. stavak 2. ove odluke (u dalnjem tekstu: pokretno nasljeđe). Plan treba sadržavati točnu poziciju pokretnog dobra, parametre vlažnosti i temperature prostora, detaljne opise promjena na pokretnom dobru, fotodokumentaciju;
- b) Pokretno nasljeđe ne smije biti izloženo sunčevoj svjetlosti niti drugim izvorima toplosti i toplog svjetla;
- c) Izrada plana konzervacije, restauracije i prezentacije pokretnog nasljeđa;
- d) Pokretno nasljeđe treba se čuvati u beskiselinskom papiru u prozirnim PV kutijama odgovarajuće veličine".

Članak 4.

U dosadašnjoj točki IV. stavak 1. brišu se riječi: "iz točke I. stavak 2. ove odluke".

Članak 5.

Ova odluka će se nakon objave u "Službenom glasniku BiH" dostaviti mjerodavnom općinskom sudu radi upisa odgovarajuće zabilježbe u zemljische knjige.

Članak 6.

Sastavni dio ove odluke je obrazloženje sa pratećom dokumentacijom koje je dostupno na uvid zainteresiranim osobama u prostorijama i na web-stranici Povjerenstva (www.kons.gov.ba).

Članak 7.

Prema članku V. stavak 4. Aneksa 8. Općeg okvirnog sporazuma za mir u Bosni i Hercegovini, odluke Povjerenstva su konačne.

Članak 8.

Ova odluka stupa na snagu narednog dana od dana objavljanja u "Službenom glasniku BiH".

Ovu odluku Povjerenstvo je donijelo u sljedećem sastavu: prof. dr. Amir Pašić, Goran Milojević i Radoje Vidović.

Broj 07.7-2.5-48/20-8
29. siječnja 2020. godine

Sarajevo

Predsjedatelj Povjerenstva
Goran Milojević, v. r.

КОНКУРЕНЦИЈСКИ САВЈЕТ БОСНЕ И ХЕРЦЕГОВИНЕ

307

Конкуренцијски савјет Босне и Херцеговине на основу члана 25. став (1) Закона о конкуренцији ("Службени гласник БиХ", бр. 48/05, 76/07 и 80/09), и члана 209. Закона о управном поступку Босне и Херцеговине ("Службени гласник БиХ", бр. 29/02, 12/04, 88/07, 93/09, 41/13 и 53/16), на 68. (шездесетсмој) сједници одржаној дана 23.04.2020. године, донио је

ЗАКЉУЧАК О ИСПРАВЦИ ЗАКЉУЧКА БРОЈ УП-05-26-1-034-9/19 ОД 21.02.2020. ГОДИНЕ

1. У Закључку број УП-05-26-1-034-9/19, на страници 2. у дијелу заглавља са лијеве стране који гласи: "Сарајево, 21.02.2019. године" исти се мијења и сада гласи: "Сарајево, 21.02.2020. године"
2. Овај Закључак производи правно дејство од дана од којег производи правно дејство и Закључак Конкуренцијског савјета број УП-05-26-1-034-9/19 од 21.02.2020. године.
3. Овај Закључак се прилаже оригиналу и чини његов саставни дио.
4. Овај Закључак биће објављен у "Службеном гласнику БиХ", службеним гласницима ентитета и Брчко дистрикта Босне и Херцеговине.

Образложение

Конкуренцијски савјет Босне и Херцеговине, на 66. (шестдесетшестој) сједници одржаној дана 21.02.2020. године донио је Закључак број УП-05-26-1-034-9/19 којим се одбације Пријава концентрације привредног субјекта Друштво за истраживање, производњу, прераду, дистрибуцију и промет нафте и нафтних деривата и производњу природног гаса "Нафтна индустрија Србије" а.д., Нови Сад, Република Србија, ради непостојања концентрације у смислу члана 12. став (1) Закона о конкуренцији.

Приликом лекторисања уочено је да се у дијелу заглавља Закључка са лијеве стране на страници 2. налази грешка у писању (штампарска грешка) где пише "Сарајево, 21.02.2019. године", а треба "Сарајево, 21.02.2020. године", па се стога, у складу са чланом 209. Закона о управном поступку Босне и Херцеговине, иста исправља овим закључком како је наведено у диспозитиву.

Поука о правном лијеку

Против овога Закључка није дозвољена жалба.

Незадовољна страна може покренути управни спор пред Судом Босне и Херцеговине у року од 30 дана од дана пријема, односно објаве овога Закључка.

Број УП-05-26-1-034-16/19
23. априла 2020. године
Сарајево

Предсједница
Мр Аријана Регода -
Дражић, с. р.

br. 48/05, 76/07 i 80/09), i člana 209. Zakona o upravnom postupku Bosne i Hercegovine ("Službeni glasnik BiH", br. 29/02, 12/04, 88/07, 93/09, 41/13 i 53/16), na 68. (šezdesetosmoj) sjednici održanoj dana 23.04.2020. godine, donijelo je

**ZAKLJUČAK
О ISPRAVCI ZAKLJUČKA BROJ UP-05-26-1-034-9/19 OD
21.02.2020. GODINE**

1. U Zaključku broj UP-05-26-1-034-9/19, na stranici 2. u dijelu zaglavljiva sa lijeve strane koji glasi:
"Sarajevo, 21.02.2019. godine"
isti se mijenja i sada glasi:
"Sarajevo, 21.02.2020. godine"
2. Ovaj Zaključak proizvodi pravno dejstvo od dana od kojeg proizvodi pravno dejstvo i Zaključak Konkurenčijskog vijeća broj UP-05-26-1-034-9/19 od 21.02.2020. godine.
3. Ovaj Zaključak se prilaže originalu i čini njegov sastavni dio.
4. Ovaj Zaključak bit će objavljen u "Službenom glasniku BiH", službenim glasilima entiteta i Brčko distrikta Bosne i Hercegovine.

Образлоžење

Konkurenčijsko vijeće Bosne i Hercegovine, na 66. (šestdesetšestoj) sjednici održanoj dana 21.02.2020. godine donijelo je Zaključak broj UP-05-26-1-034-9/19 kojim se odbacuje Prijava koncentracije privrednog subjekta Društvo za istraživanje, proizvodnju, preradu, distribuciju i promet nafte i naftnih derivata i proizvodnju prirodnog gasa "Naftna industrija Srbije" a.d., Novi Sad, Republika Srbija, radi nepostojanja koncentracije u smislu članka 12. stav (1) Zakona o konkurenčiji.

Prilikom lektoriranja uočeno je da se u dijelu zaglavlja Zaključka sa lijeve strane na stranici 2. nalazi greška u pisanju (štamparska greška) gdje piše "Sarajevo, 21.02.2019. godine", a treba "Sarajevo, 21.02.2020. godine", pa se stoga, u skladu sa članom 209. Zakona o upravnom postupku Bosne i Hercegovine, ista ispravlja ovim zaključkom kako je navedeno u dispozitivu.

Pouka o pravnom lijeku

Protiv ovoga Zaključka nije dozvoljena žalba.

Nezadovoljna strana može pokrenuti upravni spor pred Sudom Bosne i Hercegovine u roku od 30 dana od dana prijema, odnosno objave ovoga Zaključka.

Broj UP-05-26-1-034-16/19

23. aprila 2020. godine

Sarajevo

Predsjednica

Mr. Arijana Regoda - Dražić, s. r.

Konkurenčijsko vijeće Bosne i Hercegovine na temelju članka 25. stavak (1) Zakona o konkurenčiji ("Službeni glasnik BiH", br. 48/05, 76/07 i 80/09), i članka 209. Zakona o upravnom postupku Bosne i Hercegovine ("Službeni glasnik BiH", br. 29/02, 12/04, 88/07, 93/09, 41/13 i 53/16), na 68. (šezdesetosmoj) sjednici održanoj dana 23.04.2020. godine, donijelo je

**ZAKLJUČAK
О ISPRAVCI ZAKLJUČKA BROJ UP-05-26-1-034-9/19 OD
21.02.2020. GODINE**

1. U Zaključku broj UP-05-26-1-034-9/19, na stranici 2. u dijelu zaglavljiva sa lijeve strane koji glasi:
"Sarajevo, 21.02.2019. godine"
isti se mijenja i sada glasi:
"Sarajevo, 21.02.2020. godine"
2. Ovaj Zaključak proizvodi pravno dejstvo od dana od kojeg proizvodi pravno dejstvo i Zaključak Konkurenčijskog vijeća broj UP-05-26-1-034-9/19 od 21.02.2020. godine.

3. Ovaj Zaključak se prilaže originalu i čini njegov sastavni dio.
4. Ovaj Zaključak bit će objavljen u "Službenom glasniku BiH", službenim glasilima entiteta i Brčko distrikta Bosne i Hercegovine.

Образлоžење

Konkurenčijsko vijeće Bosne i Hercegovine, na 66. (šestdesetšestoj) sjednici održanoj dana 21.02.2020. godine donijelo je Zaključak broj UP-05-26-1-034-9/19 kojim se odbacuje Prijava koncentracije gospodarskog subjekta Društvo za istraživanje, proizvodnju, preradu, distribuciju i promet nafte i naftnih derivata i proizvodnju prirodnog gasa "Naftna industrija Srbije" a.d., Novi Sad, Republika Srbija, radi nepostojanja koncentracije u smislu članka 12. stavak (1) Zakona o konkurenčiji.

Prilikom lektoriranja uočeno je da se u dijelu zaglavlja Zaključka sa lijeve strane na stranici 2. nalazi greška u pisanju (štamparska greška) gdje piše "Sarajevo, 21.02.2019. godine", a treba "Sarajevo, 21.02.2020. godine", pa se stoga, sukladno članku 209. Zakona o upravnom postupku Bosne i Hercegovine, ista ispravlja ovim zaključkom kako je navedeno u izreci.

Pouka o pravnom lijeku

Protiv ovoga Zaključka nije dozvoljen priziv.

Nezadovoljna strana može pokrenuti upravni spor pred Sudom Bosne i Hercegovine u roku od 30 dana od dana primítka, odnosno objave ovoga Zaključka.

Broj UP-05-26-1-034-16/19

23. travnja 2020. godine

Sarajevo

Predsjednica

Mr. Arijana Regoda - Dražić, v. r.

**УСТАВНИ СУД
БОСНЕ И ХЕРЦЕГОВИНЕ**

308

Уставни суд Босне и Херцеговине у Великом вијећу, у предмету број АП 2371/18, рјешавајући апелацију **Ане Ростохар и других**, на основу члана VI/3б) Устава Босне и Херцеговине, члана 18 став (3) тачка х), члана 57 став (2) тачка б) и члана 59 ст. (1) и (3) Правила Уставног суда Босне и Херцеговине – пречишћени текст ("Службени гласник Босне и Херцеговине" број 94/14), у саставу:

Златко М. Кнежевић, предсједник

Мато Тадић, потпредсједник

Мирсад Ђеман, потпредсједник

Валерија Галић, судија

Миодраг Симовић, судија

Сеада Палајрић, судија

на сједници одржаној 8. априла 2020. године донио је

ОДЛУКУ О ДОПУСТИВОСТИ И МЕРИТУМУ

Одбија се као неоснована апелација **Ане Ростохар, Sarah Cooper и Сандре Ростохар Карамуја** поднесена против Рјешења Федералног тужилаштва Федерације Босне и Херцеговине број T110 KTA 0003101 18 3 од 12. марта 2018. године, Обавијести Федералног тужилаштва број T110 KTA 0003101 17 од 7. децембра 2017. године, Обавијести Кантоналног тужилаштва Зеничко-добојског кантона број Т 04 0 КТП 0031243 17 од 5. децембра 2017. године и Наредбе о неспровођењу истраге Кантоналног тужилаштва Зеничко-добојског кантона број Т 04 0 КТП 0031243 17 од 31. августа 2017. године у односу на кршење члана II/3а) Устава Босне и Херцеговине и члана 2 Европске конвенције за заштиту људских права и основних слобода.

Одбацује се као недопуштена апелација **Ане Ростохар, Sarah Cooper и Сандре Ростохар Карамуја** поднесена

против Рjeшења Федералног тужилаштва Федерације Босне и Херцеговине број T110 КТА 0003101 18 3 од 12. марта 2018. године, Обавијести Федералног тужилаштва број T110 КТА 0003101 17 од 7. децембра 2017. године, Обавијести Кантоналног тужилаштва Зеничко-добојског кантона број Т 04 0 КТП 0031243 17 од 5. децембра 2017. године и Наредбе о неспровођењу истраге Кантоналног тужилаштва Зеничко-добојског кантона број Т 04 0 КТП 0031243 17 од 31. августа 2017. године у односу на кришење члана II/Зе) Устава Босне и Херцеговине и члана 6 Европске конвенције за заштиту људских права и основних слобода због тога што је *ratione materiae* инкомпабилна са Уставом Босне и Херцеговине.

Одлуку објавити у "Службеном гласнику Босне и Херцеговине", "Службеним новинама Федерације Босне и Херцеговине", "Службеном гласнику Републике Српске" и у "Службеном гласнику Дистрикта Брчко Босне и Херцеговине".

ОБРАЗЛОЖЕЊЕ

I. Увод

1. Ана Ростохар, Sarah Cooper и Сандра Ростохар Карамуја (у даљем тексту: апеланткиње или правоапеланткиња, апеланткиња S. C. и апеланткиња С. Р. К.) из Републике Словеније (у даљем тексту: Словенија) поднијеле су 19. априла 2018. године Уставном суду Босне и Херцеговине (у даљем тексту: Уставни суд) апелацију против Рjeшења Федералног тужилаштва Федерације Босне и Херцеговине (у даљем тексту: Федерално тужилаштво) број T110 КТА 0003101 18 3 од 12. марта 2018. године, Обавијести Федералног тужилаштва број T110 КТА 0003101 17 од 7. децембра 2017. године, Обавијести Кантоналног тужилаштва Зеничко-добојског кантона (у даљем тексту: Кантонално тужилаштво у Зеници) број Т 04 0 КТП 0031243 17 од 5. децембра 2017. године и Наредбе о неспровођењу истраге Кантоналног тужилаштва у Зеници број Т 04 0 КТП 0031243 17 од 31. августа 2017. године.

II. Поступак пред Уставним судом

2. На основу члана 23 Правила Уставног суда, од Кантоналног тужилаштва у Зеници и Федералног тужилаштва затражено је 14. јануара 2020. године да доставе одговор на апелацију, који су позвани и доставили.

III. Чињенично стање

3. Чињенице предмета које произлазе из навода апеланткиња и докумената предочених Уставном суду могу да се сумирају на сљедећи начин.

Уводне напомене

4. Првоапеланткиња је мајка малолетне Л. К., рођене 1. јуна 1976. године (у даљем тексту: малолетна Л. К. или преминула Л. К.), која је 5. августа 1983. године преминула у Зеници. Апеланткиње S. C. и С. Р. К. су сестре преминуле Л. К. Х. К. је бивши супруг правоапеланткиње, отац преминуле Л. К. и апеланткиња S. C. и С. Р. К. те супруг М. К. В.

5. Уставни суд констатује да из документације коју су апеланткиње доставиле произлази да је 6. августа 1983. године у просектури РМЦ Зеница извршена обдукција леша малолетне Л. К., о чemu је сачињен записник о обдукцији. Обдукцију је урадио "др А. Џуркић". У записнику је, након описа спољашњег и унутрашњег налаза, наведен и закључак: "I. Смрт је природна и наступила је услед акутног гнојавог запаљења плућа и слузокоже дисајних путева. II. На лешу нису нађени знаци насиља."

Поступак пред Кантоналним тужилаштвом у Зеници и Федералним тужилаштвом

6. Апеланткиње су 22. јуна 2017. године Кантоналном тужилаштву у Зеници послале кривичну пријаву против осумњичених Х. К. и М. В. К (супруге Х. К.) "због кривичног дјела убиства на окрутан или подмукао начин Л. К., кћери [Х. К.], учињеног 5. 8. 1983. године у Зеници". У пријави је наведено да су апеланткиње S. C. и С. Р. К., скупа са сестром малолетном Л. К., за вријеме летног распуста 1983. године боравиле код оца у Зеници (будући да су њихови родитељи били разведен и да су оне живеле с мајком – правоапеланткињом у Словенији), те да је тада њихова сестра Л. К. преминула. Наведено је да све до "30. маја 2017. године ниједна од њих није нимало сумњала да смрт Л. К. није била ништа друго до трагичан резултат болести". Даље су навеле да су апеланткиња S. C. и апеланткиња Р. К. "повезивањем успомена", а нарочито обављеним сесијама "регресотерапије", закључиле да су њихову сестру Л. К. убили отац Х. К. и његова супруга М. В. К. Према наводима/претпоставкама из пријаве, мотив Х. К. за убиство Л. К. је "освета из љубоморе", а мотив М. В. К. је "имовинска корист".

7. Одлучујући о поднесеној пријави, Кантонално тужилаштво у Зеници је 31. августа 2017. године донијело Наредбу о неспровођењу истраге број Т 04 0 КТП 0031243 17.

8. У образложењу је наведено да је након извршеног увида у кривичну пријаву, приложене доказе, све поднеске упућене Тужилаштву, као и комплетну документацију у спису предмета, одлучено да се истрага неће спроводити јер је у конкретном случају наступила застарјелост кривичног гоњења у односу на осумњичене. Истакнуто је да је кривична пријава поднесена 22. јуна 2017. године, а кривично дјело за које се осумњичени терете, према наводима из пријаве, додгило се 5. августа 1983. године, те да су се у том временском периоду на подручју Босне и Херцеговине, као и на подручју Федерације Босне и Херцеговине примјењивала три кривична закона, и то: Кривични закон СФРЈ (у даљем тексту: КЗСФРЈ) из 1976. године заједно с Кривичним законом СРБиХ који је донесен 23. маја 1977. године. Затим је 1998. године донесен Кривични закон Федерације БиХ (у даљем тексту: КЗФБиХ из 1998. године) који је објављен у "Службеним новинама Федерације БиХ" број 43/98 и важно је до 2003. године када је донесен нови Кривични закон Федерације БиХ (у даљем тексту: КЗФБиХ из 2003. године), који је ступио на снагу 1. марта 2003. године. Наведено је да сви ови закони прописују да се према починиоцу кривичног дјела примјењује закон који је био на снази у вријеме почињења кривичног дјела, а уколико се послије почињења кривичног дјела закон једном или више пута измјенији примјениће се закон који је блажи за починиоца. У КЗСФРЈ то је прописано чланом 4 ст. 1 и 2, у КЗФБиХ из 1998. године то је прописано такође чланом 4 ст. 1 и 2, док је у КЗФБиХ из 2003. године примјена блажег закона за починиоца прописана чланом 5 ст. 1 и 2. Надаље, имајући у виду чињеницу да се предметном кривичном пријавом починиоцима ставља на терет кривично дјело убиства на свиреп и подмукао начин, које се додгило 5. августа 1983. године у Зеници, Кантонално тужилаштво је упоредило одредбе материјалних закона који су наведени како би у конкретном случају примјенило закон који је блажи за починиоце.

9. У том смислу је наведено да је чланом 38 КЗСФРЈ прописано: "Затвор не може бити краћи од петнаест дана ни дужи од петнаест година", а у ставу другом да за кривична дјела за која је прописана смртна казна суд може изрећи и

затвор од 20 година. У члану 95 став 1 тачка 1) који се односи на примјену института застарјелости тог закона прописано је да се кривично гоњење не може предузети када протекне 25 година од извршења кривичног дјела за које се по закону може изрећи смртна казна или затвор од 20 година, а став 2 истог члана прописује да се кривично гоњење не може предузети када протекне 15 година од извршења кривичног дјела за које се по закону може изрећи затвор преко 10 година. Надаље, члан 96 став 6 истог закона прописује: "Застарелост кривичног гоњења настаје у сваком случају када протекне двапут онолико времена колико се по закону тражи за застарелост кривичног гоњења" (апсолутна застарелост). Наведено је да члан 36 КЗСРБиХ из 1977. године одређује и дефинише кривично дјело убиства, па тако за квалификовани облик убиства прописује: "Ко другог лиши живота на свиреп и подмукам начин казниће се затвором најмање десет година или смртном казном."

10. КЗФБиХ из 1998. године у члану 37 прописује да затвор не може бити краћи од 15 дана нити дужи од 15 година, а члан 38 истог закона прописује да се може изузетно одредити и дуготрајни затвор. Што се тиче одредби које се односе на застарелост кривичног гоњења овај закон у члану 121 став 1 тачка 1 прописује да се кривично гоњење не може предузети када протекне 35 година од извршења кривичног дјела за које се по закону може изрећи казна дуготрајног затвора, а тачка 2 истог члана и става прописује да се кривично гоњење не може предузети када протекне 15 година од извршења кривичног дјела за које се по закону може изрећи казна преко 10 година. Овај закон у глави која се односи на кривична дјела против живота и тијела прописује кривично дјело убиства у члану 171, а у ставу другом истог члана прописује квалификовани облик истог дјела, то јест "да ће онај ко другог лиши живота на свиреп или подмукам начин бити кажњен затвором најмање десет година или дуготрајним затвором".

11. КЗФБиХ из 2003. године који је тренутно на правној снази везано за правни институт застарелости у члану 15 став 1 тачка а) прописује да се кривично гоњење не може предузети када од учињења кривичног дјела протекне 35 година за кривично дјело с прописаном казном дуготрајног затвора, а тачка б) истог члана и става прописује да се кривично гоњење не може предузети када од учињења кривичног дјела протекне 20 година за кривично дјело с прописаном казном затвора преко 10 година. У овом закону је такође прописано и дефинисано кривично дјело убиства, и то чланом 166 став први који прописује основни облик овог кривичног дјела, док став други тачка а) члана 166 прописује да ће се казном затвора најмање 10 година или казном дуготрајног затвора казнити онај ко другог усмрти на окрутан или подмукам начин.

12. Будући да се у конкретном случају осумњиченим ставља на терет почињење тешког кривичног дјела убиства на свиреп, односно окрутан или подмукам начин, Кантонално тужилаштво у Зеници је извршило анализу и тумачење наведених прописа ради утврђења да ли је и ако јесте на основу којег прописа наступила застарелост кривичног гоњења у односу на осумњичене, при чему је као основне датуме у доношењу одлуке узело у обзир и означило 5. август 1983. године као дан када је, према наводима из пријаве, почињено кривично дјело убиства на свиреп и подмукам начин и 22. јун 2017. године када је поднесена кривична пријава. С циљем законитог и правилног рješenja овог предмета напоменуто је и истакнуто да је смртна казна која је била предвиђена и прописана у КЗСФРЈ укинута Уставом из 1995. године јер Анекси IV и VI Дејтонског споразума утврђују да се свим лицима морају гарантовати

права и слободе проглашени Европском конвенцијом и њеним протоколима, али и другим актима о људским правима. Наведено укључује и Протокол број 6 уз Европску конвенцију те Други факултативни протокол уз Међународни пакт о грађанским и политичким правима којима се укида смртна казна.

13. У конкретном кривичном предмету за починиоце пријављеног кривичног дјела најповољнији је КЗСФРЈ због тога што је очигледно да је застаријевање кривичног гоњења за пријављене наступило још 5. августа 1998. године када је протекло 15 година од 5. августа 1983. године којег дана је, према наводима из пријаве, почињено кривично дјело које се осумњиченим ставља на терет. Овакав закључак заснован је, прије свега, на чињеници да је према Дејтонском уставу укинута смртна казна, а члан 95 став 2 КЗСФРЈ прописује да се кривично гоњење не може предузети када протекне 15 година од извршења кривичног дјела за које се по закону може изрећи затвор преко 10 година, која казна је прописана у члану 36 став 2 КЗСРБиХ за кривично дјело убиства на квалификован начин која гласи да ће се затвором најмање 10 година или смртном казном казнити онај ко другог лиши живота на свиреп или подмукам начин. То даље значи да је у конкретном случају наступила не само релативна застарелост кривичног гоњења 5. августа 1998. године него и апсолутна застарелост јер је од почињења кривичног дјела према наводима из пријаве (5. август 1983. године) до момента подношења кривичне пријаве, то јест 22. јуна 2017. године, протекло више од 30 година. Тачније и прецизније речено 30 година је истекло 5. августа 2013. године, па је то дан када је наступила апсолутна застарелост кривичног гоњења у односу на осумњичене. Сlijедом тога, Кантонално тужилаштво у Зеници је, у складу са чланом 231 став 3 Закона о кривичном поступку Федерације БиХ (у даљњем тексту: ЗКПФБиХ) донијело наредбу да се неће спроводити истрага јер је наступила застарелост кривичног гоњења која подразумијева искључење кривичног гоњења у односу на починиоце наведене у кривичној пријави. У прилог доношењу овакве одлуке, како је наведено, јесте и чињеница да је Европски суд за људска права (у даљњем тексту: Европски суд) у предмету *Мактоуф и Дамјановић против Босне и Херцеговине* донио истовjetну одлуку, односно одлуку да се као блажи закон примјењује КЗСФРЈ у односу на КЗФБиХ из 2003. године.

14. Против Наредбе о неспровођењу истраге апелантичије су 11. септембра 2017. године поднијеле притужбу Кантцеларији главног тужиоца Кантоналног тужилаштва у Зеници. Главни тужилац је 5. децембра 2017. године, актом број Т 04 0 КТП 0031243 17, обавијестио апелантичије да је њихова притужба одбијена. У обавијести је наведено да је Кантцеларија тужиоца 4. децембра 2017. године одржала сједницу на којој је на основу утврђеног чињеничног стања у предметном спису, навода из притужбе, те писаног извјештаја поступајућег тужиоца утврдила да постоје околности које искључују кривично гоњење с обзиром на то да је наступила релативна застарелост за кривично гоњење, о чему су апелантичије обавијештене у обавијести која им је достављена. Напоменуто је да је тужилац приликом доношења наредбе о неспровођењу истраге и сачињавања обавијести за оштећене погрешно означио члан кривичног дјела за које се доноси наредба да се неће одредити спровођење истраге у смислу да је уместо члана 36 став 2 КЗРБиХ навео члан 166 став 2 тачка а) КЗБиХ. Да се ради о погрешном навођењу члана и закона за кривично дјело убиства, наводно почињеног 5. августа 1983. године, јасно произлази из образложења наредбе о неспровођењу истраге и садржаја обавијести оштећеним где

тужилац правилно образлаже разлоге примјене члана 36 став 2 КЗРБиХ за пријављено кривично дјело и рок застарјелости кривичног гоњења, уз превид да је рок за релативну застарјелост за кривично дјело из члана 36 став 2 КЗРБиХ, наводно почињеног 5. августа 1983. године, наступио 5. августа 1998. године умјесто 5. августа 2008. године. Ово зато што је за кривично дјело из члана 36 став 2 КЗРБиХ била прописана казна затвора од најмање десет година или смртна казна као максимална казна за предметно кривично дјело, а у ситуацији када више није могуће изрећи смртну казну, може се изрећи казна затвора од 20 година, што је предвиђено као замјена смртној казни чланом 38 став 2 КЗСФРЈ. Слиједом наведеног и примјеном члана 95 КЗСФРЈ, рок за релативну застарјелост кривичног гоњења је 25 година од извршења кривичног дјела. Дакле, у конкретном случају релативна застарјелост кривичног гоњења наступила је 5. августа 2008. године и кривично гоњење није могуће предузети.

15. Федерално тужилаштво је Актом број T110 КТА 0003101 17 од 7. децембра 2017. године, поводом захтјева апелантиња од 13. новембра 2017. године, разматрањем података и документације Тужилаштва Босне и Херцеговине (у даљњем тексту: Тужилаштво БиХ), Кантоналног тужилаштва у Зеници, Кантоналног тужилаштва Средњобосанског кантона (у даљњем тексту: Кантонално тужилаштво у Травнику), достављених на дописе Тужилаштва број T110 КТА 0003101 17 од 22. новембра 2017. године, на основу одредбе члана 9 Закона о Федералном тужилаштву ФБиХ (у даљњем тексту: Закон о Федералном тужилаштву), апелантиње обавијестило да:

16. "Из одговора Тужилаштва БиХ број T20 ОКТА 001444717 од 28. новембра 2017. године слиједи да су сви захтјеви апелантиња, достављали том тужилаштву с приложеном документацијом, 17. октобра 2017. године достављени Кантоналном тужилаштву у Зеници јер је оцијењено да се односе на њихове пријаве поднесене том тужилаштву. У вези с наводима којима указују на рад Кантоналног тужилаштва у Зеници по пријавама поднесеним том тужилаштву, на основу документације Кантоналног тужилаштва у Зеници достављене Федералном тужилаштву, уз одговоре број A-VII-5507/ 17 од 27. новембра и 4. децембра 2017. године, констатовано је:

"1. У предмету број T04 0 КТП 0031243 17, по пријави апелантиња, достављеној Кантоналном тужилаштву у Зеници 22. јуна 2017. године, против X. К. и М.В. К., према наводима пријаве, за радње почињене 5. августа 1983. године у Зеници, због кривичног дјела убиства из члана 166 став тачка а) КЗФБиХ малолjetne L. K. 31. августа 2017. године донијета је наредба о неспровођењу истраге. По пријему обавијести о донијетој наредби, 13. септембра 2017. године подијели сте притужбу Канцеларији тужитељице Кантоналног тужилаштва у Зеници и рјешавање притужбе је у току."

[...]

"Захтјев за измјену надлежности због пристрасности који сте доставили Федералном тужилаштву 13. новембра 2017. године, како вам је то и указано у допису овог тужилаштва од 22. новембра 2017. године, везано за прописано одредбом члана 35 став 3 ЗКПФБиХ, разматран је по основу члана 9 Закона о Федералном тужилаштву. У вези с тим и разматрањем свих околности које слиједе из документације достављене Федералном тужилаштву закључено је да ваши наводи којима доводите у питање непријатарство и независно поступање Кантоналног тужилаштва у Зеници и Травнику не могу довести у питање

законитост и ефикасност поступања тих тужилаштава у наведеним предметима."

17. Поводом притужби апелантиња, поднесених Федералном тужилаштву, 8. и 16. јануара 2018. године, апелантиње су обавијештено да је главни федерални тужилац доњио Рјешење број T110 КТА 0003101 18 3 од 12. марта 2018. године на основу члана 20 став 2 у вези са чланом 9 став 1 Закона о Федералном тужилаштву у вези са чланом 35 став 3 ЗКПФБиХ. Тим рјешењем: "1. Одбације се као недопуштен захтјев за преношење мјесне надлежности [апелантиња] у предметима Кантоналног тужилаштва у Травнику број T06 0 КТ 0021107 17 и Кантоналног тужилаштва у Зеници број T04 0 КТ 0031243 17 на друга кантонална тужилаштва јер апелантиње, на основу члана 21 став 1 тачка ф) у вези са чланом 35 став 3 ЗКПФБиХ, немају својство странака и 2. Одбијају се као неосноване притужбе подноситељки [апелантиња] изјављене против [...] Наредбе о неспровођењу истраге број T04 0 КТ 0031243 17 од 31. августа 2017. године и Обавијести Канцеларије тужитељице Кантоналног тужилаштва у Зеници број T04 0 КТП 0031243 17 од 4. децембра 2017. године."

18. У образложењу рјешења је наведено да су 16. јануара 2018. године апелантиње Федералном тужилаштву поднијеле притужбе на одлуке Кантоналног тужилаштва у Травнику, донесене у предмету тог тужилаштва број T06 0 КТ 0021107 17, и Кантоналног тужилаштва у Зеници, донесене у предмету тог тужилаштва број T04 0 КТ 0031243 17. Предметном притужбом, на основу члана 20 став 1 Закона о Федералном тужилаштву, тражи се пренос надлежности у наведеним предметима на друга кантонална тужилаштва или да се, описаном основане притужбе, предмети врате тим тужилаштвима на поновно одлучивање. Поводом захтјева за пренос надлежности констатује се да се ради о поновљеним захтјевима као и у захтјеву подноситељки овом тужилаштву од 13. новембра 2017. године, у вези с којим су уредно обавијештено 29. новембра 2017. године, Дописом број ТИ 10 КТА 0003101 17 од 22. новембра 2017. године. Стога је, а како је то апелантиња и указано тим дописом, имајући у виду да, према одредби члана 35 став 3 ЗКПФБиХ, одлуке о преносу надлежности ово тужилаштво доноси на приједлог једне од странака, а то својство, према одредби члана 21 став 1 тачка ф) тог закона, немају подносиоци пријава, одлучено као у тачки 1 изреке овог рјешења.

19. Уједно су оцијењени неоснованим наводи апелантиња везани за оспоравање правилности одлука Кантоналног тужилаштву у Зеници донесених у предмету број T04 0 КТ 0031243 17 да се неће спроводити истрага "због наступања застарјелости кривичног гоњења". Према ставу Федералног тужилаштва, закључак одлука Кантоналног тужилаштва у Зеници оцијењен је правилним, на основу разлога изложених у тим одлукама, доведених у везу са свим релевантним одредбама конкретно наведених КЗ-а и њихових измјена, у односу на примјењиве посебне и опште одредбе с наводима пријаве за пријављено кривично дјело, позивањем и на наведену одлуку Уставног суда. У вези с наводима из притужбе којима се оспорава закључак одлука Кантоналног тужилаштва у Зеници, ставом да је у конкретном случају за пријављена лица "блажи КЗФБиХ 2003. од КЗСФРЈ 1976.", позивањем и на одлуку Европског суда у предмету *Ruban против Украјине* од 12. јуна 2016. године, Федерално тужилаштво је констатовало да се у тој одлуци суд није бавио питањем и могућношћу "да за кривична дјела за која је прописана смртна казна суд може изрећи и казну затвора од двадесет година", како је то прописано одредбама члана 38 став 2 КЗСФРЈ, које су у

одлукама Кантоналног тужилаштва у Зеници разматране у односу на касније релевантне наведене КЗ-е који за кривично дјело из навода пријаве прописују казну дуготрајног затвора. У одлуци Европског суда, у дијелу 2 Процјена суда тачка 37, указује се и на одлуку тог суда у предмету *Мактоуф и Дамјановић против Босне и Херцеговине*, у којој је, у дијелу Ц. Меритум 2. Оцјена суда од тачке 65 сагледано и питање ублажавања казне и границе тог ублажавања, на које институте подносијачке такође указују, али је у тачки 68 те одлуке, супротно наводима притужбе апелантиња, оцијењено да су и у случају примјене тих института релевантне наведене одредбе КЗСФРЈ. Из наведеног сlijedi да је у конкретном случају правилно примијењен закон који је важио у вријеме извршења дјела, што указује да су притужбом оспорене одлуке правилне и законите, због чега је одлучено као у тачки 2 изреке овог рjeшења.

20. Уставни суд констатује да из документације коју су апелантиње доставиле произлази и:

- Да је ЈУ Кантонална болница Зеница 3. јула 2017. године обавијестила апелантињу С. Р. К., поводом тражења доставе потврде о смрти за Л. К. због уписа у Књигу умрлих, да је "[...]" након извршене проверје у службеној евиденцији Службе за патологију ЈУ Кантонална болница Зеница утврђено да не постоји подatak да је издата потврда о смрти за Л. К., те да у службеним евиденцијама Службе за патологију ЈУ Кантонална болница Зеница нису заведени ови подаци и у Служби не посједују никакву документацију везано за исту. [...]" Истовремено је указано да је у члану 64 Закона о евиденцијама у области здравства ("Службене новине ФБиХ" број 37/12) прописано да се медицинска документација чува 10 година од посљедњег уноса података.

- Да је Кантонални суд у Зеници (у даљњем тексту: Кантонални суд), актом од 11. јула 2017. године, обавијестио "Одвјетничку писарну Cooper" да је поводом захтјева од 10. јула 2017. године за препис кривично-истражног списка из 1983. године под бројем Кри 155/83 извршена детаљна претрага, након чега је увидом у уписник Кри за 1983. годину утврђено да се у предмету под бројем Кри-155/83 налази само "записник о обдукцији од 6. августа 1983. године поводом смрти малолjetne Л. К.", чију фотокопију је апелантиња прослиједила суду на имејл. Наведено је да је провјера проширења и кроз уписнике и именике "К" и "Ки", те је утврђено да против лица Х. К. и М. В. К. није вођен поступак пред тим судом. Провјером у Кантоналном тужилаштву у Зеници је утврђено да је под њиховим бројем КТА-389/83 формираан предмет подносиоца М СУП Зеница (без броја подносиоца) "Задесна смрт Л. К." и да је он архивiran 1. 12. 1983. године. Даље радње нису спровођене.

- Да је Кантонални суд актом од 12. јула 2017. године обавијестио "Одвјетничку писарну Cooper" да не може поступити по захтјеву за доставу преписа комплетног списка број Кри-155/83, да предмет број Кри-155/83 није пронађен те да је издата наредба да се интензивира потрага за предметним списом. Уколико се спис у наредних двадесетак дана не пронађе у архиви суда, предсједница суда ће одлучити да ли је потребно да се предметни спис обнови или не.

- Да су 13. јула 2017. године правоапелантиња и апелантиња С. С. затражиле обнову списка предмета број Кри 155/1983 наводећи да су као мајка и сестра покојне Л. К. странке с правним интересом не само због кривичног него и због грађанског поступка.

- Да је Управа полиције Министарства унутрашњих послова Зеничко-добојског кантона 17. јула 2017. године, поводом дописа правоапелантиње којим пријављује Х. К. и

М. В. К за почињење кривичног дјела убиства Л. К., њу обавијестила "да је тадашњи Центар јавне безбједности у Зеници, на основу спроведене истраге, утврдио да не постоје елементи кривичног дјела". Такође да у свиденицијама тог министарства "није евидентиран догађај убиства Л. К."

- Да је ЈУ "Дом здравља" Зеница 25. јула 2017. године, поводом изјашњења Службе хитне медицинске помоћи, обавијестио апелантињу С. Р. К. да се "у периоду смрти Л. К. примјењивао Правилник о начину утврђивања узрока смрти ('Службени лист СРБиХ' број 1/82). [...] У периоду када је умрла Л. К. као здравствена установа постојаје Регионални медицински центар Зеница. ООУР Дом здравља Зеница започео је да ради 1. јануара 1985. године. ЈУ 'Дом здравља' Зеница као правни слједник ООУР-а Дома здравља Зеница нема на располагању медицинску документацију која је припадала Регионалном медицинском центру у Зеници". И у овом акту је указано да се медицинска документација по члану 64 Закона о евиденцијама у области здравства чува 10 година од посљедњег уноса података.

Да је Кантонални суд Наредбом број 004-0-СудДп-17-000859 од 25. јула 2017. године наредио да се изврши обнављање кривично-истражног списка предмета Окружног суда у Зеници број Кри 155/1983, да је одређен судија тог суда Х. А. да изврши обнављање списка предмета јер тај спис предмета није пронађен. Том приликом је утврђено да се у архиви Кантоналног суда не налази нити један "Кри" спис предмета из 1982, 1983. и 1984. године. У образложењу је наведено да "садржај уписника "Кри" за 1983. годину указује да је спис предмета Кри 155/1983 заведен 5. 9. 1983. године, да у рубрикама назива стоји: истражна радња коју треба спровести (кратак садржај). Заhtјеву удовољено (датум). Подаци о притвору и рочиште нема никаквих уписа, да је у рубрици Име и презиме окривљеног уписано: обдукциони записник над лешом Л. К., те да у рубрици назива Кретање списка и примједбе стоји ознака а/а. Судија Х. А. је издао наредбу 14. септембра 2017. године у предмету Кри 155/83 којом је наредио да је потребно "преписе записника о обдукцији овјерити печатом суда те потом спис вратити у архиву". Апелантиње су обавијештene о предузетим радњама, те им је достављена фотокопија цјелокупног списка уз један примјерак преписа Записника о обдукцији Кантоналног суда у Зеници број 004-0-СудДп-17-000859 од 9. августа 2017. године.

- да је Федерално министарство правде ФБиХ 7. септембра 2017. године обавијестило "Оdvјетничку писарну Cooper" "да се Љубомир Цуркић не налази на Листи сталних судских вјештака на подручју Федерације Босне и Херцеговине из области медицине, подобласт патологија. Ово министарство никада није именовало наведеног за сталног судског вјештака на подручју Федерације Босне и Херцеговине.

21. Уставни суд, такође, констатује да из достављене документације произлази да у Матичном уреду Општине Зеница није извршен упис смрти малолjetne Л. К. те да су њени посмртни остаци одвезени у Словенију где је сахрањена.

IV. Апелација

а) Наводи из апелације

22. Апелантиње у апелацији указују на повреду чл. II/1 и 2 и II/3а) и е) Устава Босне и Херцеговине и чл. 2, 6 и 13 Европске конвенције за заштиту људских права и основних слобода (у даљњем тексту: Европска конвенција). Наводе да је Л. К. "умрла изненада преко ноћи у стану свога оца 5. 8. 1983. године у Зеници за вријеме посјете". Кривичне истраге

није било. На основу нових сазнања 2017. године, апелантичије су поднеле кривичну пријаву за убиство на окру固然 и подмукав начин. Сматрају да је у конкретном случају дошло до погрешне примјене права у погледу застаре кривичног гоњења до мјере да представља кршење уставних права оштећених и права из Европске конвенције (чл. 2, 6 и 13) јер у посљедњој одлуци Федералног тужилаштва број T11 КТА 0003101 18 3 разлоги су толико мањкаво наведени да се не могу преиспитати, а тиме су испуњени критеријуми да се таква одлука сматра арбитрарном. Истичу да су у поступку тражиле "пренос надлежности из Зенице у Сарајево јер објективна непристрасност Кантоналног тужилаштва у Зеници није могућа с обзиром на чињеницу да је исти орган 1983. године одлучио о предмету на мањкавој документацији (обновљен судски спис). Појашњавају да је у спису тадашње тужилаштво имало једино записник о обдукцији без печата установе, без судског налога, обдукцију је урадило лице које није било судски вјештак, у записнику о обдукцији није наведен датум, нити вријеме смрти, без иједног другог документа о датуму смрти итд. Тадашњи надлежни орган, тек дописом од 17. јуна 2017. године као одговор на њен захтјев за приступ информацијама, којим дописом је обавијештена да је 1983. године био вођен "поступак" у вези са смрћу покојне Л. К. и да је тада утврђено да "нема елемената кривичног дјела". Наглашавају да се првоапелантичија ослонила на добре односе које је имала с рођацима бившег мужа – осумњиченог за вријеме брака, па је вјеровала да су информације које је од њих добила тачне и тада није имала разлога да сумња да су јој лагали или је нетачно информисали о свему шта се тада, 1983. године, дешавало у Зеници. Према томе, да Кантонално тужилаштво у Зеници није одлучило да је кривично гоњење застарјело, требало би отворити истрагу, показале би се протекле повреде основних принципа кривичног поступка, као и повреде одредби члана 2 Европске конвенције којом је прописано да истрага мора да буде ефикасна, независна и брза, а истрага уведена скоро 35 година након догађаја сигурно не испуњава наведене критеријуме. Сматрају да и ако је за кривичну истрагу наступила застара као законски примарно одређена истрага у случају задесне смрти, то апелантичије имају право на друге врсте истрага, нпр. парламентарне истраге, истраге комисије формиране за тај случај и слично. Апелантичије истичу да је питање застаре битно за одлуку да ли је кривични прогон застарио. Наводе да ни у једној од побијаних одлука Тужилаштва није разматрано питање да ли је квалификација наводног кривичног дјела у облику квалификованог убиства (на окру固然 и подмукав начин), као што су оштећене навеле у кривичној пријави, погрешни. Дакле, као правилно је прихваћено навођење оштећених у кривичној пријави да би осумњичени починиоци X. К. и М. В. К били разматрани као починиоци квалификованог облика убиства ако би кривични поступак доказао истинитост навода кривичне пријаве. То значи да у случају да за кривични прогон није наступила застара, истрага и оптужба за кривично дјело била би због кривичног дјела квалификованог убиства из члана 166 став 2 тачка а) КЗФБиХ, а исто кривично дјело квалификованог облика убиства налази се и у КЗСРБиХ у члану 36 став 2 тачка 1 Обиљежја кривичног дјела су иста у оба закона, разлика је у року застаре кривичног прогона, наводе да је "стари закон на снази у вријеме кривичног дјела КЗСРБиХ 1977. прописивао рок застаре од 25 година, док КЗФБиХ, 'који се односи на наш случај', 35 година". Осим тога, посебно наглашавају да ниједна одлука тужилаштава није у

складу с пресудом у случају *Ruban против Украјине* и да је "зачујујуће" позивање Федералног тужилаштва на случај *Мактоуф и Дамјановић против Босне и Херцеговине*. Закључак да је застара почела да тече 5. августа 1983. године, а не од посљедње процесне радње 1. децембра 1983. године, такође упуњује на сумњу да главни федерални тужилац спис није прочитао те да је одлука главног федералног тужиоца арбитрарна. Апелантичије даље наводе да су тражиле "пренос надлежности из Зенице у Сарајево" већ прије одлуке КТ Зеница од 31. августа 2017. године, али да је њихов захтјев одбачен јер је наведено да "оштећене немају право тражити измјену надлежности". Наводе да је у "тренутној јавној актуелној случају Ценан Мемић, адвокат оштећених успио пред Уставним судом својим захтјевом о изузету тужиоцу". Ако оштећене у конкретном случају немају права тражити измјену Тужилаштва, то је задатак Федералног тужилаштва да одреди измјену надлежности ако је упознато с могућношћу пристрасности. Апелантичије даље указују и на "друге пропусте који су остали неразјашњени" и у том контексту наводе шта су надлежни органи требали предузети у складу с Правилником о обавезното прегледу умрлих и утврђивању узрока смрти. Одлуком Кантоналног тужилаштва у Зеници у наредби о неспровођењу истраге оштећеним је учињена тешка психичка бол, утолико више јер је ријеч о догађају од прије 34 године.

6) Одговор на апелацију

23. У одговору на апелацију Кантонално тужилаштво у Зеници је навело да је оспорено рјешење Федералног тужилаштва правилно и законито и у њему је детаљно образложен став tog тужилаштва, као и Кантоналног тужилаштва у Зеници. Стoga, оспореним одлукама нису повријеђена права апелантичија која истичу у својој апелацији, као ни остала права зајемчена Европском конвенцијом и права прописана Уставом Босне и Херцеговине.

24. Федерално тужилаштво је навело да су апелантичије обавијештene о свим предузетим радњама, те да су у оспореним одлукама дати потпуни разлоги и донесени правилни закључци, при чему нису повријеђена права апелантичија, нити је дошло до повреда на које се указује апелацијом.

V. Релевантни прописи

25. **Кривични закон Федерације Босне и Херцеговине** ("Службене новине ФБиХ" бр. 36/03, 37/03 – исправка, 21/04 – исправка, 69/04, 18/05, 42/10, 42/11, 59/14, 76/14, 46/16 и 75/17). За потребе ове одлуке користи се неслужбени пречишћени текст сачињен у Уставном суду БиХ који гласи:

Члан 5.

Временско важење Кривичног закона

(1) Према починиоцу кривичног дјела примјењује се закон који је био на снazi у вријеме почињења кривичног дјела.

(2) Ако се послиje почињења кривичног дјела закон једном или више пута измијени, примјениће се закон који је блажи за починиоца.

ЗАСТАРЈЕЛОСТ

Члан 15. став (1) тачка а) и став (2)

Застарјелост кривичног гоњења

(1) Ако у овом закону није друкчије прописано, кривично гоњење не може предузети кад од почињења кривичног дјела пропекне:

а) тридесет пет година за кривично дјело с прописаном казном дуготрајног затвора;

[...]

(2) Ако је за кривично дјело прописано више казни, рок застарјелости одређује се по најтежој прописаној казни.

Члан 16. став (1) и (6)

Ток и прекид застарјелости кривичног гоњења

(1) Застаријевање кривичног гоњења почиње од дана кад је кривично дјело почињено. Застаријевање кривичног гоњења за кривична дјела трајног карактера почиње теђи у тренутку престанка противправног стања.

[...]

(6) Застарјелост кривичног гоњења наступа у сваком случају кад протекне двапут онолико времена колико закон прописује за застарјелост кривичног гоњења.

Члан 20.

Незастаривост кривичног гоњења и извршења казне

Кривично гоњење и извршење казне не застаријева за кривична дјела за која по међународном праву застарјелост не може наступити.

КРИВИЧНА ДЈЕЛА ПРОТИВ ЖИВОТА И ТИЈЕЛА

Члан 166. став (1) и став (2) тачка а)

Убиство

(1) Ко другог усмрти, казниће се казном затвора од најмање пет година.

(2) Казном затвора од најмање десет година или казном дуготрајног затвора казниће се:

а) ко другог усмрти на окрутни или подмукав начин;

[...]

26. Кривични закон Федерације Босне и Херцеговине ("Службене новине Федерације БиХ" бр. 43/98, 2/99 – исправка, 15/99 – исправка, 29/00, 59/02 и 19/03; за потребе ове одлуке користи се текст прописа како је објављен у службеним гласилима јер није објављен на свим службеним језицима и писмима) у релевантном дијелу гласи:

Обавезна примјена блажег закона

Члан 4.

(1) На учинитеља кривичног дјела примјењује се закон који је важио у вријеме извршења кривичног дјела.

(2) Ако се послије извршења кривичног дјела једном или више пута измијени закон, примјијеним ће се закон који је блажи за учинитеља.

ЗАСТАРЈЕЛОСТ

Застарјелост кривичног гоњења

Члан 121. став (1) тачка 1 и став (2)

(1) Ако у овом закону није друкчије одређено, кривично гоњење не може се подузети кад протекне:

1) тридесет пет година од извршења кривичног дјела за које се по закону може изрећи казна дуготрајног затвора;

[...]

(2) Ако је за кривично дјело прописано више казни, рок застарјелости одређује се по најтежој прописаној казни.

Ток и прекид застаријевања кривичног гоњења

Члан 122.

(1) Застаријевање кривичног гоњења почиње од дана кад је кривично дјело учињено.

[...]

(3) Застаријевање се прекида сваком процесном радњом која се предузима ради гоњења учинитеља због учињеног кривичног дјела.

[...]

(5) Са сваким прекидом застаријевање почиње поново међу.

(6) Застарјелост кривичног гоњења настаје у сваком случају кад протекне двапут онолико времена колико се по закону тражи за застарјелост кривичног гоњења.

КРИВИЧНА ДЈЕЛА ПРОТИВ ЖИВОТА И ТИЈЕЛА Убојство

Члан 171. став (1) и став (2) тачка 1)

(1) Ко другог лиши живота, казниће се затвором најмање пет година.

(2) Затвором најмање десет година или дуготрајним затвором казниће се:

1) ко другог лиши живота на свиреп или подмукав начин,

[...]

27. **Кривични закон СФРЈ** ("Службени лист СФРЈ" бр. 44/76, 36/77 – исправка, 34/84, 74/87, 57/89, 3/90, 38/90 и 45/90 – исправка; за потребе ове одлуке користи се текст прописа како је објављен у службеним гласилима јер није објављен на свим службеним језицима и писмима) у релевантном дијелу гласи:

Затвор

Члан 38. став (1), (2) и (3)

(1) Затвор не може бити краћи од петнаест дана ни дужи од петнаест година.

(2) За кривична дела за која је прописана смртна казна суд може изрећи и затвор од двадесет година.

(3) Ако је за кривично дело учињено са умишљајем прописан затвор у трајању до петнаест година, може се за тешке облике тог дела прописати и затвор од двадесет година.

ЗАСТАРЕЛОСТ

Застарелост кривичног гоњења

Члан 95. став (1) т. 1) и 2)

(1) Ако у овом закону није друкчије одређено, кривично гоњење не може се предузети кад протекне:

1) двадесет пет година од извршења кривичног дела за које се по закону може изрећи смртна казна или затвор од 20 година;

2) петнаест година од извршења кривичног дела за које се по закону може изрећи затвор преко десет година;

[...]

Ток и прекид застаријевања кривичног гоњења

Члан 96. став (1) и (6)

(1) Застаријевање кривичног гоњења почиње од дана кад је кривично дело учињено.

[...]

(6) Застарелост кривичног гоњења настаје у сваком случају кад протекне двапут онолико времена колико се по закону тражи за застарелост кривичног гоњења.

28. **Кривични закон Социјалистичке Републике Босне и Херцеговине** ("Службени лист СРБиХ" број 16/77, 19/77 – исправка, 32/84, 19/86, 40/87, 41/87 – исправка, 33/89, 2/90 и 24/91; за потребе ове одлуке користи се текст прописа како је објављен у службеним гласилима јер није објављен на свим службеним језицима и писмима) у релевантном дијелу гласи:

КРИВИЧНА ДЈЕЛА ПРОТИВ ЖИВОТА И ТИЈЕЛА

Убиство

Члан 36. став (1) и став (2) тачка 1)

(1) Ко другог лиши живота, казниће се затвором најмање пет година.

(2) Затвором најмање десет година или смртном казном казниће се:

1) Ко другог лиши живота на свиреп или подмукав начин;

29. Закон о кривичном поступку Федерације Босне и Херцеговине "Службене новине ФБиХ" бр. 35/03, 37/03 – исправка, 56/03 – исправка, 78/04, 28/05, 55/06, 27/07, 53/07, 9/09, 12/10, 8/13 и 59/14). За потребе ове одлуке користи се неслужбени пречишћени текст сачињен у Уставном суду БиХ који гласи:

Члан 1.

Примјена правила кривичног поступка

Овим законом утврђују се правила кривичног поступка по којима су дужни да поступају општински судови, кантонални судови и Врховни суд Федерације Босне и Херцеговине (у даљем тексту: Врховни суд Федерације), тужилац и други учесници у кривичном поступку предвиђени овим законом, као поступају у кривичним стварима.

Члан 18.

Принцип легалитета кривичног гоњења

Тужилац је дужан предузети кривично гоњење ако постоје докази да је почињено кривично дјело, осим ако законом није другачије прописано.

Глава VI – ТУЖИЛАЦ

Члан 45. став (1) и став (2) тач. а) и б)

Права и дужности

(1) Основно право и основна дужност тужиоца је откривање и гоњење починилаца кривичних дјела која су у надлежности суда.

(2) Тужилац има право и дужан је да:

а) одмах по сазнању да постоје основи сумње да је почињено кривично дјело предузме потребне мјере с циљем његовог откривања и провођења истраге, проналачење осумњиченог, руковођења и надзора над истрагом, као и ради управљања активностима овлаштених службених лица везаних за проналажење осумњиченог и прикупљање изјава и доказа,

б) проведе истрагу у складу са овим законом,
[...]

Члан 231. ст. (1), (3) и (4)

Наредба о провођењу истраге

(1) Тужилац наређује провођење истраге ако постоји основана сумња да је извршено кривично дјело.

[...]

(3) Тужилац доноси наредбу да се истрага неће проводити ако је из пријаве и пратећих списка очигледно да пријављено дјело није кривично дјело, ако не постоје основи сумње да је пријављено лице починило кривично дјело, ако је наступила застарјелост или је дјело обухваћено амнестијом или помиловањем или ако постоје друге околности које искључују кривично гоњење.

(4) О непровођењу истраге, као и о разлогима за то тужилац ће обавијестити оштећеног и подносиоца пријаве у року од три дана. Оштећени и подносилац пријаве имају право да поднесу притужбу у року од осам дана канцеларији тужиоца.

VI. Допустивост

30. У складу са чланом VI/3б) Устава Босне и Херцеговине, Уставни суд, такође, има апелациону надлежност у питањима која су садржана у овом уставу када она постану предмет спора због пресуде било којег суда у Босни и Херцеговини.

а) У односу на члан II/3б) Устава Босне и Херцеговине и члан 6 Европске конвенције

31. У вези с позивањем апелантиња на кршење права на правично суђење у контексту недјелотоврности истраге надлежних органа на откривању одговорних лица за смрт малолетне Л. К., оправдано се поставља питање да ли право

појединца да тражи спровођење истраге против трећих лица спада у дјелокруг члана 6 Европске конвенције.

32. Уставни суд, према члану VI/3б) Устава Босне и Херцеговине, "има апелациону надлежност у питањима која су садржана у овом уставу када она постану предмет спора због пресуде било којег суда у Босни и Херцеговини". У вези с предметном апелацијом, ова уставна одредба значи да је надлежност Уставног суда ограничена на испитивање наводних повреда права и слобода у оквирима који су дефинисани, *inter alia*, чланом 6 Европске конвенције.

33. Према језичком значењу, члан 6 Европске конвенције на који се апелантиње позивају у кривичним поступцима гарантује право на заштиту само некоме против кога се "утврђује [...] основаност било какве кривичне оптужбе". Наиме, само такво лице може се сматрати "жртвом" у смислу члана 6 Европске конвенције. Према томе, обрнуто тумачење члана 6 Европске конвенције, према којем би се право на правичан поступак гарантовало и некоме ко тражи утврђивање основаности кривичне оптужбе против другог лица, превазилазило би оквире тумачења члана 6 Европске конвенције (види одлуке Уставног суда број АП 19/02 од 17. марта 2004. године и број АП 408/04 од 18. јануара 2005. године).

34. Из наведеног произлази да право на правично суђење из члана 6 став 1 Европске конвенције не обухвата право на покретање истраге и кривичног поступка против трећих лица и да члан 6 став 1 Европске конвенције није примјењив на конкретан случај. Будући да члан II/3б) Устава Босне и Херцеговине у овом случају не пружа шири обим заштите од члана 6 Европске конвенције слиједи да су наводи апелације у вези с повредом права на правично суђење инкомпабилни *ratione materiae* са Уставом Босне и Херцеговине.

35. Сагласно наведеном, имајући у виду одредбе члана 18 став (3) тачка х) Правила Уставног суда, Уставни суд закључује да је апелација у односу на повреду права на правично суђење из члана II/3б) Устава Босне и Херцеговине и члана 6 став 1 Европске конвенције *ratione materiae* инкомпабилна са Уставом Босне и Херцеговине.

б) У односу на кршење осталих права на која су се апелантиње позвали

36. У складу са чланом 18 став (1) Правила Уставног суда, Уставни суд може да разматра апелацију само ако су против пресуде, односно одлуке која се њом побија, исцрпљени сви дјелотворни правни лијекови могући према закону и ако се поднесе у року од 60 дана од дана када је подносилац апелације примио одлуку о посљедњем дјелотворном правном лијеку који је користио.

37. Уставни суд запажа да у конкретном случају апелантиње проблематизују неспровођење истраге поводом смрти њихове кћерке/сестре. У вези с тим, Уставни суд запажа да прво питање које Уставни суд треба да ријеши у конкретном случају је питање надлежности будући да из цитираних одредби Устава Босне и Херцеговине и Правила Уставног суда произлази да Уставни суд има апелациону надлежност у питањима која су садржана у овом уставу када она постану предмет спора због пресуде било којег суда у БиХ.

38. У вези с тим Уставни суд запажа да одредбама ЗКПФБиХ, који је примијењен у конкретном случају, није предвиђена могућност да, у случају када тужилаштво донесе одлуку о неспровођењу истраге, странке које су незадовољне таквом одлуком могу издејствовати мериторну одлуку – пресуду било којег суда у Босни и Херцеговини која би, у смислу члана VI/3б) Устава Босне и Херцеговине, могла да

буде предмет оспоравања пред Уставним судом. Даље, имајући у виду релевантне одредбе ЗКПФБиХ, произлази да је у таквим случајевима једини правни лијек који странке могу да користе приговор (притужба) против одлуке о неспровођењу истраге. У вези с тим, Уставни суд сматра да се оваква законска регулатива, односно немогућност да апеланти у складу с важећим законодавством дођу до мериторне одлуке која би могла да буде предмет описане Уставног суда не може ставити на терет апелантима. Ово нарочито у ситуацији када апелација поднесена Уставном суду покреће питања кршења права на живот у вези с догађајима поводом којих апеланти су нису имале законску могућност за вођење било каквог поступка. Притом, Уставни суд подсећа да је чланом II/1 Устава Босне и Херцеговине постављена обавеза држави БиХ и ентитетима да обезбиђеде највиши ниво међународно признатих људских права и основних слобода, као и да је чланом 18 став (2) Правила Уставног суда прописана могућност поступања Уставног суда и у случају када нема пресуде неког од судова у БиХ.

39. Због наведеног, Уставни суд сматра да у конкретном случају постоји његова надлежност. У прилог наведеном иде и чињеница да је Уставни суд у својој практици већ рјешавао апелације поднесене због кршења права на живот и на забрану мучења, услед неразјашњених околности под којима је наступила смрт блиских лица, те доносио одлуке према којима је непокретање истраге довело до кршења овог права (види одлуке Уставног суда бр. АП 129/04 од 27. маја 2005. године, АП 143/04 од 23. септембра 2005. године и АП 3783/09 од 20. децембра 2012. године, објављене на интернет страници Уставног суда www.ustavnisud.ba).

40. Међутим, то не значи да апеланти приликом подношења апелације у оваквим случајевима не треба да испуњавају и остале услове из члана 18 Правила Уставног суда, већ, напротив, и сви остали услови допустивости морају да буду испуњени како би се отворила могућност да Уставни суд поступа. С обзиром на то да је и у конкретном случају предмет апелације непокретање кривичне истраге поводом смрти Л. М. која је кћи првоапелантике и сестра апелантика С. С. и С. Р. К., којом су покренута питања кршења права из члана 2 Европске конвенције, Уставни суд, подржавајући наведену практику у предметима који су с овог аспекта покретали слична правна питања, сматра да је у таквим околностима апелација допустива иако је оспорена одлука заправо наредба Тужилаштва о непокретању кривичне истраге.

41. У вези с тим, Уставни суд запажа да су апеланти обавијештene о одлуци главног федералног тужиоца којим је одбијена њихова притужба на одлуку да се не спровodi истрага, те да је наведена одлука датирана 12. марта 2018. године, а апелација Уставном суду је поднијета 19. априла 2018. године. Због наведеног, Уставни суд сматра да апелација испуњава и услове допустивости из члана 18 став (1) Правила Уставног суда јер је у смислу наведене одредбе поднесена у року од 60 дана. Конечно, апелација испуњава и услове из члана 18 ст. (3) и (4) Правила Уставног суда јер не постоји неки формални разлог због којег апелација није допустива, нити је очигледно (*prima facie*) неоснована.

42. Имајући у виду одредбе члана VI/3б) Устава Босне и Херцеговине, члана 18 ст. (1), (3) и (4) Правила Уставног суда, Уставни суд је утврдио да предметна апелација испуњава увјете у погледу допустивости.

VII. Меритум

43. Апелантике наводе повреде члана II/3а) Устава Босне и Херцеговине и члана 2 Европске конвенције те

члана 13 Европске конвенције, најприје због пропуста Кантоналног тужилаштва, односно "надлежних органа јавне власти" 1983. године да спроведу ефикасну истрагу којом би се истражиле околности које су довеле до смрти Л. К., а затим због одлуке да се истрага, након подношења кривичне истраге, не може спровести јер је наступила застара кривичног гоњења.

Право на живот

44. Члан II/3а) Устава Босне и Херцеговине гласи:

3. Набрајање права

Сва лица на територији Босне и Херцеговине уживају људска права и основне слободе из става 2 овог члана, а она обухватају:

a) Право на живот.

45. Члан 2 став 1 Европске конвенције гласи:

1. Право на живот сваког лица заштићено је законом. Нико не смије бити намјерно лишен живота, осим приликом извршења пресуде суда којом је осуђен за кривично дјело за које је законом предвиђена ова казна.

46. У конкретном случају, Уставни суд запажа да апелантике сматрају да им је повријеђено право из члана 2 Европске конвенције, односно члана II/3а) Устава Босне и Херцеговине, и то процедурални аспект тог члана, те прије разматрања конкретног предмета Уставни суд подсећа на мјеродавне принципе које је Европски суд навео у предмету *Јелић против Хрватске* у пресуди од 12. јуна 2014. године у којој је наведено следеће (за потребе ове одлуке превод је преузет са странице <https://uredzastupnika.gov.hr>):

"52. У погледу поступовне обвзете из члanca 2. Конвенције, у својој пресуди у предмету *Шилих* (предмет *Шилих против Словеније* [VV], бр. 71463/01, § 140., 9. travnja 2009.). Суд је појаснио да поступовна обвза преведбe учинковите истраге темељем члanca 2. представља засебну и самосталну обвезу уговорних страна. Стога је сматрао да је темељем члanca 2. Конвенције настала неовисна обвза, која може обvezivati државу чак и када је до смрти дошло прије кључног датума (види, између осталих, предмет *Шилих*, напријед цитирано, § 159.; предмет *Varnava и остали против Турсke* (VV), бр. 16064/90, 16065/90, 16066/90, 16068/90, 16069/90, 16070/90, 16071/90, 16072/90 и 16073/90, § 147, ЕСЛП 2009; и предмет *Велцеa и Mazäre против Румунске*, бр. 64301/01, § 81, 1. просинца 2009.). Као што је Суд примјетио, поступовна обвза из члanca 2. обвзује државу кроз цијело временско раздобље тијеком којег се од тијела власти разумно може очекивати да подузму мјере у циљу расvjetљавања околности у којима је дошло до смрти и утврђивања одговорности за ту смрт (види предмет *Шилих*, напријед цитирано, § 157.). У том контексту потребно је примјетити да нема пуно основа за претјерано прописивање везано уз обвзу да се истраже незаконита убојства много година након што су се она догодила, будући да је јавни интерес да се проведе казнени прогон и осуде починитељи чврсто прихваћен, особито у контексту ратних злочина и злочина против човјечности (види предмет *Brecknell против Уједињеног Краљевства*, бр. 32457/04, § 69., 27. студенога 2007.).

53. Сљедећи су критерији утврђени у предмету *Шилих*:

"162. Прво, јасно је да кад се смрт додги прије кључног датума, само поступовна чињења и/или пропусти настали након тог датума могу бити у временској надлежности Суда.

163. Друго, мора постојати близка повезаност између смрти и ступања на снагу Конвенције у односу на тужену државу како би поступовне обвзе из члanca 2. имале учинак. Стога, значајан дио поступовних мјера које ова

одредба тражи - што укључује не само дјелотворну истрагу о смрти дотичне особе него и покретање одговарајућег поступка у сврху утврђења узрока смрти и позивања на одговорност одговорних особа - мора бити подузет или је требао бити подузет након кључног датума. Међутим, Суд неће искључити да се та веза у одређеним околностима може темељити на потреби да се на стваран и дјелотворан начин осигура заштита јамства и вриједности које су подлога Конвенцији."

54. Ови критерији, који су били утврђени у предмету *Шилих*, касније су разрађени у предмету *Janowiec* (види предмет *Janowiec и остали против Русије* [VV], бр. 55508/07 и 29520/09, 21. листопада 2013., ст. 142 -151).

47. Уставни суд подсећа и да, с обзиром на принцип правне сигурности, временска надлежност суда у односу на поштовање процесних обавеза везаних за догађаје који се догоде прије критичног датума није временски неограничена. Као што је суд објаснио у напријед цитираном предмету *Шилих* (ст. од 161 до 163), кад се смрт догодила прије критичног датума, тада у временску надлежност суда спадају само чини или пропусти који су се догодили након тог датума. Надаље, да би ступиле на снагу процесне обавезе које намеће члан 2, мора постојати истинска веза између смрти и ступања на снагу Европске конвенције у односу на тужену државу. То у пракси значи да је значајан удио процесних корака које тражи ова одредба обављен или да је требао да буде обављен након критичног датума. Међутим, суд не искључује могућност да се у извјесним околностима веза може оснивати и на потреби да се на стваран и дјелотворан начин заштите јемства и вриједности који су у подлози Конвенције (види такођер *Agache и други против Румуније* број 2712/02, став 69, 20. октобар 2009. и напријед цитирани предмет *Velcea i Mazare*, ст. 83-85; *Tuna против Турске* број 22239/03, ст. 58-60, 19. јануар 2010).

48. Уставни суд, такође, подсећа да је у низу предмета везаних уз дуготрајне истраге о смрти рођака подносиоца захтјева Европски суд разматрао у којем тренутку подносилац може или треба почети сумњати у дјелотворност правног средства (види предмет *Şükran Aydin и други против Турске* (одл.) број 46231/99, 26. мај 2005; *Elsanova против Русије* (одл.) број 57952/00, 15. новембар 2005; *Frandes против Румуније* (одл.) број 35802/05, 17. мај 2011; *Finozhenok против Русије* (одл.) број 3025/06, 31. мај 2011; *Attalah против Француске* (одл.) број 51987/07, 30. август 2011; *Deari и други против Бивше Југославенске Републике Македоније* (одл.) број 54415/09, 6. март 2012; *Gusar против Молдавије и Румуније* (одл.) број 37204/02, 30. април 2013; *Богдановић против Хрватске* (одл.) број 722541/11, 18. март 2014; *Orić против Хрватске* број 50203/12, 13. мај 2014; *Гојевић-Зрнић и Манчић против Хрватске* (одл.) број 5676/13, 17. март 2015; *Радичанин и други против Хрватске* (одл.) број 75504/12 и *Грубић против Хрватске* (одл.) број 56094/12, 9. јуни 2015). У тим предметима је истакнуто да се "у случају смрти очекује да сродници оштећеног предузму кораке како би пратили напредак истраге или недостатак напретка, те да своје захтјеве поднесу уз дужну хитност, након што су постали или требали постати свјесни непостојања било какве дјелотворне истраге (види предмет *Varnava и други против Турске* [VV] бр. 16064/90, 16065/90, 16066/90, 16068/90, 16069/90, 16070/90, 16071/90, 16072/90 и 16073/90, одломак 158, 18. септембар 2009).

49. Враћајући се на конкретан предмет, Уставни суд, прије свега, запажа да апеланткиње суштински проблематизују како поступање органа јавних власти након наступања смрти малолjetне Л. К. 1983. године тако и несвеобухватност (површина) Кантоналног тужилаштва у

Зеници и Федералног тужилаштва, који су, у коначници, резултирали доношењем наредбе о неспровођењу истраге смрти Л. К., што је, према њиховом мишљењу, недопустиво. У вези с тим, Уставни суд запажа да је Л. К., према наводима из апелације, преминула 5. августа 1983. године, те да у то вријеме апеланткиње нису сматрале да је смрт Л. К. била проузрокована почињењем кривичног дјела. При томе, Уставни суд примјењује да су апеланткиње блиске сроднице преминуле Л. К. (мајка и сестре) и да све до 22. јуна 2017. године нису предузеле било какве радње којима би, за то надлежним органима јавне власти (тужилаштво), указале да постоји било каква сумња да смрт малолjetне Л. К. није природна и да су ту смрт проузроковали Х. К. (отац преминуле Л. К. и апеланткиња С. С. и С. Р. К.) и његова тада невјежчана супруга М. В. К.

50. Уставни суд даље примјењује да је 6. августа 1983. године, дакле непосредно након наступања смрти малолjetне Л. К., у просектури РМЦ Зеница извршена обдукција леша малолjetне Л. К. и да је обдуцент сачинио записник о обдукцији у којем је констатовано да је смрт природна и да је наступила због акутног гнојавог запаљења плућа и слузокоже дисајних путева, као и да на лешу преминуле Л. К. нису нађени знаци насиља. Уставни суд, такође, запажа да из документације наведене у дијелу ове одлуке под називом "III. Чињеничично стање" произлази да поводом наступања смрти малолjetне Л. К. није вођена кривична истрага. Наиме, Управа полиције Министарства унутрашњих послова Зеничко-добојског кантона је актом од 17. јула 2017. године правоапеланткињу обавијестила "да је тадашњи Центар јавне безбедности у Зеници на основу спроведене истраге утврдио да не постоје елементи кривичног дјела. Такође [...] да у евидентијама тог министарства није евидентиран догађај убиства Л. К.".

51. Будући да апеланткиње проблематизују (не)поступања органа јавних власти у 1983. години, Уставни суд констатује да према члану XII Устава Босне и Херцеговине, Устав ступа на снагу након потписивања Општег оквирног споразума за мир у Босни и Херцеговини као уставног акта којим се замјењује и ставља ван снаге Устав Републике Босне и Херцеговине. Општи оквирни споразум за мир у Босни и Херцеговини потписан је 14. децембра 1995. године па, према томе, произлази да је Устав Босне и Херцеговине ступио на снагу истог дана. Слиједом наведеног, Уставни суд ће, довођећи конкретни предмет у везу с наведеним критеријумима из праксе Европског суда, испитати да ли је дошло до повреде процедуралног аспекта члана 2 Европске конвенције. У погледу првог критеријума, то јест "процесних чињења и пропуста у периоду након ступања на снагу" Устава Босне и Херцеговине, Уставни суд запажа да од 14. децембра 1995. године до доношења оспорене наредбе о неспровођењу истраге нису предузете никакве радње у оквиру кривичног, грађанског, управног или дисциплинског поступка које би довеле до евентуалног утврђивања и кажњавања одговорних лица или одређивања накнаде оштећеној страни. При томе, Уставни суд запажа да је у конкретном случају окидач, односно "нови материјал" који се појавио након 14. децембра 1995. године, за поступање Тужилаштва, те доношење наредбе о неспровођењу истраге, према мишљењу апеланткиња, била њихова кривична пријава од 22. јуна 2017. године. Дакле, материјал који је "пронађен" након 14. децембра 1995. године. У вези с тим, Уставни суд примјењује да је Кантонално тужилаштво у Зеници, одлучујући о поднесеној кривичној пријави апеланткиња, донијело Наредбу о неспровођењу истраге број Т 04 0 КТП 0031243 17 од 31. августа 2017. године будући да је утврдило да је наступила

застарјелост кривичног гоњења и тај став је потврдио и главни тужилац Кантоналног тужилаштва у Зеници те главни федерални тужилац.

52. Међутим, нова обавеза спровођења истраге може се успоставити само ако је прошао прроверу "близке повезаности" или прроверу "конвенцијских вриједности".

53. У погледу прровере постојања "близке повезаности" између догађаја који представља окидач и ступања на снагу Конвенције у односу на тужену државу као увјет *sine qua non* како би процесна обавеза из члана 2 производила ефекат, Уставни суд примјењује да се критични догађај, према наводима апелантиња, десио 5. августа 1983. године, а да је Устав Босне и Херцеговине ступио на снагу 14. децембра 1995. године. Будући да из достављене документације произлази да је 1. децембра 1983. године спис предмета архивиран, произлази да је од посљедње радње у спису предмета до ступања на снагу Устава Босне и Херцеговине протекло 12 година. Дакле, ни наведени критеријум за активирање процесне обавезе из члана 2 Европске конвенције није испуњен (види, аналогно, предмет *Varnava i ostali*, напријед цитирано, став 166 и предмет *Er i ostали против Турске* број 23016/04, §§ 59–60, ЕСЉП 2012 (изваци)). Дакле, Уставни суд налази да за потребе утврђивања "близке повезаности" није задовољен ниједан критеријум будући да временски период између смрти као догађаја који представља окидач и ступања на снагу Европске конвенције није разумно кратак, нити је већи дио истраге спроведен или је требао да буде спроведен након ступања на снагу Европске конвенције.

54. Дакле, период до 14. децембра 1995. године као датума када је Устав Босне и Херцеговине ступио на правну снагу (*mutatis mutandis, Европски суд, M. и други против Хрватске*, пресуда од 2. маја 2017. године, став 56) *ratione temporis* не улази у надлежност Уставног суда, па стoga Уставни суд не може испитати наводе апелантиња о непоступању органа јавне власти у складу с тада важећим прописима након смрти Л. К., дакле 1983. године.

55. Од тог времена, Кантонално тужилаштво је тек почев од 22. јуна 2017. године почело да поступа у предмету будући да су апелантиње затражиле спровођење истраге против пријављених лица за убиство Л. К. Међутим, Кантонално тужилаштво је на основу члана 231 став 3 ЗКПФБиХ донијело наредбу да се истрага неће спроводити јер је наступила застарјелост кривичног гоњења. То подразумијева искључење кривичног гоњења у односу на починиоце наведене у кривичној пријави, а то су Х. К. и М. В. К. Уставни суд подсећа да је застарјелост кривичног гоњења институт који подразумијева престанак овлашћења државних органа за предузимање кривичног гоњења услед протека одређеног времена. Такође подсећа да тај институт (застарјелост у кривичном поступку), за разлику од цивилног поступка, није на диспозицији странака, тј. наступа без обзира на вољу учиниоца и нико се не може одрећи застаре. Рокови застарјелости зависе од тежине кривичног дјела и прописане казне за свако од кривичних дјела. Дакле, застарјелост кривичног гоњења се може дефинисати као законско право починиоца кривичног дјела да не буде кривично гоњен или кажњен након протека одређеног времена од почињења кривичног дјела. Рокови застарјелости, који су уобичајена карактеристика домаћих правних система држава чланица Европске конвенције, служе различитим циљевима који укључују правну сигурност и коначност и спречавају кршење права починиоца кривичног дјела (види Европски суд, *Соёте и други против Белгије*, пресуда од 22. јуна 2000. године, ст. 145 и 146). Застарјелост кривичног гоњења подразумијева да

се кривични поступак протеком законом одређених рокова не може више покренути (релативна застарјелост), односно да се не може наставити већ започети поступак (апсолутна застарјелост). Рок застарјелости тече од дана извршења кривичног дјела и закон предвиђа различите рокове застарјелости у зависности од прописане казне за кривично дјело, при чему се у обзир узима најтежа прописана казна за то дјело. До прекида рока застарјелости долази предузимањем радњи надлежних органа с циљем вођења кривичног поступка. У случају прекида застарјелости, вријеме које је до тада протекло се не рачуна у рок застарјелости, он почиње да тече изнова сваком предузетом радњом. До прекида рока застарјелости долази и кад окривљени у оквиру тог рока изврши ново кривично дјело за које је прописана иста или тежа кривична санкција (било по врсти било по висини запријеђене казне). Овај услов се може узети као испуњен тек када постоји правоснажна осуда за то ново кривично дјело, није доволно да је само покренут један кривични поступак, а свакако не да је поднијета кривична пријава. Према томе, потребно је да правоснажна пресуда за ово ново кривично дјело буде донијета у року застарјелости како би застарјелост била прекинута.

56. Како се сваком обуставом рок застарјелости продужава, односно сваким прекидом тече поново, практично до застарјелости никада не би ни дошло да не постоји и институт апсолутне застарјелости. До апсолутне застарјелости у сваком случају долази протеком двоструког рока релативне застарјелости. Протеком тог рока, поступак се више не може покренути, односно наставити и на овај рок прекиди и обуставе немају дејство. Дакле, релативна застара кривичног гоњења наступа када од момента извршења кривичног дјела и посљедње предузете радње протекне вријеме које је прописано законом, а није предузета ниједна радња с циљем гоњења починиоца. Апсолутна застара наступа кад протекне два пута више од оног времена који је прописан за релативну застару и наступа без обзира на број предузетих радњи тужиоца.

57. У конкретном случају, Уставни суд примјењује да је Кантонално тужилаштво упоредило кривичне законе који су били у примјени у вријеме када је, према наводима пријаве, било почињено пријављено кривично дјело и кривичне законе који су затим били на снази и да је прровером утврдило да је за осумњичене најповољнији закон КЗСФРЈ као општи закон који се 1983. године примјењивао скупа с КЗРБиХ из 1977. године као посебним законом којим је било прописано кривично дјело које су апелантиње навеле у кривичној пријави. У том смислу је наведено да је чланом 38 КЗСФРЈ прописано: "Затвор не може бити краћи од петнаест дана ни дужи од петнаест година", а у ставу другом да за кривична дјела за која је прописана смртна казна суд може изрећи и затвор од 20 година. У члану 95 став 1 тачка 1) који се односи на примјену института застарјелости тог закона прописано је да се кривично гоњење не може предузети када протекне 25 година од извршења кривичног дјела за које се по закону може изрећи смртна казна или затвор од 20 година. Надаље, указано је да члан 96 став 6 истог закона прописује: "Застарелост кривичног гоњења настаје у сваком случају када протекне двапут онолико времена колико се по закону тражи за застарелост кривичног гоњења" (апсолутна застарјелост). Наведено је да члан 36 КЗСРБиХ из 1977. године одређује и дефинише кривично дјело убиства, па тако за квалификовани облик убиства прописује: "Ко другог лиши живота на свиреп и подмукao начин казниће се затвором најмање десет година или смртном казном." Дакле, у конкретном случају је оцијењено да је наступила релативна застарјелост кривичног гоњења, те да након 5. августа 2008.

године кривично гоњење није могуће предузети будући да је прошло 25 година од, како су апелантиче у пријави навеле, извршења кривичног дјела убиства Л. К. Штавише, Уставни суд запажа да су и апелантиче у апелацији навеле да је "стари закон на снази у вријеме кривичног дјела КЗСРБиХ 1977. прописивао рок застаре од 25 година, док КЗФБиХ, 'који се односи на наш случај' 35 година".

58. Коначно, Уставни суд подсећа на став Европског суда да члан 2 Европске конвенције не налаже обавезу да лица надлежна за истрагу морају задовољити сваки захтјев родбине жртве за одређене поступке током истраге. У овом случају, чињеница је да је Федерално тужилаштво испитало законитост рада Кантоналног тужилаштва у Зеници и утврдило да је оно поступало у складу с одредбама ЗКПФБиХ. Из наведених разлога, Уставни суд сматра да у конкретном случају не постоје околности у којима процесне обавезе које настају из члана 2 Европске конвенције могу, у некој мјери, поновно оживјести. Слиједом тога, Уставни суд сматра да у предметном случају није прекршено право апелантиче из члана II/3a) Устава Босне и Херцеговине и члана 2 Европске конвенције.

59. Уставни суд напомиње да је приликом доношења одлуке испитао и остale наводе апелантиче, али не сматра да је значајно додатно их елаборирати јер налази да су Кантонално тужилаштво у Зеници и Федерално тужилаштво дали логичне и задовољавајуће одговоре на остale приговоре апелантиче, као и да њихови наводи не могу на било који начин довести у питање права на живот.

Дјелотворан правни лијек

60. У вези с наводима апелантиче о кршењу права на дјелотворан правни лијек из члана 13 Европске конвенције, Уставни суд указује да су апелантиче експлицитно навеле да кршење права из члана 13 Европске конвенције доводе у везу с правом на живот. У вези с тим, Уставни суд запажа да су апелантиче имале и користиле могућност коришћења законом прописаног правног лијека у предметном поступку. Чињеница да тај правни лијек није резултирао успјехом у конкретном поступку не може водити закључку о непостојању или недјелотворности правних лијекова, па Уставни суд закључује да су наводи о повреди права на дјелотворан правни лијек из члана 13 Европске конвенције у вези с правом на живот неосновани.

VIII. Закључак

61. Уставни суд сматра да не постоји кршење члана II/3a) Устава Босне и Херцеговине и члана 2 Европске конвенције јер у радњама Тужилаштва није нашао пропуст приликом доношења наредбе о неспровођењу истраге будући да је утврђено да је за кривично гоњење пријављених лица наступила релативна застарјелост кривичног гоњења која подразумијева искључење кривичног гоњења у односу на починиоце наведене у кривичној пријави, те да није постојала обавеза поновног активирања процедуралног аспекта тог члана будући да је анализом списка предмета утврђено да временски период између смрти као догађаја који представља окидач и ступања на снагу Европске конвенције није био разумно кратак, нити је већи дио истраге спроведен или је требао да буде спроведен након ступања на снагу Европске конвенције 14. децембра 1995. године.

62. Уставни суд закључује да нема повреде права на дјелотворан правни лијек из члана 13 Европске конвенције када апелантиче кршење тог права везују за право на живот, те када су апелантиче имале могућност да користе и када су користиле законом прописане правне лијекове.

63. На основу члана 18 став (3) тачка х), члана 59 ст. (1) и (3) Правила Уставног суда, Уставни суд је одлучио као у диспозитиву ове одлуке.

64. Према члану VI/5 Устава Босне и Херцеговине, одлуке Уставног суда су коначне и обавезујуће.

Предсједник
Уставног суда Босне и Херцеговине
Златко М. Кнежевић, с. р.

Ustavni sud Bosne i Hercegovine u Velikom vijeću, u predmetu broj AP 2371/18, rješavajući apelaciju **Ane Rostohar i drugih**, na osnovu člana VI/3.b) Ustava Bosne i Hercegovine, člana 18. stav (3) tačka h), člana 57. stav (2) tačka b) i člana 59. st. (1) i (3) Pravila Ustavnog suda Bosne i Hercegovine – prečišćeni tekst ("Službeni glasnik Bosne i Hercegovine" broj 94/14), u sastavu:

Zlatko M. Knežević, predsjednik
Mato Tadić, potpredsjednik
Mirsad Ćeman, potpredsjednik
Valerija Galić, sutkinja
Miodrag Simović, sudija
Seada Palavrić, sutkinja
na sjednici održanoj 8. aprila 2020. godine donio je

ODLUKU O DOPUSTIVOSTI I MERITUMU

Odbija se kao neosnovanaapelacija **Ane Rostohar, Sarah Cooper i Sandre Rostohar-Karamuha** podnesena protiv Rješenja Federalnog tužilaštva Federacije Bosne i Hercegovine broj T110 KTA 0003101 18 3 od 12. marta 2018. godine, Obavijesti Federalnog tužilaštva broj T110 KTA 0003101 17 od 7. decembra 2017. godine, Obavijesti Kantonalnog tužilaštva Zeničko-dobojskog kantona broj T 04 0 KTP 0031243 17 od 5. decembra 2017. godine i Naredbe o neprovodenju istrage Kantonalnog tužilaštva Zeničko-dobojskog kantona broj T 04 0 KTP 0031243 17 od 31. augusta 2017. godine u odnosu na kršenje člana II/3.a) Ustava Bosne i Hercegovine i člana 2. Evropske konvencije za zaštitu ljudskih prava i osnovnih sloboda.

Odbacuje se kao nedopuštenaapelacija **Ane Rostohar, Sarah Cooper i Sandre Rostohar-Karamuha** podnesena protiv Rješenja Federalnog tužilaštva Federacije Bosne i Hercegovine broj T110 KTA 0003101 18 3 od 12. marta 2018. godine, Obavijesti Federalnog tužilaštva broj T110 KTA 0003101 17 od 7. decembra 2017. godine, Obavijesti Kantonalnog tužilaštva Zeničko-dobojskog kantona broj T 04 0 KTP 0031243 17 od 5. decembra 2017. godine i Naredbe o neprovodenju istrage Kantonalnog tužilaštva Zeničko-dobojskog kantona broj T 04 0 KTP 0031243 17 od 31. augusta 2017. godine u odnosu na kršenje člana II/3.e) Ustava Bosne i Hercegovine i člana 6. Evropske konvencije za zaštitu ljudskih prava i osnovnih sloboda zbog тога што је *ratione materiae* inkompatibilna sa Ustavom Bosne i Hercegovine.

Odluku objaviti u "Službenom glasniku Bosne i Hercegovine", "Službenim novinama Federacije Bosne i Hercegovine", "Službenom glasniku Republike Srpske" i u "Službenom glasniku Distrikta Brčko Bosne i Hercegovine".

OBRAZЛОЖЕЊЕ

I. Увод

1. Ana Rostohar, Sarah Cooper i Sandra Rostohar-Karamuha (у даљnjem тексту: апелантice или првоапелантica, апелантica S. C. и апелантica S. R. K.) из Републике Словеније (у даљnjem тексту: Словенија) поднеле су 19. априла 2018. године Уставном суду Босне и Херцеговине (у даљnjem тексту: Уставни суд) апелацију против Рješenja Federalnog tužilaštva Federacije Bosne i Hercegovine (у даљnjem тексту: Federalno tužilaštvo)

број T110 KTA 0003101 18 3 од 12. марта 2018. године, Обавијести Федералног тужилаштва број T110 KTA 0003101 17 од 7. децембра 2017. године, Обавијести Кантоналног тужилаштва Zeničko-dobojskog kantona (у даљnjem tekstu: Кантонално тужилаштво у Zenici) број T 04 0 KTP 0031243 17 од 5. децембра 2017. године и Наредбе о непрвођењу истраге Кантоналног тужилаштва у Zenici број T 04 0 KTP 0031243 17 од 31. августа 2017. године.

II. Postupak pred Ustavnim sudom

2. На основу члана 23. Правила Уставног суда, од Кантоналног тужилаштва у Zenici и Федералног тужилаштва затраženo je 14. januara 2020. godine da dostave odgovor na apelaciju, koji su pozvani i dostavili.

III. Činjenično stanje

3. Činjenice predmeta koje proizlaze iz navoda apelantica i dokumenata predočenih Уставном суду могу se sumirati na sljedeći način.

Uvodne napomene

4. Prvoapelantica je majka maloljetne L. K., rodene 1. juna 1976. godine (u dalnjem tekstu: maloljetna L. K. ili preminula L. K.), koja je 5. augusta 1983. godine preminula u Zenici. Apelantice S. C. i S. R. K. su sestre preminule L. K. H. K. je bivši suprug prvoapelantice, otac preminule L. K. i apelantica S. C. i S. R. K. te suprug M. K. V.

5. Ustavni sud konstatira da iz dokumentacije koju su apelantice dostavile proizlazi da je 6. augusta 1983. godine u prosekturi RMC Zenica izvršena obdukcija leša maloljetne L. K., o čemu je sačinjen zapisnik o obdukciji. Obdukciju je uradio "dr. A. Curkić". U zapisniku je, nakon opisa vanjskog i unutrašnjeg nalaza, naveden i zaključak: "I. Smrt je prirodna i nastupila je usled akutnog gnojavog zapaljenja pluća i sluzokože disajnih puteva. II. Na lešu nisu nađeni znaci nasilja."

Postupak pred Kantonalnim tужilaštvom u Zenici i Federalnim tужilaštvom

6. Apelantice su 22. juna 2017. godine Кантоналном тужилаштву у Zenici poslale krivičnu prijavu protiv osumnjičenih H. K. i M. V. K. (supruge H. K.) "zbog krivičnog djela ubistva na okrutan ili podmukao način L. K., kćeri [H. K.], učinjenog 5. 8. 1983. godine u Zenici". U prijavi je navedeno da su apelantice S. C. i S. R. K., skupa sa sestrom maloljetnom L. K., za vrijeme ljetnog raspusta 1983. godine boravile kod oca u Zenici (budući da su njihovi roditelji bili razvedeni i da su one živjele s majkom – prvoapelanticom u Sloveniji), te da je tada njihova sestra L. K. preminula. Navedeno je da sve do "30. maja 2017. godine nije našla od njih ništa sumnjala da smrt L. K. nije bila ništa drugo do tragičan rezultat bolesti". Dalje su navele da su apelantica S. C. i apelantica R. K. "povezivanjem uspomena", a naročito obavljenim sesijama "regresoterapije", zaključile da su njihovu sestruru L. K. ubili otac H. K. i njegova supruga M. V. K. Prema navodima/prepostavkama iz prijave, motiv H. K. za ubistvo L. K. je "osveta iz ljubomore", a motiv M. V. K. je "imovinska korist".

7. Odlučujući o podnesenoj prijavi, Кантонално тужилаштво у Zenici je 31. augusta 2017. godine donijelo Наредбу о непрвођењу истраге број T 04 0 KTP 0031243 17.

8. U обrazloženju je navedeno da je nakon izvršenog uvida u krivičnu prijavu, priložene dokaze, sve podneske upućene Тужилашту, као и kompletnu dokumentaciju u spisu predmeta, odlučeno da se istraga neće provoditi jer je u konkretnom slučaju nastupila застарjelost krivičnog gonjenja u odnosu na osumnjičene. Istaknuto je da je krivična prijava podnesena 22. juna 2017. godine, a krivično djelo za koje se osumnjičeni terete, prema navodima iz prijave, dogodilo se 5. augusta 1983. godine, te da su se u tom vremenskom periodu na području Bosne i

Hercegovine, kao i na području Federacije Bosne i Hercegovine primjenjivala tri krivična zakona, i to: Krivični zakon SFRJ (u dalnjem tekstu: KZSFRJ) iz 1976. godine zajedno s Krivičnim zakonom SRBiH koji je donesen 23. maja 1977. godine. Zatim je 1998. godine donesen Krivični zakon Federacije BiH (u dalnjem tekstu: KZFBiH iz 1998. godine) koji je objavljen u "Službenim novinama Federacije BiH" broj 43/98 i važio je do 2003. godine kada je donesen novi Krivični zakon Federacije BiH (u dalnjem tekstu: KZFBiH iz 2003. godine), koji je stupio na snagu 1. marta 2003. godine. Navedeno je da svi ovi zakoni propisuju da se prema počinjuću krivičnog djela primjenjuje zakon koji je bio na snazi u vrijeme počinjenja krivičnog djela, a ukoliko se poslije počinjenja krivičnog djela zakon jednom ili više puta izmijeni primijenit će se zakon koji je blaži za počinjoca. U KZSFRJ to je propisano članom 4. st. 1. i 2, u KZFBiH iz 1998. godine to je propisano također članom 4. st. 1. i 2, dok je u KZFBiH iz 2003. godine primjena blažeg zakona za počinjoca propisana članom 5. st. 1. i 2. Nadalje, imajući u vidu činjenicu da se predmetnom krivičnom prijavom počinjocima stavlja na teret krivično djelo ubistva na svirep i podmukao način, koje se dogodilo 5. augusta 1983. godine u Zenici, Кантонално тужилаштво je uporedilo odredbe materijalnih zakona koji su navedeni kako bi u konkretnom slučaju primijenilo zakon koji je blaži za počinjoca.

9. U tom smislu je navedeno da je članom 38. KZSFRJ propisano: "Zatvor ne može biti kraći od petnaest dana ni duži od petnaest godina", a u stavu drugom da za krivična djela za koja je propisana smrtna kazna sud može izreći i zatvor od 20 godina. U članu 95. stav 1. tačka 1) koji se odnosi na primjenu instituta застарjelosti tog zakona propisano je da se krivično gonjenje ne može preduzeti kada protekne 25 godina od izvršenja krivičnog djela za koje se po zakonu može izreći smrtna kazna ili zatvor od 20 godina, a stav 2. istog člana propisuje da se krivično gonjenje ne može preduzeti kada protekne 15 godina od izvršenja krivičnog djela za koje se po zakonu može izreći zatvor preko 10 godina. Nadalje, član 96. stav 6. istog zakona propisuje: "Zastarjelost krivičnog gonjenja nastaje u svakom slučaju kad protekne dvaput onoliko vremena koliko se po zakonu traži za zaštarelost krivičnog gonjenja" (apsolutna застарjelost). Navedeno je da član 36. KZSRBiH iz 1977. godine određuje i definira krivično djelo ubistva, pa tako za kvalificirani oblik ubistva propisuje: "Ko drugog liši života na svirep i podmukao način kaznit će se zatvorom najmanje deset godina ili smrtnom kaznom."

10. KZFBiH iz 1998. godine u članu 37. propisuje da zatvor ne može biti kraći od 15 dana niti duži od 15 godina, a član 38. istog zakona propisuje da se može izuzetno odrediti i dugotrajni zatvor. Što se tiče odredbi koje se odnose na застарjelost krivičnog gonjenja ovaj zakon u članu 121. stav 1. tačka 1. propisuje da se krivično gonjenje ne može preduzeti kada protekne 35 godina od izvršenja krivičnog djela za koje se po zakonu može izreći kazna dugotrajnog zatvora, a tačka 2. istog člana i stava propisuje da se krivično gonjenje ne može preduzeti kada protekne 15 godina od izvršenja krivičnog djela za koje se po zakonu može izreći kazna preko 10 godina. Ovaj zakon u glavi koja se odnosi na krivična djela protiv života i tijela propisuje krivično djelo ubistva u članu 171, a u stavu drugom istog člana propisuje kvalificirani oblik istog djela, to jest "da će onaj ko drugog liši života na svirep ili podmukao način biti kažnen zatvorom najmanje deset godina ili dugotrajnim zatvorom".

11. KZFBiH iz 2003. godine koji je trenutno na pravnoj snazi vezano za pravni institut застарjelosti u članu 15. stav 1. tačka a) propisuje da se krivično gonjenje ne može preduzeti kada od učinjenja krivičnog djela protekne 35 godina za krivično djelo s propisanom kaznom dugotrajnog zatvora, a tačka b) istog člana i stava propisuje da se krivično gonjenje ne može preduzeti kada

od učinjenja krivičnog djela protekne 20 godina za krivično djelo s propisanom kaznom zatvora preko 10 godina. U ovom zakonu je također propisano i definirano krivično djelo ubistva, i to članom 166. stav prvi koji propisuje osnovni oblik ovog krivičnog djela, dok stav drugi tačka a) člana 166. propisuje da će se kaznom zatvora najmanje 10 godina ili kaznom dugotrajnog zatvora kazniti onaj ko drugog usmrti na okrutan ili podmukao način.

12. Budući da se u konkretnom slučaju osumnjičenim stavlja na teret počinjenje teškog krivičnog djela ubistva na svirep, odnosno okrutan ili podmukao način, Kantonalno tužilaštvo u Zenici je izvršilo analizu i tumačenje navedenih propisa radi utvrđenja da li je i ako jeste na osnovu kojeg propisa nastupila zastarjelost krivičnog gonjenja u odnosu na osumnjičene, pri čemu je kao osnovne datume u donošenju odluke uzelo u obzir i označilo 5. august 1983. godine kao dan kada je, prema navodima iz prijave, počinjeno krivično djelo ubistva na svirep i podmukao način i 22. juli 2017. godine kada je podnesena krivična prijava. S ciljem zakonitog i pravilnog rješenja ovog predmeta napomenuto je i istaknuto da je smrtna kazna koja je bila predviđena i propisana u KZSFRJ ukinuta Ustavom iz 1995. godine jer Aneksi IV i VI Dejtonskog sporazuma utvrđuju da se svim licima moraju garantirati prava i slobode proklamirani Evropskom konvencijom i njениm protokolima, ali i drugim aktima o ljudskim pravima. Navedeno uključuje i Protokol broj 6 uz Evropsku konvenciju te Drugi fakultativni protokol uz Međunarodni pakt o građanskim i političkim pravima kojima se ukida smrtna kazna.

13. U konkretnom krivičnom predmetu za počinioce prijavljenog krivičnog djela najpovoljniji je KZSFRJ zbog toga što je očigledno da je zastarjevanje krivičnog gonjenja za prijavljene nastupilo još 5. augusta 1998. godine kada je proteklo 15 godina od 5. augusta 1983. godine kojeg dana je, prema navodima iz prijave, počinjeno krivično djelo koje se osumnjičenim stavlja na teret. Ovakav zaključak zasnovan je, prije svega, na činjenici da je prema Dejtonskom ustavu ukinuta smrtna kazna, a član 95. stav 2. KZSFRJ propisuje da se krivično gonjenje ne može preduzeti kada protekne 15 godina od izvršenja krivičnog djela za koje se po zakonu može izreći zatvor preko 10 godina, koja kazna je propisana u članu 36. stav 2. KZSRBiH za krivično djelo ubistva na kvalificiran način koja glasi da će se zatvorom najmanje 10 godina ili smrtnom kaznom kazniti onaj ko drugog liši života na svirep ili podmukao način. To dalje znači da je u konkretnom slučaju nastupila ne samo relativna zastarjelost krivičnog gonjenja 5. augusta 1998. godine nego i apsolutna zastarjelost jer je od počinjenja krivičnog djela prema navodima iz prijave (5. august 1983. godine) do momenta podnošenja krivične prijave, to jest 22. juna 2017. godine, proteklo više od 30 godina. Tačnije i preciznije rečeno 30 godina je isteklo 5. augusta 2013. godine, pa je to dan kada je nastupila apsolutna zastarjelost krivičnog gonjenja u odnosu na osumnjičene. Slijedom toga, Kantonalno tužilaštvo u Zenici je, u skladu sa članom 231. stav 3. Zakona o krivičnom postupku Federacije BiH (u dalnjem tekstu: ZKPFBiH) donijelo naredbu da se neće provoditi istraga jer je nastupila zastarjelost krivičnog gonjenja koja podrazumijeva isključenje krivičnog gonjenja u odnosu na počinioce navedene u krivičnoj prijavi. U prilog donošenju ovakve odluke, kako je navedeno, jeste i činjenica da je Evropski sud za ljudska prava (u dalnjem tekstu: Evropski sud) u predmetu *Maktouf i Damjanović protiv Bosne i Hercegovine* donio istovjetnu odluku, odnosno odluku da se kao blaži zakon primjenjuje KZSFRJ u odnosu na KZFBiH iz 2003. godine.

14. Protiv Naredbe o neprovodenju istrage apelantice su 11. septembra 2017. godine podnijele pritužbu Kancelariji glavnog tužioca Kantonalnog tužilaštva u Zenici. Glavni tužilac je 5.

decembra 2017. godine, aktom broj T 04 0 KTP 0031243 17, obavijestio apelantice da je njihova pritužba odbijena. U obavijesti je navedeno da je Kancelarija tužioca 4. decembra 2017. godine održala sjednicu na kojoj je na osnovu utvrđenog činjeničnog stanja u predmetnom spisu, navoda iz pritužbe, te pisanog izvještaja postupajućeg tužioca utvrdila da postoje okolnosti koje isključuju krivično gonjenje s obzirom na to da je nastupila relativna zastarjelost za krivično gonjenje, o čemu su apelantice obaviještene u obavijesti koja im je dostavljena. Napomenuto je da je tužilac prilikom donošenja naredbe o neprovodenju istrage i sačinjavanja obavijesti za oštećene pogrešno označio član krivičnog djela za koje se donosi naredba da se neće narediti provođenje istrage u smislu da je umjesto člana 36. stav 2. KZRBiH naveo član 166. stav 2. tačka a) KZRBiH. Da se radi o pogrešnom navođenju člana i zakona za krivično djelo ubistva, navodno počinjenog 5. augusta 1983. godine, jasno proglašava se da je naredba o neprovodenju istrage i sadržaja obavijesti oštećenim gdje tužilac pravilno obrazlaže razloge primjene člana 36. stav 2. KZRBiH za prijavljeno krivično djelo i rok zastarjelosti krivičnog gonjenja, uz previd da je rok za relativnu zastarjelost za krivično djelo iz člana 36. stav 2. KZRBiH, navodno počinjenog 5. augusta 1983. godine, nastupio 5. augusta 1998. godine umjesto 5. augusta 2008. godine. Ovo zato što je za krivično djelo iz člana 36. stav 2. KZRBiH bila propisana kazna zatvora od najmanje deset godina ili smrtna kazna kao maksimalna kazna za predmetno krivično djelo, a u situaciji kada više nije moguće izreći smrtnu kaznu, može se izreći kazna zatvora od 20 godina, što je predviđeno kao zamjena smrtnoj kazni članom 38. stav 2. KZSFRJ. Slijedom navedenog i primjenom člana 95. KZSFRJ, rok za relativnu zastarjelost krivičnog gonjenja je 25 godina od izvršenja krivičnog djela. Dakle, u konkretnom slučaju relativna zastarjelost krivičnog gonjenja nastupila je 5. augusta 2008. godine i krivično gonjenje nije moguće preduzeti.

15. Federalno tužilaštvo je Aktom broj T110 KTA 0003101 17 od 7. decembra 2017. godine, povodom zahtjeva apelantica od 13. novembra 2017. godine, razmatranjem podataka i dokumentacije Tužilaštva Bosne i Hercegovine (u dalnjem tekstu: Tužilaštvo BiH), Kantonalnog tužilaštva u Zenici, Kantonalnog tužilaštva Srednjobosanskog kantona (u dalnjem tekstu: Kantonalno tužilaštvo u Travniku), dostavljenih na dopise Tužilaštva broj T110 KTA 0003101 17 od 22. novembra 2017. godine, na osnovu odredbe člana 9. Zakona o Federalnom tužilaštvu FBiH (u dalnjem tekstu: Zakon o Federalnom tužilaštvu), apelantice obavijestilo da:

16. "Iz odgovora Tužilaštva BiH broj T20 0KTA 001444717 od 28. novembra 2017. godine slijedi da su svi zahtjevi apelantica, dostavljeni tom tužilaštvu s priloženom dokumentacijom, 17. oktobra 2017. godine dostavljeni Kantonalnom tužilaštvu u Zenici jer je ocijenjeno da se odnose na njihove prijave podnesene tom tužilaštvu. U vezi s navodima kojima ukazuju na rad Kantonalnog tužilaštva u Zenici po prijavama podnesenim tom tužilaštvu, na osnovu dokumentacije Kantonalnog tužilaštva u Zenici dostavljene Federalnom tužilaštvu, uz odgovore broj A-VII-5507/ 17 od 27. novembra i 4. decembra 2017. godine, konstatirano je:

"1. U predmetu broj T04 0 KTP 0031243 17, po prijavi apelantica, dostavljenoj Kantonalnom tužilaštvu u Zenici 22. juna 2017. godine, protiv H. K. i M.V. K., prema navodima prijave, za radnje počinjene 5. augusta 1983. godine u Zenici, zbog krivičnog djela ubistva iz člana 166. stav tačka a) KZFBiH maloljetne L. K. 31. augusta 2017. godine donijeta je naredba o neprovodenju istrage. Po prijemu obavijesti o donijetoj naredbi, 13. septembra 2017. godine podnijeli ste pritužbu Kancelariji tužiteljice Kantonalnog tužilaštva u Zenici i rješavanje pritužbe je u toku."

[...]

"Zahtjev za izmjenu nadležnosti zbog pristrasnosti koji ste dostavili Federalnom tužilaštvu 13. novembra 2017. godine, kako vam je to i ukazano u dopisu ovog tužilaštva od 22. novembra 2017. godine, vezano za propisano odredbom člana 35. stav 3. ZKPFBiH, razmatran je po osnovu člana 9. Zakona o Federalnom tužilaštvu. U vezi s tim i razmatranjem svih okolnosti koje slijede iz dokumentacije dostavljene Federalnom tužilaštvu zaključeno je da vaši navodi kojima dovodite u pitanje nepristrasno i nezavisno postupanje Kantonalnog tužilaštva u Zenici i Travniku ne mogu dovesti u pitanje zakonitost i efikasnost postupanja tih tužilaštava u navedenim predmetima."

17. Povodom pritužbi apelantica, podnesenih Federalnom tužilaštvu, 8. i 16. januara 2018. godine, apelantice su obaviještene da je glavni federalni tužilac donio Rješenje broj T110 KTA 0003101 18 3 od 12. marta 2018. godine na osnovu člana 20. stav 2. u vezi sa članom 9. stav 1. Zakona o Federalnom tužilaštvu u vezi sa članom 35. stav 3. ZKPFBiH. Tim rješenjem: "1. Odbacuje se kao nedopušten zahtjev za prenošenje mjesne nadležnosti [apelantica] u predmetima Kantonalnog tužilaštva u Travniku broj T06 0 KT 0021107 17 i Kantonalnog tužilaštva u Zenici broj T04 0 KT 0031243 17 na druga kantonalna tužilaštva jer apelantice, na osnovu člana 21. stav 1. tačka f) u vezi sa članom 35. stav 3. ZKPFBiH, nemaju svojstvo stranaka i 2. Odbijaju se kao neosnovane pritužbe podnositeljica [apelantica] izjavljene protiv [...]. Naredbe o neprovodenju istrage broj T04 0 KT 0031243 17 od 31. augusta 2017. godine i Obavijesti Kancelarije tužiteljice Kantonalnog tužilaštva u Zenici broj T04 0 KTP 0031243 17 od 4. decembra 2017. godine."

18. U obrazloženju rješenja je navedeno da su 16. januara 2018. godine apelantice Federalnom tužilaštvu podnijele pritužbe na odluke Kantonalnog tužilaštva u Travniku, donesene u predmetu tog tužilaštva broj T06 0 KT 0021107 17, i Kantonalnog tužilaštva u Zenici, donesene u predmetu tog tužilaštva broj T04 0 KT 0031243 17. Predmetnom pritužbom, na osnovu člana 20. stav 1. Zakona o Federalnom tužilaštvu, traži se prenos nadležnosti u navedenim predmetima na druga kantonalna tužilaštva ili da se, ocjenom osnovane pritužbe, predmeti vrati tim tužilaštima na ponovno odlučivanje. Povodom zahtjeva za prenos nadležnosti konstatira se da se radi o ponovljenim zahtjevima kao i u zahtjevu podnositeljica ovom tužilaštvu od 13. novembra 2017. godine, u vezi s kojim su uredno obaviještene 29. novembra 2017. godine, Dopisom broj TI 10 KTA 0003101 17 od 22. novembra 2017. godine. Stoga je, a kako je to apelanticama i ukazano tim dopisom, imajući u vidu da, prema odredbi člana 35. stav 3. ZKPFBiH, odluke o prenosu nadležnosti ovo tužilaštvo donosi na prijedlog jedne od stranaka, a to svojstvo, prema odredbi člana 21. stav 1. tačka f) tog zakona, podnosioci prijava nemaju, odlučeno kao u tački 1. izreke ovog rješenja.

19. Ujedno su ocijenjeni neosnovanim navodi apelantica vezani za osporavanje pravilnosti odluka Kantonalnog tužilaštva u Zenici donesenih u predmetu broj T04 0 KT 0031243 17 da se neće provoditi istraga "zbog nastupanja zastarjelosti krivičnog gonjenja". Prema stavu Federalnog tužilaštva, zaključak odluka Kantonalnog tužilaštva u Zenici ocijenjen je pravilnim, na osnovu razloga izloženih u tim odlukama, dovedenih u vezu sa svim relevantnim odredbama konkretno navedenih KZ-a i njihovih izmjena, u odnosu na primjenjive posebne i opće odredbe s navodima prijave za prijavljeno krivično djelo, pozivanjem i na navedenu odluku Ustavnog suda. U vezi s navodima iz pritužbe kojima se osporava zaključak odluka Kantonalnog tužilaštva u Zenici, stavom da je u konkretnom slučaju za prijavljena lica "blaži KZFBiH 2003. od KZSFRJ 1976.", pozivanjem i na odluku Evropskog suda u predmetu *Ruban protiv Ukraine* od 12. juna 2016. godine, Federalno

tužilaštvo je konstatiralo da se u toj odluci sud nije bavio pitanjem i mogućnošću "da za krivična djela za koja je propisana smrtna kazna sud može izreći i kaznu zatvora od dvadeset godina", kako je to propisano odredbama člana 38. stav 2. KZSFRJ, koje su u odlukama Kantonalnog tužilaštva u Zenici razmatrane u odnosu na kasnije relevantne navedene KZ-e koji za krivično djelo iz navoda prijave propisuju kaznu dugotrajnog zatvora. U odluci Evropskog suda, u dijelu 2. Procjena suda tačka 37, ukazuje se i na odluku tog suda u predmetu *Maktouf i Damjanović protiv Bosne i Hercegovine*, u kojoj je, u dijelu C. Meritum 2. Ocjena suda od tačke 65. sagledano i pitanje ublažavanja kazne i granice tog ublažavanja, na koje institute podnositeljice također ukazuju, ali je u tački 68. te odluke, suprotno navodima pritužbe apelantica, ocijenjeno da su i u slučaju primjene tih instituta relevantne navedene odredbe KZSFRJ. Iz navedenog slijedi da je u konkretnom slučaju pravilno primijenjen zakon koji je važio u vrijeme izvršenja djela, što ukazuje da su pritužbom osporene odluke pravilne i zakonite, zbog čega je odlučeno kao u tački 2. izreke ovog rješenja.

20. Ustavni sud konstatira da iz dokumentacije koju su apelantice dostavile proizlazi i:

- Da je JU Kantonalna bolnica Zenica 3. jula 2017. godine obavijestila apelanticu S. R. K., povodom traženja dostave potvrde o smrti za L. K. zbog upisa u Knjigu umrlih, da je "[...] nakon izvršene provjere u službenoj evidenciji Službe za patologiju JU Kantonalna bolnica Zenica utvrđeno da ne postoji podatak da je izdata potvrda o smrti za L. K., te da u službenim evidencijama Službe za patologiju JU Kantonalna bolnica Zenica nisu zavedeni ovi podaci i u Službi ne posjeduju nikakvu dokumentaciju vezano za istu. [...]". Istovremeno je ukazano da je u članu 64. Zakona o evidencijama u oblasti zdravstva ("Službene novine FBiH" broj 37/12) propisano da se medicinska dokumentacija čuva 10 godina od posljednjeg unosa podataka.

- Da je Kantonski sud u Zenici (u daljnjem tekstu: Kantonski sud), aktom od 11. jula 2017. godine, obavijestio "Odvjetničku pisarnu Cooper" da je povodom zahtjeva od 10. jula 2017. godine za prepis krivično-istražnog spisa iz 1983. godine pod brojem Kri 155/83 izvršena detaljna pretraga, nakon čega je uvidom u upisnik Kri za 1983. godinu utvrđeno da se u predmetu pod brojem Kri-155/83 nalazi samo "zapisnik o obdukciji od 6. augusta 1983. godine povodom smrti maloljetne L. K.", čiju fotokopiju je apelantica proslijedila sudu na e-mail. Navedeno je da je provjera proširena i kroz upisnike i imenike "K" i "Ki", te je utvrđeno da protiv lica H. K. i M. V. K. nije voden postupak pred tim sudom. Provjerom u Kantonskom tužilaštvu u Zenici je utvrđeno da je pod njihovim brojem KTA-389/83 formiran predmet podnosioca M SUP Zenica (bez broja podnosioca) "Zadesna smrt L. K." i da je on arhiviran 1. 12. 1983. godine. Daljnje radnje nisu provođene.

- Da je Kantonski sud aktom od 12. jula 2017. godine obavijestio "Odvjetničku pisarnu Cooper" da ne može postupiti po zahtjevu za dostavu prepisa kompletног spisa broj Kri-155/83, da predmet broj Kri-155/83 nije pronaden te da je izdata naredba da se intenzivira potraga za predmetnim spisom. Ukoliko se spis u narednih dvadesetak dana ne pronađe u arhivi suda, predsjednica suda će odlučiti da li je potrebno da se predmetni spis obnovi ili ne.

- Da su 13. jula 2017. godine prvoapellantica i apelantica S. C. zatražile obnovu spisa predmeta broj Kri 155/1983 navodeći da su kao majka i sestra pokojne L. K. stranke s pravnim interesom ne samo zbog krivičnog nego i zbog gradanskog postupka.

- Da je Uprava policije Ministarstva unutrašnjih poslova Zeničko-dobojskog kantona 17. jula 2017. godine, povodom dopisa prvoapellantice kojim prijavljuje H. K. i M. V. K. za počinjenje krivičnog djela ubistva L. K., nju obavijestila "da je

tadašnji Centar javne bezbjednosti u Zenici, na osnovu provedene istrage, utvrdio da ne postoje elementi krivičnog djela". Također da u evidencijama tog ministarstva "nije evidentiran dogadaj ubistva L. K.".

- Da je JU "Dom zdravlja" Zenica 25. jula 2017. godine, povodom izjašnjenja Službe hitne medicinske pomoći, obavijestio apelanticu S. R. K. da se: "u periodu smrti L. K. primjenjivao Pravilnik o načinu utvrđivanja uzroka smrti ('Službeni list SRBiH' broj 1/82). [...] U periodu kada je umrla L. K. kao zdravstvena ustanova postojao je Regionalni medicinski centar Zenica. OOUR Dom zdravlja Zenica započeo je da radi 1. januara 1985. godine. JU 'Dom zdravlja' Zenica kao pravni sljednik OOUR-a Doma zdravlja Zenica nema na raspolažanju medicinsku dokumentaciju koja je pripadala Regionalnom medicinskom centru u Zenici". I u ovom aktu je ukazano da se medicinska dokumentacija po članu 64. Zakona o evidencijama u oblasti zdravstva čuva 10 godina od posljednjeg unosa podataka.

- Da je Kantonalni sud Naredbom broj 004-0-SuDp-17-000859 od 25. jula 2017. godine naredio da se izvrši obnavljanje krivično-istražnog spisa predmeta Okružnog suda u Zenici broj Kri 155/1983, da je određen sudija tog suda H. A. da izvrši obnavljanje spisa predmeta jer taj spis predmeta nije pronađen. Tom prilikom je utvrđeno da se u arhivi Kantonalnog suda ne nalazi niti jedan "Kri" spis predmeta iz 1982, 1983. i 1984. godine. U obrazloženju je navedeno da "sadržaj upisnika "Kri" za 1983. godinu ukazuje da je spis predmeta Kri 155/1983 zaveden 5. 9. 1983. godine, da u rubrikama naziva stoji: istražna radnja koju treba provesti (kratak sadržaj). Zahtjevu udovoljeno (datum). Podaci o pritvoru i ročište nema nikakvih upisa, da je u rubrici Ime i prezime okrivljenog upisano: obduktioni zapisnik nad lešom L. K., te da u rubrici naziva Kretanje spisa i primjedbe stoji oznaka a/a. Sudija H. A. je izdao naredbu 14. septembra 2017. godine u predmetu Kri 155/83 kojom je naredio da je potrebno "prepis zapisnika o obdukciji ovjeriti pečatom suda te potom spis vratiti u arhivu". Apelantice su obaviještene o preduzetim radnjama, te im je dostavljena fotokopija cijelokupnog spisa uz jedan primjerak prepisa Zapisnika o obdukciji Kantonalnog suda u Zenici broj 004-0-SuDp-17-000859 od 9. augusta 2017. godine.

- Da je Federalno ministarstvo pravde FBiH 7. septembra 2017. godine obavijestilo "Odvjetničku pisarnu Cooper" "da se Ljubomir Curkić ne nalazi na Listi stalnih sudskeh vještaka na području Federacije Bosne i Hercegovine iz oblasti medicine, podoblast patologija. Ovo ministarstvo nikada nije imenovalo navedenog za stalnog sudskeg vještaka na području Federacije Bosne i Hercegovine".

21. Ustavni sud, također, konstatira da iz dostavljene dokumentacije proizlazi da u Matičnom uredu Općine Zenica nije izvršen upis smrti maloljetne L. K. te da su njeni posmrtni ostaci odvezeni u Sloveniju gdje je sahranjena.

IV. Apelacija a) Navodi iz apelacije

22. Apelantice u apelaciji ukazuju na povredu čl. II/1. i 2. i II/3.a) i e) Ustava Bosne i Hercegovine i čl. 2, 6. i 13. Evropske konvencije za zaštitu ljudskih prava i osnovnih sloboda (u dalnjem tekstu: Evropska konvencija). Navode da je L. K. "umrla iznenada preko noći u stanu svoga oca 5. 8. 1983. godine u Zenici za vrijeme posjete". Krivične istrage nije bilo. Na osnovu novih saznanja 2017. godine, apelantice su podnijele krivičnu prijavu za ubistvo na okrutan i podmukao način. Smatraju da je u konkretnom slučaju došlo do pogrešne primjene prava u pogledu zastare krivičnog gonjenja do mjere da predstavlja kršenje ustavnih prava oštećenih i prava iz Evropske konvencije (čl. 2, 6. i 13) jer u posljednjoj odluci Federalnog tužilaštva broj T11 KTA 0003101 18 3 razlozi su toliko

manjkavo navedeni da se ne mogu preispitati, a time su ispunjeni kriteriji da se takva odluka smatra arbitarnom. Ističu da su u postupku tražile "prenos nadležnosti iz Zenice u Sarajevo jer objektivna nepristrasnost Kantonalnog tužilaštva u Zenici nije moguća s obzirom na činjenicu da je isti organ 1983. godine odlučio o predmetu na manjkavoj dokumentaciji (obnovljeni sudske spisi)". Pojašnjavaju da je u spisu tadašnje tužilaštvo imalo jedino zapisnik o obdukciji bez pečata ustanove, bez sudskega naloga, obdukciju je uradio lice koje nije bilo sudske vještak, u zapisniku o obdukciji nije naveden datum, niti vrijeme smrti, bez i jednog drugog dokumenta o datumu smrti itd. Tadašnji nadležni organ, tj. policija, obavijestio je majku pokojne o smrti njenog djeteta tek dopisom od 17. juna 2017. godine kao odgovor na njen zahtjev za pristup informacijama, kojim dopisom je obaviještena da je 1983. godine bio voden "postupak" u vezi sa smrću pokojne L. K. i da je tada utvrđeno da "nema elemenata krivičnog djela". Naglašavaju da se prvoapelantica oslonila na dobre odnose koje je imala s rođacima bivšeg muža – osumnjičenog za vrijeme braka, pa je vjerovala da su informacije koje je od njih dobila tačne i tada nije imala razloga da sumnja da su joj lagali ili je netaćeno informirali o svemu što se tada, 1983. godine, dešavalo u Zenici. Prema tome, da Kantonalno tužilaštvo u Zenici nije odlučilo da je krivično gonjenje zastarjelo, trebalo bi otvoriti istragu, pokazale bi se protekle povrede osnovnih načela krivičnog postupka, kao i povrede odredbi člana 2. Evropske konvencije kojom je propisano da istraga mora da bude efikasna, nezavisna i brza, a istraga uvedena skoro 35 godina nakon događaja sigurno ne ispunjava navedene kriterije. Smatraju da i ako je za krivičnu istragu nastupila zastara kao zakonski primarno određena istraga u slučaju zadesne smrti, to apelantice imaju pravo na druge vrste istrage, npr. parlamentarne istrage, istrage komisije formirane za taj slučaj i slično. Apelantice ističu da je pitanje zastare bitno za odluku da li je krivični progon zastario. Navode da ni u jednoj od pobijanih odluka Tužilaštva nije razmatrano pitanje da li je kvalifikacija navodnog krivičnog djela u obliku kvalificiranog ubistva (na okrutan i podmukao način), kao što su oštećene navele u krivičnoj prijavi, pogrešna. Dakle, kao pravilno je prihvaćeno navedenje oštećenih u krivičnoj prijavi da bi osumnjičeni počiniovi H. K. i M. V. K bili razmatrani kao počiniovi kvalificiranog oblika ubistva ako bi krivični postupak dokazao istinitost navoda krivične prijave. To znači da u slučaju da za krivični progon nije nastupila zastara, istraga i optužba za krivično djelo bila bi zbog krivičnog djela kvalificiranog ubistva iz člana 166. stav 2. tačka a) KZFBiH, a isto krivično djelo kvalificiranog oblika ubistva nalazi se i u KZSRBiH u članu 36. stav 2. tačka 1. Obilježja krivičnog djela su ista u oba zakona, razlika je u roku zastare krivičnog progona, navode da je "stari zakon na snazi u vrijeme krivičnog djela KZSRBiH 1977. propisivao rok zastare od 25 godina, dok KZFBiH, 'koji se odnosi na naš slučaj', 35 godina". Osim toga, posebno naglašavaju da nijedna odluka tužilaštava nije u skladu s presudom u slučaju *Ruban protiv Ukraine* i da je "začudujuće" pozivanje Federalnog tužilaštva na slučaj *Maktouf i Damjanović protiv Bosne i Hercegovine*. Zaključak da je zastara počela da teče 5. augusta 1983. godine, a ne od posljednje procesne radnje 1. decembra 1983. godine, također upućuje na sumnju da glavni federalni tužilac spis nije pročitao te da je odluka glavnog federalnog tužioca arbitrarna. Apelantice dalje navode da su tražile "prenos nadležnosti iz Zenice u Sarajevo" već prije odluke KT Zenica od 31. augusta 2017. godine, ali da je njihov zahtjev odbačen jer je navedeno da "oštećene nemaju pravo tražiti izmjenu nadležnosti". Navode da je u "trenutno javno aktuelnom slučaju Dženan Memić, advokat oštećenih uspio pred Ustavnim sudom svojim zahtjevom o izuzeću tužioca". Ako oštećene u konkretnom slučaju nemaju prava tražiti izmjenu Tužilaštva, to je zadatok Federalnog tužilaštva da odredi izmjenu nadležnosti ako

je upoznato s mogućnošću pristrasnosti. Apelantice dalje ukazuju i na "druge propuste koji su ostali nerazjašnjeni" i u tom kontekstu navode šta su nadležni organi trebali preduzeti u skladu s Pravilnikom o obaveznom pregledu umrlih i utvrđivanju uzroka smrti. Odlukom Kantonalnog tužilaštva u Zenici u naredbi o neprovođenju istrage oštećenim je učinjena teška psihička bol, utoliko više jer je riječ o događaju od prije 34 godine.

b) Odgovor na apelaciju

23. U odgovoru na apelaciju Kantonalno tužilaštvo u Zenici je navele da je osporeno rješenje Federalnog tužilaštva pravilno i zakonito i u njemu je detaljno obrazložen stav tog tužilaštva, kao i Kantonalnog tužilaštva u Zenici. Stoga, osporenim odlukama nisu povrijedena prava apelantica koja ističu u svojoj apelaciji, kao ni ostala prava zajamčena Evropskom konvencijom i prava propisana Ustavom Bosne i Hercegovine.

24. Federalno tužilaštvo je navele da su apelantice obaviještene o svim preduzetim radnjama, te da su u osporenim odlukama dati potpuni razlozi i doneseni pravilni zaključci, pri čemu nisu povrijedena prava apelantica, niti je došlo do povreda na koje se ukazuje apelacijom.

V. Relevantni propisi

25. **Krivični zakon Federacije Bosne i Hercegovine** ("Službene novine FBiH" br. 36/03, 37/03 – ispravka, 21/04 – ispravka, 69/04, 18/05, 42/10, 42/11, 59/14, 76/14, 46/16 i 75/17). Za potrebe ove odluke koristi se neslužbeni prečišćeni tekst sačinjen u Ustavnom суду BiH koji glasi:

Član 5.

Vremensko važenje Krivičnog zakona

(1) Prema učinitelju krivičnog djela primjenjuje se zakon koji je bio na snazi u vrijeme učinjenja krivičnog djela.

(2) Ako se poslije učinjenja krivičnog djela zakon jednom ili više puta izmjeni, primjenit će se zakon koji je blaži za učinitelja.

ZASTARJELOST

Član 15. stav (1) tačka a) i stav (2)

Zastarjelost krivičnog gonjenja

(1) Ako u ovom zakonu nije drukčije propisano, krivično se gonjenje ne može poduzeti kad od učinjenja krivičnog djela protekne:

a) trideset pet godina za krivično djelo s propisanom kaznom dugotrajnog zatvora;

[...]

(2) Ako je za krivično djelo propisano više kazni, rok zastarjelosti određuje se po najtežoj propisanoj kazni.

Član 16. st. (1) i (6)

Tok i prekid zastarjelosti krivičnog gonjenja

(1) Zastarijevanje krivičnog gonjenja počinje od dana kad je krivično djelo učinjeno. Zastarijevanje krivičnog gonjenja za krivična djela trajnog karaktera počinje teći u trenutku prestanka protivpravnog stanja.

[...]

(6) Zastarjelost krivičnog gonjenja nastupa u svakom slučaju kad protekne dvaput onoliko vremena koliko se po zakonu propisuje za zastarjelost krivičnog gonjenja.

Član 20.

Nezastarivost krivičnog gonjenja i izvršenja kazne

Krivično gonjenje i izvršenje kazne ne zastarijeva za krivična djela za koja po međunarodnom pravu zastarjelost ne može nastupiti.

KRIVIČNA DJELA PROTIV ŽIVOTA I TIJELA

Član 166. stav (1) i stav (2) tačka a)

Ubistvo

(1) Ko drugoga usmrti, kaznit će se kaznom zatvora najmanje pet godina.

(2) Kaznom zatvora najmanje deset godina ili kaznom dugotrajnog zatvora kaznit će se:

a) ko drugog usmrti na okrutan ili podmukao način;

[...]

26. **Krivični zakon Federacije Bosne i Hercegovine** ("Službene novine Federacije BiH" br. 43/98, 2/99 – ispravka, 15/99 – ispravka, 29/00, 59/02 i 19/03) u relevantnom dijelu glasi:

Obavezna primjena blažeg zakona

Član 4.

(1) Na učinitelja krivičnog djela primjenjuje se zakon koji je važio u vrijeme izvršenja krivičnog djela.

(2) Ako se poslije izvršenja krivičnog djela jednom ili više puta izmjeni zakon, primjenit će se zakon koji je blaži za učinitelja.

ZASTARJELOST

Zastarjelost krivičnog gonjenja

Član 121. stav (1) tačka 1 i stav (2)

(1) Ako u ovom zakonu nije drukčije određeno, krivično gonjenje ne može se poduzeti kad protekne:

1) trideset pet godina od izvršenja krivičnog djela za koje se po zakonu može izreći kazna dugotrajnog zatvora;

[...]

(2) Ako je za krivično djelo propisano više kazni, rok zastarjelosti određuje se po najtežoj propisanoj kazni.

Tok i prekid zastarijevanja krivičnog gonjenja

Član 122.

(1) Zastarijevanje krivičnog gonjenja počinje od dana kad je krivično djelo učinjeno.

[...]

(3) Zastarijevanje se prekida svakom procesnom radnjom koja se preduzima radi gonjenja učinitelja zbog učinjenog krivičnog djela.

[...]

(5) Sa svakim prekidom zastarijevanje počinje ponovno teći.

(6) Zastarjelost krivičnog gonjenja nastaje u svakom slučaju kad protekne dvaput onoliko vremena koliko se po zakonu traži za zastarjelost krivičnog gonjenja.

KRIVIČNA DJELA PROTIV ŽIVOTA I TIJELA

Ubojstvo

Član 171. stav (1) i stav (2) tačka 1

(1) Ko drugog liši života, kaznit će se zatvorom najmanje pet godina.

(2) Zatvorom najmanje deset godina ili dugotrajnim zatvorom kaznit će se:

a) ko drugog liši života na svirep ili podmukao način,

[...]

27. **Krivični zakon SFRJ** ("Službeni list SFRJ" br. 44/76, 36/77 – ispravka, 34/84, 74/87, 57/89, 3/90, 38/90 i 45/90 – ispravka; za potrebe ove odluke koristi se tekst propisa kako je objavljen u službenim glasilima jer nije objavljen na svim službenim jezicima i pismima) u relevantnom dijelu glasi:

Zatvor

Član 38. st. (1), (2) i (3)

(1) Zatvor ne može biti kraći od petnaest dana ni duži od petnaest godina.

(2) Za krivična dela za koja je propisana smrtna kazna sud može izreći i zatvor od dvadeset godina.

(3) Ako je za krivično delo učinjeno sa umišljajem propisan zatvor u trajanju do petnaest godina, može se za teške oblike tog dela propisati i zatvor od dvadeset godina.

ZASTARELOST*Zastarelost krivičnog gonjenja**Član 95. stav (1) t. 1) i 2)*

(1) Ako u ovom zakonu nije drugačije određeno, krivično gonjenje ne može se preduzeti kad protekne :

1) dvadeset pet godina od izvršenja krivičnog dela za koje se po zakonu može izreći smrtna kazna ili zatvor od 20 godina;

2) petnaest godina od izvršenja krivičnog dela za koje se po zakonu može izreći zatvor preko deset godina;

[...]

*Tok i prekid zastarevanja krivičnog gonjenja**Član 96. st. (1) i (6)*

(1) Zastarevanje krivičnog gonjenja počinje od dana kad je krivično delo učinjeno.

[...]

(6) Zastarelost krivičnog gonjenja nastaje u svakom slučaju kad protekne dvaput onoliko vremena koliko se po zakonu traži za zastarelost krivičnog gonjenja.

28. Krivični zakon Socijalističke Republike Bosne i Hercegovine ("Službeni list SRBiH" broj 16/77, 19/77 – ispravka, 32/84, 19/86, 40/87, 41/87 – ispravka, 33/89, 2/90 i 24/91; za potrebe ove odluke koristi se tekst propisa kako je objavljen u službenim glasilima jer nije objavljen na svim službenim jezicima i pismima) u relevantnom dijelu glasi:

KRIVIČNA DJELA PROTIV ŽIVOTA I TIJELA*Ubistvo**Član 36. stav (1) i stav (2) tačka 1)*

(1) Ko drugog liši života, kaznit će se zatvorom najmanje pet godina.

(2) Zatvorom najmanje deset godina ili smrtnom kaznom kazniće se:

1) Ko drugog liši života na svirep ili podmukao način;

29. Zakon o krivičnom postupku Federacije Bosne i Hercegovine "Službene novine FBiH" br. 35/03, 37/03 – ispravka, 56/03 – ispravka, 78/04, 28/05, 55/06, 27/07, 53/07, 9/09, 12/10, 8/13 i 59/14). Za potrebe ove odluke koristi se neslužbeni prečišćeni tekst sačinjen u Ustavnom sudu BiH koji glasi:

*Član 1.**Primjena pravila krivičnog postupka*

Ovim zakonom utvrđuju se pravila krivičnog postupka po kojima su dužni postupati općinski sudovi, kantonalni sudovi i Vrhovni sud Federacije Bosne i Hercegovine (u daljem tekstu: Vrhovni sud Federacije), tužitelj i drugi učesnici u krivičnom postupku predviđeni ovim zakonom, kada postupaju u krivičnim stvarima.

*Član 18.**Princip legaliteta krivičnog gonjenja*

Tužilac je dužan poduzeti krivično gonjenje ako postoje dokazi da je učinjeno krivično djelo, osim ako zakonom nije drugačije propisano.

Glava VI - TUŽITELJ*Član 45. stav (1) i stav (2) tač. a) i b)**Prava i dužnosti*

(1) Osnovno pravo i osnovna dužnost tužitelja je otkrivanje i gonjenje učinitelja krivičnih djela koja su u nadležnosti suda.

(2) Tužitelj ima pravo i dužan je da:

a) odmah po saznanju da postoje osnovi sumnje da je učinjeno krivično djelo preduzme potrebne mjere u cilju njegovog otkrivanja i provođenja istrage, pronađenja osumnjičenog, rukovođenja i nadzora nad istragom, kao i radi upravljanja aktivnostima ovlaštenih službenih osoba vezanih za pronađenje osumnjičenog i prikupljanje izjava i dokaza,

b) provede istragu u skladu s ovim zakonom,

[...]

*Član 231. st. (1), (3) i (4)**Naredba o provođenju istrage*

(1) Tužitelj naređuje provođenje istrage ako postoji osnovana sumnja da je izvršeno krivično djelo.

[...]

(3) Tužitelj donosi naredbu da se istraga neće provoditi ako je iz prijave i pratećih spisa očigledno da prijavljeno djelo nije krivično djelo, ako ne postoje osnovi sumnje da je prijavljena osoba učinila krivično djelo, ako je nastupila zastarjelost ili je djelo obuhvaćeno amnestijom ili pomilovanjem ili ako postoje druge okolnosti koje isključuju krivično gonjenje.

(4) O neprovodjenju istrage, kao i o razlozima za to tužitelj će obavijestiti oštećenog i podnositelja prijave u roku od tri dana. Oštećeni i podnositelj prijave imaju pravo podnijeti pritužbu u roku od osam dana uredju tužitelju.

VI. Dopustivost

30. U skladu sa članom VI/3.b) Ustava Bosne i Hercegovine, Ustavni sud, također, ima apelacionu nadležnost u pitanjima koja su sadržana u ovom ustavu kada ona postanu predmet spora zbog presude bilo kojeg suda u Bosni i Hercegovini.

a) U odnosu na član II/3.e) Ustava Bosne i Hercegovine i član 6. Evropske konvencije

31. U vezi s pozivanjem apelantica na kršenje prava na pravično suđenje u kontekstu nedjelotvornosti istrage nadležnih organa na otkrivanju odgovornih lica za smrt maloljetne L. K., opravdano se postavlja pitanje da li pravo pojedinca da traži provođenje istrage protiv trećih lica spada u djelokrug člana 6. Evropske konvencije.

32. Ustavni sud, prema članu VI/3.b) Ustava Bosne i Hercegovine, "ima apelacionu nadležnost u pitanjima koja su sadržana u ovom ustavu kada ona postanu predmet spora zbog presude bilo kojeg suda u Bosni i Hercegovini". U vezi s predmetnom apelacijom, ova ustavna odredba znači da je nadležnost Ustavnog suda ograničena na ispitivanje navodnih povreda prava i sloboda u okvirima koji su definirani, *inter alia*, članom 6. Evropske konvencije.

33. Prema jezičkom značenju, član 6. Evropske konvencije na koji se apelantice pozivaju u krivičnim postupcima garantira pravo na zaštitu samo nekome protiv koga se "utvrđuje [...] osnovanost bilo kakve krivične optužbe". Naime, samo takvo lice može se smatrati "žrtvom" u smislu člana 6. Evropske konvencije. Prema tome, obrnuto tumačenje člana 6. Evropske konvencije, prema kojem bi se pravo na pravičan postupak garantiralo i nekome ko traži utvrđivanje osnovanosti krivične optužbe protiv drugog lica, prevazilazio bi okvire tumačenja člana 6. Evropske konvencije (vidi odluke Ustavnog suda broj AP 19/02 od 17. marta 2004. godine i broj AP 408/04 od 18. januara 2005. godine).

34. Iz navedenog proizlazi da pravo na pravično suđenje iz člana 6. stav 1. Evropske konvencije ne obuhvaća pravo na pokretanje istrage i krivičnog postupka protiv trećih lica i da član 6. stav 1. Evropske konvencije nije primjenjiv na konkretan slučaj. Budući da član II/3.e) Ustava Bosne i Hercegovine u ovom slučaju ne pruža širi obim zaštite od člana 6. Evropske konvencije slijedi da su navodi apelacije u vezi s povredom prava na pravično suđenje inkompabilni *ratione materiae* sa Ustavom Bosne i Hercegovine.

35. Saglasno navedenom, imajući u vidu odredbe člana 18. stav (3) tačka h) Pravila Ustavnog suda, Ustavni sud zaključuje da je apelacija u odnosu na povredu prava na pravično suđenje iz člana II/3.e) Ustava Bosne i Hercegovine i člana 6. stav 1.

Evropske konvencije *ratione materiae* inkompatibilna sa Ustavom Bosne i Hercegovine.

b) U odnosu na kršenje ostalih prava na koja su se apelantice pozvalе

36. U skladu sa članom 18. stav (1) Pravila Ustavnog suda, Ustavni sud može razmatrati apelaciju samo ako su protiv presude, odnosno odluke koja se njom pobija, iscrpljeni svi djelotvorni pravni lijekovi mogući prema zakonu i ako se podnese u roku od 60 dana od dana kada je podnosič apelacije primio odluku o posljednjem djelotvornom pravnom lijeku koji je koristio.

37. Ustavni sud zapaža da u konkretnom slučaju apelantice problematiziraju neprovođenje istrage povodom smrti njihove kćerke/sestre. U vezi s tim, Ustavni sud zapaža da prvo pitanje koje Ustavni sud treba rješiti u konkretnom slučaju je pitanje nadležnosti budući da iz citiranih odredbi Ustava Bosne i Hercegovine i Pravila Ustavnog suda proizlazi da Ustavni sud ima apelacionu nadležnost u pitanjima koja su sadržana u ovom ustavu kada ona postanu predmet sporu zbog presude bilo kojeg suda u BiH.

38. U vezi s tim Ustavni sud zapaža da odredbama ZKPFBiH, koji je primijenjen u konkretnom slučaju, nije predviđena mogućnost da, u slučaju kada tužilaštvo doneše odluku o neprovodenju istrage, stranke koje su nezadovoljne takvom odlukom mogu izdjeljovati meritornu odluku – presudu bilo kojeg suda u Bosni i Hercegovini koja bi, u smislu člana VI/3.b) Ustava Bosne i Hercegovine, mogla biti predmet osporavanja pred Ustavnim sudom. Dalje, imajući u vidu relevantne odredbe ZKPFBiH, proizlazi da je u takvim slučajevima jedini pravni lijek koji stranke mogu koristiti prigovor (pritužba) protiv odluke o neprovodenju istrage. U vezi s tim, Ustavni sud smatra da se ovakva zakonska regulativa, odnosno nemogućnost da apelanti u skladu s važećim zakonodavstvom dođu do meritorne odluke koja bi mogla biti predmet ocjene Ustavnog suda ne može staviti na teret apelantima. Ovo naročito u situaciji kada apelacija podnesena Ustavnom суду pokreće pitanja kršenja prava na život u vezi s događajima povodom kojih apelantice nisu imale zakonsku mogućnost za vođenje bilo kakvog postupka. Pritom, Ustavni sud podsjeća da je članom II/1. Ustava Bosne i Hercegovine postavljena obaveza državi BiH i entitetima da osiguraju najviši nivo međunarodno priznatih ljudskih prava i osnovnih sloboda, kao i da je članom 18. stav (2) Pravila Ustavnog suda propisana mogućnost postupanja Ustavnog suda i u slučaju kada nema presude nekog od sudova u BiH.

39. Zbog navedenog, Ustavni sud smatra da u konkretnom slučaju postoji njegova nadležnost. U prilog navedenom ide i činjenica da je Ustavni sud u svojoj praksi već rješavao apelacije podnesene zbog kršenja prava na život i na zabranu mučenja, uslijed nerazjašnjenih okolnosti pod kojima je nastupila smrt bliskih lica, te donosio odluke prema kojima je nepokretanje istrage dovelo do kršenja ovog prava (vidi odluke Ustavnog suda br. AP 129/04 od 27. maja 2005. godine, AP 143/04 od 23. septembra 2005. godine i AP 3783/09 od 20. decembra 2012. godine, objavljene na internetskoj stranici Ustavnog suda www.ustavnisud.ba).

40. Međutim, to ne znači da apelanti prilikom podnošenja apelacije u ovakvim slučajevima ne treba da ispunjavaju i ostale uvjete iz člana 18. Pravila Ustavnog suda, već, naprotiv, i svi ostali uvjeti dopustivosti moraju biti ispunjeni kako bi se otvorila mogućnost da Ustavni sud postupa. S obzirom na to da je i u konkretnom slučaju predmet apelacije nepokretanje krivične istrage povodom smrti L. M. koja je kći prvoapelantice i sestra apelantica S. C. i S. R. K., kojom su pokrenuta pitanja kršenja prava iz člana 2. Evropske konvencije, Ustavni sud, podržavajući

navedenu praksu u predmetima koji su s ovog aspekta pokretali slična pravna pitanja, smatra da je u takvim okolnostima apelacija dopustiva iako je osporena odluka zapravo naredba Tužilaštva o nepokretanju krivične istrage.

41. U vezi s tim, Ustavni sud zapaža da su apelantice obaviještene o odluci glavnog federalnog tužioca kojim je odbijena njihova pritužba na odluku da se ne provodi istraga, te da je navedena odluka datirana 12. marta 2018. godine, a apelacija Ustavnom суду je podnijeta 19. aprila 2018. godine. Zbog navedenog, Ustavni sud smatra da apelacija ispunjava i uvjete dopustivosti iz člana 18. stav (1) Pravila Ustavnog suda jer je u smislu navedene odredbe podnesena u roku od 60 dana. Konačno, apelacija ispunjava i uvjete iz člana 18. st. (3) i (4) Pravila Ustavnog suda jer ne postoji neki formalni razlog zbog kojeg apelacija nije dopustiva, niti je očigledno (*prima facie*) neosnovana.

42. Imajući u vidu odredbe člana VII/3.b) Ustava Bosne i Hercegovine, člana 18. st. (1), (3) i (4) Pravila Ustavnog suda, Ustavni sud je utvrdio da predmetna apelacija ispunjava uvjete u pogledu dopustivosti.

VII. Meritum

43. Apelantice navode povrede povrede člana II/3.a) Ustava Bosne i Hercegovine i člana 2. Evropske konvencije te člana 13. Evropske konvencije, najprije zbog propusta Kantonalnog tužilaštva, odnosno "nadležnih organa javne vlasti" 1983. godine da provedu efikasnu istragu kojom bi se istražile okolnosti koje su doveli do smrti L. K., a zatim zbog odluke da se istraga, nakon podnošenja krivične istrage, ne može provesti jer je nastupila zastara krivičnog gonjenja.

Pravo na život

44. Član II/3.a) Ustava Bosne i Hercegovine glasi:

3. *Katalog prava*

Sva lica na teritoriji Bosne i Hercegovine uživaju ljudska prava i slobode iz stava 2. ovog člana, što uključuje:

a) *Pravo na život.*

45. Član 2. stav 1. Evropske konvencije glasi:

1. *Pravo na život svake osobe zaštićeno je zakonom. Niko ne smije biti namjerno lišen života, osim prilikom izvršenja presude suda kojom je osuđen za krivično djelo za koje je zakonom predviđena ova kazna.*

46. U konkretnom slučaju, Ustavni sud zapaža da apelantice smatraju da im je povrijedeno pravo iz člana 2. Evropske konvencije, odnosno člana II/3.a) Ustava Bosne i Hercegovine, i to proceduralni aspekt tog člana, te prije razmatranja konkretnog predmeta Ustavni sud podsjeća na mjerodavna načela koja je Evropski sud naveo u predmetu *Jelić protiv Hrvatske* u presudi od 12. juna 2014. godine u kojoj je navedeno sljedeće (za potrebe ove odluke prevod je preuzet sa stranice <https://uredzastupnika.gov.hr>):

"52. U pogledu postupkovne obveze iz članka 2. Konvencije, u svojoj presudi u predmetu *Šilih* (predmet *Šilih protiv Slovenije* [VV], br. 71463/01, § 140., 9. travnja 2009.). Sud je pojasnio da postupkovna obveza provedbe učinkovite istrage temeljem članka 2. predstavlja zasebnu i samostalnu obvezu ugovornih strana. Stoga je smatrao da je temeljem članka 2. Konvencije nastala neovisna obveza, koja može obvezivati državu čak i kada je do smrti došlo prije ključnog datuma (vidi, između ostalih, predmet *Šilih*, naprijed citirano, § 159.; predmet *Varnava i ostali protiv Turske* (VV), br. 16064/90, 16065/90, 16066/90, 16068/90, 16069/90, 16070/90, 16071/90, 16072/90 i 16073/90, § 147, ESLJP 2009; i predmet *Velcea i Mazăre protiv Rumunjske*, br. 64301/01, § 81, 1. prosinca 2009.). Kao što je Sud primijetio, postupkovna obveza iz članka 2. obvezuje državu kroz cijelo vremensko razdoblje tijekom kojeg se od tijela vlasti razumno može očekivati da poduzmu mjere u cilju rasvjjetljavanja

okolnosti u kojima je došlo do smrti i utvrđivanja odgovornosti za tu smrt (vidi predmet *Šilih*, naprijed citirano, § 157.). U tom kontekstu potrebno je primijetiti da nema puno osnova za pretjerano propisivanje vezano uz obvezu da se istraže nezakonita ubojstva mnogo godina nakon što su se ona dogodila, budući da je javni interes da se provede kazneni progon i osude počinitelji čvrsto prihvacen, osobito u kontekstu ratnih zločina i zločina protiv čovječnosti (vidi predmet *Brecknell protiv Ujedinjenog Kraljevstva*, br. 32457/04, § 69., 27. studenoga 2007.).

53. Sljedeći su kriteriji utvrđeni u predmetu *Šilih*:

"162. Prvo, jasno je da kad se smrt dogodi prije ključnog datuma, samo postupovna činjenja i ili propusti nastali nakon tog datuma mogu biti u vremenskoj nadležnosti Suda.

163. Drugo, mora postojati bliska povezanost između smrti i stupanja na snagu Konvencije u odnosu na tuženu državu kako bi postupovne obveze iz članka 2. imale učinak. Stoga, značajan dio postupovnih mjeru koje ova odredba traži - što uključuje ne samo djelotvornu istragu o smrti dotične osobe nego i pokretanje odgovarajućeg postupka u svrhu utvrđenja uzroka smrti i pozivanja na odgovornost odgovornih osoba - mora biti poduzet ili je trebao biti poduzet nakon ključnog datuma. Međutim, Sud neće isključiti da se ta veza u određenim okolnostima može temeljiti na potrebi da se na stvaran i djelotvoran način osigura zaštita jamstava i vrijednosti koje su podloga Konvenciji."

54. Ovi kriteriji, koji su bili utvrđeni u predmetu *Šilih*, kasnije su razrađeni u predmetu *Janowiec* (vidi predmet *Janowiec i ostali protiv Rusije* [VV], br. 55508/07 i 29520/09, 21. listopada 2013., st. 142 -151).

47. Ustavni sud podsjeća i da, s obzirom na načelo pravne sigurnosti, vremenska nadležnost suda u odnosu na poštovanje procesnih obaveza vezanih za događaje koji se dogode prije kritičnog datuma nije vremenski neograničena. Kao što je sud objasnio u naprijed citiranom predmetu *Šilih* (st. od 161. do 163.), kad se smrt dogodila prije kritičnog datuma, tada u vremensku nadležnost suda spadaju samo čini ili propusti koji su se dogodili nakon tog datuma. Nadalje, da bi stupile na snagu procesne obaveze koje nameće član 2, mora postojati istinska veza između smrti i stupanja na snagu Evropske konvencije u odnosu na tuženu državu. To u praksi znači da je značajan udio procesnih koraka koje traži ova odredba obavljen ili da je trebao biti obavljen nakon kritičnog datuma. Međutim, sud ne isključuje mogućnost da se u izvjesnim okolnostima veza može osnovati i na potrebi da se na stvaran i djelotvoran način zaštite jamstva i vrijednosti koji su u podlozi Konvencije (vidi također *Agache i drugi protiv Rumunije* broj 2712/02, stav 69, 20. oktobar 2009. i naprijed citirani predmet *Velcea i Mazăre*, st. 83–85; *Tuna protiv Turske* broj 22339/03, st. 58–60, 19. januar 2010.).

48. Ustavni sud, također, podsjeća da je u nizu predmeta vezanih uz dugotrajne istrage o smrti rodaka podnosioca zahtjeva Evropski sud razmatrao u kojem trenutku podnosilac može ili treba početi sumnjati u djelotvornost pravnog sredstva (vidi predmet *Şükran Aydin i drugi protiv Turske* (odl.) broj 46231/99, 26. maj 2005; *Elsanova protiv Rusije* (odl.) broj 57952/00, 15. novembar 2005; *Frandeş protiv Rumunije* (odl.) broj 35802/05, 17. maj 2011; *Finozhenok protiv Rusije* (odl.) broj 3025/06, 31. maj 2011; *Attalah protiv Francuske* (odl.) broj 51987/07, 30. august 2011; *Deari i drugi protiv Bivše Jugoslavenske Republike Makedonije* (odl.) broj 54415/09, 6. mart 2012; *Gusar protiv Moldavije i Rumunije* (odl.) broj 37204/02, 30. april 2013; *Bogdanović protiv Hrvatske* (odl.) broj 722541/11, 18. mart 2014; *Orić protiv Hrvatske* broj 50203/12, 13. maj 2014; *Gojević-Zrnić i Mančić protiv Hrvatske* (odl.) broj 5676/13, 17. mart 2015; *Radičanin i drugi protiv Hrvatske* (odl.) broj 75504/12 i *Grubić protiv Hrvatske* (odl.) broj 56094/12, 9. juni 2015). U tim predmetima je istaknuto da se "u slučaju smrti očekuje da srodnici oštećenog preduzmu korake kako bi pratili

napredak istrage ili nedostatak napretka, te da svoje zahtjeve podnesu uz dužnu hitnost, nakon što su postali ili trebali postati svjesni nepostojanja bilo kakve djelotvorne istrage (vidi predmet *Varnava i drugi protiv Turske* [VV] br. 16064/90, 16065/90, 16066/90, 16068/90, 16069/90, 16070/90, 16071/90, 16072/90 i 16073/90, odlomak 158, 18. septembar 2009.).

49. Vraćajući se na konkretni predmet, Ustavni sud, prije svega, zapaža da apelantice suštinski problematiziraju kako postupanje organa javnih vlasti nakon nastupanja smrti maloljetne L. K. 1983. godine tako i nesveobuhvatnost (površnost) Kantonalnog tužilaštva u Zenici i Federalnog tužilaštva, koji su, u konačnici, rezultirali donošenjem naredbe o neprovođenju istrage smrti L. K., što je, prema njihovom mišljenju, nedopustivo. U vezi s tim, Ustavni sud zapaža da je L. K., prema navodima iz apelacije, preminula 5. augusta 1983. godine, te da u to vrijeme apelantice nisu smatrале da je smrt L. K. bila prouzrokovana počinjenjem krivičnog djela. Pri tome, Ustavni sud primjećuje da su apelantice bliske srodnice preminule L. K. (majka i sestre) i da sve do 22. juna 2017. godine nisu preduzele bilo kakve radnje kojima bi, za to nadležnim organima javne vlasti (tužilaštvo), ukazale da postoji bilo kakva sumnja da smrt maloljetne L. K. nije prirodna i da su tu smrt prouzrokovali H. K. (otac preminule L. K. i apelantica S. C. i S. R. K.) i njegova tada nevjerenčana supruga M. V. K.

50. Ustavni sud dalje primjećuje da je 6. augusta 1983. godine, dakle neposredno nakon nastupanja smrti maloljetne L. K., u prosekurti RMC Zenica izvršena obdukcija leša maloljetne L. K. i da je obducent sačinio zapisnik o obdukciji u kojem je konstatirano da je smrt prirodna i da je nastupila zbog akutnog gnojavog zapaljenja pluća i sluzokože disajnih puteva, kao i da na lešu preminule L. K. nisu nađeni znaci nasilja. Ustavni sud, također, zapaža da iz dokumentacije navedene u dijelu ove odluke pod nazivom "III. Činjenično stanje" proizlazi da povodom nastupanja smrti maloljetne L. K. nije vođena krivična istraga. Naime, Uprava policije Ministarstva unutrašnjih poslova Zeničko-dobojskog kantona je aktom od 17. jula 2017. godine prvoapelanticu obavijestila "da je tadašnji Centar javne bezbjednosti u Zenici na osnovu provedene istrage utvrdio da ne postoje elementi krivičnog djela. Također [...] da u evidencijama tog ministarstva nije evidentiran događaj ubistva L. K.".

51. Budući da apelantice problematiziraju (ne)postupanja organa javnih vlasti u 1983. godini, Ustavni sud konstatira da prema članu XII Ustava Bosne i Hercegovine, Ustav stupa na snagu nakon potpisivanja Općeg okvirnog sporazuma za mir u Bosni i Hercegovini kao ustavnog akta kojim se zamjenjuje i stavlja van snage Ustav Republike Bosne i Hercegovine. Opći okvirni sporazum za mir u Bosni i Hercegovini potpisani je 14. decembra 1995. godine pa, prema tome, proizlazi da je Ustav Bosne i Hercegovine stupio na snagu istog dana. Slijedom navedenog, Ustavni sud će, dovodeći konkretni predmet u vezu s navedenim kriterijima iz prakse Evropskog suda, ispitati da li je došlo do povrede proceduralnog aspekta člana 2. Evropske konvencije. U pogledu prvog kriterija, to jest "procesnih činjenica i propusta u periodu nakon stupanja na snagu" Ustava Bosne i Hercegovine, Ustavni sud zapaža da od 14. decembra 1995. godine do donošenja osporene naredbe o neprovođenju istrage nisu preduzete nikakve radnje u okviru krivičnog, građanskog, upravnog ili disciplinskog postupka koje bi dovele do eventualnog utvrđivanja i kažnjavanja odgovornih lica ili određivanja naknade oštećenoj strani. Pri tome, Ustavni sud zapaža da je u konkretnom slučaju okidač, odnosno "novi materijal" koji se pojavio nakon 14. decembra 1995. godine, za postupanje Tužilaštva te donošenje naredbe o neprovođenju istrage, prema mišljenju apelantica, bila njihova krivična prijava od 22. juna 2017. godine. Dakle, materijal koji je "pronaden" nakon 14. decembra 1995. godine. U vezi s tim, Ustavni sud

primjećuje da je Kantonalno tužilaštvo u Zenici, odlučujući o podnesenoj krivičnoj prijavi apelantica, donijelo Naredbu o neprovodenju istrage broj T 04 0 KTP 0031243 17 od 31. augusta 2017. godine budući da je utvrđilo da je nastupila zastarjelost krivičnog gonjenja i taj stav je potvrđio i glavni tužilac Kantonalnog tužilaštva u Zenici te glavni federalni tužilac.

52. Međutim, nova obaveza provođenja istrage može se uspostaviti samo ako je prošao provjeru "bliske povezanosti" ili provjeru "konvencijskih vrijednosti".

53. U pogledu provjere postojanja "bliske povezanosti" između događaja koji predstavlja okidač i stupanja na snagu Konvencije u odnosu na tuženu državu kao uvjet *sine qua non* kako bi procesna obaveza iz člana 2. proizvodila efekat, Ustavni sud primjećuje da se kritični događaj, prema navodima apelantica, desio 5. augusta 1983. godine, a da je Ustav Bosne i Hercegovine stupio na snagu 14. decembra 1995. godine. Budući da iz dostavljene dokumentacije proizlazi da je 1. decembra 1983. godine spis predmeta arhiviran, proizlazi da je od posljednje radnje u spisu predmeta do stupanja na snagu Ustava Bosne i Hercegovine proteklo 12 godina. Dakle, ni navedeni kriterij za aktiviranje procesne obaveze iz člana 2. Evropske konvencije nije ispunjen (vidi, analogno, predmet *Varnava i ostali*, naprijed citirano, stav 166. i predmet *Er i ostali protiv Turske* broj 23016/04, §§ 59–60, ESLJP 2012 (izvaci)). Dakle, Ustavni sud nalazi da za potrebe utvrđivanja "bliske povezanosti" nije zadovoljen nijedan kriterij budući da vremenski period između smrti kao događaja koji predstavlja okidač i stupanja na snagu Evropske konvencije nije razumno kratak, niti je veći dio istrage proveden ili je trebao biti proveden nakon stupanja na snagu Evropske konvencije.

54. Dakle, period do 14. decembra 1995. godine kao datuma kada je Ustav Bosne i Hercegovine stupio na pravnu snagu (*mutatis mutandis, Evropski sud, M. i drugi protiv Hrvatske*, presuda od 2. maja 2017. godine, stav 56) *ratione temporis* ne ulazi u nadležnost Ustavnog suda, pa stoga Ustavni sud ne može ispitati navode apelantica o nepostupanju organa javne vlasti u skladu s tada važećim propisima nakon smrti L. K., dakle 1983. godine.

55. Od tog vremena, Kantonalno tužilaštvo je tek počev od 22. juna 2017. godine počelo postupati u predmetu budući da su apelantice zatražile provođenje istrage protiv prijavljenih lica za ubistvo L. K. Međutim, Kantonalno tužilaštvo je na osnovu člana 231. stav 3. ZKPFBiH donijelo naredbu da se istraga neće provoditi jer je nastupila zastarjelost krivičnog gonjenja. To podrazumijeva isključenje krivičnog gonjenja u odnosu na počinioce navedene u krivičnoj prijavi, a to su H. K. i M. V. K. Ustavni sud podsjeća da je zastarjelost krivičnog gonjenja institut koji podrazumijeva prestanak ovlaštenja državnih organa za preduzimanje krivičnog gonjenja uslijed proteka određenog vremena. Također podsjeća da taj institut (zastarjelost u krivičnom postupku), za razliku od civilnog postupka, nije na dispoziciji stranaka, tj. nastupa bez obzira na volju učinioца i nikо se ne može odreći zastare. Rokovi zastarjelosti zavise od težine krivičnog djela i propisane kazne za svako od krivičnih djela. Dakle, zastarjelost krivičnog gonjenja se može definirati kao zakonsko pravo počinioца krivičnog djela da ne bude krivično gonjen ili kažnjjen nakon proteka određenog vremena od počinjenja krivičnog djela. Rokovi zastarjelosti, koji su uobičajena karakteristika domaćih pravnih sistema država članica Evropske konvencije, služe različitim ciljevima koji uključuju pravnu sigurnost i konačnost i sprečavaju kršenje prava počinioца krivičnog djela (vidi Evropski sud, *Coème i drugi protiv Belgije*, presuda od 22. juna 2000. godine, st. 145. i 146). Zastarjelost krivičnog gonjenja podrazumijeva da se krivični postupak protekom zakonom određenih rokova ne može više pokrenuti (relativna zastarjelost), odnosno da se ne može nastaviti već

započeti postupak (apsolutna zastarjelost). Rok zastarjelosti teče od dana izvršenja krivičnog djela i zakon predviđa različite rokove zastarjelosti u zavisnosti od propisane kazne za krivično djelo, pri čemu se u obzir uzima najteža propisana kazna za to djelo. Do prekida roka zastarjelosti dolazi preduzimanjem radnji nadležnih organa s ciljem vođenja krivičnog postupka. U slučaju prekida zastarjelosti, vrijeme koje je do tada proteklo se ne računa u rok zastarjelosti, on počinje teći iznova svakom preduzetom radnjom. Do prekida roka zastarjelosti dolazi i kad okriviljeni u okviru tog roka izvrši novo krivično djelo za koje je propisana ista ili teža krivična sankcija (bilo po vrsti bilo po visini zaprijećene kazne). Ovaj uvjet se može uzeti kao ispunjen tek kada postoji pravomoćna osuda za to novo krivično djelo, nije dovoljno da je samo pokrenut još jedan krivični postupak, a svakako ne da je podnijeta krivična prijava. Prema tome, potrebno je da pravomoćna presuda za ovo novo krivično djelo bude donijeta u roku zastarjelosti kako bi zastarjelost bila prekinuta.

56. Kako se svakom obustavom rok zastarjelosti produžava, odnosno svakim prekidom teče ponovo, praktično do zastarjelosti nikada ne bi ni došlo da ne postoji i institut apsolutne zastarjelosti. Do apsolutne zastarjelosti u svakom slučaju dolazi protekom dvostrukog roka relativne zastarjelosti. Protekom tog roka, postupak se više ne može pokrenuti, odnosno nastaviti i na ovaj rok prekidi i obustave nemaju dejstvo. Dakle, relativna zastara krivičnog gonjenja nastupa kada od momenta izvršenja krivičnog djela i posljednje preduzete radnje protekne vrijeme koje je propisano zakonom, a nije preduzeta nijedna radnja s ciljem gonjenja počinioца. Apsolutna zastara nastupa kad protekne dva puta više od onog vremena koji je propisan za relativnu zastaru i nastupa bez obzira na broj preduzetih radnji tužioca.

57. U konkretnom slučaju, Ustavni sud primjećuje da je Kantonalno tužilaštvo uporedilo krivične zakone koji su bili u primjeni u vrijeme kada je, prema navodima prijave, bilo počinjeno prijavljeno krivično djelo i krivične zakone koji su zatim bili na snazi i da je provjerom utvrđilo da je za osumnjičene najpovoljniji zakon KZSFRJ kao opći zakon koji se 1983. godine primjenjiva skupa s KZRBiH iz 1977. godine kao posebnim zakonom kojim je bilo propisano krivično djelo koje su apelantice navele u krivičnoj prijavi. U tom smislu je navedeno da je članom 38. KZSFRJ propisano: "Zatvor ne može biti kraći od petnaest dana ni duži od petnaest godina", a u stavu drugom da za krivična djela za koja je propisana smrtna kazna sud može izreći i zatvor od 20 godina. U članu 95. stav 1. tačka 1) koji se odnosi na primjenu instituta zastarjelosti tog zakona propisano je da se krivično gonjenje ne može preduzeti kada protekne 25 godina od izvršenja krivičnog djela za koje se po zakonu može izreći smrtna kazna ili zatvor od 20 godina. Nadalje, ukazano je da član 96. stav 6. istog zakona propisuje: "Zastarelost krivičnog gonjenja nastaje u svakom slučaju kad protekne dvaput onoliko vremena koliko se po zakonu traži za zastarelost krivičnog gonjenja" (apsolutna zastarjelost). Navedeno je da član 36. KZRBiH iz 1977. godine određuje i definira krivično djelo ubistva, pa tako za kvalificirani oblik ubistva propisuje: "Ko drugog liši života na svirep i podmukao način kaznit će se zatvorom najmanje deset godina ili smrtnom kaznom." Dakle, u konkretnom slučaju je ocijenjeno da je nastupila relativna zastarjelost krivičnog gonjenja, te da nakon 5. augusta 2008. godine krivično gonjenje nije moguće preduzeti budući da je prošlo 25 godina od, kako su apelantice u prijavi navele, izvršenja krivičnog djela ubistva L. K. Štaviše, Ustavni sud zapaža da su i apelantice u apelaciji navele da je "stari zakon na snazi u vrijeme krivičnog djela KZRBiH 1977. propisivao rok zastare od 25 godina, dok KZFBiH, 'koji se odnosi na naš slučaj' 35 godina".

58. Konačno, Ustavni sud podsjeća na stav Evropskog suda da član 2. Evropske konvencije ne nalaže obavezu da lica nadležna za istragu moraju zadovoljiti svaki zahtjev rodbine žrtve za određene postupke tokom istrage. U ovom slučaju, činjenica je da je Federalno tužilaštvo ispitalo zakonitost rada Kantonalnog tužilaštva u Zenici i utvrdilo da je ono postupalo u skladu s odredbama ZKPFBiH. Iz navedenih razloga, Ustavni sud smatra da u konkretnom slučaju ne postoje okolnosti u kojima procesne obaveze koje nastaju iz člana 2. Evropske konvencije mogu, u nekoj mjeri, ponovno oživjeti. Slijedom toga, Ustavni sud smatra da u predmetnom slučaju nije prekršeno pravo apelantica iz člana II/3.a) Ustava Bosne i Hercegovine i člana 2. Evropske konvencije.

59. Ustavni sud napominje da je prilikom donošenja odluke ispitao i ostale navode apelantica, ali ne smatra da je značajno dodatno ih elaborirati jer nalazi da su Kantonalno tužilaštvo u Zenici i Federalno tužilaštvo dali logične i zadovoljavajuće odgovore na ostale prigovore apelantica, kao i da njihovi navodi ne mogu na bilo koji način dovesti u pitanje prava na život.

Djelotvoran pravni lijek

60. U vezi s navodima apelantica o kršenju prava na djelotvoran pravni lijek iz člana 13. Evropske konvencije, Ustavni sud ukazuje da su apelantice eksplicitno navele da kršenje prava iz člana 13. Evropske konvencije dovode u vezu s pravom na život. U vezi s tim, Ustavni sud zapaža da su apelantice imale i koristile mogućnost korištenja zakonom propisanog pravnog lijeka u predmetnom postupku. Činjenica da taj pravni lijek nije rezultirao uspjehom u konkretnom postupku ne može voditi zaključku o nepostojanju ili nedjelotvornosti pravnih lijekova, pa Ustavni sud zaključuje da su navodi o povredi prava na djelotvoran pravni lijek iz člana 13. Evropske konvencije u vezi s pravom na život neosnovani.

VIII. Zaključak

61. Ustavni sud smatra da ne postoji kršenje člana II/3.a) Ustava Bosne i Hercegovine i člana 2. Evropske konvencije jer u radnjama Tužilaštva nije našao propust prilikom donošenja naredbe o neprovodenju istrage budući da je utvrđeno da je za krivično gonjenje prijavljenih lica nastupila relativna zastarjelost krivičnog gonjenja koja podrazumijeva isključenje krivičnog gonjenja u odnosu na počinioce navedene u krivičnoj prijavi, te da nije postojala obaveza ponovnog aktiviranja proceduralnog aspekta tog člana budući da je analizom spisa predmeta utvrđeno da vremenski period između smrti kao događaja koji predstavlja okidač i stupanja na snagu Evropske konvencije nije bio razumno kratak, niti je veći dio istrage proveden ili je trebao biti proveden nakon stupanja na snagu Evropske konvencije 14. decembra 1995. godine.

62. Ustavni sud zaključuje da nema povrede prava na djelotvoran pravni lijek iz člana 13. Evropske konvencije kada apelantice kršenje tog prava vezuju za pravo na život, te kada su apelantice imale mogućnost da koriste i kada su koristile zakonom propisane pravne lijekove.

63. Na osnovu člana 18. stav (3) tačka h), člana 59. st. (1) i (3) Pravila Ustavnog suda, Ustavni sud je odlučio kao u dispozitivu ove odluke.

64. Prema članu VI/5. Ustava Bosne i Hercegovine, odluke Ustavnog suda su konačne i obavezujuće.

Predsjednik
Ustavnog suda Bosne i Hercegovine
Zlatko M. Knežević, s. r.

Ustavni sud Bosne i Hercegovine u Velikom vijeću, u predmetu broj AP 2371/18, rješavajući apelaciju **Ane Rostohar i drugih**, na temelju članka VI/3.(b) Ustava Bosne i Hercegovine,

članka 18. stavak (3) tačka h), članka 57. stavak (2) tačka b) i članka 59. st. (1) i (3) Pravila Ustavnog suda Bosne i Hercegovine – prečišćeni tekst ("Službeni glasnik Bosne i Hercegovine" broj 94/14), u sastavu:

Zlatko M. Knežević, predsjednik
Mato Tadić, dopredsjednik
Mirsad Ćeman, dopredsjednik
Valerija Galić, sutkinja
Miodrag Simović, sudac
Seada Palavrić, sutkinja

na sjednici održanoj 8. travnja 2020. godine donio je

ODLUKU O DOPUSTIVOSTI I MERITUMU

Odbija se kao neutemeljena apelacija **Ane Rostohar, Sarah Cooper i Sandre Rostohar-Karamuža** podnesena protiv Rješenja Federalnog tužiteljstva Federacije Bosne i Hercegovine broj T110 KTA 0003101 18 3 od 12. ožujka 2018. godine, Obavijesti Federalnog tužiteljstva broj T110 KTA 0003101 17 od 7. prosinca 2017. godine, Obavijesti Kantonalnog tužiteljstva Zeničko-dobojskog kantona broj T 04 0 KTP 0031243 17 od 5. prosinca 2017. godine i Naredbe o neprovodenju istrage Kantonalnog tužiteljstva Zeničko-dobojskog kantona broj T 04 0 KTP 0031243 17 od 31. kolovoza 2017. godine u odnosu na kršenje članka II/3.(a) Ustava Bosne i Hercegovine i članka 2. Evropske konvencije za zaštitu ljudskih prava i temeljnih sloboda.

Odbacuje se kao nedopuštena apelacija **Ane Rostohar, Sarah Cooper i Sandre Rostohar-Karamuža** podnesena protiv Rješenja Federalnog tužiteljstva Federacije Bosne i Hercegovine broj T110 KTA 0003101 18 3 od 12. ožujka 2018. godine, Obavijesti Federalnog tužiteljstva broj T110 KTA 0003101 17 od 7. prosinca 2017. godine, Obavijesti Kantonalnog tužiteljstva Zeničko-dobojskog kantona broj T 04 0 KTP 0031243 17 od 5. prosinca 2017. godine i Naredbe o neprovodenju istrage Kantonalnog tužiteljstva Zeničko-dobojskog kantona broj T 04 0 KTP 0031243 17 od 31. kolovoza 2017. godine u odnosu na kršenje članka II/3.(e) Ustava Bosne i Hercegovine i članka 6. Evropske konvencije za zaštitu ljudskih prava i temeljnih sloboda zbog toga što je *ratione materiae* inkompatibilna sa Ustavom Bosne i Hercegovine.

Odluku objaviti u "Službenom glasniku Bosne i Hercegovine", "Službenim novinama Federacije Bosne i Hercegovine", "Službenom glasniku Republike Srpske" i u "Službenom glasniku Distrikta Brčko Bosne i Hercegovine".

OBRAZLOŽENJE

I. Uvod

1. Ana Rostohar, Sarah Cooper i Sandra Rostohar-Karamuža (u daljem tekstu: apelantice ili prvoapelantica, apelantica S. C. i apelantica S. R. K.) iz Republike Slovenije (u daljem tekstu: Slovenija) podnijele su 19. travnja 2018. godine Ustavnom суду Bosne i Hercegovine (u daljem tekstu: Ustavni sud) apelaciju protiv Rješenja Federalnog tužiteljstva Federacije Bosne i Hercegovine (u daljem tekstu: Federalno tužiteljstvo) broj T110 KTA 0003101 18 3 od 12. ožujka 2018. godine, Obavijesti Federalnog tužiteljstva broj T110 KTA 0003101 17 od 7. prosinca 2017. godine, Obavijesti Kantonalnog tužiteljstva Zeničko-dobojskog kantona (u daljem tekstu: Kantonalno tužiteljstvo u Zenici) broj T 04 0 KTP 0031243 17 od 5. prosinca 2017. godine i Naredbe o neprovodenju istrage Kantonalnog tužiteljstva u Zenici broj T 04 0 KTP 0031243 17 od 31. kolovoza 2017. godine.

II. Postupak pred Ustavnim sudom

2. Na temelju članka 23. Pravila Ustavnog suda, od Kantonalnog tužiteljstva u Zenici i Federalnog tužiteljstva

zatraženo je 14. siječnja 2020. godine da dostave odgovor na apelaciju, koji su pozvani i dostavili.

III. Činjenično stanje

3. Činjenice predmeta koje proizlaze iz navoda apelantica i dokumenata predočenih Ustavnom sudu mogu se sumirati na sljedeći način.

Uvodne napomene

4. Prvoapelantica je majka maloljetne L. K., rođene 1. lipnja 1976. godine (u dalnjem tekstu: maloljetna L. K. ili preminula L. K.), koja je 5. kolovoza 1983. godine preminula u Zenici. Apelantice S. C. i S. R. K. su sestre preminule L. K. H. K. je bivši suprug prvoapelantice, otac preminule L. K. i apelantica S. C. i S. R. K. te suprug M. K. V.

5. Ustavni sud konstatira da iz dokumentacije koju su apelantice dostavile proizlazi da je 6. kolovoza 1983. godine u prosekturi RMC Zenica izvršena obdukcija leša maloljetne L. K., o čemu je sačinjen zapisnik o obdukciji. Obdukciju je uradio "dr. A. Curkić". U zapisniku je, nakon opisa vanjskog i unutrašnjeg nalaza, naveden i zaključak: "I. Smrt je prirodna i nastupila je usled akutnog gnojavog zapaljenja pluća i sluzokože disajnih puteva. II. Na lešu nisu nađeni znaci nasilja."

Postupak pred Kantonalnim tužiteljstvom u Zenici i Federalnim tužiteljstvom

6. Apelantice su 22. lipnja 2017. godine Kantonalnom tužiteljstvu u Zenici poslale kaznenu prijavu protiv osumnjičenih H. K. i M. V. K (supruge H. K.) "zbog kaznenog djela uboštva na okrutan ili podmukao način L. K., kćeri [H. K.], učinjenog 5. 8. 1983. godine u Zenici". U prijavi je navedeno da su apelantice S. C. i S. R. K., skupa sa sestrom maloljetnom L. K., za vrijeme ljetnog raspusta 1983. godine boravile kod oca u Zenici (budući da su njihovi roditelji bili razvedeni i da su one živjele s majkom – prvoapelanticom u Sloveniji), te da je tada njihova sestra L. K. preminula. Navedeno je da sve do "30. svibnja 2017. godine nijedna od njih nije nimalo sumnjala da smrt L. K. nije bila ništa drugo do tragičan rezultat bolesti". Dalje su navele da su apelantica S. C. i apelantica R. K. "povezivanjem uspomena", a naročito obavljenim sesijama "regresoterapije", zaključile da su njihovu sestruru L. K. ubili otac H. K. i njegova supruga M. V. K. Prema navodima/prepostavkama iz prijave, motiv H. K. za uboštvo L. K. je "osveta iz ljubomore", a motiv M. V. K. je "imovinska korist".

7. Odlučujući o podnesenoj prijavi, Kantonalno tužiteljstvo u Zenici je 31. kolovoza 2017. godine donijelo Naredbu o neprovođenju istrage broj T 04 0 KTP 0031243 17.

8. U obrazloženju je navedeno da je nakon izvršenog uvida u kaznenu prijavu, priložene dokaze, sve podnesene upućene Tužiteljstvu, kao i kompletну dokumentaciju u spisu predmeta, odlučeno da se istraga neće provoditi jer je u konkretnom slučaju nastupila zastarjelost kaznenog gonjenja u odnosu na osumnjičene. Istaknuto je da je kaznena prijava podnesena 22. lipnja 2017. godine, a kazneno djelo za koje se osumnjičeni terete, prema navodima iz prijave, dogodilo se 5. kolovoza 1983. godine, te da su se u tom vremenskom razdoblju na području Bosne i Hercegovine, kao i na području Federacije Bosne i Hercegovine primjenjivala tri kaznena zakona, i to: Kazneni zakon SFRJ (u dalnjem tekstu: KZSFRJ) iz 1976. godine zajedno s Kaznenim zakonom SRBiH koji je donesen 23. svibnja 1977. godine. Potom je 1998. godine donesen Kazneni zakon Federacije BiH (u dalnjem tekstu: KZFBiH iz 1998. godine) koji je objavljen u "Službenim novinama Federacije BiH" broj 43/98 i važio je do 2003. godine kada je donesen novi Kazneni zakon Federacije BiH (u dalnjem tekstu: KZFBiH iz 2003. godine), koji je stupio na snagu 1. ožujka 2003. godine. Navedeno je da svi ovi zakoni propisuju da se prema počinitelju kaznenog djela

primjenjuje zakon koji je bio na snazi u vrijeme počinjenja kaznenog djela, a ukoliko se poslije počinjenja kaznenog djela zakon jednom ili više puta izmijeni primjenit će se zakon koji je blaži za počinitelja. U KZSFRJ to je propisano člankom 4. st. 1. i 2., u KZFBiH iz 1998. godine to je propisano također člankom 4. st. 1. i 2., dok je u KZFBiH iz 2003. godine primjena blažeg zakona za počinitelja propisana člankom 5. st. 1. i 2. Nadalje, imajući u vidu činjenicu da se predmetnom kaznenom prijavom počiniteljima stavlja na teret kazneno djelo uboštva na svirep i podmukao način, koje se dogodilo 5. kolovoza 1983. godine u Zenici, Kantonalno tužiteljstvo je usporedilo odredbe materijalnih zakona koji su navedeni kako bi u konkretnom slučaju primjenilo zakon koji je blaži za počinitelje.

9. U tom smislu je navedeno da je člankom 38. KZSFRJ propisano: "Zatvor ne može biti kraći od petnaest dana ni duži od petnaest godina", a u stavku drugom da za kaznena djela za koja je propisana smrtna kazna sud može izreći i zatvor od 20 godina. U članku 95. stavak 1. točka 1) koji se odnosi na primjenu instituta zastarjelosti tog zakona propisano je da se kazneno gonjenje ne može poduzeti kada protekne 25 godina od izvršenja kaznenog djela za koje se po zakonu može izreći smrtna kazna ili zatvor od 20 godina, a stavak 2. istog članka propisuje da se kazneno gonjenje ne može poduzeti kada protekne 15 godina od izvršenja kaznenog djela za koje se po zakonu može izreći zatvor preko 10 godina. Nadalje, članak 96. stavak 6. istog Zakona propisuje: "Zastarlost krivičnog gonjenja nastaje u svakom slučaju kad protekne dvaput onoliko vremena koliko se po zakonu traži za zastarlost krivičnog gonjenja" (apsolutna zastarjelost). Navedeno je da članak 36. KZSRBiH iz 1977. godine određuje i definira kazneno djelo uboštva, pa tako za kvalificirani oblik uboštva propisuje: "Ko drugog liši života na svirep i podmukao način kaznit će se zatvorom najmanje deset godina ili smrtnom kaznom."

10. KZFBiH iz 1998. godine u članku 37. propisuje da zatvor ne može biti kraći od 15 dana niti dulji od 15 godina, a članak 38. istog Zakona propisuje da se može iznimno odrediti i dugotrajni zatvor. Što se tiče odredbi koje se odnose na zastarjelost kaznenog gonjenja ovaj zakon u članku 121. stavak 1. točka 1. propisuje da se kazneno gonjenje ne može poduzeti kada protekne 35 godina od izvršenja kaznenog djela za koje se po zakonu može izreći kazna dugotrajnog zatvora, a točka 2. istog članka i stavka propisuje da se kazneno gonjenje ne može poduzeti kada protekne 15 godina od izvršenja kaznenog djela za koje se po zakonu može izreći kazna preko 10 godina. Ovaj zakon u glavi koja se odnosi na kaznena djela protiv života i tijela propisuje kazneno djelo uboštva u članku 171., a u stavku drugom istog članka propisuje kvalificirani oblik istog djela, to jest "da će onaj tko drugog liši života na svirep ili podmukao način biti kažnjen zatvorom najmanje deset godina ili dugotrajnim zatvorum".

11. KZFBiH iz 2003. godine koji je trenutno na pravnoj snazi vezano za pravni institut zastarjelosti u članku 15. stavak 1. točka a) propisuje da se kazneno gonjenje ne može poduzeti kada od učinjenja kaznenog djela protekne 35 godina za kazneno djelo s propisanom kaznom dugotrajnog zatvora, a točka b) istog članka i stavka propisuje da se kazneno gonjenje ne može poduzeti kada od učinjenja kaznenog djela protekne 20 godina za kazneno djelo s propisanom kaznom zatvora preko 10 godina. U ovom zakonu je također propisano i definirano kazneno djelo uboštva, i to člankom 166. stavak prvi koji propisuje osnovni oblik ovog kaznenog djela, dok stavak drugi točka a) članka 166. propisuje da će se kaznom zatvora najmanje 10 godina ili kaznom dugotrajnog zatvora kazniti onaj tko drugog usmrti na okrutan ili podmukao način.

12. Budući da se u konkretnom slučaju osumnjičenim stavlja na teret počinjenje teškog kaznenog djela uboštva na

svirep, odnosno okrutan ili podmukao način, Kantonalno tužiteljstvo u Zenici je izvršilo analizu i tumačenje navedenih propisa radi utvrđenja je li i ako jeste na temelju kojeg propisa nastupila zastarjelost kaznenog gonjenja u odnosu na osumnjičene, pri čemu je kao osnovne datume u donošenju odluke uzelo u obzir i označilo 5. kolovoza 1983. godine kao dan kada je, prema navodima iz prijave, počinjeno kazneno djelo ubojstva na svirep i podmukao način i 22. lipnja 2017. godine kada je podnesena kaznena prijava. S ciljem zakonitog i pravilnog rješenja ovog predmeta napomenuto je i istaknuto da je smrtna kazna koja je bila predviđena i propisana u KZSFRJ ukinuta Ustavom iz 1995. godine jer Aneksi IV. i VI. Dejtonskog sporazuma utvrđuju da se svim osobama moraju garantirati prava i slobode proklamirani Europskom konvencijom i njezinim protokolima, ali i drugim aktima o ljudskim pravima. Navedeno uključuje i Protokol broj 6 uz Europsku konvenciju te Drugi fakultativni protokol uz Međunarodni pakt o građanskim i političkim pravima kojima se ukida smrtna kazna.

13. U konkretnom kaznenom predmetu za počinitelje prijavljenog kaznenog djela najpovoljniji je KZSFRJ zbog toga što je očigledno da je zastarjevanje kaznenog gonjenja za prijavljene nastupilo još 5. kolovoza 1998. godine kada je proteklo 15 godina od 5. kolovoza 1983. godine kojeg dana je, prema navodima iz prijave, počinjeno kazneno djelo koje se osumnjičenim stavila na teret. Ovakav zaključak utemeljen je, prije svega, na činjenici da je prema Dejtonskom ustavu ukinuta smrtna kazna, a članak 95. stavak 2. KZSFRJ propisuje da se kazneno gonjenje ne može poduzeti kada protekne 15 godina od izvršenja kaznenog djela za koje se po zakonu može izreći zatvor preko 10 godina, koja kazna je propisana u članku 36. stavak 2. KZSRBiH za kazneno djelo ubojstva na kvalificiran način koja glasi da će se zatvorom najmanje 10 godina ili smrtnom kaznom kazniti onaj tko drugog liši života na svirep ili podmukao način. To dalje znači da je u konkretnom slučaju nastupila ne samo relativna zastarjelost kaznenog gonjenja 5. kolovoza 1998. godine nego i apsolutna zastarjelost jer je od počinjenja kaznenog djela prema navodima iz prijave (5. kolovoza 1983. godine) do momenta podnošenja kaznene prijave, to jest 22. lipnja 2017. godine, proteklo više od 30 godina. Točnije i preciznije rečeno 30 godina je isteklo 5. kolovoza 2013. godine, pa je to dan kada je nastupila apsolutna zastarjelost kaznenog gonjenja u odnosu na osumnjičene. Slijedom toga, Kantonalno tužiteljstvo u Zenici je, u skladu sa člankom 231. stavak 3. Zakona o kaznenom postupku Federacije BiH (u dalnjem tekstu: ZKPFBiH) donijelo naredbu da se neće provoditi istraga jer je nastupila zastarjelost kaznenog gonjenja koja podrazumijeva isključenje kaznenog gonjenja u odnosu na počinitelje navedene u kaznenoj prijavi. U prilog donošenju ovakve odluke, kako je navedeno, jeste i činjenica da je Europski sud za ljudska prava (u dalnjem tekstu: Europski sud) u predmetu *Maktouf i Damjanović protiv Bosne i Hercegovine* donio istovjetnu odluku, odnosno odluku da se kao blaži zakon primjenjuje KZSFRJ u odnosu na KZFBiH iz 2003. godine.

14. Protiv Naredbe o neprovodenju istrage apelantice su 11. rujna 2017. godine podnijele pritužbu Uredu glavnog tužitelja Kantonalnog tužiteljstva u Zenici. Glavni tužitelj je 5. prosinca 2017. godine, aktom broj T 04 0 KTP 0031243 17, obavijestio apelantice da je njihova pritužba odbijena. U obavijesti je navedeno da je Ured tužitelja 4. prosinca 2017. godine održao sjednicu na kojoj je na temelju utvrđenog činjeničnog stanja u predmetnom spisu, navoda iz pritužbe, te pisanoj izvješća postupajućeg tužitelja utvrđio da postoje okolnosti koje isključuju kazneno gonjenje s obzirom na to da je nastupila relativna zastarjelost za kazneno gonjenje, o čemu su apelantice obaviještene u obavijesti koja im je dostavljena. Napomenuto je da je tužitelj prilikom donošenja naredbe o neprovodenju istrage i

sačinjavanja obavijesti za oštećene pogrešno označio članak kaznenog djela za koje se donosi naredba da se neće narediti provođenje istrage u smislu da je umjesto članka 36. stavak 2. KZRBiH naveo članak 166. stavak 2. točka a) KZBiH. Da se radi o pogrešnom navođenju članka i zakona za kazneno djelo ubojstva, navodno počinjenog 5. kolovoza 1983. godine, jasno proizlazi iz obrazloženja naredbe o neprovodenju istrage i sadržaja obavijesti oštećenim gdje tužitelj pravilno obrazlaže razloge primjene članka 36. stavak 2. KZRBiH za prijavljeno kazneno djelo i rok zastarjelosti kaznenog gonjenja, uz previd da je rok za relativnu zastarjelost za kazneno djelo iz članka 36. stavak 2. KZRBiH, navodno počinjenog 5. kolovoza 1983. godine, nastupio 5. kolovoza 1998. godine umjesto 5. kolovoza 2008. godine. Ovo zato što je za kazneno djelo iz članka 36. stavak 2. KZRBiH bila propisana kazna zatvora od najmanje deset godina ili smrtna kazna kao maksimalna kazna za predmetno kazneno djelo, a u situaciji kada više nije moguće izreći smrtnu kaznu, može se izreći kazna zatvora od 20 godina, što je predviđeno kao zamjena smrtnoj kazni člankom 38. stavak 2. KZSFRJ. Slijedom navedenog i primjenom članka 95. KZSFRJ, rok za relativnu zastarjelost kaznenog gonjenja je 25 godina od izvršenja kaznenog djela. Dakle, u konkretnom slučaju relativna zastarjelost kaznenog gonjenja nastupila je 5. kolovoza 2008. godine i kazneno gonjenje nije moguće poduzeti.

15. Federalno tužiteljstvo je Aktom broj T110 KTA 0003101 17 od 7. prosinca 2017. godine, povodom zahtjeva apelantica od 13. studenog 2017. godine, razmatranjem podataka i dokumentacije Tužiteljstva Bosne i Hercegovine (u dalnjem tekstu: Tužiteljstvo BiH), Kantonalnog tužiteljstva u Zenici, Kantonalnog tužiteljstva Srednjobosanskog kantona (u dalnjem tekstu: Kantonalno tužiteljstvo u Travniku), dostavljenih na dopise Tužiteljstva broj T110 KTA 0003101 17 od 22. studenog 2017. godine, na temelju odredbe članka 9. Zakona o Federalnom tužiteljstvu FBIH (u dalnjem tekstu: Zakon o Federalnom tužiteljstvu), apelantice obavijestilo da:

16. "Iz odgovora Tužiteljstva BiH broj T20 0KTA 001444717 od 28. studenog 2017. godine slijedi da su svi zahtjevi apelantica, dostavljali tom Tužiteljstvu s priloženom dokumentacijom, 17. listopada 2017. godine dostavljeni Kantonalnom tužiteljstvu u Zenici jer je ocijenjeno da se odnose na njihove prijave podnesene tom Tužiteljstvu. U svezi s navodima kojima ukazuju na rad Kantonalnog tužiteljstva u Zenici po prijavama podnesenim tom Tužiteljstvu, na temelju dokumentacije Kantonalnog tužiteljstva u Zenici dostavljene Federalnom tužiteljstvu, uz odgovore broj A-VII-5507/ 17 od 27. studenog i 4. prosinca 2017. godine, konstatirano je je:

"1. U predmetu broj T04 0 KTP 0031243 17, po prijavi apelantica, dostavljenoj Kantonalnom tužiteljstvu u Zenici 22. lipnja 2017. godine, protiv H. K. i M.V. K., prema navodima prijave, za radnje počinjene 5. kolovoza 1983. godine u Zenici, zbog kaznenog djela ubojstva iz članka 166. stavak točka a) KZFBiH maloljetne L. K. 31. kolovoza 2017. godine donijeta je naredba o neprovodenju istrage. Po prijemu obavijesti o donijetoj naredbi, 13. rujna 2017. godine podnijeli ste pritužbu Uredu tužiteljice Kantonalnog tužiteljstva u Zenici i rješavanje pritužbe je u tijeku."

[...]

"Zahtjev za izmjenu nadležnosti zbog pristranosti koji ste dostavili Federalnom tužiteljstvu 13. studenog 2017. godine, kako vam je to i ukazano u dopisu ovog tužiteljstva od 22. studenog 2017. godine, vezano za propisano odredbom članka 35. stavak 3. ZKPFBiH, razmatran je po osnovi članka 9. Zakona o Federalnom tužiteljstvu. U svezi s tim i razmatranjem svih okolnosti koje slijede iz dokumentacije dostavljene Federalnom tužiteljstvu zaključeno je da vaši navodi kojima dovodite u pitanje nepristrano i neovisno postupanje Kantonalnog

tužiteljstva u Zenici i Travniku ne mogu dovesti u pitanje zakonitost i efikasnost postupanja tih tužiteljstava u navedenim predmetima."

17. Povodom pritužbi apelantica, podnesenih Federalnom tužiteljstvu, 8. i 16. siječnja 2018. godine, apelantice su obavijestene da je glavni federalni tužitelj donio Rješenje broj T110 KTA 0003101 18 3 od 12. ožujka 2018. godine na temelju članka 20. stavak 2. u svezi sa člankom 9. stavak 1. Zakona o Federalnom tužiteljstvu u svezi sa člankom 35. stavak 3. ZKPFBiH. Tim Rješenjem: "1. Odbacuje se kao nedopušten zahtjev za prenošenje mjesne nadležnosti [apelantica] u predmetima Kantonalnog tužiteljstva u Travniku broj T06 0 KT 0021107 17 i Kantonalnog tužiteljstva u Zenici broj T04 0 KT 0031243 17 na druga kantonala tužiteljstva jer apelantice, na temelju članka 21. stavak 1. točka f) u svezi sa člankom 35. stavak 3. ZKPFBiH, nemaju svojstvo stranaka i 2. Odbijaju se kao neutemeljene pritužbe podnositeljica [apelantica] izjavljene protiv [...] Naredbe o neprovodenju istrage broj T04 0 KT 0031243 17 od 31. kolovoza 2017. godine i Obavijesti Ureda tužiteljice Kantonalnog tužiteljstva u Zenici broj T04 0 KTP 0031243 17 od 4. prosinca 2017. godine."

18. U obrazloženju rješenja je navedeno da su 16. siječnja 2018. godine apelantice Federalnom tužiteljstvu podnijele pritužbe na odluke Kantonalnog tužiteljstva u Travniku, donesene u predmetu tog Tužiteljstva broj T06 0 KT 0021107 17, i Kantonalnog tužiteljstva u Zenici, donesene u predmetu tog Tužiteljstva broj T04 0 KT 0031243 17. Predmetnom pritužbom, na temelju članka 20. stavak 1. Zakona o Federalnom tužiteljstvu, traži se prijenos nadležnosti u navedenim predmetima na druga kantonala tužiteljstva ili da se, ocjenom utemeljene pritužbe, predmeti vrate tim tužiteljstvima na ponovno odlučivanje. Povodom zahtjeva za prijenos nadležnosti konstatira se da se radi o ponovljenim zahtjevima, kao i u zahtjevu podnositeljica ovom Tužiteljstvu od 13. studenog 2017. godine, u svezi s kojim su uredno obavijestene 29. studenog 2017. godine, Dopisom broj TI 10 KTA 0003101 17 od 22. studenog 2017. godine. Stoga je, a kako je to apelanticama i ukazano tim dopisom, imajući u vidu da, prema odredbi članka 35. stavak 3. ZKPFBiH, odluke o prijenosu nadležnosti ovo Tužiteljstvo donosi na prijedlog jedne od stranaka, a to svojstvo, prema odredbi članka 21. stavak 1. točka f) tog Zakona, nemaju podnositelji prijava, odlučeno kao u točki 1. izreke ovog rješenja.

19. Ujedno su ocijenjeni neutemeljenim navodi apelantica vezani za osporavanje pravilnosti odluka Kantonalnog tužiteljstva u Zenici donesenih u predmetu broj T04 0 KT 0031243 17 da se neće provoditi istraga "zbog nastupanja zastarjelosti kaznenog gonjenja". Prema stajalištu Federalnog tužiteljstva, zaključak odluka Kantonalnog tužiteljstva u Zenici ocijenjen je pravilnim, na temelju razloga izloženih u tim odlukama, dovedenih u vezu sa svim relevantnim odredbama konkretno navedenih KZ-a i njihovih izmjena, u odnosu na primjenjive posebne i opće odredbe s navodima prijave za prijavljeno kazneno djelo, pozivanjem i na navedenu odluku Ustavnog suda. U svezi s navodima iz pritužbe kojima se osporava zaključak odluka Kantonalnog tužiteljstva u Zenici, stajalištem da je u konkretnom slučaju za prijavljene osobe "blaži KZFBiH 2003. od KZSFRJ 1976.", pozivanjem i na odluku Europskog suda u predmetu *Ruban protiv Ukrajine* od 12. lipnja 2016. godine, Federalno tužiteljstvo je konstatiralo da se u toj odluci sud nije bavio pitanjem i mogućnošću "da za kaznena djela za koja je propisana smrtna kazna sud može izreći i kaznu zatvora od dvadeset godina", kako je to propisano odredbama članka 38. stavak 2. KZSFRJ, koje su u odlukama Kantonalnog tužiteljstva u Zenici razmatrane u odnosu na kasnije relevantne navedene KZ-e koji za kazneno djelo iz navoda prijave propisuju kaznu dugotrajnog zatvora. U odluci Europskog suda, u dijelu 2. Procjena suda točka

37., ukazuje se i na odluku tog suda u predmetu *Maktouf i Damjanović protiv Bosne i Hercegovine*, u kojoj je, u dijelu C. Meritum 2. Ocjena suda od točke 65. sagledano i pitanje ublažavanja kazne i granice tog ublažavanja, na koje institute podnositeljice također ukazuju, ali je u točki 68. te Odluke, suprotno navodima pritužbe apelantica, ocijenjeno da su i u slučaju primjene tih instituta relevantne navedene odredbe KZSFRJ. Iz navedenog slijedi da je u konkretnom slučaju pravilno primjenjen zakon koji je važio u vrijeme izvršenja djela, što ukazuje da su pritužbom osporene odluke pravilne i zakonite, zbog čega je odlučeno kao u točki 2. izreke ovog rješenja.

20. Ustavni sud konstatira da iz dokumentacije koju su apelantice dostavile proizlazi i:

- Da je JU Kantonalna bolnica Zenica 3. srpnja 2017. godine obavijestila apelanticu S. R. K., povodom traženja dostave potvrde o smrti za L. K. zbog upisa u Knjigu umrlih, da je "[...]" nakon izvršene provjere u službenoj evidenciji Službe za patologiju JU Kantonalna bolnica Zenica utvrđeno da ne postoji podatak da je izdana potvrda o smrti za L. K., te da u službenim evidencijama Službe za patologiju JU Kantonalna bolnica Zenica nisu zavedeni ovi podaci i u Službi ne posjeduju nikakvu dokumentaciju vezano za istu [...]" Istodobno je ukazano da je u članku 64. Zakona o evidencijama u oblasti zdravstva ("Službene novine FBiH" broj 37/12) propisano da se medicinska dokumentacija čuva 10 godina od posljednjeg unosa podataka.

- Da je Kantonalni sud u Zenici (u daljnjem tekstu: Kantonalni sud), aktom od 11. srpnja 2017. godine, obavijestio "Odvjetničku pisarnu Cooper" da je povodom zahtjeva od 10. srpnja 2017. godine za prepis kazneno-istražnog spisa iz 1983. godine pod brojem Kri 155/83 izvršena detaljna pretraga, nakon čega je uvidom u upisnik Kri za 1983. godinu utvrđeno da se u predmetu pod brojem Kri-155/83 nalazi samo "zapisnik o obdukciji od 6. kolovoza 1983. godine povodom smrti maloljetne L. K.", čiju fotokopiju je apelantica poslala sudu na e-mail. Navedeno je da je provjera proširena i kroz upisnike i imenike "K" i "Ki", te je utvrđeno da protiv osoba H. K. i M. V. K. nije voden postupak pred tim sudom. Provjerom u Kantonalnom tužiteljstvu u Zenici je utvrđeno da je pod njihovim brojem KTA-389/83 formiran predmet podnositelja M SUP Zenica (bez broja podnositelja) "Zadesna smrt L. K." i da je on arhiviran 1. 12. 1983. godine. Daljnje radnje nisu provođene.

- Da je Kantonalni sud aktom od 12. srpnja 2017. godine obavijestio "Odvjetničku pisarnu Cooper" da ne može postupiti po zahtjevu za dostavu prepisa kompletнog spisa broj Kri-155/83, da predmet broj Kri-155/83 nije pronađen te da je izdana naredba da se intenzivira potraga za predmetnim spisom. Ukoliko se spis u narednih dvadesetak dana ne pronađe u arhivi suda, predsjednica suda će odlučiti je li potrebno obnoviti predmetni spis ili ne.

- Da su 13. srpnja 2017. godine prvoapelantica i apelantica S. C. zatražile obnovu spisa predmeta broj Kri 155/1983 navodeći da su kao majka i sestra pokojne L. K. stranke s pravnim interesom ne samo zbog kaznenog nego i zbog građanskog postupka.

- Da je Uprava policije Ministarstva unutarnjih poslova Zeničko-dobojskog kantona 17. srpnja 2017. godine, povodom dopisa prvoapelantice kojim prijavljuje H. K. i M. V. K za počinjenje kaznenog djela ubojstva L. K., nju obavijestila "da je tadašnji Centar javne bezbjednosti u Zenici, na temelju provedene istrage, utvrdio da ne postoje elementi kaznenog djela". Također da u evidencijama tog Ministarstva "nije evidentiran događaj ubojstva L. K.".

- Da je JU "Dom zdravlja" Zenica 25. srpnja 2017. godine, povodom izjašnjenja Službe hitne medicinske pomoći, obavijestio apelanticu S. R. K. da se: "u razdoblju smrti L. K. primjenjivao Pravilnik o načinu utvrđivanja uzroka smrti

('Službeni list SRBiH' broj 1/82). [...] U razdoblju kada je umrla L. K. kao zdravstvena ustanova postojao je Regionalni medicinski centar Zenica. OOUR Dom zdravlja Zenica započeo je da radi 1. siječnja 1985. godine. JU 'Dom zdravlja' Zenica kao pravni sljednik OOUR-a Doma zdravlja Zenica nema na raspolaganju medicinsku dokumentaciju koja je pripadala Regionalnom medicinskom centru u Zenici". I u ovom aktu je ukazano da se medicinska dokumentacija po članku 64. Zakona o evidencijama u oblasti zdravstva čuva 10 godina od posljednjeg unosa podataka.

- Da je Kantonalni sud Naredbom broj 004-0-SuDp-17-000859 od 25. srpnja 2017. godine naredio da se izvrši obnavljanje kaznenog-istražnog spisa predmeta Okružnog suda u Zenici broj Kri 155/1983, da je određen sudac tog suda H. A. da izvrši obnavljanje spisa predmeta jer taj spis predmeta nije pronađen. Tom prilikom je utvrđeno da se u arhivi Kantonalnog suda ne nalazi niti jedan "Kri" spis predmeta iz 1982., 1983. i 1984. godine. U obrazloženju je navedeno da "sadržaj upisnika "Kri" za 1983. godinu ukazuje da je spis predmeta Kri 155/1983 zaveden 5. 9. 1983. godine, da u rubrikama naziva stoji: istražna radnja koju treba provesti (kratak sadržaj). Zahtjevu udovoljeno (datum). Podaci o pritvoru i ročište nema nikakvih upisa, da je u rubrici Ime i prezime okrivenjem upisano: obduktioni zapisnik nad lešom L. K., te da u rubrici naziva Kretanje spisa i primjedbe stoji oznaka a/a. Sudac H. A. je izdao naredbu 14. rujna 2017. godine u predmetu Kri 155/83 kojom je naredio da je potrebno "prepise zapisnika o obdukciji ovjeriti pečatom suda te potom spis vratiti u arhiv". Apelantice su obaviještene o poduzetim radnjama, te im je dostavljena fotokopija cijelokupnog spisa uz jedan primjerak prepisa Zapisnika o obdukciji Kantonalnog suda u Zenici broj 004-0-SuDp-17-000859 od 9. kolovoza 2017. godine.

- Da je Federalno ministarstvo pravde FBiH 7. rujna 2017. godine obavijestilo "Odvjetničku pisarnu Cooper" "da se Ljubomir Curkić ne nalazi na Listi stalnih sudskeh vještaka na području Federacije Bosne i Hercegovine iz oblasti medicine, podoblast patologija. Ovo Ministarstvo nikada nije imenovalo navedenog za stalnog sudskega vještaka na području Federacije Bosne i Hercegovine".

21. Ustavni sud, također, konstatira da iz dostavljene dokumentacije proizlazi da u Matičnom uredu Općine Zenica nije izvršen upis smrti maloljetne L. K. te da su njezini posmrtni ostaci odvezeni u Sloveniju gdje je sahranjena.

IV. Apelacija

a) Navodi iz apelacije

22. Apelantice u apelaciji ukazuju na povredu čl. II/1. i 2. i II/3.(a) i (e) Ustava Bosne i Hercegovine i čl. 2., 6. i 13. Europske konvencije za zaštitu ljudskih prava i temeljnih sloboda (u dalnjem tekstu: Europska konvencija). Navode da je L. K. "umrla iznenada preko noći u stanu svoga oca 5. 8. 1983. godine u Zenici za vrijeme posjete". Kaznene istrage nije bilo. Na temelju novih saznanja 2017. godine, apelantice su podnijele kaznenu prijavu za ubojstvo na okrutan i podmukao način. Smatraju da je u konkretnom slučaju došlo do pogrešne primjene prava gledje zastare kaznenog gonjenja do mjere da predstavlja kršenje ustavnih prava oštećenih i prava iz Europske konvencije (čl. 2., 6. i 13.) jer u posljednjoj odluci Federalnog tužiteljstva broj T11 KTA 0003101 18 3 razlozi su toliko manjkavo navedeni da se ne mogu preispitati, a time su ispunjeni kriteriji da se takva odluka smatra arbitarnom. Istoču da su u postupku tražile "prijenos nadležnosti iz Zenice u Sarajevo" jer objektivna nepristranost Kantonalnog tužiteljstva u Zenici nije moguća s obzirom na činjenicu da je isti organ 1983. godine odlučio o predmetu na manjkavoj dokumentaciji (obnovljen sudske spis)". Pojašnjavaju da je u spisu tadašnje Tužiteljstvo imalo jedino

zapisnik o obdukciji bez pečata ustanove, bez sudskega naloga, obdukciju je uradila osoba koja nije bila sudska vještak, u zapisniku o obdukciji nije naveden datum, niti vrijeme smrti, bez i jednog drugog dokumenta o datumu smrti itd. Tadašnji nadležni organ, tj. policija, obavijestio je majku pokojne o smrti njezinog djeteta tek dopisom od 17. lipnja 2017. godine kao odgovor na njezin zahtjev za pristup informacijama, kojim dopisom je obavijestena da je 1983. godine bio vođen "postupak" u svezi sa smrću pokojne L. K. i da je tada utvrđeno da "nema elemenata kaznenog djela". Naglašavaju da se prvoapelantica oslonila na dobre odnose koje je imala s rođacima bivšeg muža – osumnjičenog za vrijeme braka, pa je vjerovala da su informacije koje je od njih dobila točne i tada nije imala razloga sumnjati da su joj lagali ili je netočno informirali o svemu što se tada, 1983. godine, dešavalo u Zenici. Prema tome, da Kantonalno tužiteljstvo u Zenici nije odlučilo da je kazneno gonjenje zastarjelo, trebalo bi otvoriti istragu, pokazale bi se protekle povrede temeljnih načela kaznenog postupka, kao i povrede odredbi članka 2. Europske konvencije kojom je propisano da istraga mora biti efikasna, neovisna i brza, a istraga uvedena skoro 35 godina nakon događaja sigurno ne ispunjava navedene kriterije. Smatraju da i ako je za kaznenu istragu nastupila zastara kao zakonski primarno određena istraga u slučaju zadesne smrti, to apelantice imaju pravo na druge vrste istraga, npr. parlamentarne istrage, istrage povjerenstva formiranog za taj slučaj i slično. Apelantice ističu da je pitanje zastare bitno za odluku je li kazneni progon zastario. Navode da ni u jednoj od pobijanih odluka Tužiteljstva nije razmatrano pitanje je li kvalifikacija navodnog kaznenog djela u obliku kvalificiranog ubojstva (na okrutan i podmukao način), kao što su oštećene navele u kaznenoj prijavi, pogrešna. Dakle, kao pravilno je prihvaćeno navođenje oštećenih u kaznenoj prijavi da bi osumnjičeni počinitelji H. K. i M. V. K bili razmatrani kao počinitelji kvalificiranog oblika ubojstva ako bi kazneni postupak dokazao istinitost navoda kaznene prijave. To znači da u slučaju da za kazneni progon nije nastupila zastara, istraga i optužba za kazneno djelo bila bi zbog kaznenog djela kvalificiranog ubojstva iz članka 166. stavak 2. točka a) KZFBiH, a isto kazneno djelo kvalificiranog oblika ubojstva nalazi se i u KZSRBiH u članku 36. stavak 2. točka 1. Obilježja kaznenog djela su ista u oba zakona, razlika je u roku zastare kaznenog progona, navode da je "stari zakon na snazi u vrijeme kaznenog djela KZSRBiH 1977. propisivao rok zastare od 25 godina, dok KZFBiH, 'koji se odnosi na naš slučaj' 35 godina". Osim toga, posebno naglašavaju da nijedna odluka tužiteljstava nije u skladu s presudom u slučaju *Ruban protiv Ukraine* i da je "začuđujuće" pozivanje Federalnog tužiteljstva na slučaj *Maktouf i Damjanović protiv Bosne i Hercegovine*. Zaključak da je zastara počela teći 5. kolovoza 1983. godine, a ne od posljednje procesne radnje 1. prosinca 1983. godine, također upućuje na sumnju da glavni federalni tužitelj spis nije pročitao te da je odluka glavnog federalnog tužitelja arbitarna. Apelantice dalje navode da su tražile "prijenos nadležnosti iz Zenice u Sarajevo" već prije odluke KT Zenica od 31. kolovoza 2017. godine, ali da je njihov zahtjev odbačen jer je navedeno da "oštećene nemaju pravo tražiti izmjenu nadležnosti". Navode da je u "trenutno javno aktualnom slučaju Dženan Memić, odvjetnik oštećenih uspio pred Ustavnim sudom svojim zahtjevom o izuzeću tužitelja". Ako oštećene u konkretnom slučaju nemaju prava tražiti izmjenu Tužiteljstva, to je zadatak Federalnog tužiteljstva da odredi izmjenu nadležnosti ako je upoznato s mogućnošću pristranosti. Apelantice dalje ukazuju i na "druge propuste koji su ostali nerazjašnjeni" i u tom kontekstu navode što su nadležni organi trebali poduzeti u skladu s Pravilnikom o obveznom pregledu umrlih i utvrđivanju uzroka smrti. Odlukom Kantonalnog tužiteljstva u Zenici u naredbi o

neprovodenju istrage oštećenim je učinjena teška psihička bol, utoliko više jer je riječ o dogadaju od prije 34 godine.

b) Odgovor na apelaciju

23. U odgovoru na apelaciju Kantonalno tužiteljstvo u Zenici je navelo da je osporeno rješenje Federalnog tužiteljstva pravilno i zakonito i u njemu je detaljno obrazloženo stajalište tog Tužiteljstva, kao i Kantonalnog tužiteljstva u Zenici. Stoga, osporenim odlukama nisu povrijeđena prava apelantica koja ističu u svojoj apelaciji, kao ni ostala prava zajamčena Europskom konvencijom i prava propisana Ustavom Bosne i Hercegovine.

24. Federalno tužiteljstvo je navelo da su apelantice obaviještene o svim poduzetim radnjama, te da su u osporenim odlukama dani potpuni razlozi i doneseni pravilni zaključci, pri čemu nisu povrijeđena prava apelantica, niti je došlo do povreda na koje se ukazuje apelacijom.

V. Relevantni propisi

25. **Kazneni zakon Federacije Bosne i Hercegovine** ("Službene novine FBiH" br. 36/03, 37/03 – ispravka, 21/04 – ispravka, 69/04, 18/05, 42/10, 42/11, 59/14, 76/14, 46/16 i 75/17). Za potrebe ove odluke koristi se neslužbeni prečišćeni tekst sačinjen u Ustavnom суду BiH koji glasi:

Članak 5.

Vremensko važenje Kaznenog zakona

(1) Prema počinitelju kaznenog djela primjenjuje se zakon koji je bio na snazi u vrijeme počinjenja kaznenog djela.

(2) Ako se poslije počinjenja kaznenog djela zakon jednom ili više puta izmjeni, primjenit će se zakon koji je blaži za počinitelja.

ZASTARA

Članak 15. stavak (1) točka a) i stavak (2)

Zastara kaznenog progona

(1) Ako u ovom Zakonu nije drugačije propisano, kazneni se progona ne može poduzeti kada od počinjenja kaznenog djela protekne:

a) trideset i pet godina za kazneno djelo s propisanom kaznom dugotrajnog zatvora;

[...]

(2) Ako je za kazneno djelo propisano više kazni, rok zastare određuje se po najtežoj propisanoj kazni.

Članak 16. st. (1) i (6)

Tijek i prekid zastare kaznenog progona

(1) Zastara kaznenog progona počinje od dana kada je kazneno djelo počinjeno. Zastarijevanje kaznenog progona za kaznena djela trajnog karaktera počinje teći u trenutku prestanka protupravnog stanja.

[...]

(6) Zastara kaznenog progona nastupa u svakom slučaju kada protekne dvaput onoliko vremena koliko zakon propisuje za zastaru kaznenog progona.

Članak 20.

Nezastarivost kaznenog progona i izvršenja kazne

Kazneni progon i izvršenje kazne ne zastarijeva za kaznena djela za koja po međunarodnom pravu zastara ne može nastupiti.

KAZNENA DJELA PROTIV ŽIVOTA I TIJELA

Članak 166. stavak (1) i stavak (2) točka a)

Ubojstvo

(1) Tko drugoga usmrti, kaznit će se kaznom zatvora najmanje pet godina.

(2) Kaznom zatvora najmanje deset godina ili kaznom dugotrajnog zatvora kaznit će se:

a) tko drugoga usmrti na okrutan ili podmukao način;

[...]

26. **Kazneni zakon Federacije Bosne i Hercegovine** ("Službene novine Federacije BiH" br. 43/98, 2/99 – ispravka, 15/99 – ispravka, 29/00, 59/02 i 19/03) u relevantnom dijelu glasi:

Obvezna primjena blažeg zakona

Članak 4.

(1) Na učinitelja kaznenog djela primjenjuje se zakon koji je važio u vrijeme izvršenja kaznenog djela.

(2) Ako se poslije izvršenja kaznenog djela, jednom ili više puta izmjeni zakon, primjenit će se zakon koji je blaži za učinitelja.

ZASTARJELOST

Zastarjelost kaznenog gonjenja

Članak 121. stavak (1) točka 1 i stavak (2)

(1) Ako u ovom zakonu nije drukčije određeno, kazneno gonjenje ne može se poduzeti kad protekne:

1) trideset pet godina od izvršenja kaznenog djela za koje se po zakonu može izreći kazna dugotrajnog zatvora;

[...]

2) Ako je za kazneno djelo propisano više kazni, rok zastarjelosti određuje se po najtežoj propisanoj kazni.

Tijek i prekid zastarijevanja kaznenog gonjenja

Članak 122.

(1) Zastarijevanje kaznenog gonjenja počinje od dana kad je kazneno djelo učinjeno.

[...]

(3) Zastarijevanje se prekida svakom procesnom radnjom koja se poduzima radi gonjenja učinitelja zbog učinjenog kaznenog djela.

[...]

(5) Sa svakim prekidom zastarijevanje počinje ponovno teći.

(6) Zastarjelost kaznenog gonjenja nastaje u svakom slučaju kad protekne dvaput onoliko vremena koliko se po zakonu traži za zastarjelost kaznenog gonjenja.

KAZNENA DJELA PROTIV ŽIVOTA I TIJELA

Ubojstvo

Članak 171. stavak (1) i stavak (2) točka 1

(1) Tko drugog liši života, kaznit će se zatvorom najmanje pet godina.

(2) Zatvorom najmanje deset godina ili dugotrajnim zatvorom kaznit će se:

1) tko drugog liši života na svirep ili podmukao način,

[...]

27. **Krivični zakon SFRJ** ("Službeni list SFRJ" br. 44/76, 36/77 – ispravka, 34/84, 74/87, 57/89, 3/90, 38/90 i 45/90 – ispravka; za potrebe ove odluke koristi se tekst propisa kako je objavljen u službenim glasilima jer nije objavljen na svim službenim jezicima i pismima) u relevantnom dijelu glasi:

Zatvor

Član 38. st. (1), (2) i (3)

(1) Zatvor ne može biti kraći od petnaest dana ni duži od petnaest godina.

(2) Za krivična dela za koja je propisana smrtna kazna sud može izreći i zatvor od dvadeset godina.

(3) Ako je za krivično delo učinjeno sa umišljajem propisan zatvor u trajanju do petnaest godina, može se za teške oblike tog dela propisati i zatvor od dvadeset godina.

ZASTARELOST

Zastarelost krivičnog gonjenja

Član 95. stav (1) t. 1 i 2)

(1) Ako u ovom zakonu nije drukčije određeno, krivično gonjenje ne može se preduzeti kad protekne:

1) dvadeset pet godina od izvršenja krivičnog dela za koje se po zakonu može izreći smrtna kazna ili zatvor od 20 godina;

2) petnaest godina od izvršenja krivičnog dela za koje se po zakonu može izreći zatvor preko deset godina;

[...]

Tok i prekid zastarevanja krivičnog gonjenja

Član 96. st. (1) i (6)

(1) Zastarevanje krivičnog gonjenja počinje od dana kad je krivično delo učinjeno.

[...]

(6) Zastarelost krivičnog gonjenja nastaje u svakom slučaju kad protekne dvaput onoliko vremena koliko se po zakonu traži za zastarelost krivičnog gonjenja.

28. Krivični zakon Socijalističke Republike Bosne i Hercegovine ("Službeni list SRBiH" broj 16/77, 19/77 – ispravka, 32/84, 19/86, 40/87, 41/87 – ispravka, 33/89, 2/90 i 24/91; za potrebe ove odluke koristi se tekst propisa kako je objavljen u službenim glasilima jer nije objavljen na svim službenim jezicima i pismima) u relevantnom dijelu glasi:

KRIVIČNA DJELA PROTIV ŽIVOTA I TIJELA

Ubištvo

Član 36. stav (1) i stav (2) tačka 1)

(1) Ko drugog liši života, kaznit će se zatvorom najmanje pet godina.

(2) Zatvorom najmanje deset godina ili smrtnom kaznom kazniće se:

1) Ko drugog liši života na svirep ili podmukao način;

29. Zakon o kaznenom postupku Federacije Bosne i Hercegovine ("Službene novine FBiH" br. 35/03, 37/03 – ispravka, 56/03 – ispravka, 78/04, 28/05, 55/06, 27/07, 53/07, 9/09, 12/10, 8/13 i 59/14). Za potrebe ove odluke koristi se neslužbeni prečišćeni tekst sačinjen u Ustavnom суду BiH koji glasi:

Članak 1.

Primjena pravila kaznenog postupka

Ovim se zakonom utvrđuju pravila kaznenog postupka po kojima su dužni postupati općinski sudovi, kantonalni sudovi i Vrhovni sud Federacije Bosne i Hercegovine (u daljnjem tekstu: Vrhovni sud Federacije), tužitelj i drugi sudionici u kaznenom postupku predviđeni ovim Zakonom, kada postupaju u kaznenim stvarima.

Članak 18.

Načelo legaliteta kaznenog gonjenja

Tužitelj je dužan poduzeti kazneno gonjenje ako postoje dokazi da je učinjeno kazneno djelo, osim ako zakonom nije drukčije propisano.

Glava VI - TUŽITELJ

Članak 45. stavak (1) i stavak (2) toč. a) i b)

Prava i dužnosti

(1) Temeljno pravo i temeljna dužnost tužitelja je otkrivanje i progona počinitelja kaznenih djela koja su u nadležnosti suda.

(2) Tužitelj ima pravo i dužnost:

a) odmah po saznanju da postoje osnovi sumnje da je počinjeno kazneno djelo preduzeti potrebne mјere s ciljem njegovoga otkrivanja i provođenja istrage, pronaalaženja osumnjičenika, upravljanja i nadzora nad istragom, kao i radi upravljanja aktivnostima ovlaštenih službenih osoba vezanim za pronaalaženje osumnjičenika i prikupljanje izjava i dokaza,

b) provesti istragu sukladno ovom Zakonu,

[...]

Članak 231. st. (1), (3) i (4)

Nalog o provođenju istrage

(1) Tužitelj nalaže provođenje istrage ako postoje osnovi sumnje da je počinjeno kazneno djelo.

[...]

(3) Tužitelj donosi nalog da se istraga neće provoditi ako je iz prijave i pratećih spisa bjelodano da prijavljeno djelo nije kazneno djelo, ako ne postoje osnove sumnje da je prijavljena osoba počinila kazneno djelo, ako je nastupila zastara ili je djelo obuhvaćeno amnestijom ili pomilovanjem ili ako postoje druge okolnosti koje isključuju kazneni progon.

(4) O neprovodenju istrage, te o razlozima naprovođenja, tužitelj će obavijestiti oštećenika i podnositelja prijave u roku od tri dana. Oštećenik i podnositelj prijave imaju pravo podnijeti pritužbu uredju tužitelja u roku od osam dana.

VI. Dopustivost

30. U skladu sa člankom VI/3.(b) Ustava Bosne i Hercegovine, Ustavni sud, također, ima apelacijsku nadležnost u pitanjima koja su sadržana u ovom Ustavu kada ona postanu predmetom spora zbog presude bilo kojeg suda u Bosni i Hercegovini.

a) U odnosu na članak II/3.(e) Ustava Bosne i Hercegovine i članak 6. Europske konvencije

31. U svezi s pozivanjem apelantica na kršenje prava na pravično suđenje u kontekstu neučinkovitosti istrage nadležnih organa na otkrivanju odgovornih osoba za smrt maloljetne L. K., opravdano se postavlja pitanje spada li pravo pojedinca da traži provođenje istrage protiv trećih osoba u djelokrug članka 6. Europske konvencije.

32. Ustavni sud, prema članku VI/3.(b) Ustava Bosne i Hercegovine, "ima apelacijsku nadležnost u pitanjima koja su sadržana u ovom Ustavu kada ona postanu predmetom spora zbog presude bilo kojeg suda u Bosni i Hercegovini". U svezi s predmetnom apelacijom, ova ustavna odredba znači da je nadležnost Ustavnog suda ograničena na ispitivanje navodnih povreda prava i sloboda u okvirima koji su definirani, *inter alia*, člankom 6. Europske konvencije.

33. Prema jezičnom značenju, članak 6. Europske konvencije na koji se apelantice pozivaju u kaznenim postupcima garantira pravo na zaštitu samo nekome protiv koga se "utvrđuje [...] utemeljenost bilo kakve kaznene optužbe". Naime, samo takva osoba može se smatrati "žrtvom" u smislu članka 6. Europske konvencije. Prema tome, obrnuto tumačenje članka 6. Europske konvencije, prema kojem bi se pravo na pravičan postupak garantiralo i nekome tko traži utvrđivanje utemeljenosti kaznene optužbe protiv druge osobe, prevazilazio bi okvire tumačenja članka 6. Europske konvencije (vidi odluke Ustavnog suda broj AP 19/02 od 17. ožujka 2004. godine i broj AP 408/04 od 18. siječnja 2005. godine).

34. Iz navedenog proizlazi da pravo na pravično suđenje iz članka 6. stavak 1. Europske konvencije ne obuhvaća pravo na pokretanje istrage i kaznenog postupka protiv trećih osoba i da članak 6. stavak 1. Europske konvencije nije primjenjiv na konkretni slučaj. Budući da članak II/3.(e) Ustava Bosne i Hercegovine u ovom slučaju ne pruža širi opseg zaštite od članka 6. Europske konvencije slijedi da su navodi apelacije u svezi s povredom prava na pravično suđenje inkompabilni *ratione materiae* sa Ustavom Bosne i Hercegovine.

35. Suglasno navedenom, imajući u vidu odredbe članka 18. stavak (3) točka h) Pravila Ustavnog suda, Ustavni sud zaključuje da je apelacija u odnosu na povredu prava na pravično suđenje iz članka II/3.(e) Ustava Bosne i Hercegovine i članka 6. stavak 1. Europske konvencije *ratione materiae* inkompabilna sa Ustavom Bosne i Hercegovine.

b) U odnosu na kršenje ostalih prava na koja su se apelantice pozvale

36. U skladu sa člankom 18. stavak (1) Pravila Ustavnog suda, Ustavni sud može razmatrati apelaciju samo ako su protiv

presude, odnosno odluke koja se njome pobija, iscrpljeni svi učinkoviti pravni lijekovi mogući prema zakonu i ako se podnese u roku od 60 dana od dana kada je podnositelj apelacije primio odluku o posljednjem učinkovitom pravnom lijeku koji je koristio.

37. Ustavni sud zapaža da u konkretnom slučaju apelantice problematiziraju neprovođenje istrage povodom smrti njihove kćerke/sestre. U svezi s tim, Ustavni sud zapaža da prvo pitanje koje Ustavni sud treba riješiti u konkretnom slučaju je pitanje nadležnosti budući da iz citiranih odredbi Ustava Bosne i Hercegovine i Pravila Ustavnog suda proizlazi da Ustavni sud ima apelacijsku nadležnost u pitanjima koja su sadržana u ovom Ustavu kada ona postanu predmetom spora zbog presude bilo kojeg suda u BiH.

38. U svezi s tim Ustavni sud zapaža da odredbama ZKPFBiH, koji je primijenjen u konkretnom slučaju, nije predviđena mogućnost da, u slučaju kada Tužiteljstvo donese odluku o neprovodenju istrage, stranke koje su nezadovoljne takvom odlukom mogu izdjeljovati meritornu odluku – presudu bilo kojeg suda u Bosni i Hercegovini koja bi, u smislu članka VI/3.(b) Ustava Bosne i Hercegovine, mogla biti predmet osporavanja pred Ustavnim sudom. Dalje, imajući u vidu relevantne odredbe ZKPFBiH, proizlazi da je u takvim slučajevima jedini pravni lijek koji stranke mogu koristiti prigovor (pritužba) protiv odluke o neprovodenju istrage. U svezi s tim, Ustavni sud smatra da se ovakva zakonska regulativa, odnosno nemogućnost da apelanti u skladu s važećim zakonodavstvom dodu do meritorne odluke koja bi mogla biti predmet ocjene Ustavnog suda ne može staviti na teret apelantima. Ovo naročito u situaciji kada apelacija podnesena Ustavnom судu pokreće pitanja kršenja prava na život u svezi s događajima povodom kojih apelantice nisu imale zakonsku mogućnost za vođenje bilo kakvog postupka. Pritom, Ustavni sud podsjeća da je člankom II/1. Ustava Bosne i Hercegovine postavljena obveza državi BiH i entitetima da osiguraju najvišu razinu međunarodno priznatih ljudskih prava i temeljnih sloboda, kao i da je člankom 18. stavak (2) Pravila Ustavnog suda propisana mogućnost postupanja Ustavnog suda i u slučaju kada nema presude nekog od sudova u BiH.

39. Zbog navedenog, Ustavni sud smatra da u konkretnom slučaju postoji njegova nadležnost. U prilog navedenom ide i činjenica da je Ustavni sud u svojoj praksi već rješavao apelacije podnesene zbog kršenja prava na život i na zabranu mučenja, uslijed nerazjašnjenih okolnosti pod kojima je nastupila smrt bliskih osoba, te donosio odluke prema kojima je nepokretanje istrage dovelo do kršenja ovog prava (vidi odluke Ustavnog suda br. AP 129/04 od 27. svibnja 2005. godine, AP 143/04 od 23. rujna 2005. godine i AP 3783/09 od 20. prosinca 2012. godine, objavljene na internetskoj stranici Ustavnog suda www.ustavnisud.ba).

40. Međutim, to ne znači da apelanti prilikom podnošenja apelacije u ovakvim slučajevima ne trebaju ispunjavati i ostale uvjete iz članka 18. Pravila Ustavnog suda, već, naprotiv, i svi ostali uvjeti dopustivosti moraju biti ispunjeni kako bi se otvorila mogućnost da Ustavni sud postupa. S obzirom na to da je i u konkretnom slučaju predmet apelacije nepokretanje kaznene istrage povodom smrti L. M. koja je kći prvoapelantice i sestra apelantica S. C. i S. R. K., kojom su pokrenuta pitanja kršenja prava iz članka 2. Europske konvencije, Ustavni sud, podržavajući navedenu praksu u predmetima koji su s ovog aspekta pokretali slična pravna pitanja, smatra da je u takvim okolnostima apelacija dopustiva iako je osporena odluka zapravo naredba Tužiteljstva o nepokretanju kaznene istrage.

41. U svezi s tim, Ustavni sud zapaža da su apelantice obavijestene o odluci glavnog federalnog tužitelja kojim je odbijena njihova pritužba na odluku da se ne provodi istraga, te

da je navedena odluka datirana 12. ožujka 2018. godine, a apelacija Ustavnog suda je podnijeta 19. travnja 2018. godine. Zbog navedenog, Ustavni sud smatra da apelacija ispunjava i uvjete dopustivosti iz članka 18. stavak (1) Pravila Ustavnog suda jer je u smislu navedene odredbe podnesena u roku od 60 dana. Konačno, apelacija ispunjava i uvjete iz članka 18. st. (3) i (4) Pravila Ustavnog suda jer ne postoji neki formalni razlog zbog kojeg apelacija nije dopustiva, niti je očigledno (*prima facie*) neutemeljena.

42. Imajući u vidu odredbe članka VII/3.(b) Ustava Bosne i Hercegovine, članka 18. st. (1), (3) i (4) Pravila Ustavnog suda, Ustavni sud je utvrdio da predmetna apelacija ispunjava uvjete gledi dopustivosti.

VII. Meritum

43. Apelantice navode povrede članka II/3.(a) Ustava Bosne i Hercegovine i članka 2. Europske konvencije te članka 13. Europske konvencije, najprije zbog propusta Kantonalnog tužiteljstva, odnosno "nadležnih organa javne vlasti" 1983. godine da provedu efikasnu istragu kojom bi se istražile okolnosti koje su dovele do smrti L. K., a potom zbog odluke da se istraga, nakon podnošenja kaznene istrage, ne može provesti jer je nastupila zastara kaznenog gonjenja.

Pravo na život

44. Članak II/3.(a) Ustava Bosne i Hercegovine glasi:

3. Popis prava

Sve osobe na teritoriju Bosne i Hercegovine uživaju ljudska prava i temeljne slobode iz ovog članka, stavak 2 što uključuje:

(a) Pravo na život.

45. Članak 2. stavak 1. Europske konvencije glasi:

1. Pravo na život svake osobe zaštićeno je zakonom. Nitko ne smije biti namjerno lišen života, osim prilikom izvršenja presude suda kojom je osuden za kazneno djelo za koje je zakonom predviđena ova kazna.

46. U konkretnom slučaju, Ustavni sud zapaža da apelantice smatraju da im je povrijedeno pravo iz članka 2. Europske konvencije, odnosno članka II/3.(a) Ustava Bosne i Hercegovine, i to proceduralni aspekt tog članka, te prije razmatranja konkretnog predmeta Ustavni sud podsjeća na mjerodavna načela koja je Europski sud naveo u predmetu *Jelić protiv Hrvatske* u presudi od 12. lipnja 2014. godine u kojoj je navedeno sljedeće (za potrebe ove odluke prijevod je preuzet sa stranice <https://uredzastupnika.gov.hr>):

"52. U pogledu postupovne obveze iz članka 2. Konvencije, u svojoj presudi u predmetu *Šilih* (predmet *Šilih protiv Slovenije* [VV], br. 71463/01, § 140., 9. travnja 2009.). Sud je pojasnio da postupovna obveza provedbe učinkovite istrage temeljem članka 2. predstavlja zasebnu i samostalnu obvezu ugovornih strana. Stoga je smatrao da je temeljem članka 2. Konvencije nastala neovisna obveza, koja može obvezivati državu čak i kada je do smrti došlo prije ključnog datuma (vidi, između ostalih, predmet *Šilih*, naprijed citirano, § 159.; predmet *Varnava i ostali protiv Turske* (VV), br. 16064/90, 16065/90, 16066/90, 16068/90, 16069/90, 16070/90, 16071/90, 16072/90 i 16073/90, § 147, ESLJP 2009; i predmet *Velcea i Mazăre protiv Rumunjske*, br. 64301/01, § 81, 1. prosinca 2009.). Kao što je Sud primjetio, postupovna obveza iz članka 2. obvezuje državu kroz cijelo vremensko razdoblje tijekom kojeg se od tijela vlasti razumno može očekivati da poduzmu mjere u cilju rasvjjetljavanja okolnosti u kojima je došlo do smrti i utvrđivanja odgovornosti za tu smrt (vidi predmet *Šilih*, naprijed citirano, § 157.). U tom kontekstu potrebno je primjetiti da nema puno osnova za pretjerano propisivanje vezano uz obvezu da se istraže nezakonita ubojstva mnogo godina nakon što su se ona dogodila, budući da je javni interes da se provede kazneni progon i osude počinitelji čvrsto prihvaćen, osobito u kontekstu ratnih zločina i zločina

protiv čovječnosti (види предмет *Brecknell protiv Ujedinjenog Kraljevstva*, бр. 32457/04, § 69., 27. студенога 2007.).

53. Следећи су критерији утврдени у предмету *Šilih*:

"162. Прво, јасно је даkad се смрт дододи прије ključног датума, само поступовна чинjenja i/ili propusti nastali nakon tog датума mogu biti u vremenskoj nadležnosti Suda.

163. Drugo, мора постојати bliska povezanost između smrti i stupanja na snagu Konvencije u odnosu na tuženu državu kako bi поступовне обвеze iz članka 2. имале учинак. Stoga, značajan dio поступовних мјера које ова одредба траžи - што укљуčuje не само дјелотврну истрагу о смрти дотиће особе него и покретanje одговарајућег поступка у svrhu utvrđenja uzroka smrти i pozivanja na odgovornost одговорних осoba - мора бити подузет или је требао бити подузет nakon ključnog датума. Međutim, Sud neće isključiti da se ta веза u određenim okolnostima može temeljiti na potrebi da se na stvaran i dјelotvoran način osigura zaštita jamstava i vrijednosti koje su podloga Konvenciji."

54. Ови критерији, који су били утврдени у предмету *Šilih*, kasnije су razrađeni u предмету *Janowiec* (види предмет *Janowiec i ostali protiv Rusije [VV]*, бр. 55508/07 i 29520/09, 21. listopada 2013., ст. 142-151).

47. Уставни суд podsjeća i da, s obzirom na načelo правне sigurnosti, vremenska nadležnost суда u odnosu na поštovanje процесних обвеza vezanih за događaje koji se dogode prije kritičnog датума nije vremenski neograničena. Као што је суд objasnio u naprijed citiranom предмету *Šilih* (ст. од 161. do 163.), kad se смрт дододila прије kritičnog датума, тада u vremensku nadležnost суда spadaju само čini ili propusti који су se dogodili nakon tog датума. Nadalje, da bi stupile na snagu procesne обвеze koje nameće članak 2., мора постојати istinska веза između смрти i stupanja na snagu Европске конвенције u odnosu na tuženu državu. То u praksi znači da je značajan udio процесних корака које траžи ова одредба обављен или да је требао бити обављен nakon kritičnog датума. Međutim, суд не isključuje mogućnost da se u izvjesnim okolnostima веза може osnovati i na potrebi da se на stvaran i učinkovit način заštите jamstva i vrijednosti који су u подлози Конвенције (види također *Agache i drugi protiv Rumunjske* број 2712/02, ставак 69., 20. listopada 2009. i naprijed citirani предмет *Velcea i Mazăre*, ст. 83.-85.; *Tuna protiv Turske* број 22339/03, ст. 58.-60., 19. сiječња 2010.).

48. Уставни суд, također, podsjeća da je u nizu предмета vezanih uz dugotrajne истраже o смрти rođaka podnositelja zahtjeva Европски суд razmatrao u kojem trenutku podnositelj може ili treba početi sumnjati u učinkovitost правног sredstva (види предмет *Şükran Aydin i drugi protiv Turske* (одл.) број 46231/99, 26. svibnja 2005.; *Elsanova protiv Rusije* (одл.) број 57952/00, 15. studenog 2005.; *Frandeş protiv Rumunjske* (одл.) број 35802/05, 17. svibnja 2011.; *Finozhenok protiv Rusije* (одл.) број 3025/06, 31. svibnja 2011.; *Attalah protiv Francuske* (одл.) број 51987/07, 30. kolovoza 2011.; *Deari i drugi protiv Bišće Jugoslavenske Republike Makedonije* (одл.) број 54415/09, 6. ožujka 2012.; *Gusar protiv Moldavije i Rumunjske* (одл.) број 37204/02, 30. travnja 2013.; *Bogdanović protiv Hrvatske* (одл.) број 722541/11, 18. ožujka 2014.; *Orić protiv Hrvatske* број 50203/12, 13. svibnja 2014.; *Gojević-Zrnić i Mančić protiv Hrvatske* (одл.) број 5676/13, 17. ožujka 2015.; *Radičanin i drugi protiv Hrvatske* (одл.) број 75504/12 i *Grubić protiv Hrvatske* (одл.) број 56094/12, 9. lipnja 2015.). U tim предметима je istaknuto da se "u slučaju смрти očekuje da сродници oštećenog poduzmu korake kako bi pratili napredak истраже ili nedostatak napretka, te da svoje zahtjeve podnesu uz dužnu žurnost, nakon što su postali ili trebali postati svjesni nepostojanja bilo kakve učinkovite истраже (види предмет *Varnava i drugi protiv Turske [VV]* бр. 16064/90, 16065/90, 16066/90, 16068/90, 16069/90, 16070/90, 16071/90, 16072/90 i 16073/90, odlomak 158., 18. rujna 2009.).

49. Vraćajući se na konkretan предмет, Уставни суд, прије svega, zapaža da apelantice суštinski problematiziraju kako поступање органа javnih власти nakon nastупања смрти maloljetne L. K. 1983. године тако i nesveobuhvatnost (površnost) Kantonalnog tužiteljstva u Zenici i Federalnog tužiteljstva, који су, u konačnici, rezultirali доношењем нaredbe o neprovođenju истраже смрти L. K., што је, prema njihovom mišljenju, nedopustivo. U svezi s tim, Уставни суд zapaža da je L. K., prema navodima iz apelacije, preminula 5. kolovoza 1983. godine, te da u to vrijeme apelantice nisu smatrale da je смрт L. K. bila prouzročena počinjenjem kaznenog djela. Pri tome, Уставни суд примјећује да су apelantice bliske сроднице preminule L. K. (majka i sestre) i da sve do 22. lipnja 2017. године nisu poduzele bilo kakve radnje kojima bi, za to nadležnim organima javne вlasti (tužiteljstvo), ukazale da постојi bilo kakva sumnja da смрт maloljetne L. K. nije prirodna i da су tu смрт prouzročili H. K. (otac preminule L. K. i apelantica S. C. i S. R. K.) i njegova tada nevjenčana supruga M. V. K.

50. Уставни суд dalje примјећује да je 6. kolovoza 1983. godine, dakle neposredno nakon nastupanja смрти maloljetne L. K., u prosekturni RMC Zenica izvršena obdukcija leša maloljetne L. K. i da je obducent sačinio zapisnik o obdukciji u kojem je konstatirano da je смрт prirodna i da je nastupila zbog akutnog gnojavog zapaljenja pluća i sluzokože disajnih puteva, kao i da na lešu preminule L. K. nisu nađeni znaci nasilja. Уставни суд, također, zapaža da iz dokumentacije navedene u dijelu ove odluke pod nazivom "III. Činjenično stanje" proizlazi da povodom nastupanja смрти maloljetne L. K. nije vođena kaznena истрага. Naime, Управа police Ministerstva unutarnjih poslova Zeničko-dobojskog kantona je aktom od 17. srpnja 2017. godine prvoapelanticu obavijestila "da je tadašnji Centar javne bezbjednosti u Zenici na temelju provedene истраже utvrdio da ne postoje elementi kaznenog djela. Također [...] da u evidencijama tog Ministarstva nije evidentiran događaj ubojstva L. K.".

51. Budući da apelantice problematiziraju (ne)postupanja органа javnih властi u 1983. години, Уставни суд konstatira da prema članku XII. Уставa Bosne i Hercegovine, Устав stupa na snagu nakon potpisivanja Općeg okvirnog sporazuma za mir u Bosni i Hercegovini kao ustanovnog акта којим se zamjenjuje i stavlja izvan snage Устав Republike Bosne i Hercegovine. Opći okvirni sporazum за mir u Bosni i Hercegovini potpisana je 14. prosinca 1995. godine па, prema tome, proizlazi da je Устав Bosne i Hercegovine stupio na snagu istog dana. Slijedom navedenog, Уставни суд је, dovodeći konkretni предмет u vezu s navedenim kriterijima iz prakse Европског суда, испитati je li дошло do повреде proceduralnog aspekta članka 2. Европске конвенције. Glede prvog kriterija, то јест "процесних чинjenja i propusta u razdoblju nakon stupanja na snagu" Уставa Bosne i Hercegovine, Уставни суд zapaža da od 14. prosinca 1995. godine do доношења osporene нaredbe o neprovođenju истраже nisu poduzete nikakve radnje u okviru kaznenog, грађanskог, upravnog ili stegovnog поступка које bi dovele do eventualnog utvrđivanja i kažnjavanja одговорних осoba ili određivanja naknade oштећеноj strani. При томе, Уставни суд zapaža da je u konkretnom slučaju okidač, односно "novi materijal" који se pojавio nakon 14. prosinca 1995. године, за поступање Tužiteljstva te доношење нaredbe o neprovođenju истраже, prema mišljenju apelantica, bila njihova kaznena prijava od 22. lipnja 2017. године. Dakle, materijal који je "pronaden" nakon 14. prosinca 1995. године. U svezi s tim, Уставни суд примјећује да je Kantonalno tužiteljstvo u Zenici, odlučujući o поднесеноj kaznenoj priјави apelantica, donijelo Naredbu o neprovođenju истраже број T 04 0 KTP 0031243 17 od 31. kolovoza 2017. године будуći da je utvrdilo da je nastupila zastarjelost kaznenog gonjenja i to стјалиште je potvrdio i главни tužitelj Kantonalnog tužiteljstva u Zenici te главни federalni tužitelj.

52. Međutim, nova obaveza provođenja istrage može se uspostaviti samo ako je prošao provjeru "bliske povezanosti" ili provjeru "konvencijskih vrijednosti".

53. Glede provjere postojanja "bliske povezanosti" između događaja koji predstavlja okidač i stupanja na snagu Konvencije u odnosu na tuženu državu kao uvjet *sine qua non* kako bi procesna obveza iz članka 2. proizvodila efekt, Ustavni sud primjećuje da se kritični događaj, prema navodima apelantica, desio 5. kolovoza 1983. godine, a da je Ustav Bosne i Hercegovine stupio na snagu 14. prosinca 1995. godine. Budući da iz dostavljene dokumentacije proizlazi da je 1. prosinca 1983. godine spis predmeta arhiviran, proizlazi da je od posljednje radnje u spisu predmeta do stupanja na snagu Ustava Bosne i Hercegovine proteklo 12 godina. Dakle, ni navedeni kriterij za aktiviranje procesne obvezе iz članka 2. Europske konvencije nije ispunjen (vidi, analogno, predmet *Varnava i ostali*, naprijed citirano, stavak 166. i predmet *Er i ostali protiv Turske* broj 23016/04, §§ 59–60, ESLJP 2012 (izvaci)). Dakle, Ustavni sud nalazi da za potrebe utvrđivanja "bliske povezanosti" nije zadovoljen nijedan kriterij jer vremensko razdoblje između smrti kao događaja koji predstavlja okidač i stupanja na snagu Europske konvencije nije razumno kratko, niti je veći dio istrage proveden ili je trebao biti proveden nakon stupanja na snagu Europske konvencije.

54. Dakle, razdoblje do 14. prosinca 1995. godine kao datuma kada je Ustav Bosne i Hercegovine stupio na pravnu snagu (*mutatis mutandis, Europski sud, M. i drugi protiv Hrvatske*, presuda od 2. svibnja 2017. godine, stavak 56.) *ratione temporis ne* ulazi u nadležnost Ustavnog suda, pa stoga Ustavni sud ne može ispitati navode apelantica o nepostupanju organa javne vlasti u skladu s tada važećim propisima nakon smrti L. K., dakle 1983. godine.

55. Od tog vremena, Kantonalno tužiteljstvo je tek počev od 22. lipnja 2017. godine počelo postupati u predmetu jer su apelantice zatražile provođenje istrage protiv prijavljenih osoba za ubojstvo L. K. Međutim, Kantonalno tužiteljstvo je na temelju članka 231. stavak 3. ZKPFBiH donijelo naredbu da se istraga neće provoditi jer je nastupila zastarjelost kaznenog gonjenja. To podrazumijeva isključenje kaznenog gonjenja u odnosu na počinitelje navedene u kaznenoj prijavi, a to su H. K. i M. V. K. Ustavni sud podsjeća da je zastarjelost kaznenog gonjenja institut koji podrazumijeva prestanak ovlasti državnih organa za poduzimanje kaznenog gonjenja uslijed proteka određenog vremena. Također podsjeća da taj institut (zastarjelost u kazrenom postupku), za razliku od civilnog postupka, nije na dispoziciji stranaka, tj. nastupa bez obzira na volju učinitelja i nitko se ne može odreći zaštare. Rokovi zastarjelosti ovise o težini kaznenog djela i propisanoj kazni za svako od kaznenih djela. Dakle, zastarjelost kaznenog gonjenja se može definirati kao zakonsko pravo počinitelja kaznenog djela da ne bude kazneno gonjen ili kažnjeno nakon proteka određenog vremena od počinjenja kaznenog djela. Rokovi zastarjelosti, koji su uobičajena karakteristika domaćih pravnih sustava država članica Europske konvencije, služe različitim ciljevima koji uključuju pravnu sigurnost i konačnost i sprječavaju kršenje prava počinitelja kaznenog djela (vidi Europski sud, *Coëme i drugi protiv Belgije*, presuda od 22. lipnja 2000. godine, st. 145. i 146.). Zastarjelost kaznenog gonjenja podrazumijeva da se kazneni postupak protekom zakonom određenih rokova ne može više pokrenuti (relativna zastarjelost), odnosno da se ne može nastaviti već započeti postupak (apsolutna zastarjelost). Rok zastarjelosti teče od dana izvršenja kaznenog djela i zakon predviđa različite rokove zastarjelosti ovisno o propisanoj kazni za kaznenog djelu, pri čemu se u obzir uzima najteža propisana kazna za to djelo. Do prekida roka zastarjelosti dolazi poduzimanjem radnji nadležnih organa s ciljem vođenja kaznenog postupka. U slučaju prekida

zastarjelosti, vrijeme koje je do tada proteklo se ne računa u rok zastarjelosti, on počinje teći iznova svakom poduzetom radnjom. Do prekida roka zastarjelosti dolazi i kad okriviljeni u okviru tog roka izvrši novo kazneno djelo za koje je propisana ista ili teža kaznena sankcija (bilo po vrsti bilo po visini zapriječene kazne). Ovaj uvjet se može uzeti kao ispunjen tek kada postoji pravomoćna osuda za to novo kazneno djelo, nije dovoljno da je samo pokrenut još jedan kazneni postupak, a svakako ne da je podnijeta kaznena prijava. Prema tome, potrebno je da pravomoćna presuda za ovo novo kazneno djelo bude donijeta u roku zastarjelosti kako bi zastarjelost bila prekinuta.

56. Kako se svakom obustavom rok zastarjelosti produljuje, odnosno svakim prekidom teče ponovo, praktično do zastarjelosti nikada ne bi ni došlo da ne postoji i institut apsolutne zastarjelosti. Do apsolutne zastarjelosti u svakom slučaju dolazi protekom dvostrukog roka relativne zastarjelosti. Protekom tog roka, postupak se više ne može pokrenuti, odnosno nastaviti i na ovaj rok prekidi i obustave nemaju dejstvo. Dakle, relativna zastara kaznenog gonjenja nastupa kada od momenta izvršenja kaznenog djela i posljednje poduzete radnje protekne vrijeme koje je propisano zakonom, a nije poduzeta nijedna radnja s ciljem gonjenja počinitelja. Apsolutna zastara nastupa kad protekne dva puta više od onog vremena koji je propisan za relativnu zastaru i nastupa bez obzira na broj poduzetih radnji tužitelja.

57. U konkretnom slučaju, Ustavni sud primjećuje da je Kantonalno tužiteljstvo usporedilo kaznene zakone koji su bili u primjeni u vrijeme kada je, prema navodima prijave, bilo počinjeno prijavljeno kazneno djelo i kaznene zakone koji su potom bili na snazi i da je provjerom utvrdilo da je za osumnjičene najpovoljniji zakon KZSFRJ kao opći zakon koji se 1983. godine primjenjiva skupa s KZRBiH iz 1977. godine kao posebnim zakonom kojim je bilo propisano kazneno djelo koje su apelantice navele u kaznenoj prijavi. U tom smislu je navedeno da je člankom 38. KZSFRJ propisano: "Zatvor ne može biti kraći od petnaest dana ni duži od petnaest godina", a u stavku drugom da za kaznena djela za koja je propisana smrtna kazna sud može izreći i zatvor od 20 godina. U članku 95. stavak 1. točka 1) koji se odnosi na primjenu instituta zastarjelosti tog Zakona propisano je da se kazneno gonjenje ne može poduzeti kada protekne 25 godina od izvršenja kaznenog djela za koje se po zakonu može izreći smrtna kazna ili zatvor od 20 godina. Nadalje, ukazano je da članak 96. stavak 6. istog Zakona propisuje: "Zastarelost krivičnog gonjenja nastaje u svakom slučaju kad protekne dvaput onoliko vremena koliko se po zakonu traži za zastarelost krivičnog gonjenja" (apsolutna zastarjelost). Navedeno je da članak 36. KZSRBiH iz 1977. godine određuje i definira kazneno djelo ubojstva, pa tako za kvalificirani oblik ubojstva propisuje: "Ko drugog liši života na svirep i podmukao način kaznit će se zatvorom najmanje deset godina ili smrtnom kaznom." Dakle, u konkretnom slučaju je ocijenjeno da je nastupila relativna zastarjelost kaznenog gonjenja, te da nakon 5. kolovoza 2008. godine kazneno gonjenje nije moguće poduzeti jer je prošlo 25 godina od, kako su apelantice u prijavi navele, izvršenja kaznenog djela ubojstva L. K. Štoviše, Ustavni sud zapaža da su i apelantice u apelaciji navele da je "stari zakon na snazi u vrijeme kaznenog djela KZSRBiH 1977. propisivao rok zastare od 25 godina, dok KZFBiH, koji se odnosi na naš slučaj' 35 godina".

58. Konačno, Ustavni sud podsjeća na stajalište Europskog suda da članak 2. Europske konvencije ne nalaže obvezu da osobe nadležne za istragu moraju zadovoljiti svaki zahtjev rodbine žrtve za određene postupke tijekom istrage. U ovom slučaju, činjenica je da je Federalno tužiteljstvo ispitalo zakonitost rada Kantonalnog tužiteljstva u Zenici i utvrdilo da je ono postupalo u skladu s odredbama ZKPFBiH. Iz navedenih razloga, Ustavni sud smatra da u konkretnom slučaju ne postoje

околности у којима процесне обвеze које nastaju iz članka 2. Evropske konvencije mogu, u nekoj mjeri, ponovno oživjeti. Slijedom toga, Ustavni sud smatra da u predmetnom slučaju nije prekršeno pravo apelantica iz članka II/3.(a) Ustava Bosne i Hercegovine i članka 2. Evropske konvencije.

59. Ustavni sud napominje da je prilikom donošenja odluke ispitaо i ostale navode apelantica, ali ne smatra da je značajno dodatno ih elaborirati jer nalazi da su Kantonalno tužiteljstvo u Zenici i Federalno tužiteljstvo dali logične i zadovoljavajuće odgovore na ostale prigovore apelantica, kao i da njihovi navodi ne mogu na bilo koji način dovesti u pitanje prava na život.

Učinkovit pravni lijek

60. U svezi s navodima apelantica o kršenju prava na učinkovit pravni lijek iz članka 13. Evropske konvencije, Ustavni sud ukazuje da su apelantice eksplicitno navele da kršenje prava iz članka 13. Evropske konvencije dovode u vezu s pravom na život. U svezi s tim, Ustavni sud zapaža da su apelantice imale i koristile mogućnost korištenja zakonom propisanog pravnog lijeka u predmetnom postupku. Činjenica da taj pravni lijek nije rezultirao uspjehom u konkretnom postupku ne može voditi zaključku o nepostojanju ili neučinkovitosti pravnih lijekova, pa Ustavni sud zaključuje da su navodi o povredi prava na učinkovit pravni lijek iz članka 13. Evropske konvencije u svezi s pravom na život neutemeljeni.

VIII. Zaključak

61. Ustavni sud smatra da ne postoji kršenje članka II/3.(a) Ustava Bosne i Hercegovine i članka 2. Evropske konvencije jer u radnjama Tužiteljstva nije našao propust prilikom donošenja naredbe o neprovođenju istrage budući da je utvrđeno da je za kazneno gonjenje prijavljenih osoba nastupila relativna zastarjelost kaznenog gonjenja koja podrazumijeva isključenje kaznenog gonjenja u odnosu na počinitelje navedene u kaznenoj prijavi, te da nije postojala obveza ponovnog aktiviranja proceduralnog aspekta tog članka budući da je analizom spisa predmeta utvrđeno da vremensko razdoblje između smrti kao događaja koji predstavlja okidač i stupaњa na snagu Evropske konvencije nije bilo razumno kratko, niti je veći dio istrage proveden ili je trebao biti proveden nakon stupaњa na snagu Evropske konvencije 14. prosinca 1995. godine.

62. Ustavni sud zaključuje da nema povrede prava na učinkovit pravni lijek iz članka 13. Evropske konvencije kada apelantice kršenje tog prava vezuju za pravo na život, te kada su apelantice imale mogućnost koristiti i kada su koristile zakonom propisane pravne lijekove.

63. Na temelju članka 18. stavak (3) točka h), članka 59. st. (1) i (3) Pravila Ustavnog suda, Ustavni sud je odlučio kao u dispozitivu ove odluke.

64. Prema članku VI/5. Ustava Bosne i Hercegovine, odluke Ustavnog suda su konačne i obvezujuće.

Предсједник
Устavnog суда Bosne i Hercegovine
Zlatko M. Knežević, v. r.

ИСПРАВКЕ

КОМИСИЈА ЗА ОЧУВАЊЕ НАЦИОНАЛНИХ СПОМЕНИКА БОСНЕ И ХЕРЦЕГОВИНЕ

309

Након извршеног сравњивања са усвојеним текстом оdluke, utvrđeno је да се поткрадla грешка у Одлуци Komisiјe за очување националних споменика о проглашењу историјске грађевине - стамбена зграда у улици Фрањевачка број 2 (зграда Мехмедбега Фадилпашића) у Сарајеву

националним спомеником Bosne i Hercegovine, број 03-2.3-42/19-2 од 27. фебруара, објављеној у "Службеном гласнику BiH", број 25/19 на bosanskom, srpskom i hrvatskom jeziku, te se daje sledeća

ИСПРАВКА ОДЛУКЕ КОМИСИЈЕ ЗА ОЧУВАЊЕ НАЦИОНАЛНИХ СПОМЕНИКА О ПРОГЛАШЕЊУ ИСТОРИЈСКЕ ГРАЂЕВИНЕ – СТАМБЕНА ЗГРАДА У УЛИЦИ ФРАЊЕВАЧКА БРОЈ 2 (ЗГРАДА МЕХМЕДБЕГА ФАДИЛПАШИЋА) У САРАЈЕВУ НАЦИОНАЛНИМ СПОМЕНИКОМ БОСНЕ И ХЕРЦЕГОВИНЕ

У Одлуци Komisiјe за очување националних споменика о проглашењу историјске грађевине - стамбена зграда у улици Фрањевачка број 2 (зграда Мехмедбега Фадилпашића) у Сарајеву националним спомеником Bosne i Hercegovine ("Службени гласник BiH" број 25/19) врши се исправка, тако да се у члану 1. став (2) број "1564" замјењује бр. "1564/1 и 1564/2".

Број 04.1-2.5-48/20-9
13. фебруара 2020. године
Сарајево

Предсједавајући Komisiјe
Горан Милојевић, с. р.

Nakon izvršenog sravnjivanja sa usvojenim tekstrom odluke, utvrđeno je da se potkrala greška u Odluci Komisiјe za očuvanje nacionalnih spomenika o proglašenju historijske građevine - stambena zgrada u ulici Franjevačka broj 2 (zgrada Mehmedbegha Fadilpašića) u Sarajevu nacionalnim spomenikom Bosne i Hercegovine ("Službeni glasnik BiH", broj 25/19) vriši se ispravka, tako da se u članu 1. stav (2) broj "1564" zamjenjuje br. "1564/1 i 1564/2".

ИСПРАВКА ОДЛУКЕ КОМИСИЈЕ ЗА ОЧУВАЊЕ НАЦИОНАЛНИХ СПОМЕНИКА О ПРОГЛАШЕЊУ ИСТОРИЈСКЕ ГРАЂЕВИНЕ – СТАМБЕНА ЗГРАДА У УЛИЦИ ФРАЊЕВАЧКА БРОЈ 2 (ЗГРАДА МЕХМЕДБЕГА ФАДИЛПАШИЋА) У САРАЈЕВУ НАЦИОНАЛНИМ СПОМЕНИКОМ БОСНЕ И ХЕРЦЕГОВИНЕ

U Odluci Komisiјe za očuvanje nacionalnih spomenika o proglašenju historijske građevine - stambena zgrada u ulici Franjevačka broj 2 (zgrada Mehmedbegha Fadilpašića) u Sarajevu nacionalnim spomenikom Bosne i Hercegovine ("Službeni glasnik BiH", broj 25/19) vrši se ispravka, tako da se u članu 1. stav (2) broj "1564" zamjenjuje br. "1564/1 i 1564/2".

Број 04.1-2.5-48/20-9
13. фебруара 2020. године
Сарајево

Predsjedavajući Komisiјe
Goran Milojević, s. r.

Nakon izvršenog sravnjivanja sa usvojenim tekstrom odluke, utvrđeno je da se potkrala greška u Odluci Povjerenstva za očuvanje nacionalnih spomenika o proglašenju povijesne građevine - stambena zgrada u ulici Franjevačka broj 2 (zgrada Mehmedbegha Fadilpašića) u Sarajevu nacionalnim spomenikom Bosne i Hercegovine, broj 03-2.3-42/19-2 od 27. veljače 2019. godine, objavljenoj u "Službenom glasniku BiH", broj 25/19 na bosanskom, srpskom i hrvatskom jeziku, te se daje sledeći

ISPRAVAK

**ODLUKE POVJERENSTVA ZA OČUVANJE
NACIONALNIH SPOMENIKA O PROGLAŠENJU
POVIJESNE GRAĐEVINE - STAMBENA ZGRADA U
ULICI FRANJEVAČKA BROJ 2 (ZGRAĐA
MEHMEDBEGA FADILPAŠIĆA) U SARAJEVU
NACIONALNIM SPOMENIKOM BOSNE I
HERCEGOVINE**

U Odluci Povjerenstva za očuvanje nacionalnih spomenika o proglašenju povijesne građevine - stambena zgrada u ulici

Franjevačka broj 2 (zgrada Mehmedbega Fadilpašića) u Sarajevu nacionalnim spomenikom Bosne i Hercegovine ("Službeni glasnik BiH" broj 25/19) vrši se ispravak, tako da se u članku 1. stavak (2) broj "1564" zamjenjuje br. "1564/1 i 1564/2".

Broj 04.1-2.5-48/20-9

13. veljače 2020. godine
Sarajevo

Predsjedatelj Povjerenstva
Goran Milojević, v. r.

САДРЖАЈ

**САВЈЕТ МИНИСТАРА
БОСНЕ И ХЕРЦЕГОВИНЕ**

- 292 Одлука о расподјели међународне помоћи за заштиту и спасавање у опреми и другим средствима (српски језик)
Odluka o raspodjeli međunarodne pomoći za zaštitu i spašavanje u opremi i drugim sredstvima (bosanski jezik)
- Odluka o raspodjeli međunarodne pomoći za zaštitu i spašavanje u opremi i drugim sredstvima (hrvatski jezik)
- 293 Одлука о расподјели финансијских средстава међународне помоћи за заштиту и спасавање уплаћених на намјенски подрачун јединственог рачуна трезора Босне и Херцеговине (српски језик)
Odluka o raspodjeli finansijskih sredstava međunarodne pomoći za zaštitu i spašavanje uplaćenih na namjenski podračun jedinstvenog računa trezora Bosne i Hercegovine (bosanski jezik)
- Odluka o raspodjeli financijskih sredstava međunarodne pomoći za zaštitu i spašavanje uplaćenih na namjenski podračun jedinstvenog računa trezora Bosne i Hercegovine (hrvatski jezik)
- 294 Одлука о измјенама и допуни Одлуке о временом затварању међународних граничних прелаза у ваздушном саобраћају за промет путника у Босни и Херцеговини (српски језик)
Odluka o izmjenama i dopuni Odluke o privremenom zatvaranju međunarodnih graničnih prelaza u vazdušnom saobraćaju za promet putnika u Bosni i Hercegovini (bosanski jezik)
- Odluka o izmjenama i dopuni Odluke o privremenom zatvaranju međunarodnih graničnih prijelaza u zračnom prometu za promet putnika u Bosni i Hercegovini (hrvatski jezik)
- 295 Одлука о допуни Одлуке о прописивању додатних услова за улазак странаца у Босну и Херцеговину (српски језик)
Odluka o dopuni Odluke o propisivanju dodatnih uslova za ulazak stranaca u Bosnu i Hercegovinu (bosanski jezik)

Odluka o dopuni Odluke o propisivanju dodatnih uvjeta za ulazak stranaca u Bosnu i Hercegovinu (hrvatski jezik)

8

**КОМИСИЈА ЗА ОЧУВАЊЕ
НАЦИОНАЛНИХ СПОМЕНИКА
БОСНЕ И ХЕРЦЕГОВИНЕ**

- 296 Одлука о проглашењу археолошког подручја - средњовјековна тврђава Врбашки град и црква Светог Ђорђа у Горњим Подградцима, град Градишка, националним спомеником Босне и Херцеговине (српски језик)
Odluka o proglašenju arheološkog područja - srednjovjekovna tvrđava Vrbaški grad i crkva Svetog Đorđa u Gornjim Podgradcima, grad Gradiška, nacionalnim spomenikom Bosne i Hercegovine (bosanski jezik)
- Odluka o proglašenju arheološkog područja - srednjovjekovna utvrda Vrbaški grad i crkva Svetog Đorđa u Gornjim Podgradcima, grad Gradiška, nacionalnim spomenikom Bosne i Hercegovine (hrvatski jezik)
- 297 Одлука о проглашењу археолошког подручја Манастириште у Горњим Кијевцима, град Градишка, националним спомеником Босне и Херцеговине (српски језик)
Odluka o proglašenju arheološkog područja manastirište u Gornjim Kijevcima, grad Gradiška, nacionalnim spomenikom Bosne i Hercegovine (bosanski jezik)
- Odluka o proglašenju arheološkog područja manastirište u Gornjim Kijevcima, grad Gradiška, nacionalnim spomenikom Bosne i Hercegovine (hrvatski jezik)
- 298 Одлука о проглашењу археолошког подручја – Касноантички-рановизантијски град и три ранохришћанске базилike у Горњим Бакинцима, општина Лакташи, националним спомеником БиХ (српски језик)
Odluka o proglašenju arheološkog područja – Kasnoantički-ranobizantijski grad i tri ranohrišćanske bazilike u Gornjim Bakincima, općina Laktasi, nacionalnim spomenikom BiH (bosanski jezik)
- Odluka o proglašenju arheološkog područja – Kasnoantički-ranobizantijski grad i tri ranohrišćanske bazilike u Gornjim Bakincima, općina Laktasi, nacionalnim spomenikom BiH (hrvatski jezik)

10

11

14

15

17

19

21

		Odluka o proglašenju arheološkog područja – Kasnoantički-ranobizantijski grad i tri ranokrišćanske bazilike u Gornjim Bakincima, općina Laktaši, nacionalnim spomenikom BiH (hrvatski jezik)	23	Odluka o izmjenama i dopunama Odluke o proglašenju graditeljske cjeline – Brusa-bezistan (Rustem-pašin bezistan, Mali bezistan) sa dućanima u Sarajevu nacionalnim spomenikom Bosne i Hercegovine (bosanski jezik)	42
299		Odluka o izmjenama i dopunama Odluke o proglašenju historijske građevine - Narodno pozorište u Sarajevu nacionalnim spomenikom Bosne i Hercegovine (srpski jezik)	24	Odluka o izmjenama i dopunama Odluke o proglašenju historijske građevine - Narodno pozorište u Sarajevu nacionalnim spomenikom Bosne i Hercegovine (bosanski jezik)	43
		Odluka o izmjenama i dopunama Odluke o proglašenju historijske građevine - Narodno pozorište u Sarajevu nacionalnim spomenikom Bosne i Hercegovine (srpski jezik)	25	Odluka o izmjenama i dopunama Odluke o proglašenju historijskog spomenika - Gradска tržnica (Markale, ili Markthalle) u Sarajevu nacionalnim spomenikom Bosne i Hercegovine (srpski jezik)	43
300		Odluka o izmjenama i dopunama Odluke o proglašenju graditeljske cjeline školskih zgrada iz Gimnaziskih ulica u Sarajevu nacionalnim spomenikom Bosne i Hercegovine (bosanski jezik)	26	Odluka o izmjenama i dopunama Odluke o proglašenju graditeljske cjeline školskih zgrada iz Gimnaziskih ulica u Sarajevu nacionalnim spomenikom Bosne i Hercegovine (bosanski jezik)	44
		Odluka o izmjenama i dopunama Odluke o proglašenju graditeljske cjeline školskih zgrada iz Gimnaziskih ulica u Sarajevu nacionalnim spomenikom Bosne i Hercegovine (srpski jezik)	27	Odluka o izmjenama i dopunama Odluke o proglašenju povijesnog spomenika - Gradska tržnica (Markale, ili Markthalle) u Sarajevu nacionalnim spomenikom Bosne i Hercegovine (hrvatski jezik)	45
301		Odluka o izmjenama i dopunama Odluke o proglašenju graditeljske cjeline – Гази Хусрев-бегов безистан са дућанима у Сарајеву националним спомеником Босне и Херцеговине (српски језик)	29	Odluka o izmjenama i dopunama Odluke o proglašenju историјске грађевине - Православна Митрополија у Сарајеву националним спомеником Босне и Херцеговине (српски језик)	46
		Odluka o izmjenama i dopunama Odluke o proglašenju graditeljske cjeline – Gazi Husrev-begov bezistan sa dućanima u Sarajevu nacionalnim spomenikom Bosne i Hercegovine (bosanski jezik)	31	Odluka o izmjenama i dopunama Odluke o proglašenju историјске грађевине - Православна Митрополија у Сарајеву националним спомеником Bosne i Hercegovine (bosanski jezik)	47
302		Odluka o izmjenama i dopunama Odluke o proglašenju graditeljske cjeline – Гази Хусреф-бегова (бегова) дžamija у Сарајеву националним спомеником Босне и херцеговине (српски језик)	36	Odluka o izmjenama i dopunama Odluke o proglašenju грађевине - Ашкенаски храм у Сарајеву националним спомеником Босне и Херцеговине (српски језик)	48
		Odluka o izmjenama i dopunama Odluke o proglašenju graditeljske cjeline – Gazi Husref-begova (begova) džamija u Sarajevu nacionalnim spomenikom Bosne i Hercegovine (bosanski jezik)	38	Odluka o izmjenama i dopunama Odluke o proglašenju грађевине - Ашкенаски храм у Sarajevu nacionalnim spomenikom Bosne i Hercegovine (bosanski jezik)	49
303		Odluka o izmjenama i dopunama Odluke o proglašenju graditeljske cjeline – Гази Хусреф-бегова (begova) džamija u Sarajevu nacionalnim spomenikom Bosne i Hercegovine (srpski jezik)	39	КОНКУРЕНЦИЈСКИ САВЈЕТ БОСНЕ И ХЕРЦЕГОВИНЕ	50
		Odluka o izmjenama i dopunama Odluke o proglašenju graditeljske cjeline – Brusa-bezistan (Rustem-pašin bezistan, Mali bezistan) sa dućanima u Sarajevu naционалним спомеником Босне и Херцеговине (srpski jezik)	40	Zakључак о исправци Закључка број УП-05-26-1-034-9/19 од 21.02.2020. године (српски језик) Zaključak o ispravci Zaključka broj UP-05-26-1-034-9/19 od 21.02.2020. godine (bosanski jezik) Zaključak o ispravci Zaključka broj UP-05-26-1-034-9/19 od 21.02.2020. godine (hrvatski jezik)	53
			41		53

**УСТАВНИ СУД
БОСНЕ И ХЕРЦЕГОВИНЕ**

308 Одлука број АП 2371/18 (српски језик)	54
Odluka broj AP 2371/18 (bosanski jezik)	65
Odluka broj AP 2371/18 (hrvatski jezik)	75

**ИСПРАВКЕ
КОМИСИЈА ЗА ОЧУВАЊЕ
НАЦИОНАЛНИХ СПОМЕНИКА
БОСНЕ И ХЕРЦЕГОВИНЕ**

309 Исправка Одлуке Комисије за очување националних споменика о проглашењу историјске грађевине - стамбена зграда у улици Фрањевачка број 2 (зграда Мехмедбега Фадилпашића) у Сарајеву националним спомеником Босне и Херцеговине (српски језик)	85
--	----

Исправка Одлуке Комисије за очување националних споменика о проглашењу историјске грађевине - стамбена зграда у улици Фрањевачка број 2 (зграда Мехмедбега Фадилпашића) у Сарајеву националним спомеником Босне и Херцеговине (српски језик)

85

Исправка Одлуке Повјеренства за очување националних споменика о проглашењу повјесне грађевине - стамбена зграда у улици Фрањевачка број 2 (зграда Мехмедбега Фадилпашића) у Сарајеву националним спомеником Босне и Херцеговине (hrvatski jezik)

85

Издавач: Овлаштена служба Дома народа Парламентарне скупштине Босне и Херцеговине, Трг БиХ 1, Сарајево - За издавача: секретарка Дома народа Парламентарне скупштине Босне и Херцеговине Гордана Живковић - Припрема и дистрибуција: ЈП НИО Службени лист БиХ Сарајево, Цемала Биједића 39/III - Директор: Драган Прусић - Телефони: Централа: 722-030 - Директор: 722-061 - Претплата: 722-054, факс: 722-071 - Огласни одјел: 722-049, 722-050, факс: 722-074 - Служба за правне и опште послове: 722-051 - Рачуноводство: 722-044, 722-046 - Комерцијала: 722-042 - Претплата се утврђује полугодишње, а уплата се врши УНАПРИЈЕД у корист рачуна: UNICREDIT BANK д.д. 338-320-22000052-11, ВАКУФСКА БАНКА д.д. Сарајево 160-200-00005746-51, HYPO-ALPE-ADRIA-BANK А.Д. Бања Лука, филијала Брчко 552-000-00000017-12, RAFFEISEN BANK д.д. БиХ Сарајево 161-000- 00071700-57 - Штампа: "Унионинвестпластика" д. д. Сарајево - За штампарију: Јасмин Муминовић - Рекламације за непримљене бројеве примају се 20 дана од излaska гласила.
 "Службени гласник БиХ" је уписан у евиденцију јавних гласила под редним бројем 731. Упис у судски регистар код Кантоналног суда у Сарајеву, број УФ/1 - 2168/97 од 10.07.1997. године. - Идентификацијски број 4200226120002. - Порезни број 01071019. - ПДВ број 200226120002. Молимо претплатнике да обавезно доставе свој ПДВ број ради издавања пореске фактуре. Претплата за I полугодиште 2020. за "Службени гласник БиХ" и "Међународне уговоре" 120,00 КМ, "Службене новине Федерације БиХ" 110,00 КМ.
 Web издање: <http://www.sluzbenilist.ba> - годишња претплата 240,00 КМ